

1,2,3
POVESTESTE!

1,2,3 Povesteste Evanghelia povestită copiilor

Françoise ZANELATO

Tradus din franceză de Elena CĂRUȚAȘU-PRENEL

Suntem încântați să punem în mod gratuit la dispoziția copiilor, părinților, instructorilor și tuturor celor care doresc să-L facă cunoscut și iubit pe Isus, cele 80 de texte din „1,2,3 Povestește - Evanghelia povestită copiilor”. Toate aceste texte au fost scrise de Françoise Zanellato și recenzate de mai mulți pastori și profesori.

Copiii vor găsi răspunsuri la întrebările lor despre Dumnezeu, Isus, rai, Biblie, mântuire etc. Sunt încurajați să trăiască învățăturile lui Isus și să aibă o relație personală cu El. Pentru a facilita înțelegerea textului biblic, aceste povestiri au fost scrise într-un vocabular simplu și au fost furnizate cu informații despre contextul cultural biblic. Părinții și profesorii vor găsi încurajare și sfaturi în evanghelizarea și învățarea copiilor.

În această carte, prezentăm povestirile creației, neascultarea lui Adam și Eva, promisiunea unui Mântuitor, viața lui Isus (65 de povestiri din Evanghelie), începuturile Bisericii și evanghelizarea lumii (Faptele Apostolilor). Aveți astfel un program complet al planului de mântuire pregătit de Dumnezeu pentru toți oamenii și pentru toți copiii. Lista temelor abordate cu referințe biblice și conținutul sunt specificate în rezumat.

Fiecare capitol este compus din 4 părți:

- INTRODUCEREA cu o întrebare la care copilul este invitat să răspundă
- POVEȘTEA cu adevărurile biblice despre Dumnezeu, Isus, om, mântuire...
- ȘI TU ȘI EU: copilul este interogat direct; Aceasta este aplicația practică
- ȘI NOI PĂRINȚII: se oferă sfaturi și încurajări părinților, instructorilor, profesorilor etc.

Sfaturi pentru părinți și instructori pentru pregătirea și desfășurarea unui timp de schimb și împărtășire cu copiii:

- Alegeți câteva cântece în relație cu povestea
- Fie citiți povestea, fie sânteți inspirați, adaptând-o la vârsta copiilor. Același lucru este valabil și pentru aplicarea practică (partea: ȘI TU ȘI EU)
- După poveste, răspundeți la întrebările copiilor și/sau îi întrebați despre poveste și despre lecțiile oferite. În acest fel, vă asigurați că au înțeles.
- În funcție de vârsta lor, dezvoltați mai specific unul sau două puncte care par să corespundă situației lor
- Pentru a îmbogăți timpul de rugăciune și laudă, sugerați subiecte legate de tema zilei și de nevoile lor specifice.

Suntem recunoscători tuturor persoanelor care și-au oferit voluntar timpul în cadrul proiectului „1,2,3 Povestește: Evanghelia povestită copiilor”. Suntem deosebit de recunoscători ilustratorilor¹ care ne-au dat permisiunea de a folosi ilustrațiile lor gratuit. Puteți imprima aceste texte pentru dumneavoastră sau pentru a le oferi cadou, dar principiul accesului liber trebuie respectat și orice reproducere în scopuri comerciale este interzisă.

Veți găsi pe site-ul nostru www.123raconte.com, înregistrările audio și prezentările de diapozitive ale celor 80 de povestiri, în românește precum și textele traduse în franceză, engleză, spaniolă, rusă, urdu, malgaș.

Timpul e scurt, Domnul vine. Să semănăm Cuvântul lui Dumnezeu în inimile tinerilor și bătrânilor.

¹ <https://www.freebibleimages.org/illustrations/> ; www.gnpi.org ; www.sweetpublishing.com ; www.lumoproject.com ; www.yoplace.com ; www.gospelsam.se ; Sue E. Bentley ; Andrea Rau ; Jeff Anderson ; Michel Zanellato
Alte credite foto: Shutterstock ; Pixabay ; [David Padfield](http://www.davidpadfield.com) ; Bernard Hervé

SUMAR

N°	TITUL	THEMATIC	REFERINȚE BIBLICE	CONȚINUT	OBJECTIVE
1	ESTE DUMNEZEU UN PĂSTOR ?	DUMNEZEU PĂSTORUL	Psalmul 23	UN PĂSTOR ȘI TURMA SA	Dumnezeu este comparat cu un păstor bun
2	UNIVERSUL, CUM A APĂRUT ?	DUMNEZEU, CREATORUL	Geneza 1/1 până la 1/19	PRIMELE 4 ZILE ALE CREAȚIEI: PĂMÂNTUL/CERUL, ÎMPĂRTIREA APELOR, VEGETAȚIA, STELE	Prezențați cum a creat Dumnezeu universul
3	CUM AU APĂRUT ANIMALELE ?		Geneza 1/30 până la 1/25	ZIUA A 5-A: ANIMALE MARINE, PĂȘĂRI ZIUA A 6-A: ANIMALE TERESTRE	Prezențați cum Dumnezeu a creat animalele. . .
4	PRIMUL BĂRBAT ȘI PRIMA FEMEIE		Geneza 1/25 până la 2/7	ZIUA A 6-A: BĂRBATUL ȘI FEMEIA ZIUA A 7-A: DUMNEZEU SE ODIHNEȘTE	Părinți: Creșteți conștientizarea copiilor cu privire la creație și recunoștința față de Dumnezeu prin activități de făcut împreună
5	CINE L-A FĂCUT PE DUMNEZEU ? CINE ESTE EL ? UNDE ESTE EL ?	PERSONA LUI DUMNEZEU		RĂSPUNSURI LA DIFERITE ÎNTREBĂRI DESPRE NATURA LUI DUMNEZEU	Copii: (re)descoperiți cum Dumnezeu i-a creat primii oameni - aveți grijă de voi înșiși - respectați-i pe ceilalți. Părinți: Întăriți credința copiilor în Dumnezeu creatorul.
6	CONTEZ EU PENTRU DUMNEZEU ?	VALOAREA FIINȚEI UMANE		TRUP, SUFLET ȘI MINTE: MINUNĂȚI VALOAREA VIETII FIECĂRUI OM	Copii: (re)descoperă unele aspecte ale persoanei lui Dumnezeu - încurajează-i să-L cunoască mai bine. Părinți: Au câteva elemente despre natura lui Dumnezeu - discutați cu copii.
7	DE CE EXISTĂ RĂUL ?	ORIGINEA RĂULUI	Geneza 2/7 până la 3/24	ADAM ȘI EVA: ISPITA - NEASCULTAREA - BUNĂTATEA LUI DUMNEZEU, PROMISIUNEA UNUI MÂNTUITOR	Copii: Știind că sunt valoroși în ochii lui Dumnezeu și că și ceilalți sunt valoroși. Părinți: Încurajarea copiilor să se vadă așa cum îi vede Dumnezeu.
8	CUM SĂ TE ÎNTOARCI LA DUMNEZEU ?	PROMISIUNEA LUI DUMNEZEU DE A TRIMITE UN MÂNTUITOR	Geneza 3/22 - 12/3 Exodul 20 Isaia 7/14-15	DUMNEZEU ALEGE UN POPOR: AVRAAM CELE 10 PORUNCİ: MOISE PROFETII: O AMINTIRE A PROMISIUNII	Copii: Cunoașteți originea răului, consecințele și promisiunea lui Dumnezeu. Părinți: Creșteți gradul de conștientizare a bunătății lui Dumnezeu - neascultarea pune o barieră între Dumnezeu și noi
9	ÎȘI ȚINE DUMNEZEU PROMISIUNILE ?	PREGĂTIREA PENTRU VENIREA MÂNTUITORULUI	Luca 1/5 până la 25 și 1/57 până la 80	VESTIREA ȘI NAȘTEREA LUI IOAN BOTEZĂTORUL	Copii: Știind că Dumnezeu își ține promisiunile Părinți: Știind că Dumnezeu a făcut promisiuni și părinților
10	CINE VA FI MAMA MÂNTUITORULUI ?		Luca 1/26-56	VESTIREA NAȘTERII LUI ISUS	Copii: Știind că Dumnezeu își îndeplinește promisiunea: El alege o tânără să fie mama Mântuitorului promis. Părinți: Cred că Isus este fiul omului și fiul lui Dumnezeu.
11	ESTE TOTUL PREGĂTIT PENTRU NAȘTEREA LUI ISUS ?	VENIREA MÂNTUITORULUI	Luca 2/1-7	NAȘTEREA LUI ISUS	Copii: Cunoașteți evenimentele nașterii lui Isus Părinți: Dumnezeu controlează totul pentru ca planul Său să fie îndeplinit
12	CINE VA FI ANUNȚAT PRIMUL ?		Luca 2/8-20	PĂSTORI DIN BETLEEM	Copii: Să știi cum i-a avertizat Dumnezeu pe păstori. Părinți: Amintiți-vă adevărul mesaj al Nașterii Domnului (Crăciunului).
13	CUM VOR AFLĂ CĂ S-A NĂSCUT COPILUL ?	DUMNEZEU FACE CUNOSCUTĂ NAȘTEREA LUI ISUS	Luca 2/21-39	PREZENTAREA COPILULUI ISUS ÎN TEMPLU (Simeon - Ana)	Copii: Cunoașteți povestea prezentării lui Isus la templu. Părinți: Încurajați-i să persevereze în promisiunile lui Dumnezeu.
14	LOCUIESC ATÂT DE DEPARTE, CUM ÎI POT AVERTIZA ?		Matei 2/1-23	VENIREA MAGILOR	Copii: Să știi că Dumnezeu nu face nicio distincție între oameni și îi călăuzește să-L cunoască pe Isus. Părinți: Încurajați-ne să ne grăbim să-L cunoaștem pe Isus.
15	ISUS, CUM ERA EL CÂND ERA COPIL ?	ISUS: UN COPIL MODEL	Luca 2/41-52	COPILĂRIA LUI ISUS	Copii: Să știi că Isus este un model pentru toți copiii. Părinți: Prezențați-l pe Isus, copilor noștri. El este cel mai bun model.
16	CE ESTE BOTEZUL ?	BOTEZ	Luca 3/1-22	IOAN BOTEZĂTORUL ȘI BOTEZUL LUI ISUS	Copii: Învățați despre botez și ce s-a întâmplat când a fost botezat Isus Părinți: Învățați pe copii despre păcat și despre iertarea lui Dumnezeu
17	CINE VA FI MAI PUTERNIC: ISUS SAU DIAVOLUL ?	VICTORIA LUI ISUS ASUPRA SATANULUI	Matei 4/1-22	ISPITA LUI ISUS	Copii: Arată că Isus este victorios asupra diavolului Părinți: Importanța Duhului Sfânt și a Cuvântului lui Dumnezeu în rezistența la ispite
18	DE CE VOR EI SĂ-L URMEZE PE ISUS ?	ALEGEEA UCENICILOR	Ioan 1/35 până la 50	PRIMIILE UCENICI	Copii: Arătați cum își alege Isus ucenicii. Părinți: Încurajați-i să pregătească inimile copiilor noștri.
19	DAR DE UNDE VINE ACEST VIN BUN ?	PUTEREA LUI ISUS ASUPRA NATURII	Ioan 2/1-12	NUNTA DIN CANA	Copii: Să știi că natura ascultă cuvintele lui Isus. Părinți: Isus poate schimba situațiile, poate oferi adevărată bucurie.
20	BĂLATUL ĂSTA O SĂ SE VINDECE ?	PUTEREA CUVÂNTULUI LUI ISUS	Ioan 4/46 până la 54	VINDECAREA FIULUI OFTERULUI	Copii: Știind că ceea ce spune Isus se împlinește. Părinți: Demonstrând dragostea acestui tată pentru copilul său și credința sa în cuvintele lui Isus.

N°	TITLUL	THEMATIC	REFERINȚE BIBLICE	CONTINUT	OBJECTIVE
21	ÎȘI VA CONTINUA PETRU MUNCA DE PESCAR ?	ASCULTAREA CREDINȚEI	Luca 5/1-11	CAPTURA MIRACULOASĂ	Copii: Răbdarea lui Isus față de noi Părinți: Importanța încurajării copiilor noștri în călătoria lor de credință
22	CE ESTE IMPORTANT PENTRU ISUS ?	ISUS VINDECĂ	Luca 4/31-44	VINDECAREA OMULUI POSEDAT DE DEMON, SOACREI A LUI PETRU ȘI A OAMENILOR DIN ORAȘ	Copii: Arătați că Isus îi primește întotdeauna pe cei care vin la El. Părinți: Reacțiile noastre la grijile noastre.
23	VA ÎNDRĂZNI OMUL ACEST SĂ SE APROPIE DE ISUS ?		Marcu 1/40 până la 45	VINDECAREA LEPROSULUI	Copii: Arătând îndrăzneala acestui om și compasiunea lui Isus Părinți: A avea compasiune pentru copiii noștri nu înseamnă a arăta simpatie
24	AR PUTEA ISUS SĂ IERTE PĂCATELE ?	ISUS VINDECĂ ȘI MÂNTUIEȘTE	Marcu 2/1-12 Luca 5/17-26	VINDECAREA PARALITICULUI	Copii: Arătați că Isus are puterea de a ierta păcatele, așa cum are puterea de a vindeca. Părinți: Încurajați copilul să-1 ceară iertare lui Isus.
25	CUM SĂ NE RUGĂM?	RUGĂCIUNEA	Luca 11/1-4	TATĂL NOSTRU	Copii: Spuneți copilului rugăciunea Tatăl Nostru. Părinți: Sprijiniți copiii în viața lor de rugăciune.
26	ȘI TU... CUM TE ROGI ?			SCHIMBURI CU DOI COPII DESPRE RUGĂCIUNE	Copii: Răspunsuri la întrebările copiilor Părinți: Ajutor pentru părinți în interacțiunile lor cu copiii
27	CE ESTE PERSEVERANȚA ?		Luca 11/5-13	PRIETENUL ENERVANT ȘI COPILUL ȘI TATĂL SĂU	Copii: Arătați importanța perseverenței în rugăciune. Părinți: Încurajați copiii să persevereze în rugăciune; Dumnezeu dăruiește lucruri bune.
28	AU UITAT EI ISUS ?	PUTEREA LUI ISUS ASUPRA NATURII	Marcu 4/35-41	DUMNEZEU ALEGE UN POPOR: AVRAAM, CELE 10 PORUNCI; MOISE PROFETII: O AMINTIRE A PROMISIUNII	Copii: Arătați importanța locului lui Isus în viațile noastre. Părinți: Încurajați-l să trăiască credința noastră în fața copiilor noștri, chiar și în dificultăți.
29	CE L-A UMPLUT PE ISUS DE ADMIRAȚIE ?	CREDINȚA	Geneza 3/22 - 12/3 Exodul 20 Isaia 7/14-15	CENTENARUL ROMAN	Copii: Arată că Isus admiră credința centurionului. Părinți: Menținerea continuă a credinței noastre și a copiilor noștri.
30	ÎI PASĂ LUI ISUS DE CEI CARE SUFERĂ ?	COMPASIUNEA LUI ISUS	Luca 7/11-17	ÎNVIEREA FIULUI VĂDUVEI DIN NAIN	Copii: Arătați că Isus are compasiune pentru cei care suferă - El le vine în ajutor. Părinți: Arătați compasiunea lui Isus pentru orfani, văduve, cei care suferă. El ne cere să facem la fel.
31	AR FI ISUS CA UN ARHITECT?	PUNEREA ÎN PRACTICĂ A CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU	Luca 6/47-49	CASA CONSTRUITĂ PE NISIP ȘI CASA CONSTRUITĂ PE STÂNCĂ	Copii: Să știi cum să-ți construiești viața, viitorul, eternitatea, făcând alegerile corecte. Părinți: Importanța de a ști ce spune Dumnezeu și de a pune în practică.
32	AR FI ÎN ÎNIMA MEA CA UN PĂMÂNT BUN ?	PĂZEȘTE CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU	Matei 13/1-9 și 18/23	PILDA SEMĂNĂTORULUI	Copii: Să știi ce se poate întâmpla în inimile, în mintea noastră, atunci când auzim Evanghelia. Părinți: Încurajați să semănăm Cuvântul lui Dumnezeu în inimile copiilor, învățându-l și trăindu-l.
33	DE CE NU MÂNCĂMĂ BĂIATUL ?	DĂRUIEȘTE LUI ISUS	Marcu 6/30-46 Ioan 6/1-15	ISUS HRĂNEȘTE Cei 5000 DE BĂRBAȚI	Copii: Încurajați să dăruieți altora ca și cum i-ați da lui Isus însuși. Părinți: Învățați copiii să împartă.
34	CUM SĂ ATINGEI SCOPUL CÂND ȚI-E FOARTE FRICĂ	ÎNCREDERE ÎN ISUS	Matei 14/23-33 Marcu 6/47-52	ISUS UMBLA PE APĂ	Copii: Arătați că Isus ne încurajează să avem încredere în El. Părinți: Isus are puterea de a ne ajuta să ne atingem scopul suprem în viață.
35	EA ÎNSISTĂ, ÎI VA RĂSPUNDE ISUS ?	CREDINȚA	Matei 15/21-28	FEMEIA CANANEANĂ	Copii: Încurajați să-ți păstreze credința în vremuri dificile. Părinți: Încurajați să persevereze și să ne hrănim credința cu Cuvântul lui Dumnezeu.
36	CINE L-A ADUS PE ACEST OM ÎN FIRM LA ISUS ?	VORBIND CU ALȚII DESPRE ISUS	Marcu 7/31-37 Matei 15/29-31	VINDECAREA UNUI SURD ȘI MUT	Copii: Încurajarea copiilor să-L împărtășească pe Isus Părinți: Ajutați pe copiii noștri să vorbească despre Isus
37	ELA VĂZUT CA NIȘTI COPACI CARE UMBLAU	VINDECAREA	Marcu 8/22-26	VINDECAREA ORBULUI DIN BETSaida	Copii: Încurajați să avem încredere în Isus chiar dacă nu acționează așa cum ne-am dori. Părinți: Divers ele acțiuni ale lui Dumnezeu manifestă suveranitatea Sa.
38	TRANSFIGURAREA	ISUS ESTE FIUL LUI DUMNEZEU	Luca 9/28-36 Matei 16/27-17	TRANSFIGURAREA	Copii: Arătați că Isus este Fiul lui Dumnezeu care a venit să-și dea viața pentru noi. Părinți: Încurajați-l pe copiii noștri să creadă și să se bucure de slava lui Isus.
39	CINE ESTE CEL MAI MARE ÎN ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU ?	CEL MAI MARE DIN ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU	Matei 18/1 până la 4 Marcu 9/33 până la 37 Luca 9/43 până la 48	UCENICII, ISUS ȘI UN COPIL	Copii: Să arate că cel mai mare în Împărăția lui Dumnezeu este cel care îl iubeste pe Isus din toată inima și îl ascultă. Părinți: Să intre în Împărăția lui Dumnezeu și să trăiască într-un mod vrednic de Rege.
40	I-A PĂSAT LUI ISUS DE COPII?	ISUS, BUNUL PĂSTOR	Matei 18/10 până la 14 Matei 19/13-14	OAM RĂTITĂ	Copii: Să știi că Isus, bunul păstor, a venit să ne caute și să ne mântuiască. Părinți: Încurajați-l să persevereze pentru mântuirea copiilor noștri.

N°	TITLUL	THEMATIC	REFERINTE BIBLICE	CONTINUT	OBJECTIVE
41	PROSTIE, STÂNGĂCIE, ISPITĂTIE SAU PĂCAT ?	PĂCAT		SITUAȚII DE VIAȚĂ ALE COPIILOR PENTRU A EXPLICA CE ESTE SAU CE NU ESTE PĂCATUL	Copii: Ajutându-i să vadă mai clar în viața lor, în intențiile lor... Părinți: Importanța de a ne lua în considerare intențiile, gândurile secrete și de a ne ajuta copiii să facă acest lucru
42	FIUL REBEL ȘI TĂTĂL SĂU	IERȚAREA LUI DUMNEZEU	Luca 15/11-32	FIUL RISIPTOR	Copii: Arătând dragostea lui Dumnezeu pentru fiecare dintre noi Părinți: Asigurându-se că acei copii a înțeles căia de a veni la Dumnezeu - Perseverând în rugăciunea pentru copii care sunt încă departe de Dumnezeu
43	ISUS, LUMINA LUMII	ISUS, LUMINA LUMII	Ioan 9	VINDECAREA OMULUI NĂSCUT ORB	Copii: Arătați că Isus este lumina care ne luminează. El este Fiul lui Dumnezeu. Părinți: Prin intermediul povestirilor din Evanghelie, copiii ajung să-L cunoască mai bine pe Isus.
44	CINE ESTE URMĂTORUL MEU ?	IUBEȘTE-ȚI APROAPELE	Luca 20/29-37	BUNUL SAMARITAN	Copii: Arată cine este următorul și cum să-ți iubești. Părinți: Încurajează și sprijină copilul în acte de bunățate și compasiune față de ceilalți.
45	CE ESTE IPOCRIZIA?	IPOCRIZIE SAU ADEVĂR	Luca 13/10 până la 17	FEMEA CARE A FOST BOLNĂVĂ DE 18 ANI	Copii: Evidențiază ce este ipocrizia și atitudinea lui Isus - Încurajați să fiți sinceri. Părinți: Încurajați să vă examinați propria inimă; faceți ca răpădă să se potrivească cu cuvintele.
46	CINE VA PARTICIPA LA MAREA PETRECERE?	INVITAȚIA LUI DUMNEZEU	Luca 14/16-24	PILDA OSPETEII	Copii: Arată că sunt invitați să răspundă invitației lui Isus. Părinți: Încurajează-i să aibă grijă de viitorul vesnic al copiilor.
47	CINE SUNT ÎNGERII ?	ÎNGERII		ÎNȚEBĂRI ȘI RĂSPUNSURI PENTRU COPII DIN BIBLIE	Copii: Pentru a arăta că există îngeri care îl slujesc lui Dumnezeu și ne protejează și îngeri răi care îi fac pe oameni nefericiți. Părinți: Trebuie să-i avertizeze pe copii despre pericolele ocultului.
48	EXISTĂ BUCURIE ÎN RAI. DE CE ?	POCĂINȚĂ ȘI BUCURIE ÎN RAI	Luca 15/1-10	DUMNEZEU ALEGE UN POPOR: AVRAAM, CELE 10 PORUNCI: MOISE PROFETII: O AMINTIRE A PROMISIUNII	Copii: Pentru a arăta cum Dumnezeu ne caută și cum se bucură îngerii când ne pocăim. Părinți: Libertatea și responsabilitatea fiecărei persoane de a accepta mântuirea pe care Dumnezeu ne-o oferă.
49	CINE ESTE ACOLO DUPĂ MOARTE ?	RAUL ȘI IADUL	Geneza 3/22 - 12/3 Exodul 20 Isaia 7/14-15	BOGATUL ȘI SĂRACUL LAZĂR	Copii: Să știți că există rai și iadul; depinde de noi să alegem unde vrem să mergem. Părinți: Arătați că destinul etern depinde de alegerea fiecărei persoane aici, pe pământ.
50	CINE A FĂCUT ALEGEREA CORECTĂ, MARTA SAU MARIA ?	CEL MAI IMPORTANT LUCRU: ASCULTĂ-ȚI PE ISUS	Luca 10/38-42	MARTA ȘI MARIA	Copii: Arătați importanța unui moment petrecut cu Isus. Părinți: Încurajați și ajutați copiii să aibă un moment de comuniune cu Domnul.
51	A IERTĂ DA ? NU ? ÎNȚOTDEAUNA ?	IERȚARE	Matei 18/15 până la 35	SERYTORUL RĂU	Copii: Arătați că Dumnezeu ne iartă și ne cere să facem la fel. El este gata să ne ajute. Părinți: Încurajați o discuție despre iertare: iertarea pe care o primim de la Dumnezeu, de la alții; iertarea pe care o oferim; dificultățile pe care le întâmpinăm.
52	ÎNVIEREA LUI LAZĂR	ISUS ESTE FIUL LUI DUMNEZEU	Ioan 11/1-45	ÎNVIEREA LUI LAZĂR	Copii: Ștind că Isus este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu. Părinți: Oportunitatea de a vorbi despre moarte, învierea morților, compasiunea lui Isus pentru cei care pierd o persoană dragă.
53	UN BĂRBAT ÎN MULȚUMEȘTE LUI ISUS	RECUNOAȘTERE	Luca 17/11-19	CEI ZECE LEPROȘI	Copii: Încurajați recunoștința față de Domnul. Părinți: Învățați-i pe copii să-și exprime recunoștința față de Domnul și față de ceilalți.
54	CUM SĂ TE ROGI	PERSEVERANȚĂ ÎN RUGĂCIUNE	Luca 18/1-8	PILADA VĂDUVA PERSEVERENTĂ	Copii: Încurajați-i să persevereze în rugăciune. Părinți: Reamintiți-le copiilor că Dumnezeu este atent la rugăciunea lor și că El le dă cel mai bun răspuns la momentul potrivit.
55	ISUS ȘI COPIII	DRAGOSTEA LUI ISUS PENTRU COPII	Marcu 10/13-16	MAME, COPII, UCENICI ȘI ISUS	Copii: Arătând credința mamelor și dragostea lui Isus pentru copiii mici. Părinți: Rolul părinților; aducerea copiilor la Isus și evitarea punerii de obstacole în cale.
56	CUM SĂ AJUNG ÎN RAI	DU-ȚE ÎN RAI	Marcu 10/17-22	TÂNĂRUL BOGAT	Copii: Arătați nevoia de a cere iertare pentru că nu putem asculta pe deplin de poruncile lui Dumnezeu. Părinți: Credeți că mântuirea este un dar de la Dumnezeu. Nu este câștigată sau meritată.
57	IERIHON , ORAȘUL PALMIERILOR	CREDINȚĂ PERSEVERANTĂ	Marcu 10/46-53	BARTIMEU ORB	Copii: Arătați că este important să nu vă lăsați descurajați de ceilalți. Părinți: Perseverența noastră este la fel de bună ca și credința noastră.
58	ZACHEU, OMUL CARE SE ASCUNDE	SCHIMBAREA VIETII	LUCA 19/1 până la 10	ZACHEU	Copii: Arătați că Isus a venit să caute și să salveze ceea ce era pierdut. Părinți: Reamintiți-le de importanța educației creștine și a convertirii fiecărui copil.
59	ÎNȚOARCEREA LUI ISUS	ÎNȚOARCEREA LUI ISUS ȘI SFÂRȘITUL LUMII	Matei 24/1-51	UCENICI ÎN TREBĂ PE ISUS DESPRE SFÂRȘITUL TIMPURILOR	Copii: Arătați importanța folosirii cu credință a ceea ce le-a dat Dumnezeu și a transformării acestuia în profit. Părinți: Ajutați copiii să descopere „talentele” pe care Dumnezeu i le-a dat; încurajați-i și sprijiniți-i să profite la maximum de ceea ce a primit.
60	PILDA TALANȚILOR	SLUJIEȘTE-I LUI DUMNEZEU	Matei 25/14-30	PILDA TALANȚILOR	

N°	TITLUL	THEMATIC	REFERINTE BIBLICE	CONTINUT	OBJECTIVE
61	PARFUMUL MARIEI	EXPRIMÂND IUBIREA LUI ISUS	Marcu 14/3-9 Ioan 12/1-8	PARFUMUL MARIEI	Copii: Încurajați copiii să-1 dea lui Isus ceea ce este cel mai prețios pentru ei: inima lor, viața lor. Părinți: Încurajați copiii să-și exprime recunoștința și dragostea față de Isus.
62	O SOSIRE TRIUMFANTĂ	LAUDA ȘI ÎNCHINAREA	Luca 19/28 până la 44 Marcu de la 11/1 la 10 Matei 21/10 la ora 17	ISUS SOSIRE ÎN IERUSALIM	Copii: Arătați că este important să-L lăudăm pe Domnul Părinți: Încurajați-i pe copii să-L laude pe Dumnezeu în mod spontan
63	ISUS ESTE ÎN TEMPLU	CASA LUI DUMNEZEU: O CASĂ DE RUGĂCIUNE	Matei 21/10 până la 17 Marcu 12/41 până la 44	ISUS ÎI ALUNGĂ PE VÂNZĂTORI DIN TEMPLU. EL VINDEA BOIAVIL, JERFA UNEI VĂDUVE	Copii: Arătați că Dumnezeu vede tot ce se întâmplă în templu, în biserică, ceea ce El aprobă și dezaprobă Părinți: Învățați-i pe copii să respecte prezența lui Dumnezeu
64	O LECTIE CARE NU VA FI UITATĂ	UMILINȚĂ	Luca 22/7 până la 14 și 24 până la 30	ISUS SPALĂ PCIOARELE UCENICILOR SĂI	Copii: Aflați ce este umilința și încurajați îngrijirea celorlalți Părinți: Fiți exemple bune pentru copii
65	ULTIMUL PĂSTE AL LUI ISUS	MIELUL DE PĂSTE	Matei 26/17 până la 30 Ioan 13/1 până la 20 Ioan 13/18 până la 38 Luca 22/14 până la 23	INSTITUȚIA CINEI SFINTE	Copii: Ștind că Isus este Mielul lui Dumnezeu - Explicând ce este Cina Domnului Părinți: Încurajați recitarea textului cu copiii și primele capitole ale Exodului
66	ISUS ÎN GRĂDINĂ	IMPORTANȚA RUGĂCIUNII	Matei 26/31 până la 56	ISUS ÎN GHETSIMANI	Copii: Să știți cum a avut Isus puterea să asculte de Dumnezeu Părinți: Rugați-vă cu insistență, cereți ajutor prietenilor, păstrați credința în Dumnezeu
67	VA REZISTA PETRU ?	MÂNDRIE ȘI SĂBICLUNE	Matei 26/31 până la 35 și 69 până la 75	ARESTAREA LUI ISUS ȘI NEGAREA LUI PETRU	Copii: Ștind că Petru credea că este puternic, dar că s-a lepădat de Domnul, în afană de Isus încă îl iubesc Părinți: Încurajați să rămâneți smeriți și să vă încredeți în Domnul pentru a rămâne cu El credincios
68	ISUS ESTE PEDEPSIT ÎN LOCUL ALTORA	SUFERINTELE LUI ISUS	Ioan 18/19 până la 37 Luca 23/1 până la 12 Marcu 15/6 până la 20 Matei 15/22 până la 28	DUMNEZEU ALEGE UN POPOR: AVRAAM, CELE 10 PORUNCI: MOISE PROFETII: O AMINTIRE A PROMISIUNII	Copii: Arătați că Isus este condamnat în locul nostru Părinți: Arătați că Isus renunță la viața sa, în mod voluntar, din dragoste pentru noi și pentru ai noștri copii
69	DE CE A MURIT ISUS ?	RĂSTIGNIREA	Geneza 3/22 - 12/3 Exodul 20 Isaia 7/14-15	RĂSTIGNIRIA, MOARTEA ȘI ÎNMORMÂNTARE	Copii: Să știți de ce a murit Isus Părinți: Ștind că fără cruce nimeni nu putea fi mântuit
70	VOR CREDE EI ACESTE VEȘTI BUNE?	ÎNVIEREA	Matei 28/1 până la 15 Marcu 16/1 până la 11 Luca 24/1 până la 12 Ioan 20	ÎNVIEREA LUI ISUS	Copii: Arătați reacțiile diferite la înviere Părinți: Învinoi pe Isus, Dumnezeu arată că Isus este cu adevărat Fiul Său și că El acceptă Jertfa Lui pentru iertarea noastră
71	O ÎNTÂLNIRE NEAȘTEPTATĂ	ISUS SE ARATĂ UCENICILOR	Luca 24/13 până la 43	DISCIPOLII LUI EMMAUS	Copii: Arătați că Isus dorește ca ucenicii să creadă în învierea Sa Părinți: Încurajați cultivarea credinței copiilor
72	RĂBDAREA LUI ISUS CU UCENICI SĂI		Ioan 21/1 până la 19	PESCUIT MIRACULOS	Copii: Arătați dragostea și răbdarea lui Isus față de ucenici, în special față de Petru Părinți: Încurajați copiii în momentele lor de îndoielă
73	ÎNĂLTAREA LUI ISUS LA CER	ASCENSIUNEA	Luca 24/50 până la 53 Actele de la 1/1 la 14	ULTIMUL INTERVIU CU UCENICII ȘI ASCENSIUNEA	Copii: Arătați cum a decurs înălțarea lui Isus Părinți: Încurajați copiii să-L laude pe Isus care este în viață
74	CE S-A ÎNTÂMPLAT ÎN ZIUA DE RUSALII ?	RUSALII	Actele 2/1 până la 42	DUHUL SFÂNT COBORĂĂ ASUPRA UCENICILOR PE ZIUA RUSALIILOR	Copii: Arătați cum s-a coborât Duhul Sfânt, pe care Dumnezeu îl făgăduise Părinți: Arătați importanța botezului în Duhul Sfânt pentru noi și copiii noștri
75	UN ȘCHIOP SĂRIND DE BUCURIE	PRIMA MINUNE ÎN NUMELE LUI ISUS	Actele 3/1 până la 26	VINDECAREA INFIRMILOR LA POARTA DE TEMPLU	Copii: Arătați că Isus continuă să acționeze, să vindece Părinți: Încurajați înălțarea credinței prin mărturiile recente de vindecare
76	FIILP ȘI MINISTRUL AFRICAN	ÎNCEPUTUL EVANGHELIZĂRII	Actele 8	FIILP ȘI EUNUCUL ETIOPIAN	Copii: Înțelegeți cum se răspândește Evanghelia în diferite locuri Părinți: Vorbiți despre lucrarea misionară - Fiți atenți la întrebările copiilor și răspundeți-le
77	CINE A FOST APOSTOLUL PAVEL ?	CONVERTIE ȘI O VIAȚĂ SCHIMBATĂ	Actele 9/1 până la 25 3/22 până la 16 26/9 până la 20	CONVERTIREA SAUL	Copii: Arătați cum a fost convertit apostolul Pavel și cum a fost viața lui schimbată complet Părinți: Încurajați-i pe copii să descopere călătoriile misionare ale lui Pavel
78	O PÂNZĂ URIAȘĂ CADE DIN CER	EVANGHELIA ESTE PREDICATĂ PERSONELOR NE-EVREI	Actele 10/1 până la 48	PETRU ESTE TRIMIS LA CORNELLE	Copii: Arătați că Evanghelia este predicată celor care nu sunt evrei Părinți: Împlinirea făgăduinței făcute lui Avraam: toate familiile pământului sunt binecuvântate în Isus. Depinde de noi să anunțăm din nou Vestea Bună astăzi
79	SCUFUN DAREA CORABII ÎNALTE	AVERTIZĂRILE ȘI SALVAREA LUI DUMNEZEU	Actele 27/1 până la 44	NAUFRAGIUL LUI PAVEL	Copii: Arătați că a crede ceea ce spune Dumnezeu și a asculta de El este cel mai bine Părinți: Evidențiați comportamentul uman și bunătatea lui Dumnezeu
80	RAIUL, LOCUINȚA LUI DUMNEZEU	CERUL	Apocalipsa 4/1 până la 11 5/6 până la 14 7/9 până la 17	RĂSPUNSURI DESPRE CER ȘI VIAȚA DE APOI	Copii: Descoperiți ce este pe cer Părinți: Încurajați copiii să meargă cu credincioșie cu Domnul care ne pregătește un loc în prezența Lui

1 – DUMNEZEU... AR FI EL PĂSTOR ?

În această serie de povești speciale pentru copii, spunem întâmplări din Biblie și reflectăm împreună asupra întrebărilor importante pe care toată lumea și le poate pune. De exemplu: Cum este Dumnezeu? Îl putem cunoaște? Pot vorbi cu El? Există raiul? Cine este Isus? Astăzi, tema noastră de reflecție este: Cine este Dumnezeu? Cine este El pentru tine? Poate că nu știi răspunsul, pentru că a spune cine este Dumnezeu în câteva cuvinte nu este ușor. Ca să ne ajute, vom petrece o zi cu un păstor pe nume David.

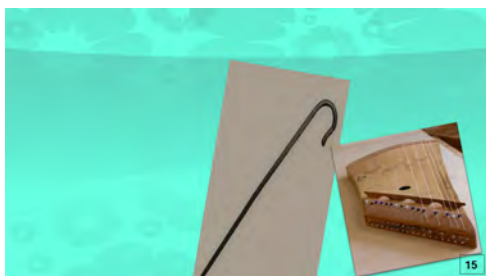
X

Dis-de-dimineață, David își pregătește lucrurile de păstor: traista, pâinea, brânza, plosca și harpa. Își pune sandalele, își ia toiagul, care este toiagul său de păstor, și iată-l. Oile îl așteaptă deja, behăind din toate părțile.

- Pătată, Capricioasă, Încăpățânată, Veselă, Timidă, Blanchetă, hai să mergem!

Este turma tatălui său, dar le cunoaște pe toate pe nume.

- Vino încoace, Mielule, ești încă prea mic, te vei zbengui când vom ajunge!

David merge în fața turmei. Cunoaște cele mai bune pășuni acolo, pe dealurile verzi. Va sta cu animalele lui, zi și noapte. Mereu sunt lupi și câini sălbatici care umblă prin jurul turmelor noaptea.

Uneori se aude urletul unei hiene, iar oile se sperie.

- Haide, haide, linișteți-vă, sunt aici, haide, culcați-vă!

Acum sunt liniștite, în siguranță. În timp ce turma paște liniștit, David își ia harpa. Cântă cântecele pe care le-a compus. Nu este nimeni să-l audă, dar el se adresează lui Dumnezeu. Îi mulțumește pentru frumusețea naturii, pentru protecția sa, pentru ajutorul său. Îi spune cât de mult îl iubește, cât de mult are încredere în El.

El tine mereu un ochi deschis. Chiar atunci, câteva oi se rătăcesc. Dar unde se duc naivii ăștia? Merg înainte cu capul plecat, fără să vadă mai departe de vârful botului. Dacă continuă, se vor rătăci și nu vor ști cum să se întoarcă.

- Deștept, Picior Negru, hei! Dar... sunt încăpățânați sau surzi? David ridică niște pământ cu bățul și hop! îl aruncă în spate. O tumbă și un vâjâit! Se întorc fugind. Ele nu cunosc pericolul. Cum s-ar putea apăra ele de un leu sau de un urs? De câteva ori, David a trebuit să se lupte să le smulgă din gura lor.

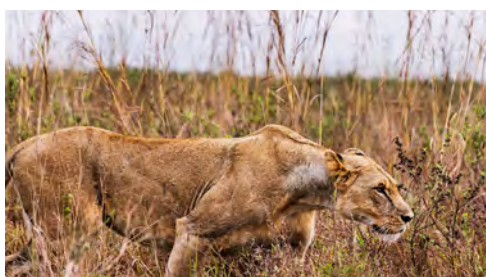

- Haideți, haideți, acum soarele e prea fierbinte, haideți să mergem sub copacii de lângă pârâu, puteți bea în liniște și vă puteți odihni! Haideți, urmați-mă!

Întreaga turmă pornește din nou. Un behăit tânguitor ajunge la urechile lui David. Un strigăt de ajutor?

- Dar, este Încăpățânată, care este acolo, pe marginea prăpastiei. Ce face ea acolo? În mijlocul acestui tufiș de spini, pietrele sunt alunecoase. Chiar ce idee!

Sprijinindu-se în toiagul său, David avansează cu prudență, ridică ușor oaia și o pune pe umeri.

- Încăpățânată și Neînfricată!, îi spune el, mângâind-o. Ce-ai venit să faci aici în loc să mă urmezi?

Soarele a apus, totul e liniște, se aude doar vocea lui David stând la intrarea în țarc.

-1, 2, 3, 4, 5, ... 65 ... 70...

Fiecare oaie intră una câte una și David numără. Dacă lipsește una, ce va face? Se va întoarce în noapte și o va căuta până o va găsi. Are grijă de răniți, de bolnavi, de cei mici, de cei slabi, fiecare

oaie este foarte importantă pentru el. Tocmai te-am dus să petreci o zi cu David păstorul.

Poate te întrebi de ce? Ei bine, pur și simplu pentru că, într-unul din cântecele sale, David spunea:

- Cât despre mine... Dumnezeu este păstorul meu, eu sunt oaia Lui. Cunoști acest psalm? Este Psalmul 23

***Domnul este păstorul meu;
Nu voi duce lipsă de nimic.
El mă face să mă culc în pășuni verzi;
El mă călăuzește pe lângă ape liniștite.
Îmi întărește sufletul; mă călăuzește pe cărări-le
dreptății,
Pentru Numele Lui.
Chiar dacă aş umbla prin valea
Umbrei morții,
Nu mă voi teme de niciun rău, căci Tu ești cu mine;
Toiagul și nuiua Ta mă mângâie.
Tu pregătești o masă înaintea mea în fața celor ce se luptă împotriva mea;
Îmi ungi capul cu untdelemn și paharul meu dă pe dinafară.
Cu siguranță, bunătatea și îndurarea mă vor însoți în toate zilele vieții mele
și voi locui în Casa Domnului în veac de veac.***

ȘI TU ȘI EU!

În acest psalm, David se compară cu o oaie care îl are pe Dumnezeu ca păstor. Și tu, ai un păstor care să te protejeze, să te călăuzească, să te iubească, să te încurajeze? În fiecare dintre poveștile noastre biblice, îți vom vorbi despre acest păstor, acest mare Dumnezeu și vei putea să-L cunoști din ce în ce mai bine.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Asemenea lui David, suntem oi cu fragilitățile, slăbiciunile noastre și putem alege acest mare păstor pentru viața noastră. Suntem și noi păstori, păstorii copiilor noștri. Avem responsabilitatea de a-i veghea, de a avea grijă de ei, de a-i apăra, de a-i călăuzi, de a-i însoți. Semănând Cuvântul lui Dumnezeu în inimile lor, le permitem să descopere acest Dumnezeu, care vrea să fie bunul păstor al vieții noastre, al vieții lor. Pentru ca ei să facă această alegere, trebuie să-L cunoască personal. Scopul nostru în crearea acestor povești este tocmai de a vă oferi un instrument suplimentar pentru a-i însoți în descoperirea acestui mare Dumnezeu care îi iubește.

2 - UNIVERSUL, CUM A APĂRUT?

În prima noastră poveste, l-am urmărit pe David călăuzindu-și turma de oi peste dealurile verzi și apa limpede a pâraului, cărând mieii, îngrijind răniții, căutând oile pierdute în râpă. Vocea lui răsună în munți, el cânta: „O, Dumnezeuule, Tu ești păstorul meu, eu sunt oaia Ta, vreau să Te urmez” și eco-ul repeta: „O, Dumnezeuule, Tu ești păstorul meu, eu sunt oaia Ta, vreau să Te urmez.”

El îl compară pe Dumnezeu cu un păstor bun, dar există multe alte lucruri care pot fi spuse despre Dumnezeu. Poate ai o idee... sau idei?

Pe măsură ce poveștile noastre progresează, vom descoperi împreună cine este Dumnezeu și ce face.

Astăzi, ne vom întoarce foarte, foarte departe în timp, când nu era nimic și vom afla cum, puțin câte puțin, totul s-a schimbat.

Când trebuie să intri într-o cameră complet întunecată, unde totul este o harababură, ce faci mai întâi? Da! Aprinzi lumina. Uf! Putem vedea clar și acum putem pune lucrurile în ordine. Ei bine, la început așa era, întuneric complet peste tot; nimic, dezordine. E greu de imaginat, nu-i așa?

Apoi Dumnezeu a zis:

- Să fie lumină!

Și s-a arătat lumina. Dumnezeu a despărțit lumina de acel mare întuneric.

Știți ce nume a dat El luminii? A numit-o „Ziuă” și întunericul „Noaptea”.

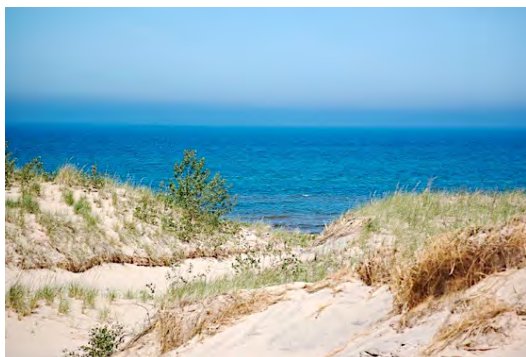
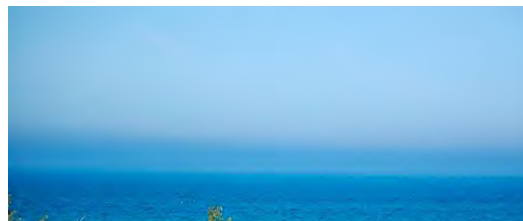
Aceea a fost **prima zi** a creației.

În a doua zi, Dumnezeu a continuat să pună tot acel haos în ordine. Era apă peste tot.

Dumnezeu a zis:

- Să se despartă apele!

Era apă jos pe pământ și apă sus, în nori. A numit întinderea de deasupra pământului „cer”.

Această masă de apă acoperea întregul pământ, așa că în a **treia zi**, Dumnezeu a poruncit să se adune într-un singur loc și să apară uscatul. Știți ce nume a dat El întregii mase de apă?

Ei bine, da, a numit-o „mare” și uscatul „pământ”.

Deci, ca să recapitulăm, exista lumină, pământ și apă - tot ce era necesar pentru ca plantele să crească.

Dar nu existau plante, nici semințe, nimic!

Dacă vrei să ai roșii în grădina ta, ai nevoie de pământ, lumină, apă și, de asemenea, semințe de roșii.

Apoi Dumnezeu a zis:

- Să dea pământul verdeață, plante care să facă sămânță și pomi care să facă rod după soiul lor, cu semințe și sămburi.

Au apărut tot felul de plante și, din ziua aceea, semințele și sîmburii produc plante noi de același fel. Timp de secole, semințele de lămâi au produs lămâi, sîmburii de piersici produc întotdeauna piersici, iar semințele de salată produc întotdeauna salată.

Astfel, pe pămînt existau sute, mii de plante, copaci, tot felul de vegetație, o varietate infinită. Era o explozie de forme, culori și mirosuri.

Dumnezeu s-a uitat la toate acestea și a văzut că toate erau bune.

În a 4-a zi, Dumnezeu a zis:

- Să fie lumină în întinderea cerului, cei mai mari să stăpînească ziua și cei mai mici să stăpînească noaptea! Ai înțeles, în ziua aceea, El a creat soarele și luna. A așezat în întinderea cerului toate stelele, toate galaxiile. A aruncat stelele pe firmament.

Cerul strălucea cu toate aceste puncte de lumină.

Dumnezeu a luat în considerare toate acestea și a văzut cât de bune erau, dar această lucrare de creație nu era terminată. Vom vedea cum o va continua Dumnezeu, cum va apărea viața animală.

ȘI TU ȘI EU!

Când Dumnezeu s-a uitat la tot ce crease, a spus că „totul era bine”!

Și tu, ce părere ai despre acest univers? Îți sugerez să te oprești din când în când să privești stelele, plantele. Toate aceste minuni ale naturii, e ca și cum Dumnezeu ne-ar vorbi, ca și cum ne-ar spune „tu vezi toate acestea, Eu le-am creat ca să-ți arăt cât de mare și puternic sunt”.

Adesea, îmi spun „Dumnezeul meu, cât de mare și puternic ești, totul în jurul meu este magnific, îmi mulțumesc din toată inima”. Și tu poți!

Vei găsi povestea noastră în prima carte a Bibliei, Geneza, în primul capitol.

Ai răspuns la întrebarea pe care am pus-o: Ce a apărut mai întâi, plantele sau stelele? Au fost plantele, stelele au apărut în a 4-a zi.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Toată natura ne vorbește despre acest Dumnezeu Creator. Este manifestarea gloriei și măreției Sale în fața ochilor noștri în fiecare zi. Suntem sensibili la ea și în orice moment ne putem exprima uimirea și recunoștința față de acest Dumnezeu atotputernic. Și copiii noștri, cum văd ei natura care îi înconjoară?

Oprirea unei clipe cu ei pentru a contempla apusul soarelui, pentru a vedea fotografii din spațiu, pentru a privi legumele din grădină, acestea sunt oportunități printre multe altele de a-i face să cunoască aceste frumuseți ale naturii.

Când ne aud mulțumindu-i lui Dumnezeu și lăudându-L pentru toate aceste minuni, atunci știu cum să o facă și cu siguranță o vor face și ei.

3 - ANIMALELE, CUM AU APĂRUT ?

În poveștile noastre anterioare, am văzut cum a început lumea, cum a creat Dumnezeu universul și plantele. Acum, că există pământ, aer, apă și tot felul de plante, totul este pregătit, dar... pregătit... pentru cine și pentru ce?

Deci, care este planul lui Dumnezeu, care este planul Lui, ce va face acum? Vom afla acum, iar la sfârșitul poveștii, vei putea răspunde la această întrebare:

Ce animal a creat Dumnezeu primul: elefantul, papagalul sau delfinul?

În patru zile, Dumnezeu a creat lumina, întinderea cerului, marea, uscatul, toată vegetația și toate luminile, Saturn, Martie, dar și soarele și luna.

De ce aceste stele?

Pentru a marca vremurile, zilele și anii, ca să știi în ce an te-ai născut și ce zi este.

Totul era încă tăcut, niciun sunet, niciun strigăt, nu existau încă ființe vii, dar totul era pregătit să primească viața.

Dumnezeu a vorbit, el a zis:

- Să mișune apele de o mulțime de ființe vii și să zboare păsările pe cer!

Așa au apărut marii monștri marini, balena albastră, leul de mare, rechinul, crapul și toate speciile de animale care se târăsc și roiesc în apă, șarpele de mare, crabul, meduza și bureții.

Erau de toate culorile, unele cu forme bizare și amuzante, chiar și pești clown și pești pijama, pești iepure și pești zburători!

Și pe cer, ce s-a întâmplat?

Păsările au început să fluture, să sară, să alerge, să zboare peste tot. Micul colibri, papagalul, flamingo-ul, struțul, acvila imperială și țesătorul de jandarmi.

Liniștea a făcut loc cucurigului cocoșului, măcăițului raței, cântecelor armonioase ale privighetorii, dar și strigătului pescărușului și ciripitului vrăbiilor!

Ce forfotă pe mare și pe uscat. Viața era acolo. Dumnezeu s-a uitat și s-a încântat să vadă toate aceste minuni.

El a binecuvântat toate aceste animale.

Le-a vorbit.

Știți ce le-a spus?

- Reproduceți-vă, aveți urmași, înmulțiți-vă, umpleți apele mărilor și râurilor și voi păsările înmulțiți-vă!

Era a 5-a zi.

Era multă zarvă în mări și pe cer, dar... să vedem ce se întâmplă pe pământ... Ei bine, nimic nu se întâmplă! Nimic care sare, care se târăște, care aleargă, doar o vegetație frumoasă, colorată și parfumată.

Apoi, în a **6-a zi**, Dumnezeu a vorbit și a zis:

- Să scoată pământul ființe vii după soiul lor, animale domestice după soiul lor și toate vietățile care se târăsc pe pământ după soiul lor.

Și pe pământ au apărut tot felul de animale.

Zebrele au început să galopeze în iarba proaspătă, cu gazele elegante, lei maiestuoși și oi. Maimute năzdrăvane se cățarau în copaci, iar melcii alunecau încet peste frunze proaspete, ei bine... au apărut mii și mii de specii de animale.

Nici astăzi nu le cunoaștem pe toate. Dar poți face o listă cu toate cele pe care le cunoști. În partea de jos a paginii, poți scrie: „**Dumnezeu le-a creat pe toate**”.

Toate aceste animale trăiau fără să se lupte sau să se devoreze între ele. Știți de ce? Pentru că Dumnezeu le-a dat iarbă și plante pentru hrană. Toată natura era în pace.

La sfârșitul celei de-a **6-a zile**, existau ființe vii în apă, în cer și pe pământ. Dumnezeu s-a uitat la toată creația Sa și a văzut că totul era bun și perfect.

ȘI TU ȘI EU!

Când mă gândesc la toată această creație, îmi spun:

- Dumnezeu este cu adevărat mare. Ce putere și înțelepciune! Totul îi aparține și ce facem noi?

Cred că El a creat totul. Că El a dat viață la tot ce ne înconjoară.

Și tu? Crezi asta? Îi mulțumești? Eu o fac adesea.

Regret un lucru: că toată această natură magnifică este acum atât de deteriorată și poluată. Dar fac tot ce pot ca să am grijă. Și tu, te gândești deasemeni?

Poți găsi povestea creației în prima carte a Bibliei, cartea Genezei, capitolul unu.

Ai răspuns la întrebarea: ce animal a creat Dumnezeu primul: elefantul, papagalul sau delfinul? Delfinul a fost creat primul, apoi papagalul și, în final, elefantul.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

În acest gând de bucurie, să ne minunăm de frumusețile creației și multe altele mai ales de animale, vă sugerez să alegeți un animal cu copilul vostru și să faceți cu el cercetări, desene, vizualizați un documentar, priviți furnicile din Grădină sau păianjen care își țese pânza. Cu cât intrăm mai mult în detaliu, cu atât este mai mare uimirea noastră.

Uimirea este una dintre caracteristicile copilăriei, dar și noi, adulții, continuăm să ne minunăm și să-L lăudăm pe Dumnezeu pentru creația sa.

4 - PRIMUL OM ȘI PRIMA FEMEIE, CUM AU APĂRUT EI ?

În poveștile noastre, oferim răspunsuri la marile întrebări pe care ți le poți pune: Cum a început lumea? Care este originea vieții? Cum au apărut animalele pe pământ? Cine sunt eu? Cum îl pot cunoaște pe Dumnezeu? Astăzi vom vedea de unde au venit primii oameni? Dintr-un pește, o maimuță, un atom sau...?

Vorbim și despre căsătorie.

La sfârșitul poveștii, veți putea răspunde la această întrebare: cum erau Adam și Eva?

După ce a creat pământul, cerul și toate animalele, Dumnezeu s-a uitat și a spus:

- Totul este foarte bun!

Dar capodopera sa nu era încă terminată.

Toată această natură a format un palat magnific colorat și parfumat, unde nu lipsea nimic, dar... pentru cine? Nu era nimeni.

Dumnezeu a luat țărână din pământ și cu acel pământ a modelat o ființă umană cu picioare, brațe, cap, organe, mușchi și creier.

A creat o ființă magnifică, dar care nu se mișca. Inima lui trebuia să înceapă să bată, sângele lui trebuia să circule, iar plămânii lui trebuiau să se umple cu aer.

Dumnezeu i-a suflat în nări o suflare, suflarea vieții, iar această ființă neînsuflețită a devenit apoi o ființă vie, exact ca tine și ca mine. Avea un corp pentru a alerga, a atinge, a gusta, a vedea, a auzi și a vorbi; avea, de asemenea, un suflet și un spirit pentru a gândi, a iubi, a alege și a decide.

Dumnezeu crease o ființă foarte inteligentă, superioară tuturor animalelor.

Dumnezeu a așezat acest om într-o grădină magnifică, plină cu tot felul de copaci plăcut de privit și acoperiți cu fructe bune de mâncat. I-a cerut să o cultive și să aibă grijă de ea; era o ocupație foarte plăcută, deoarece nu existau buruieni sau spini.

Apoi Dumnezeu a adus toate animalele la Adam. Ce procesiune! Știi de ce?

Dumnezeu voia să vadă cum le va numi Adam, ce nume le va da.

De aceea, acea figură de blană care se agață de eucalipti se numește „panda”, iar acea mică creatură care se mișcă mereu odată cu casa ei se numește „țestoasă”.

Dumnezeu i-a spus lui Adam să domnească peste toate animalele și să aibă grijă de toată creația. În acel paradis, omul nu a găsit nici o ființă ca el, nimeni care să-i semene. Se simțea singur; nu avea pe nimeni cu care să-și împărtășească viața, intimitatea.

Dumnezeu a spus:

- Nu este bine ca omul să fie singur; îi voi face un ajutor care i se potrivește perfect.

L-a făcut pe Adam să cadă într-un somn foarte adânc. A luat una dintre coastele lui.

Cu acea coastă, a format o altă ființă vie, pe care a adus-o lui Adam.

Ce surpriză și ce bucurie! Adam a strigat:

- De data aceasta, iată ceva care este ca mine, de același sânge ca mine! Ea va fi numită femeie pentru că a fost luată din bărbat.

Ea a fost prima femeie, Eva.

Adam a iubit-o. S-au unit, a fost prima căsătorie.

Dumnezeu le-a binecuvântat căsnicia și le-a spus să aibă copii, să formeze o familie.

La sfârșitul acelei a **6-a zile**, Dumnezeu s-a uitat la tot ce făcuse și a spus:

- Este foarte bine! A fost mulțumit.

Adam și Eva, primii doi oameni, erau perfecți. Trăiau într-o frumoasă armonie. În fiecare noapte... știți ce s-a întâmplat? Dumnezeu venea să-i vadă și vorbea cu ei.

Dar după a 6-a zi a venit a **7-a zi**.

Știți ce s-a întâmplat în ziua aceea?

Ei bine, Dumnezeu s-a odihnit de toată munca Lui, de tot ce făcuse.

ȘI TU ȘI EU!

Când mă uit la oamenii din jurul meu, îmi spun: „Acest domn, această doamnă, acest bătrîn, acești copii, nu au venit întâmplător, Dumnezeu a fost cel care le-a dat viață. Și... fiecare este diferit.” »

Când te uiți la mâini, la degete, la încheieturi, la unghii, la piele, la tot ce poți face cu mâinile tale, cu siguranță poți spune împreună cu mine „Este cu adevărat minunat, îți mulțumesc, Doamne!” Corpul nostru este o minune, depinde de tine și de fiecare dintre noi să avem grijă de el.

Poți reciti capitolele 1 și 2 din cartea Genezei, vei găsi povestea noastră.

Să răspundem la întrebarea: Cum erau Adam și Eva? Adam și Eva erau ca noi.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

În ceea ce privește originea vieții, copiii noștri pot auzi diferite teorii, este important să le întărim credința în acest Dumnezeu Creator. Cum?

Pur și simplu amintindu-le povestea creației, trezindu-i într-un mod foarte simplu și natural, la frumusețea naturii, la respectul pentru pământ, la respectul pentru ei

înșiși, corpul lor, spiritul lor și fiecare ființă umană.

Primele instituții ale lui Dumnezeu, căsătoria și unitatea familială, sunt puse la îndoială în multe țări; noi ne întărim copiii amintindu-le ceea ce a stabilit Dumnezeu.

5 - CINE L-A FĂCUT PE DUMNEZEU? CINE ESTE EL? UNDE ESTE EL?

În primele noastre patru povești, am văzut că Dumnezeu este originea vieții. El a creat totul și tot ce a făcut a fost perfect.

Dar El... Dumnezeu, Cine L-a făcut? Cum este El? Unde este El?

Acestea sunt întrebări pe care ni le putem pune.

Acum vom oferi câteva răspunsuri. Îți sugerez să identifici trei care răspund la întrebarea: Dumnezeu, cum este El?

Ști când a început viața ta, dar nu ști când se va termina. Dar un lucru este sigur, pentru tine, ca și pentru mine, a existat un început și va exista un sfârșit al vieții noastre.

Dumnezeu... El nu are nici început, nici sfârșit. Nimeni nu L-a creat. El a existat dintotdeauna și El va fi mereu.

Nu știu câți ani ai, dar El nu are vârstă, El nu îmbătrânește. El este **vesnic**.

Poate te întrebi cum este El?

Cu siguranță ai văzut statui, idoli. Există tot felul de lucruri, uneori bine decorate, acoperite cu aur, făcute din ipsos, lemn sau piatră. Ele nu văd, nu aud, sunt mute și fără viață, dacă le vorbești nu pot răspunde...

Dumnezeu nu este deloc ca ele.

El este **viu**.

Ce înseamnă asta?

Ei bine! Că El **vede**. El vede toți oamenii.

Fie că este zi, fie că este noapte, El ne vede.

Asta e liniștitor, nu-i așa?

El te vede când dormi sau când te distrezi. Când muncești, când râzi sau când ești trist.

El **aude**.

Dacă vorbești cu El, El te va asculta chiar dacă nimeni altcineva nu aude ce spui. Dumnezeu **vorbește**, iar ceea ce a spus El, oamenii au scris într-o carte.

Cunoști această carte?

Este Biblia.

Citind-o, Îl putem cunoaște mai bine. El ne spune ce Îi place, ce vrea El pentru noi, cum vrea El să ne ajute, cât de mult ne iubește. De

asemenea, ne dă o mulțime de sfaturi despre cum să fim fericiți, de exemplu, El ne spune:

- Nu lua ce nu este al tău. Spune întotdeauna adevărul.

Când facem ceea ce ne spune El, evităm multe probleme.

El ne poate vorbi și în inimile noastre, doar nouă.

Ai auzit vreodată oameni spunând:

- Eu, Dumnezeu, aș vrea să-L văd!? Poate că și tu ai spus asta. Nu este posibil, nu-L putem vedea. El nu are un trup ca al nostru. El este Spirit. Nu este foarte ușor de înțeles. Nu-L putem explica pe Dumnezeu, dar putem crede în El.

El este **infin**it de mare, **atotputernic**. El poate face totul. Amintește-ți, am vorbit despre cum El a creat totul din nimic.

Ce altceva știm?

El este **sfânt**, ceea ce înseamnă că nu este nimic rău în El și nimic rău nu poate rămâne în prezența Lui.

De asemenea, El este **drept**. Nedreptatea și preferințele nu sunt pe plac. Dacă ești pedepsit în locul altcuiva, ești nefericit și trist, poate chiar furios. Dumnezeu este drept. Celui care a făcut binele, El spune: „Este bine!” și celui care a făcut răul, El spune:

„Este rău!” Nu arată preferințe și Nu greșește niciodată.

El este și **iubire**. Da, El mă iubește și te iubește așa cum ești. Uneori ne este greu să credem că ne iubește pentru că știm că nu merităm, nu suntem perfecți. Totuși, El ne iubește și vom vedea asta în următoarele noastre povești.

Ne putem întreba și: unde este El? Unde credeți că locuiește?

El este peste tot. **El umple cerurile și pământul**. Se spune că este **omniprezent**. El este peste tot în același timp. Poate face bine unui copil acolo, într-un sat mic din China și, în același timp, poate vindeca un tată în Kenya, poate salva o mamă în Canada, dar și poate răspunde la rugăciunea ta.

El este, de asemenea, **omniscient**, ce înseamnă asta? Că El știe totul, El știe totul. El mă cunoaște și pe mine și pe tine. Te cunoaște pe tine, precum și pe părinții tăi și pe fiecare ființă umană. Nimeni nu se poate ascunde de El, chiar dacă merge pe fundul mării.

Mai sunt multe alte lucruri pe care le-am putea spune; Le vom descoperi

în următoarele noastre povești.

ȘI TU ȘI EU!

Tot ce tocmai am auzit mă încurajează să am încredere în Dumnezeu și mă face să vreau să-L cunosc mai bine. Și tu, vrei să-L cunoști mai bine? Îți sugerez să te gândești la asta. În următoarea noastră poveste, vom răspunde la această întrebare: - Contează eu pentru Dumnezeu? Am valoare pentru El? Nu știu ce ai răspuns la întrebarea noastră: Dumnezeu, cum este El? Iată trei răspunsuri: El este etern, El este iubire, El este drept, dar există multe altele. Poți reciti povestea și face o scurtă listă.

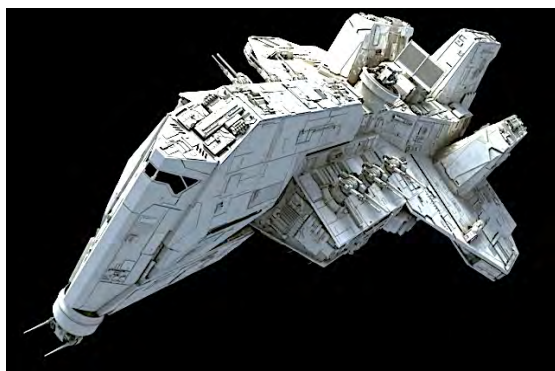
ȘI NOI, PĂRINȚII!

Copiii noștri pot avea informații despre diferite religii. De asemenea, într-o zi, s-ar putea să fie atrași de astrologie, magie, ocultism și supranatural; prin urmare, este important ca ei să dobândească treptat o înțelegere mai precisă despre Dumnezeu, Dumnezeul Bibliei, și să aibă răspunsuri la întrebările lor. Sperăm că aceste câteva elemente vă vor ajuta în interacțiunile voastre cu ei.

6 – CONTEZ EU PENTRU DUMNEZEU?

Am văzut în poveștile noastre anterioare că Dumnezeu a creat natura, animalele și oamenii. El este originea vieții. Dar... creația este de mult timp în urmă pentru noi. S-a întâmplat... acum câteva mii de ani, și de atunci au existat copii și copii, care au devenit adulți care au avut copii și copii, și așa se face că acum pe pământ, există... să vedem, câți locuitori sunt? Da, mai mult de 7 miliarde... ăă! 7 miliarde fac un 7 cu câte zerouri după el? Da, sunt 9 zerouri după 7. Sunt mulți oameni... și tu? Și eu? Ce suntem noi în aceste 7 miliarde, un fir mic, mic, mic de nisip...

Asta mă face să-mi pun o întrebare: Poate Dumnezeu să fie interesat de tine, de mine? Contez eu pentru El? Haideți să vedem câteva răspunsuri la aceste întrebări.

Înainte de a răspunde la această întrebare, îți voi povesti despre Kevin. Tocmai a terminat de asamblat nava sa spațială; a muncit din greu timp de câteva zile, urmând cu atenție planul de asamblare. Și, iată, a reușit! Este într-adevăr foarte fericit și mândru de el însuși.

- Bravo! Impecabil! Atât de bine! i-au spus părinții și prietenii lui.

Este prima dată când assemblează o navă atât de complexă. A pus-o pe un raft, în niciun caz fratele lui

mai mic nu avea să o atingă. Este nava lui! Ține foarte mult la ea, are multă valoare pentru el.

Și noi? Avem noi valoare pentru Dumnezeu, El care ne-a dat viață?

Ne-a dat un corp. Este ușor de înțeles, ne vedem corpul, dar El ne-a dat

și un suflet și un spirit. Corpul tău este o adevărată minune. Poți vorbi, cânta, vedea, auzi, gusta, face acrobații, te cațări, înota și multe alte lucruri.

Îi putem mulțumi lui Dumnezeu pentru corpul nostru.

Sufletul nostru, spiritul nostru, nu le vedem.

Dar, când plângi pentru că cineva ți-a vorbit urât, când râzi pentru că prietena ta a făcut o grimasă sau când ești

îngrijorat pentru că tatăl tău este bolnav, când ești fericit sau când ți-e frică, ce se întâmplă? Ei bine, tu ești, persoana ta, sufletul tău este cel care reacționează.

Când intri în bucătărie și simți mirosul, al felului tău de mâncare preferat. O, Doamne! Îți vine atât de mult să-l mănânci! Deja te bucuri și chiar salivezi. Sufletul tău reacționează la mirosul bun pe care nasul tău l-a detectat.

Îți place muzica? Sunetele pe care le auzi declanșează bucurie sau tristețe, dorința de a te mișca, de a sări, de a dansa. Sufletul tău este cel care reacționează.

Avem și sentimente. Poți iubi, poți fi furios, gelos, poți simți plăcere sau dezgust.

Dumnezeu ne-a dat și inteligență. Poți învăța, memora, imagina, construi, inventa și să fi creativ.

Poți gândi, și raționa; poți, de asemenea, să decizi, să alegi și să faci planuri:

- Când voi fi mare, voi fi șofer de camion greu.
- Și eu voi fi bucătar!
- Eu voi fi învățătoare.
- Voi fi pianist.
- Aș vrea să am copii.

Știi să spui „da! E bine” sau „nu! E rău”.

Toate acestea arată că trupul, sufletul și spiritul nostru sunt una.

O ființă umană magnifică, un copil, Tu! Și ești unic. Un frate sau o soră pot arăta ca tine, dar nu vor fi exact ca tine.

Dumnezeu ne-a creat așa, după chipul Lui. Ne-a dat viață.

Crezi că ne va lăsa fără să aibă grijă de noi?

Nu! Dacă nava lui Kevin valorează ceva în ochii lui, atunci să știi că suntem mult mai valoroși pentru Dumnezeu. Chiar contăm pentru El. Tu ești prețios în ochii Lui.

ȘI TU ȘI EU!

Am putea să ne întrebăm cum reușește Dumnezeu să aibă grijă de toți oamenii de pe pământ în același timp. Nu pot explica.

Dar o face pentru că este Dumnezeu și Își iubește creaturile. Viața fiecărei ființe umane este prețioasă pentru El.

Și tu... are viața ta valoare în ochii tăi? Te încurajez să-ți privești viața ta așa cum o vede Dumnezeu, chiar dacă totul nu este exact așa cum ți-ai dori să fie, nasul tău este prea lung pentru gustul tău, picioarele tale nu sunt suficient de musculoase, memoria ta nu funcționează așa cum ți-ai dori, caracterul tău poate fi dificil.

Ce-ar fi dacă ai face o listă cu tot ceea ce funcționează bine în ceea ce privește corpul și sufletul tău și o listă cu tot ceea ce crezi că nu funcționează bine și ai vedea ce creatură minunată ești. Ai motive să te bucuri și să-ți mulțumești lui Dumnezeu.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Cum privim copiii noștri? Știu ei? Sunt supuși unei presiuni intense și glume cu privire la corpurile lor, la capacitățile lor, la succesele lor sau la așa-numitele lor eșecuri. Cerințele sunt mari la toate nivelurile - fizic, intelectual și psihologic - așa că haideți să-i ajutăm să atingă un stil de viață echilibrat. Să le reamintim des că îi iubim și că Dumnezeu îi iubește, că viața lor contează pentru Dumnezeu.

Să-i încurajăm, să-i trezim la minunile vieții, astfel încât să continue să se iubească pe ei însăși și pur și simplu să se bucure de tot ceea ce le dă Dumnezeu în fiecare zi.

7 - DE CE EXISTĂ RĂUL?

Încă de la începutul poveștilor noastre, am văzut cum Dumnezeu a creat universul, precum și bărbatul și femeia, Adam și Eva. Cum i-a așezat într-o grădină magnifică unde au trăit în fericire perfectă, era paradisul. Dar acest paradis... unde este astăzi? Ne putem pune întrebarea. De ce suferă atâția oameni, de ce răutatea, dezastrelor? Ce s-a întâmplat? Vom studia asupra acestor mari întrebări descoperind ce s-a întâmplat în timp ce Adam și Eva trăiau în Grădina Edenului. În această poveste, există un mincinos, îți sugerez să-l identifiți.

Dumnezeu a făcut toate lucrurile foarte bune și frumoase. Deci, de unde vine răul? S-a înșelat Dumnezeu? Nu! Nu s-a înșelat și răul nu vine de la El; ci cineva a venit să strice, să

ruineze, toată această lucrare magnifică, un dușman... un dușman al lui Dumnezeu și al oamenilor. Știi tu cine este acest dușman? Este diavolul, îl numim Satan. Cu siguranță ai auzit de el.

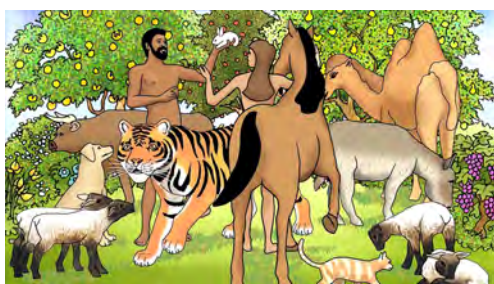
Odată, diavolul era o creatură extravagantă a lui Dumnezeu. Într-o zi însă, a devenit teribil de mândru, a vrut să ia locul lui Dumnezeu și să conducă totul. S-a răzvrătit și, în răutatea sa, a adus cu el alți îngeri, aceștia sunt demonii.

Toate acestea s-au întâmplat în cer.

Dar să ne întoarcem pe pământ, unde Adam și Eva trăiau fericiți în Grădina Edenului în prezența lui Dumnezeu. Fericirea lor putea dura pentru totdeauna, tot ce le era necesar era să continue să-L iubească pe Dumnezeu și să-L asculte.

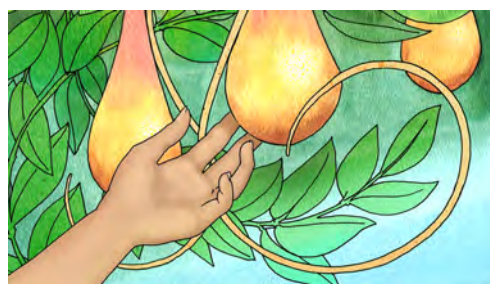
Dumnezeu îi spusese lui Adam:

- Poți mânca rodul tuturor pomilor din grădină. Dar există un pom al cărui rod să nu-l mănânci, pomul

cunoașterii binelui și răului. În ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit!

Adam era liber să aleagă dacă să asculte sau nu, dar a fost avertizat clar cu privire la consecințe.

Și... de ce să-l atingi? Erau atât de mulți alți pomi, la fel de excelenți.

Într-o zi, diavolul s-a apropiat de femeie sub prefăcătorie, sub forma unui șarpe. El i-a zis:

- Oare v-a zis Dumnezeu cu adevărat: «Să nu mâncați din rodul grădinii?»

- Putem să mâncăm din rodul grădinii, a răspuns Eva, dar cât despre pomul cunoașterii binelui și răului, Dumnezeu a zis: «Să nu mâncați din rodul lui și să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți.»

- Dar nicidecum! Nu veți muri!, a răspuns diavolul. Dumnezeu știe că în ziua în care veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca zeii, veți putea cunoaște ce este binele și ce este răul.

Eva a început să aibă îndoieli: Chiar voia Dumnezeu ca ei să fie fericiți? Voia să le interzică de ceva? Spunea oare adevărul?... Să fie ca zeii...

Ea s-a uitat la copac.

- Acestea sunt fructe frumoase, trebuie să fie bune. Îți vine să le mănânci.

Ea și-a întins mâna. Ea a luat un fruct și l-a mâncat.

Ea s-a dus la soțul ei.

- la acest fruct și mănâncă-l, i-a spus ea.

Adam l-a luat și l-a mâncat. Nu au căzut morți la pământ, dar li s-au deschis ochii! Ști tu ce au văzut? Și-au văzut nenorocirea, neascultarea. S-au văzut goi, vinovați înaintea lui Dumnezeu. Le-a fost rușine. Nu aveau decât un singur gând: să se ascundă. Cu frunze de copac au făcut un fel de șal.

În seara aceea, ca în fiecare seară, Dumnezeu a intrat în grădină. L-a chemat:

- Adam! Adam! Unde ești?

- Te-am auzit, dar mi-a fost frică pentru că sunt dezbrăcat, așa că m-am ascuns, a răspuns Adam.

- Cine ți-a spus că ești dezbrăcat? a întrebat Dumnezeu. Ai mâncat fructul pe care ți-l interzisem?

- Femeia, ea a fost cea care mi-a dat acest fruct și l-am mâncat.

- Eva, ce ai făcut aici? a spus Dumnezeu.

-Șarpele m-a înșelat, a răspuns ea, și am mâncat din fruct.

Întorcându-se către șarpe, Dumnezeu a spus:

- Pentru că ai făcut aceasta, te blestem mai mult decât toate animalele, te vei târî

pe burtă și vei mânca țărână în toate zilele vieții tale. Într-o zi, un urmaș al femeii va veni și va fi victorios asupra ta.

În ziua aceea, totul s-a schimbat pentru că Adam și Eva au ales să asculte de diavol și să-i întoarcă spatele lui Dumnezeu. Nu pot rămâne în Grădina Edenului, răul nu are loc în prezența lui Dumnezeu. Prin urmare, au fost separați de creatorul lor, această separare este un fel de moarte.

Munca va deveni dificilă, pământul va produce tot felul de spini. Vor experimenta oboseală, griji, boli. Vor îmbătrâni și vor muri, așa cum spusese Dumnezeu. Au deschis ușa răului, care s-a înmulțit rapid pe pământ și în inimile tuturor oamenilor. Din ziua aceea, ai înțeleș, nu mai este paradisul pe pământ.

În ciuda neascultării lor, Dumnezeu nu i-a abandonat pe Adam și Eva. Le-a făcut haine din piele de animal și le-a promis că va restabili contactul, relația lor cu El. Asta vom vedea în următoarea noastră poveste.

ȘI TU ȘI EU!

Știi foarte bine, nu trebuie să mergem la școală ca să învățăm cum să ne enervăm, să mințim sau să nu ascultăm... De ce? Pentru că răul este în inimile tuturor ființelor umane de la naștere, în inima mea, precum și în a ta. Nu suntem perfecți, dar Dumnezeu continuă să ne iubească. El vrea binele nostru și vrea să restabilească contactul cu noi. Și vom vedea cum o va face. Apropo, Mincinosul? ... L-ai observat? Da, este diavolul. Dacă ai o Biblie, poți găsi această poveste în prima carte, Geneza, capitolul 3.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Originea răului, suferința, acestea sunt subiecte care pot ridica multe întrebări. Nu avem întotdeauna răspunsul, mai ales când suferința ne afectează foarte îndeaproape. Lacrimile, durerea fac într-adevăr parte din viața tuturor ființelor umane; dar noi credem că în furtună, Dumnezeu nu ne abandonează, El vrea să ne sprijine, să ne însoțească. Această poveste evidențiază ruptura dintre om și creația sa. Dar Dumnezeu a prevăzut pentru a restabili această relație. Este promisiunea făcută de EL lui Adam și Eva.

8 - CUM SĂ NE ÎNTOARCEM LA DUMNEZEU?

Am vorbit despre creație și, recent, am văzut cum Adam și Eva au trăit fericiți cu Dumnezeu, dar și cum nu L-au ascultat, preferând să asculte de diavol. Din acea zi, nenorocirea a venit pe pământ, răul a intrat în inimile tuturor oamenilor și există o separare între Dumnezeu și oameni. Ne putem întreba cum se vor apropia oamenii de El. Tocmai asta vom vedea acum, iar la sfârșitul poveștii, vei putea răspunde la întrebarea de astăzi: care este numele salvatorului promis?

Adam și Eva au trăit fericiți în paradis. Erau într-o sănătate perfectă; nu cunoșteau nici frica, nici răul. Dumnezeu venea în fiecare seară să le vorbească.

Într-o zi, au făcut o alegere teribilă. În loc să continue să asculte de Dumnezeu, au decis să asculte de diavol. Au fost pedepsiți. Dumnezeu i-a alungat din paradis.

Răul intrase în inimile lor și în întreaga lume, aducând tot felul de suferințe și lacrimi pe care vi le puteți imagina. Viețile lor nu au mai fost niciodată la fel; acum erau singuri, separați de Dumnezeul lor.

Dar Dumnezeu, care încă îi iubea, le-a făcut o promisiune. Ști tu care a fost acea promisiune?

Le-a promis că va trimite pe cineva să salveze oamenii din această situație. Un salvator atât de puternic încât va fi victorios asupra diavolului.

Aceasta este o veste bună, dar ar dura secole pentru ca această promisiune să se îplinească.

Deci... cum se vor apropia oamenii de Dumnezeu, cum vor fi iertați pentru neascultarea lor, pentru păcatele lor? Aveți vreo idee?

Dumnezeu a spus: „Veți sacrifica un miel, acesta va fi pedepsit în locul vostru și veți putea să va apropiați de Mine.” Dar, repet, într-o zi, nu va mai fi nevoie de jertfe.

Vă voi trimite salvatorul pe care l-am promis.

Ani de zile, Dumnezeu a pregătit venirea acestui salvator. L-a ales pe Avraam, un om despre care tu ai auzit deja. Descendenții lui au devenit poporul Israel. În mijlocul acestui popor avea să trimită Dumnezeu salvatorul.

Mai târziu, i-a dat lui Moise cele 10 Porunci.

De ce cele 10 Porunci? Ei bine, pentru a-i ajuta pe oameni să facă alegeri bune, să ia decizii bune.

Probabil că le cunoașteți pe unele dintre ele:

Ce părere ai tu despre aceste porunci?

Cred că sunt excelente. Dacă am face cu toții ce ne cere Dumnezeu, viața ar fi mai plăcută. Dar... nu reușim întotdeauna, inimile noastre nu sunt atât de bune pe cât am putea crede. De aceea, Dumnezeu a mai spus: „Când va veni Mântuitorul, El vă va schimba inima, gândurile.”

*Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta.
Să iubești pe aproapele tău.
Să nu ucizi.
Să nu furi.
Să nu minți.*

Dar cum l-ar recunoaște oamenii pe acest Mântuitor?

Poate v-ați întrebat. Ei bine, Dumnezeu însuși a dat câteva indicii. Iată două:

- 1) « O tânără femeie va avea un copil și îi va pune numele Emanuel ».

Prin urmare, acest mântuitor va fi un bebeluș care va veni în mod supranatural.

- 2) Locul nașterii sale: Un profet spusese că se va naște în micul sat Betleem.

Mulți oameni cunoșteau promisiunea lui Dumnezeu. Unii, care nu credeau cu adevărat în ea, au continuat să trăiască fără să le pese de ea, neascultând de Dumnezeu, dar alții au așteptat cu nerăbdare. S-au bucurat. Au spus: „În sfârșit! Dumnezeu va putea să ne ierte neascultarea, să ne primească în prezența Sa.” S-au rugat și au făcut totul pentru a-i fi pe plac.

Și, într-o zi, acum mai bine de 2000 de ani, Dumnezeu a spus:

- Acum totul este gata, e timpul, trimit Mântuitorul!

Dar nu vom spune mai multe pentru astăzi. Ne vom întâlni din nou pentru a descoperi restul evenimentelor în următoarea noastră poveste.

ȘI TU ȘI EU!

Suntem norocoși să trăim după venirea acestui mântuitor. Nu este nevoie să-l mai așteptăm, El a sosit, dar îl cunoașteți?

Pe măsură ce poveștile noastre progresează, vei descoperi cât de minunat este El. Îl cunoștii de mult timp și totuși vreau să-l cunoști mai bine. Cu cât îl cunoaștem mai mult, cu atât îl iubim mai mult. Să răspundem la întrebarea de astăzi: Cum se numește Mântuitorul promis? Desigur, este Isus!

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Am acoperit doar pe scurt câteva secole din viața poporului ales de Dumnezeu, dar pare util ca și copii să înțeleagă motivele acestei despărțiri dintre Dumnezeu și oameni, promisiunea pe care a făcut-o, nevoia unui Mântuitor și, prin urmare, de ce a venit Isus. Cu siguranță veți avea ocazia să discutați din nou despre asta cu ei. Treptat, cunoștințele lor vor deveni mai clare. Descoperind acest Mântuitor, vor descoperi și cine este Dumnezeu.

9 - ÎȘI ȚINE DUMNEZEU PROMISIUNILE?

Astăzi vom vorbi despre promisiuni. Ți-a făcut cineva vreodată o promisiune? Presupun că da! Și ai făcut vreodată una? Cu siguranță! Cu toții am făcut-o și nu știu dacă ești ca mine, dar îmi place când cineva își ține promisiunea pe care mi-a făcut-o. O promisiune este o promisiune! Nu-i așa? Totuși, uneori o promisiune nu se ține... Deci! Suntem dezamăgiți, nu înțelegem și chiar ne pierdem încrederea.

Știi că și Dumnezeu face promisiuni? Da, știi... dar le ține?

Ei bine, asta vom afla acum. În această poveste din Evanghelia după Luca, există mai multe promisiuni, depinde de tine să le numeri.

Zaharia și soția sa, Elisabeta, îl iubesc pe Dumnezeu din toată inima. Toată viața lor s-au rugat pentru un copil, dar fără un răspuns și acum sunt prea bătrâni.

În ziua aceea, Zaharia, care este preot, este în templu. Este complet singur.

Afară, oamenii îl așteaptă să se întoarcă.

Deodată, Zaharia vede un înger și se înspăimântă.

Îngerul îi spune:

- Nu te teme, Zaharia, pentru că Dumnezeu ți-a auzit rugăciunea și îți face o promisiune: vei avea un fiu. Îl vei numi Ioan. Vei fi cu o mare bucurie, la fel ca și soția ta, Elisabeta, dar și mulți alți oameni. Copilul vostru va fi un mare om al lui Dumnezeu, plin de Duhul Sfânt. El va pregăti calea pentru venirea Mântuitorului pe care Dumnezeu l-a promis cu foarte mult timp în urmă.
- Dar suntem prea bătrâni ca să avem un copil!, răspunde Zaharia. Cum pot fi sigur că ceea ce spui este adevărat?
- Eu sunt Gabriel! Dumnezeu m-a trimis să-ți aduc această veste bună. Dar pentru că nu crezi ce ți-am spus, nu vei mai vorbi până nu se va naște copilul.

Afară, oamenii sunt îngrijorați:

- Dar ce se întâmplă?
- De ce nu a ieșit Zaharia încă din templu?
- Ce s-a întâmplat cu el?

Când Zaharia iese, vrea să explice ce s-a întâmplat, dar... nu poate vorbi; este mut.

Le face semne cu mâinile, dar nu este ușor...

După ceva timp, este bucurie pentru că Elisabeta este însărcinată!

Peste câteva luni, va ține în brațe un copil... un băiețel!

Când se naște copilul, toată familia și vecinii vin să-i viziteze.

Ce băiat frumos!

Toți spun că îl va numi Zaharia, ca tatăl său.

- O! Nu, a spus Elisabeta, se va numi Ioan!
- Dar nu este nimeni în familia ta care se numește Ioan!
- Îl întreabă pe tată.

- Numele lui este Ioan! a scris Zaharia.

În acel moment, limba lui s-a dezlegat și a început să-L laude pe Dumnezeu cu voce tare.

Îi mulțumește lui Dumnezeu care își ține întotdeauna promisiunile și face minuni atât de mari.

Este plin de Duhul Sfânt și anunță lucruri pe care nimeni nu le știe:

- În curând se va naște un alt copil, spune el, este Mântuitorul lumii pe care Dumnezeu l-a promis cu mult timp în urmă.

Desigur, anunță venirea lui Isus.

Apoi, întorcându-se către bebelușul său, i-a spus:

- Și tu, Ioan, vei avea o misiune importantă. Vei fi un mare profet. Vei vorbi despre marea iubire și iertare a lui Dumnezeu.

Toată lumea înțelege că Ioan nu va avea o viață ca ceilalți și că se vor întâmpla evenimente foarte importante, ceea ce vom vedea în următoarele noastre povești.

ȘI TU ȘI EU!

Putem spune că Dumnezeu își ține întotdeauna promisiunile? Ce părere ai? Ți amintești... câte promisiuni i-a făcut Dumnezeu lui Zaharia?... Da, așa este, 3 promisiuni. De câte ori și-a ținut promisiunile? Da, de 3 ori!

- prima dată, i-a promis un copil, și Ioan s-a născut,
- a doua oară, i-a spus că va fi mut și când va ieși din templu, nu va mai putea vorbi,
- a treia oară, i-a promis că va putea vorbi din nou și s-a întâmplat; atât de mult încât L-a lăudat pe Dumnezeu. Există și o a patra promisiune, dar aceasta nu este doar pentru Zaharia și vom vorbi din nou despre ea în următoarele noastre aventuri. Această promisiune este cea a venirii lui Isus.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Aveți idee despre numărul de promisiuni pe care Dumnezeu le-a făcut oamenilor în Biblie? ... Nu? Nici eu! Nu știu numărul exact, dar am observat că sunt multe. Unele s-au împlinit deja, altele încă nu. Cert este că El își ține fiecare promisiune. Nu le uită. Cu siguranță, cea mai importantă este promisiunea venirii Mântuitorului pe care a făcut-o lui Adam și Evei după neascultarea lor. De asemenea, ne-a făcut promisiuni de binecuvântare pentru familiile noastre, pentru copiii noștri. Îl putem ruga să-i binecuvânteze și să ne ajute în responsabilitățile noastre de părinți.

10 - CINE VA FI MAMA MÂNTUITORULUI PROMIS?

Ținerea promisiunilor, sunteți de acord, este importantă! În orice caz, Dumnezeu le ține. A făcut multe promisiuni, dar există una care ne interesează în mod special. A promis că va trimite un mântuitor care să ne elibereze de neascultarea noastră. Știm că acest mântuitor ... este Isus, Fiul Său.

Dar... Isus, El era în ceruri, așa că cum avea să vină El pe pământ?

Dumnezeu dăduse o indicație importantă, spusese că va veni ca un copilăș.

Un copilăș! Dar apoi, trebuie să găsim o mamă. Da! Avem nevoie de o mamă, și Dumnezeu însuși este cel care a ales-o, și vom ști pe cine va alege El.

La sfârșitul poveștii, vei avea răspunsul la această întrebare: Cine a fost aleasă să fie mama lui Isus și cine este tatăl Său?

ALEGEREA LUI DUMNEZEU

În orașelul Nazaret trăiește o tânără fată pe nume Maria. Îl iubește pe Dumnezeu din toată inima. Are un logodnic, Iosif. El este tâmplar. Și el îl iubește pe Dumnezeu.

Într-o zi, Maria este singură în casa ei.

Deodată, i se arată cineva pe care nu-l cunoaște. Este un înger, îngerul Gabriel!

- Bună ziua, Maria, îi spune el, poți să te bucuri cu adevărat, Dumnezeu este cu tine și te va binecuvânta într-un mod cu totul special!

Maria este emotionată. Ce înseamnă asta?

Nu-ți face griji!, îi spune el. Am venit să-ți dau o veste bună, ești plăcută lui Dumnezeu și El te-a ales.

- Vei avea un copil, acest copil este Mântuitorul pe care El l-a promis cu foarte mult timp în urmă. El va fi Tatăl acestui copil, de aceea se va numi Fiul lui Dumnezeu. Verișoara ta, Elisabeta, nu putea avea copii. Ei bine! Ea așteaptă un copil. Vezi tu, Maria, totul este posibil lui Dumnezeu și tot ce promite El, El îl împlinește.

- Sunt un slujitor în slujba lui Dumnezeu, răspunde Maria, fie ca totul să mi se întâmple așa cum tocmai ai spus.

Îngerul Gabriel o părăsește pe Maria, care este emotionată și foarte fericită.

Își re trăiește în inima ei toate cuvintele îngerului:

- Dumnezeu te-a ales să fii mama lui Isus, Fiul Său... Și Elisabeta așteaptă un copil.

Este o mare schimbare în viața ei, va fi mamă, va purta acest copil pe care Dumnezeu l-a promis.

Se hotărăște să meargă să-și vadă verișoara. Ce bucurie să fim din nou împreună!

Când se salută, Elisabeta, care este plină de Duhul Sfânt, strigă fericită:

- Tu, Maria, vii la mine acasă! Vii să mă vezi, dar eu nu merit o astfel de vizită! Ești binecuvântată și copilul pe care îl porți este binecuvântat! În momentul în care ai vorbit, copilul meu a început să sară de bucurie. Ești fericită, Maria, pentru că Dumnezeu te-a ales și ai crezut ce ți-a spus îngerul.

Maria și Elisabeta îl laudă pe Dumnezeu care face astfel de minuni și își ține întotdeauna promisiunile, acest mare Dumnezeu care vine în ajutorul oamenilor.

Maria rămâne cu Elisabeta trei luni, apoi se întoarce acasă.

Ea așteaptă cu bucurie nașterea pruncului ei, Fiul lui Dumnezeu.

ȘI TU ȘI EU!

Ți-o poți imagina pe Maria primind vizita unui înger venit special din ceruri pentru a anunța această veste extraordinară: „Dumnezeu te-a ales să fii mama Mântuitorului promis!”

Ce-o fi putut trece prin capul Mariei în acel moment? Nu știi...

Cu siguranță nu a înțeles totul, dar a avut încredere în Dumnezeu. A crezut din toată inima că totul era posibil pentru El și a acceptat ceea ce i-a spus îngerul. Urma să aibă un copil, dar un copil nu chiar ca ceilalți, pentru că El era fiul lui Dumnezeu.

Crezi tu că Isus este fiul lui Dumnezeu, că El este Mântuitorul promis?

Eu cred și te încurajez să crezi și tu.

În următoarea noastră poveste, vom vedea cum va organiza Dumnezeu totul astfel încât nașterea acestui prunc să se întâmple așa cum anunțase.

Și acum, răspunsul la întrebarea pe care ne-am pus-o: Maria este mama lui Isus și Dumnezeu este tatăl său.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Venirea lui Isus pe pământ este o minune. Ceea ce îl diferențiază pe Isus de toți oamenii este tocmai divinitatea Sa. El este Fiul Omului și este, de asemenea, Fiul lui Dumnezeu. Aceasta este o temelie a credinței creștinilor, a părinților și a copiilor deopotrivă.

Când noi, părinții, credem în Dumnezeu și în Isus, putem însoți copiii noștri în călătoria lor de credință. Este o aventură frumoasă.

11 – TOTUL ESTE PREGĂTIT PENTRU NAȘTEREA LUI ISUS?

Am văzut în ultima noastră poveste că îngerul Gabriel a venit să o anunțe pe Maria că Dumnezeu a ales-o să fie mama lui Isus.

Acest copil nu era un copil oarecare, ci era Mântuitorul promis de foarte mult timp, Fiul celui mai mare dintre regi, Fiul lui Dumnezeu.

Maria locuia cu Iosif în orașelul Nazaret. Se pregătea pentru sosirea copilului ei, deoarece se apropia momentul nașterii.

Dar ceea ce nu știa era că, din ceruri, Dumnezeu se pregătea și el pentru sosirea acestui copil și astăzi vom vedea cum va zgudui totul, astfel încât această naștere să se desfășoare așa cum anunțase prin profeți.

La sfârșitul poveștii, răspunzi la această întrebare: De ce a vrut Dumnezeu ca lucrurile să fie atât de simple? O poți citi din nou la începutul Evangheliei după Luca.

COPILUL SE VA NAȘTE ÎN CURÂND

Nu, nu totul este așa cum a plănuțit Dumnezeu! El anunțase printr-un profet că Mântuitorul promis se va naște în Betleem, dar amintește-ți, Maria și Iosif locuiesc în Nazaret.

Cum va face Dumnezeu să se întâmple ceea ce a plănuțit? Ei bine, la Roma, la sute de kilometri de Nazaret, Dumnezeu va face lucrurile să se întâmple.

Împăratul va decide să facă un recensământ. Vrea să știe numărul locuitorilor imensului său imperiu.

Și astfel, într-o zi, soldații romani sosesc la Nazaret.

„Iată decretul împăratului!”, strigă ei, „fiecare dintre voi să meargă să se înregistreze în orașul de unde provine familia sa. Acesta este recensământul!”.

Mergeți în orașul natal al familiei voastre!

Aceasta înseamnă pentru Iosif și Maria că trebuie să meargă la Betleem. Betleemul este orașul părinților lor.

Ei văd acest lucru doar ca pe un ordin al împăratului, dar, de fapt, înțelegi, în spatele tuturor acestora se află planul lui Dumnezeu.

Nu au de ales!

Își împachetează lucrurile și pornesc în această mare călătorie pe jos.

Când, în sfârșit, văd primele case din Betleem. Ce ușurare! Acum tot ce le mai rămâne este să găsească un loc de odihnă. Nu știu ce a plănuțit Dumnezeu.

Iosif bate la ușa hanului.

- Nu mai avem loc liber, spune hangiu. N-a mai rămas niciun loc cu toți acești oameni care sosesc aici din cauza recensământului! E imposibil să vă cazăm!

Maria e obosită, iar Iosif e foarte îngrijorat.

Ce pot face? Unde să se ducă? Nu mai există alt han, niciun hotel.

Și copilul care se va naște în curând.

- Acolo e grajdul, spune hangiu. Cel puțin veți fi în siguranță acolo.

Un grajd! E oare posibil? Acest copil, fiul Dumnezeului care a creat totul, căruia îi aparține totul, se va naște el într-un grajd? Nu există oare un loc mai bun pe pământ care să-l primească?

Iosif o așază pe Maria cât de bine poate pe paie proaspete și în iesle întinde fân curat și îl acoperă cu o pânză: acesta va fi leagănul copilului.

Și în noaptea aceea, în grajd, se aud primele plânsete ale unui nou-născut. Isus s-a născut. A părăsit gloria cerului și este aici pe pământ. Vine să trăiască printre oameni.

Maria își înfășoară copilul, îl alăptează, îl leagă cu tandrețe și îl pune în iesle sub privirea binevoitoare și uimită a lui Iosif.

Totul s-a întâmplat exact așa cum spusese Dumnezeu, dar nimeni nu-și dă seama.

Și nicăieri în lume, nici la Roma, nici la Ierusalim, nici măcar la Betleem, nu știe cineva că Isus, mântuitorul promis, tocmai s-a născut.

În următoarele noastre povești, vom vedea cum Dumnezeu însuși va face cunoscut acest lucru. El are mijloace extraordinare pe care nimeni nu și le poate imagina. Așadar, pe curând!

ȘI TU ȘI EU!

Ai văzut fotografii sau relatări despre nașterea unui copil regal? Un bebeluș frumos îmbrăcat, înconjurat de cele mai bune îngrijiri, trăind în confortul unui palat, unde totul este magnific!

Și în povestea noastră... ai observat? Pe de o parte, vorbim despre nașterea Fiului lui

Dumnezeu, Isus, regele regilor, iar pe de altă parte, descoperim că această naștere nu are loc într-un palat, nici măcar într-un han, ci într-un grajd, stă întins pe paie!

Da! Isus s-a născut într-o familie complet obișnuită și, în cel mai simplu mod posibil, departe de bogății. Ce părere ai tu despre toate acestea? Da! Această poveste ne arată cât de simplu este totul cu Dumnezeu.

Dar de ce a vrut Dumnezeu ca totul să fie atât de simplu? Aceasta este întrebarea pe care ne-am pus-o. Ei bine, înțelegi, dacă ar fi venit ca un prinț, nimeni nu s-ar fi putut apropia de El.

Vei vedea, pe măsură ce poveștile noastre se desfășoară, cum a trăit pe pământ în cea mai mare simplitate.

ȘI NOI PĂRINȚII!

Ați observat condițiile pe care Dumnezeu le-a dorit pentru venirea Fiului său?

Familia... locul nașterii... Nu este surprinzător?

Alegerea unei astfel de familii și a unui astfel de loc ne luminează asupra însăși naturii lui

Dumnezeu: El se prezintă ca Dumnezeul accesibil tuturor oamenilor, nouă, copiilor, copiilor noștri. Cu Dumnezeu, nu există bariere, nici protocol, nici artificiu, totul este atât de simplu! Depinde de fiecare dintre noi să ne apropiem de El și să ne încurajăm copiii să facă acest lucru.

12 - CINE VA FI PRIMUL INFORMAT?

Vă amintiți ultima noastră poveste? Nașterea lui Isus, Regele regilor, într-un grajd. Un eveniment regal despre care nimeni nu știe, nici în Betleem, nici în Ierusalim, nici în Roma... nicăieri în lume. Dar Dumnezeu vrea ca oamenii să afle despre fericitul eveniment: El a împlinit ceea ce a promis.

Așadar, El este cel care va face cunoscută această veste bună.

Cui o va anunța El primul? Cum o va face? Asta vom vedea acum.

O poți citi din nou la începutul Evangheliei după Luca.

Întrebarea noastră este: De ce trimite Dumnezeu mesageri din cer?

EI VĂD SLAVA LUI DUMNEZEU LA MIEZUL NOPTII

În orașelul Betleem, toată lumea doarme dus, cu excepția unui grajd unde tocmai a avut loc un eveniment extraordinar: nașterea lui Isus. Pruncul este acolo, culcat în iesle, sub privirea tandră și uimită a Mariei, a mamei sale și a lui Iosif.

Pe pământ, nimeni nu este informat despre această naștere regală, dar în cer nu este la fel; îngerii se bucură, cântă și îl slăvesc pe Dumnezeu.

Pe dealurile din jurul Betleemului, sunt câțiva bărbați care nu dorm. Stau în jurul unui foc. Își păzesc turmele de oi. Este noapte, totul este calm.

Deodată, o lumină foarte puternică, ca cea a soarelui, luminează cerul și un înger li se arată.

Păstorii sunt înspăimântați. Ce se întâmplă?

- Nu vă temeți!, le spune îngerul. Fiți liniștiți, căci Dumnezeu m-a trimis să vă aduc vești bune, și aceste vești bune vor fi o mare bucurie pentru voi și pentru tot poporul lui Dumnezeu! Astăzi, în orașul Betleem, s-a născut Mântuitorul, pe care Dumnezeu l-a promis cu foarte mult timp în urmă! Așa îl veți recunoaște: veți găsi un copilăș înfășurat în scutece și culcat într-o iesle.

Alți îngeri coboară din cer. Sunt mii dintre ei cântând, laudându-L pe

Dumnezeu, este un concert ceresc:

- Slavă, slavă lui Dumnezeu în locurile de sus și pace pe pământ tuturor oamenilor

pe care Dumnezeu îi iubește!

Păstorii sunt uimiți de ceea ce văd și de ceea ce aud, mesageri cerești, cântece cerești. Cerul sărbătorește pentru că S-a născut Isus.

Când îngerii îi părăsesc, se lasă din nou liniștea și noaptea este întunecată. Păstorii își spun unii altora:

- Haidem! Haideți să mergem repede la Betleem, să vedem ce s-a întâmplat și ce ne-a făcut Dumnezeu cunoscut.

Își lasă turmele și pornesc repede.

Când văd grajdul, merg în liniște și acolo îi găsesc pe Maria și Iosif cu pruncul nou-născut culcat în iesle. Sunt copleșiți și uimiți.

Acest prunc pe care îl văd este ca toți pruncii, dar știu că sunt în prezența Fiului lui Dumnezeu, Regele regilor.

Le spun Mariei și lui Iosif ce tocmai au trăit, cum au văzut slava lui Dumnezeu, cum au auzit cântecele îngerilor. Ei relatează tot ce le-a spus îngerul.

Maria și Iosif ascultă cu atenție, dorind să păstreze toate aceste cuvinte în memorie, în inimile lor.

Păstorii se întorc la turmele lor, cântând slava și lauda lui Dumnezeu, pentru că ceea ce au văzut și au auzit corespunde perfect cu ceea ce le-a anunțat îngerul. Au văzut slava lui Dumnezeu și pe Mântuitorul promis, ei, oameni atât de simpli, adesea disprețuiți de alții. Ei au fost primii care au fost informați de Dumnezeu despre nașterea lui Isus. În următoarele noastre povești, vom vedea cum Dumnezeu va face cunoscută această veste bună multor altora.

ȘI TU ȘI EU!

Putem răspunde imediat la întrebarea: De ce trimite Dumnezeu mesageri din cer? Își trimite îngerii pentru că vrea ca păstorii să știe că Isus s-a născut.

Dar cine sunt acești păstori? Câțiva oameni pierduți acolo, în dealuri, în miez de noapte.

Cine i-a cunoscut? Cine a știut că sunt acolo cu turmele lor? Dumnezeu a știut.

Acești oameni au văzut mii de îngeri, cerul luminat de slava lui Dumnezeu. Au auzit muzica cerului. Ei au fost primii care au știut că Isus s-a născut, primii care L-au văzut și s-au închinat!

Îți poți imagina toate astea? Eu nu pot! Mă depășește. Dumnezeu ar fi putut să-l avertizeze pe rege, pe miniștri, pe oameni bogați, dar nu! A ales oameni ca tine, ca mine, ca acești păstori.

Ști tu ce vrea Dumnezeu astăzi? Vrea ca toată lumea să știe că Isus a venit. Încă sunt mulți oameni care nu știu. Poți să le spui celor din jurul tău; este o veste bună pentru că Isus vine să ne facă bine.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Ce aud copiii noștri despre Isus? Despre nașterea Sa? Ce văd ei de Crăciun? Ce mesaj li se transmite? Ce a mai rămas din această poveste adevărată și emoționantă?

Vestea bună anunțată păstorilor este încă de actualitate astăzi. Isus a venit pe pământ pentru a înlocui tristețea, păcatul și răul din inimile noastre cu bucurie, pace și libertate.

Cum împărtășim această veste bună cu copiii noștri?

13 - CUM AFLĂ EI CĂ S-A NĂSCUT PRUNCUL?

Ce faci când ai vești bune de anunțat, de exemplu, ai reușit să faci ceva ce nu puteai face? Scrii o scrisoare sau suni, trimiți un SMS și gata! O spui sărind, cântând sau foarte încet la ureche. În cele din urmă, reușești să-i anunți și pe ceilalți și, mai ales, să fie la fel de fericiți ca tine. Și cum face Dumnezeu când vrea să împărtășească vești bune? Ei bine, am văzut asta în ultimele noastre povești. De mai multe ori, El și-a trimis mesagerii din ceruri, îngerii. De exemplu, la Zaharia, la Maria, la Iosif, la păstori. Dar El nu face întotdeauna același lucru și astăzi vom vedea cum avertizează un bătrân și o bătrână. Puteți citi din nou în capitolul 2 al Evangheliei după Luca. La sfârșitul poveștii, răspunde la întrebarea mea: Simeon și Ana, ce fac ei când văd pruncul?

AU AȘTEPTAT CEEA CE PROMISESE DUMNEZEU

Simeon este un bătrân care locuiește în Ierusalim. Îl iubește pe Dumnezeu din toată inima. Știe că Dumnezeu a promis că va trimite un Mântuitor care să facă bine copiilor și adulților deopotrivă. Crede acest lucru din toată inima și așteaptă ani și ani ca acest lucru să se împlinească. Nu se descurajează, pentru că Dumnezeu i-a promis că nu va muri înainte de a-l vedea pe acest Mântuitor promis.

Si într-o zi, Duhul lui Dumnezeu îl împinge să meargă la templu. Este ca și cum, în inima lui, cineva i-ar spune:

- Simeon, du-te la templu, du-te la templu.

Simeon ascultă pentru că știe că Dumnezeu vorbește uneori în acest fel.

Când intră în templu, vede un cuplu tânăr sosind cu un prunc în brațe. Vin să-și prezinte copilul Domnului. Sunt Iosif și Maria.

Simeon nu-i cunoaște, iar acest prunc pe care îl poartă Maria nu are nimic deosebit, dar Simeon înțelege imediat ce se întâmplă.

Îl ia cu blândețe pe prunc în brațe și începe să vorbească cu Dumnezeu, să-L laude. El spune:

- Dumnezeul meu, acum pot muri, pot merge la Tine în pace, căci astăzi îl văd pe Mântuitorul pe care l-ai promis. El este lumina care va lumina toate neamurile, toate popoarele. Iosif și Maria ascultă cu uimire.

Simeon îi binecuvântează, apoi îi spune lucruri ciudate Mariei:

- Mulți oameni îl vor respinge pe fiul tău, iar acest lucru îți va cauza durere. Dar el va fi și o sursă de mare bucurie pentru mulți alții.

Maria nu înțelege pe deplin, dar păstrează aceste cuvinte cu preț în memoria ei.

Acum sosește o bătrână de 84 de ani; este Ana. Locuiește în templu de ani de zile.

Când vede copilul, începe să-L laude pe Dumnezeu cu voce tare, pentru că și ea înțelege.

Duhul lui Dumnezeu i-a revelat că acest copilăș care este acolo este Mântuitorul promis.

Este atât de fericită, în sfârșit! El este aici.

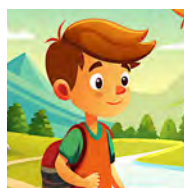
Ea le vorbește tuturor celor pe care îi întâlnește și care așteaptă și ei venirea Mântuitorului.

Ea le spune:

- Puteți fi fericiți, acum vă puteți bucura pentru că Dumnezeu l-a trimis, s-a născut, l-am văzut, este Isus. Slavă lui Dumnezeu care Își ține întotdeauna promisiunile și care va face bine poporului Său.

Maria și Iosif sunt uimiți de tot ce văd și aud. Dumnezeu le face oamenilor pe care nu îi cunoșteau să știe că Isus este cu adevărat Mântuitorul promis. Ei păstrează toate aceste lucruri în inimile lor.

După aceste zile de neuitat, se întorc acasă având grijă de copilăș. Dar, vom vedea în următoarea noastră poveste că îi așteaptă încă multe surprize.

ȘI TU ȘI EU!

Personal, nu am văzut niciodată un înger. Și tu ai văzut vreodată unul? Nu!

Nici Simeon și Ana, dar Dumnezeu a făcut altceva pentru ca ei să știe că Isus s-a născut. În inimile lor se întâmplau lucrurile. Da, Duhul lui Dumnezeu ne poate avertiza, ne poate face să știm că ceva special, este pentru noi. Dumnezeu are totul la dispoziție, face ce vrea cu fiecare. Dar important pentru El este ca toți oamenii și toți copiii să știe că Isus a venit să le facă bine. Și tu... ei bine tu știi acum.

Spune-mi, ai observat ce fac Simeon și Ana când îl văd pe Isus? Aceasta este întrebarea pe care ți-am pus-o. Ei fac ca păstorii, îl laudă pe Dumnezeu și îi mulțumesc. Sunt bucuroși.

Și tu, ești bucuros știind că Isus a venit să-ți facă bine, să te binecuvânteze?

ȘI NOI, PĂRINȚII!

I-ați întâlnit vreodată pe acești creștini bătrâni strălucind de bucurie pentru Domnul? În ciuda durerii, a sănătății precare și a grijilor vieții, ei sunt mereu încurajatori, gata să vă amintească promisiunile lui Dumnezeu? Îmi amintesc de Simeon și Ana, a căror credință în Cuvântul lui Dumnezeu nu a șovăit în ciuda anilor de așteptare.

Dar unde este secretul perseverenței lor? Cum au înțeles ei ceea ce le spunea Duhul lui Dumnezeu? Ce a însemnat pentru ei venirea lui Isus?

Recitind al doilea capitol al Evangheliei după Luca, veți găsi răspunsuri.

Povestea vieților lor ne luminează și ne oferă căi de urmat.

14 - LOCUIESC ATÂT DE DEPARTE... CUM ÎI PUTEM AVERTIZA?

Știți ce am făcut când s-a născut fetița noastră? Vă spun eu.

Imediat i-am sunat pe bunici, pe toată familia pentru că toată lumea aștepta cu nerăbdare nașterea, apoi am scris niște felicitări drăguțe, am trimis fotografii. Pe scurt, eram atât de fericiți că toată lumea trebuia să afle. Le-am spus prietenilor noștri:

- Veniți acasă, veniți să vedeți ce drăguță este!

Dar să ne întoarcem în vremea lui Isus. Nu exista poștă, nici telefon, cu atât mai puțin internet. Așadar, cum va face Dumnezeu să știe oamenii, care așteaptă venirea mântuitorului promis, dar care locuiesc la cealaltă parte a lumii, că Isus s-a născut? Le va trimite El un înger așa cum a făcut ca să-i avertizeze pe păstori?

Ei bine, asta vom vedea în această poveste, pe care o puteți găsi la începutul Evangheliei după Matei. Întrebarea de astăzi este: de ce fac acești oameni o călătorie atât de lungă?

EI ÎNȚELEG LIMBA LUI DUMNEZEU

Acolo, foarte, foarte departe de Betleem, undeva în Orient, niște bărbați au aflat că Dumnezeu a promis că va trimite un salvator și cred din toată inima. Acești bărbați, numiți magi, sunt foarte învățați; sunt savanți. Studiază planetele.

Într-o noapte, în timp ce observă stelele, ceva îi surprinde.

- Uitați-vă la steaua aceea, strălucește mai tare decât celelalte!

- Da, strălucirea ei este diferită de a celorlalte.

- Oare este cea pe care o așteptăm?

- Cu siguranță, este un semn de la Dumnezeu! El vrea să ne spună că s-a născut Regele evreilor, Salvatorul promis.

- Trebuie să mergem să-L vedem și să ne închinăm.

- Îi vom oferi daruri împărătești.

Își pregătesc bagajele și comorile. Încarcă cămilele și pleacă într-o călătorie lungă. Câți kilometri de parcurs! 1000, 1500, poate chiar 2000 de kilometri. Este o călătorie de câteva luni. Când ajung la Ierusalim, ei întreabă:

- Unde este regele care tocmai s-a născut, căci am văzut steaua lui apărând în Răsărit și am venit să ne închinăm lui.

Un rege? Cum un rege? Nimeni nu știe, nimeni n-a auzit de o naștere în palat, dar... se întreabă pentru că sosirea acestor străini bogați este însă tulburătoare. Vestea ajunge la urechile regelui Irod. Acesta ia problema foarte în serios.

- Cum un rege? Regele iudeilor! Dar eu sunt regele iudeilor!

Este foarte tulburat și chiar foarte mânios. Îi cheamă pe conducătorii religioși:

- Unde se va naște Mântuitorul promis?, întreabă el.

- În Betleem, profetul a spus că se va naște în Betleem!

Este furios. Îi cheamă în secret pe magi și îi întreabă în ce moment precis a apărut steaua.

Apoi le spune:

- Mergeți la Betleem, aflați exact despre copil și întoarceți-vă și spuneți-mi unde este, și eu mă voi duce să mă închin lui.

Când se lasă noaptea, așadar, magii au pornit spre Betleem.

- O, uitați-vă!, a spus unul dintre ei. Dar steaua aceea care strălucește acolo, în fața noastră, este cea pe care am văzut-o în Orient!

- Uitați-vă, se mișcă, ne arată calea. Fără îndoială, Dumnezeu ne conduce la Regele său.

O urmează, iar când steaua se oprește nemișcată deasupra unei căsuțe, știu că au ajuns. Intră și acolo o găsesc pe Maria și pe pruncul Isus. Cad în genunchi, se prosternază și i se închină. Își deschid cuferele și scot comorile lor: aur, tămâie și smirnă. Le oferă lui Isus, copilul rege.

Acum se pregătesc să pornească pe lungul drum spre casă. Dar în noaptea aceea, în timp ce dorm, Dumnezeu îi avertizează: „Nu vă întoarceți la Irod, ci întoarceți-vă în țara voastră pe alt drum.”

Așadar caravana ia un alt drum. Și în aceeași noapte, un înger i s-a arătat lui Iosif. În vis, i-a zis: „Iosif, scoală-te, ia repede copilul și pe mama lui și fugi în Egipt, căci Irod va căuta copilul ca să-l omoare.” Fără întârziere, Iosif a plecat în timpul nopții cu Maria și Isus. S-au refugiat în această țară străină, unde aveau să trăiască în siguranță o vreme. Aveau să se întoarcă mai târziu, când Dumnezeu le-ar fi poruncit, și în Nazaret îi vom găsi în următoarele noastre povești.

ȘI TU ȘI EU!

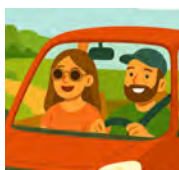
Imaginează-ți copiii din Ierusalim care i-au văzut pe acești magi trecând.

- O! Uite, nu sunt ca noi!

- Ai văzut hainele lor?
- Nu înțelegem ce spun!
- Sunt ciudați!
- Ce fac aici?
- Și toate bagajele acelea!...
- Par foarte bogați... și toată caravana aceea de cămile!
- Da, acești străini au venit într-adevăr de foarte, foarte departe.

Apropo de străini, crezi că Dumnezeu face vreo distincție între oameni? Nu! Această poveste ne amintește că El iubește toți oamenii, toți copiii, indiferent de țara, rasa sau vârsta lor și că va permite împrejurările pentru ca toți să-L poată cunoaște. Și tu, dacă vrei să-L cunoști mai bine pe Isus, atunci El te va ajuta, te va călăuzi, nu cu o stea pentru că cred că nu ai înțelege ce a vrut să-ți spună, ci ascultând, citind Evanghelia, rugându-te, Îl vei cunoaște din ce în ce mai bine.

Să răspundem la întrebarea: de ce au făcut acești oameni o călătorie atât de lungă? Pentru că voiau să-L cunoască pe Isus, Mântuitorul promis, și să i se închine.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Magii au descifrat mesajul pe care Dumnezeu le-a trimis și L-au crezut. Personal, nu înțeleg acest limbaj al stelelor; poate că voi da. Nu sunt sigur! Din fericire, Dumnezeu vorbește în moduri diferite. Dar, Îl auzim noi? Înțelegem ce ne spune? Avem aceeași nerăbdare ca magii de a-L cunoaște pe Isus? Avem și noi aceeași nerăbdare de a-L asculta așa cum au avut-o Iosif și Maria? Căci Dumnezeu l-a protejat în mod miraculos pe copilăș, dar le-a cerut părinților să-L asculte; au trebuit să lase totul și să fugă în Egipt.

15 – ISUS, CUM ERA EL CÂND ERA COPIL?

În ultima noastră poveste am văzut că niște magi au venit dintr-o țară îndepărtată pentru a se închina copilului Isus. Dar regele lui Israel, un om crud, a încercat să-l omoare, așa că Iosif și Maria au fugit în Egipt și au locuit o vreme în acea țară străină. Apoi s-au întors la Nazaret, iar în acest orașel a crescut Isus. Te-ai întrebat vreodată: Ce făcea Isus când era copil? Cum era? Se juca cu prietenii lui? Mergea la școală? Avea frați și surori? Și-a ascultat întotdeauna părinții? Vom afla, iar tu vei putea răspunde la întrebarea: Este Isus un model de urmat?

ASCULTĂ ISUS ÎNTOTDEAUNA PĂRINȚII SĂI?

Isus a crescut în Nazaret. Iosif, tatăl său, lucrează lemnul, este tâmplar, repară case, face mese, scaune, cufer, pluguri. Și Maria, mama lui ce face? Face ceea ce fac toate mamele în acele vremuri. Ea merge la fântână să aducă apă, zdrobește boabele de grâu sau orz pentru a face făină, spală hainele... manual, mașinile de spălat nu există, ea țese lână, face hainele și bineînțeles pregătește mâncare pentru întreaga familie. Iosif și Maria nu sunt bogați dar sunt cinstiți și muncitori. Își iubesc copiii și îi învață să asculte.

De mic băiețel, Isus învață să meargă, mai întâi în patru labe, ca tine și ca mine. Începe să vorbească, să alerge și să se cațere. Da, crește ca toți băieții de vârsta lui și într-o zi, tunica lui este prea scurtă și sandalele îi strâng picioarele. Se joacă cu prietenii lui și merge la școală. Da! Învață să citească, să scrie și să numere. Poate recita Psalmii pe de rost. Psalmii? Sunt un pic ca niște poezii. Poate că și tu ai memorat Psalmul 23.

Isus are frați și surori mai mici. Adică, este cel mai mare din familie, are grijă de ei. Își ajută mama. A început să folosească unelte de lemn, ferăstrăul, ciocanul. Poate că și-a lovit degetele. A învățat meseria de tâmplar pentru că pe vremea aceea, băieții învățau meseria tatălui lor. După părerea ta, cum se poartă El cu ceilalți? Este un luptător sau un bun prieten? Isus este un copil perfect. El face întotdeauna ceea ce este plăcut lui Dumnezeu, părinților săi și altora. El spune întotdeauna adevărul; putem avea încredere în El. Nu face prostii.

Știi câți ani avea când a făcut prima sa călătorie? La 12 ani! Merge la Ierusalim cu Iosif, Maria, prietenii săi și alte zeci de oameni. Urmează să participe la sărbătoarea Paștelui. Este o călătorie de câteva zile. Isus descoperă acest oraș mare cu

străzile sale înguste atât de aglomerate încât abia poți merge. Sunt oameni din toată țara și animale - oi, cămile, măgari. Ce gălăgie! Dar un lucru îl interesează în mod deosebit pe Isus. Este templul, ceremoniile, toți acești oameni care vin să se roage. El se apropie de liderii religioși, de preoți. Îi ascultă cu atenție și discută cu ei despre Cuvântul lui Dumnezeu. Le pune întrebări și le răspunde când îl întreabă. Acești oameni foarte educați sunt uimiți:

- Cum poate un copil de 12 ani să știe toate acestea?, își spun ei, este într-adevăr foarte inteligent.

- Este surprinzător, n-am mai văzut așa ceva!

- De unde vine acest copil? Cunoaște Cuvântul lui Dumnezeu la fel de bine ca și noi!

Petrecerea se termină. Iosif și Maria iau drumul spre casă. Isus nu este lângă ei, ci este cu prietenii sau familia, se gândesc ei. Când se face seară, Isus nu li s-a alăturat, încep să se îngrijoreze, acesta nu este obiceiul Lui.

- Este Isus cu voi? se întreabă ei unul, pe altul:

- Nu L-ați văzut?

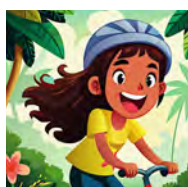
Dar nu, nimeni nu L-a văzut. Decid să se întoarcă la Ierusalim. Câtă îngrijorare!

Cum pot găsi copilul în acest oraș mare pe care El nu-l cunoaște? Ei caută, cutreieră străzile, întrebând oamenii:

- Îl căutăm pe băiatul nostru, nu l-ați văzut? Un copil singur. Da! L-am pierdut. Dar nimeni nu știe. O zi, două zile, tot nu este Isus. Unde să caute? Ce să facă? După trei zile, se duc să caute în templu. Maria îl vede. Dar ce face stând acolo printre acești bărbați cu barbă albă? Discută texte sacre cu ei. Iosif și Maria sunt ușurați și fericiți, dar atât de uimiți. Nu le vine să-și creadă ochilor. Niciodată nu și-au imaginat că îl vor găsi acolo.

- Copilul meu, i-a zis Maria, de ce ai făcut asta? Tatăl tău și cu mine te-am căutat cu îngrijorare!

- De ce v-ați îngrijorat atât de mult?, răspunde Isus, nu știți că trebuie să mă ocup de treburile Tatălui meu? Maria și Iosif nu înțeleg cu adevărat răspunsul lui. Treburile tatălui său! Au uitat cuvintele îngerului Gabriel, ale lui Simeon, ale păstorilor? Au uitat cine este Isus? Isus știe foarte bine. Are doar 12 ani, dar știe că este Fiul lui Dumnezeu și, în ziua aceea, le amintește lui Iosif și Mariei de acest lucru. Știe că a venit din cer pentru o misiune foarte importantă și vom vedea care este acea misiune pe măsură ce transmisiunile noastre progresează. Cei trei se întorc la Nazaret, unde Isus va continua să crească, ascultând mereu de Dumnezeu și de părinții săi.

ȘI TU ȘI EU!

Nu vrem întotdeauna să ascultăm, dar știi ce le spune Dumnezeu tuturor copiilor lumii? El spune: **Ascultați de părinții voștri în tot ce este bine.** Dacă Dumnezeu ne spune asta, este pentru că este super important, nu-i așa? Și ca să ne ajute, îl avem pe Isus ca model. El a ascultat mereu de părinții săi. Era un băiat foarte drăguț, dar dacă cineva L-ar fi rugat să facă ceva greșit, să fure de exemplu, după părerea ta, ar fi făcut-o? Nu, desigur că nu! Dacă într-o zi nu știi cu adevărat ce să faci, atunci îți dau un mic sfat: Pune-ți această întrebare: Ce ar face Isus în locul meu? Acest lucru m-a ajutat și m-a întărit adesea pentru că, chiar dacă alții nu sunt fericiți pentru că nu fac ce vor ei, știu că Isus este de acord, așa că asta, prietene, dă putere! Și acum răspunsul la întrebarea: Este Isus un model? Da! Isus este un model pentru noi.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Copii perfecți, mereu gata să asculte, acesta este visul oricărui părinte! Dar problema este că copiii noștri sunt de aceeași natură ca noi, nu sunt mereu ascultători și viața de familie este uneori foarte perturbată, răbdarea voastră abuzată. Dar să perseverăm în a le vorbi despre Isus, modelul perfect care a practicat întotdeauna binele și a respins răul. Și El a învățat ascultarea. Multe alte modele li se vor prezenta copiilor noștri, dar curaj! Știți, noi, tata, mama, suntem primele lor referințe. Amprenta pe care o vom lăsa va rămâne adânc gravată în inimile lor, iar Duhul Sfânt le va aminti de cuvintele bune ale Evangheliei.

16 - CE ESTE BOTEZUL?

În ultima noastră poveste, am vorbit despre Isus când era copil. Cum era, ce făcea, cum trăia și prima sa vizită la templul din Ierusalim. Ți amintești câți ani avea? 12 ani. În povestea noastră de astăzi, îl vom întâlni din nou, dar are aproape 30 de ani și urmează să fie botezat. Dar ce este botezul? Ce s-a întâmplat când Isus a fost botezat?

Vom răspunde povestindu-ți acest episod din Evanghelie. Iată întrebarea de astăzi: de ce se botează oamenii?

IOAN ÎL BOTEZĂ PE ISUS ȘI CERUL SE DESCHIDE

Când îngerul Gabriel a venit să-i anunțe pe Zaharia și Elisabetei că vor avea un fiu, le-a spus:

- Pe acest copil îl veți numi Ioan. Va fi un mare profet, va vorbi oamenilor în numele lui Dumnezeu. El va pregăti venirea Mântuitorului promis

Băiețelul lor, devenit acum un tânăr, a plecat să locuiască singur în deșert.

Poartă o haină din piele de cămilă legată în jurul taliei cu o curea de piele.

Nu-și face prea multe griji pentru mese; mănâncă ce găsește în zonă: lăcuste prăjite și miere sălbatică. Petrece mult timp rugându-se și ascultându-L pe Dumnezeu.

- Mulți bărbați și femei vin să-l asculte.

- V-ați îndepărtat de Dumnezeu, le-a spus el, vedeți răul pe care îl faceți! Dumnezeu nu este de acord. Nu mai furați, nu mai înșelați, nu mai fiți violenți, nu mai mințiți și nu mai fiți egoiști! Pocăiți-vă, adică întoarceți spatele răului și întoarceți-vă spre bine. Schimbați-vă viața! Cereți-l lui Dumnezeu iertare pentru neascultarea și răutatea voastră. El este gata să vă ierte. Și arătați că doriți să începeți o viață nouă făcând binele, având grijă de ceilalți, împărțind ceea ce aveți cu cei care nu au nimic. Mulți oameni își dau seama că au făcut lucruri greșite. Îi cer iertare lui Dumnezeu și vin la Ioan, lângă râul Iordan.

Ioan îi scufundă în apă. Îi botează. Făcând asta, acești oameni arată că au decis să abandoneze ceea ce făceau greșit. Îi cer iertare lui Dumnezeu, cred că Dumnezeu îi iartă și decid să facă ceea ce este corect acum.

Într-o zi, Ioan este foarte surprins. Vede un om venind la el pentru a fi botezat. Este Isus.

- Nu, îi spune Ioan, nu ai nevoie să fii botezat. Nu ai făcut niciodată nimic greșit, ci ar trebui tu să mă botezi pe mine.

Isus insistă:

- Da! Acceptă deocamdată, este important să facem tot ce este drept înaintea lui Dumnezeu.

Așa că Ioan îl scufundă pe Isus în apă și îl botează.

Pe măsură ce Isus iese din apă, se întâmplă lucruri supranaturale: cerul se deschide și Ioan vede Duhul lui Dumnezeu coborând peste Isus în formă de porumbel și se așează pe el.

În același timp, se aude un glas din cer, glasul lui Dumnezeu:

- Iată-l pe fiul meu iubit! Îmi găsesc toată plăcerea în el.

Isus este plin de Duhul Sfânt. Este pe cale să-și înceapă misiunea.

Se întoarce de la Iordan, iar Duhul lui Dumnezeu îl va conduce într-un loc complet diferit, un loc pustiu unde va fi singur. Aici îl vom găsi în următoarea noastră poveste.

ȘI TU ȘI EU!

Ioan Botezătorul le-a vorbit oamenilor din timpul său, dar ceea ce le-a spus este încă adevărat. Dumnezeu îmi spune mie și ție:

- Recunoaște că tu nu faci întotdeauna ceea ce este corect, așa că cere-mi iertare. Sunt gata să te iert și apoi să decizi să faci ceea ce este corect. Voi fi cu tine și te voi ajuta.

Tu poți răspunde la această chemare a lui Dumnezeu. Intri în camera ta de exemplu, sau mergi într-un loc liniștit și vorbești cu El. Nu-L vei vedea, dar El te va auzi.

Îi spui ce este greșit, ceea ce știi că este cu adevărat greșit și îi ceri iertare, îl rogi să te ajute.

Când vei fi mai în mare, atunci și tu vei putea fi botezat.

Acum să răspundem la întrebarea: De ce se botează bărbații și femeile? Ei bine, o fac pentru a asculta de Dumnezeu. Își cer iertare pentru greșelile lor, cred că Dumnezeu îi iartă și se angajează să facă ceea ce este drept.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Timp de secole, poporul Israel a continuat să practice rituri religioase, dar nu mai avea frică de Dumnezeu.

Misiunea lui Ioan Botezătorul a fost să trezească conștiințele, să le mustre aspru, să avertizeze asupra gravității neascultării, a păcatului, astfel încât fiecare să se poată întoarce sincer la Dumnezeu, să-L ceară iertare și să se angajeze să-L asculte. Atunci puteau fi botezați

Botezul este un angajament personal înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.

Îi învățăm pe copiii noștri să se îndepărteze de rău și să iubească binele. Îi facem conștienți de faptul că Dumnezeu ne vede și este întotdeauna gata să ne primească și să ne ierte dacă suntem sinceri.

17 - CINE VA FI MAI PUTERNIC, ISUS SAU DIAVOLUL?

În ultima noastră poveste, am vorbit despre botezul lui Isus în râul Iordan. Dar apropo de asta, ce s-a întâmplat când Isus a ieșit din apă? Îți amintești? Cerurile s-au deschis și Duhul Sfânt a coborât peste El în chip de porumbel și s-a auzit un glas din cer. Acest glas a spus: „Acesta este Fiul Meu iubit în care am pus toată dragostea mea.”

Isus s-a întors de la Iordan și Duhul lui Dumnezeu l-a condus într-un loc care nu era deloc primitiv, dar... în ce scop? Ce se va întâmpla acolo mai bine de o lună? Acum ascultă povestea și vei putea răspunde la întrebarea: Cine este câștigătorul în această luptă?

Isus tocmai a fost botezat de Ioan și Duhul lui Dumnezeu îl duce într-un loc unde nici tu nu vei vrea să trăiești, nici eu. Este un loc trist, pustiu, unde nimic nu crește, sunt doar pietre și câteva animale sălbatice.

Timp de patruzeci de zile și patruzeci de nopți, Isus nu bea nimic, nu mănâncă nimic.

Îi este foarte foame și diavolul știe asta, profită de asta pentru a veni să-l ispitească. Vrea să-l conducă la neascultarea de Dumnezeu. Îi spune:

- Dacă ești cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, poruncește pietrelor acestea să se transforme în pâine!

Da, Isus este îngrozitor de flămând, dar oare îl va asculta pe Satana? Nu!

El a răspuns:

- Dumnezeu spune că, pentru a trăi, omul nu are nevoie doar să mănânce pâine, ci trebuie să se hrănească și cu cuvintele pe care Dumnezeu le-a rostit.

Diavolul este foarte nefericit, nu-i place Cuvântul lui Dumnezeu pentru că știe că este adevărul și el iubește minciunile, vicleșugurile, înșelăciunea, este dușmanul lui Dumnezeu.

Îl duce pe Isus la Ierusalim, capitala, și îl așază pe vârful Templului și îi spune:

- Dacă ești cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos, căci este scris că Dumnezeu va da poruncă îngerilor săi să te ducă pe mîini, ca să nu-ți rănești piciorul lovind o piatră. Diavolul are întotdeauna intenții rele: De ce s-ar arunca Isus în gol?

Isus nu a venit să-l asculte, să se dea în spectacol. Și Templul este o casă de rugăciune și nu un loc pentru extravagante. Diavolul folosește Cuvântul lui Dumnezeu ca pe o armă, dar Isus știe cum să mânuiască și să folosească această armă la momentul potrivit. Îi răspunde:

- De asemenea, este scris în Cuvântul lui Dumnezeu: «Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău».

Și iată o altă bătălie câștigată, dar diavolul nu se descurajează.

De data aceasta, îl duce pe Isus pe un munte foarte înalt și acolo îi arată toate împărățiile lumii, toate bogățiile și toată slava lor, este orbitor și impresionant.

Îi spune:

-Vezi toate acestea, toate aceste bogății, ei bine, Ți le voi da dacă îngenunchezi înaintea mea și mi te vei închina.

Să posedezi toate bogățiile și gloria lumii... ce ispită teribilă, dar Isus nu a venit pe pământ pentru asta, a venit să facă bine oamenilor, să vindece bolnavii, să elibereze de păcat, să-și dea viața.

De data aceasta este prea mult, diavolul îndrăznește să-i ceară lui Isus să i se închine, așa că, cu o voce fermă și autoritară, Isus îi dă ordinul, nu să dea înapoi, ci să plece.

Pleacă, Satană!, îi spune, Pleacă! Căci este scris și:

- Să te închini Domnului Dumnezeului tău și numai pe El să-I slujești.

Diavolul este obligat să asculte, este învins, fuge departe de Isus.

Isus a fost victorios în toate aceste ispite, a câștigat bătălia, i-a spus „nu!” diavolului de fiecare dată.

Îngerii lui Dumnezeu vin apoi la el să-I slujească.

ȘI TU ȘI EU!

Mă liniștește să știu că Isus a fost cel mai puternic în toate aceste ispite. Înaintea lui, diavolul a fost obligat să plece. Diavolul este teribil de rău, caută mereu să atragă bărbați, femei și copii pentru a-i face nefericiți. Are puteri mari, dar Dumnezeu este mult mai puternic; El este Cel Atotputernic și... nu uita niciodată, Isus l-a învins. Poți citi din nou această poveste în capitolul 4 al Evangheliei după Matei. Acum să răspundem la întrebarea: Cine este câștigătorul în această mare bătălie dintre diavol și Isus? Da! Desigur! Este Isus!

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Isus, care era de origine divină, era și el un om de aceeași natură ca și noi, dar era îmbrăcat cu Duhul Sfânt.

Diavolul voia să-l conducă la neascultarea de Dumnezeu, astfel încât planul de mântuire pentru omenire să nu se realizeze. Când Adam și Eva au fost ispitiți, au fost învinși, dar Isus a fost câștigătorul în toate aceste ispite.

Putem trece prin momente de ispită. Pentru a rezista și a birui, avem nevoie de Cuvântul lui Dumnezeu și de ajutorul Duhului Sfânt.

Semănând în mod permanent Cuvântul lui Dumnezeu în inimile copiilor noștri, îi echipăm să reziste. Astfel, ei învață să spună „Nu!” răului.

18 - DE CE VOR SĂ-L URMEZE PE ISUS?

Îți amintești că Iisus a fost botezat de Ioan Botezătorul și umplut de Duhul Sfânt. Ști ce s-a întâmplat apoi? Ei bine! Iisus și-a părăsit slujba de tâmplar pentru a se ocupa doar de treburile lui Dumnezeu Tatăl Său, pentru că de aceea a venit din ceruri.

Ce înseamnă: „Să se ocupe de treburile lui Dumnezeu”? Asta vom descoperi pe măsură ce poveștile noastre progresează.

Iisus va forma mai întâi o mică echipă de bărbați care îi vor deveni prieteni. Îl vor urma peste tot. Așa îl vor cunoaște bine. Ei sunt numiți ucenicii lui Iisus. Dar cum îi va găsi, cum îi va alege Iisus? Ascultă cu atenție și, la sfârșitul programului, vei putea răspunde la întrebarea mea: Cine sunt primii 4 ucenici ai lui Iisus?

PRIMII UCENICII AI LUI ISUS

Tot felul de oameni au venit la Ioan Botezătorul pentru a fi botezați: soldați, fermieri, pescari, bătrâni, tineri.

Tuturor le-a repetat:

- Schimbați-vă felul de viață! Nu mai faceți răul! Cereți-i iertare lui Dumnezeu! Pregătiți-vă să-L întâmpinați pe Mântuitorul pe care l-a promis cu mult timp în urmă și care este aici acum.

Mulți erau nerăbdători să-l întâlnească pe acest Mântuitor. În special, unii tineri care veneau adesea să-l asculte pe Ioan Botezătorul. Se întrebau cum l-ar recunoaște pe acest Mântuitor.

Într-o zi, Ioan Botezătorul era cu unul dintre ei, Andrei. Mai era și un alt tânăr.

Iisus trecea întâmplător pe acolo. Ioan le-a zis:

- Iată, acesta este Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii, acesta este Mântuitorul promis.

Imediat, Andrei și prietenul său l-au părăsit pe Ioan. Ce au făcut ei? Au început să-l urmeze pe Iisus.

Iisus s-a întors și le-a zis:

- Ce căutați?

- Unde locuiești?, l-au întrebat ei.

- Veniți și vedeți, a răspuns El.

Iisus i-a primit în casa Lui. Au petrecut toată ziua cu El. Nu știm ce și-au spus unul altuia. Poate că Andrei și prietenul său l-au întrebat pe Iisus?

Mai târziu, Andrei s-a întâlnit cu fratele său și i-a zis:

- Simone, l-am găsit pe Mântuitorul promis de Dumnezeu.

I-a povestit cum Iisus i-a primit în casa Lui. Și Simon a vrut să-L întâlnească și să-L cunoască, așa că Andrei l-a condus la Iisus.

Când l-a văzut Iisus, i-a zis:

- Tu ești Simon, iar numele tatălui tău este Ion; tu te vei numi Chifa, care înseamnă Petru.

A doua zi, Iisus a întâlnit un alt tânăr care locuia în aceeași cetate cu Petru și Andrei. I-a zis:

- Filipe, urmează-mă!

Filip n-a ezitat, ci l-a urmat.

Mai târziu, Filip l-a întâlnit pe Natanael și i-a zis:

- Natanael, am găsit pe Mântuitorul făgăduit: Acesta este Isus, fiul lui Iosif, tâmplarul, Isus din Nazaret.

Natanael a fost destul de surprins și a zis:

- Crezi că poate ieși ceva bun din Nazaret?

Filip i-a zis:

- Vino și vezi!

Și astfel au pornit amândoi.

Când Isus l-a văzut pe Natanael, a spus:

- Iată un om cu adevărat drept, în care nu este viclenie.

- Dar de unde mă cunoști? a întrebat Natanael care nu-l văzuse niciodată pe Isus.

- Înainte să te cheme Filip, a răspuns Isus, când erai sub smochin, te-am văzut.

- Deci tu ești Fiul lui Dumnezeu, a spus Natanael, tu ești Mântuitorul pe care îl așteptăm.

- Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, a continuat Isus, crezi în Mine. Îți spun că vei vedea lucruri mai mari decât acestea. Veți vedea cerul deschis și binecuvântarea lui Dumnezeu coborând peste oameni.

De fapt, aceasta este ceea ce vor vedea acești patru tineri: bărbați, femei și copii binecuvântați, vindecați, mântuiți. Vor vedea minuni extraordinare. Pentru ei, este începutul unei vieți complet noi.

Ziua în care au fost de acord să-l urmeze pe Isus. Nu înțelegeau totul, dar în inimile lor exista o dorință profundă de a-L asculta, de a-L cunoaște mai bine.

Andrei, Petru, Filip și Natanael au fost primii ucenici ai lui Isus. Îi vom întâlni din nou în următoarele noastre povești.

ȘI TU ȘI EU!

Spune-mi, ai observat dorința acestor patru tineri de a-L cunoaște pe Isus? Erau curioși. Voiau să-L vadă, să-L audă și să-L urmeze. Ei bine, putem spune că nu au fost dezamăgiți și totuși acesta este doar începutul descoperirii lor, pentru că vor vedea lucruri supranaturale

și credința lor se va întări. Vor crede din ce în ce mai mult în El.

Vom vedea asta în următoarele noastre povești. Și tu? Ai această dorință de a-L cunoaște pe Isus? Vrei să știi cine este El, ce poate face pentru tine? Ai înțeles că El te cunoaște? Te vede așa cum l-a văzut pe Natanael sub smochin. Vrea să te primească și să-ți facă bine. Poți vorbi cu El. El te va auzi. Citind Evanghelia, ascultând poveștile noastre, îl vei cunoaște din ce în ce mai bine, asemenea ucenicilor lui Isus.

Apropo, ai găsit numele primilor patru ucenici? Da, ei sunt Andrei, Petru, Filip și Natanael. Pe curând pentru următoarele noastre povești în care îl vom întâlni pe Isus și pe ucenicii Săi!

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Observăm că acești ucenici ai lui Isus erau ucenici ai lui Ioan Botezătorul. Prin învățătura lui Ioan Botezătorul, inimile lor erau bine pregătite să-L primească pe Mesia. Și noi pregătim inimile copiilor noștri prin rugăciunile noastre, prin viața

noastră, prin exemplul nostru, prin învățătura noastră.

Viața ucenicilor ne va învăța despre propria noastră umblare cu Isus, dar și despre călătoria de credință a copiilor noștri. A-L cunoaște pe Isus și a-L iubi nu este doar o chestiune de moment, ci a întregii noastre vieți. Deci, ce părere aveți? Alegerea de a-L urma cât mai devreme posibil nu este cea mai bună direcție pentru o viață și pentru viața copiilor noștri?

19 - DAR DE UNDE VINE ACEST VIN BUN?

Andrei, Petru, Filip, Natanael... înseamnă asta ceva pentru voi? Da! Ei au fost primii patru ucenici ai lui Isus. În ultima noastră poveste, am văzut cum L-au întâlnit pe Isus și cum, imediat, au vrut să-L urmeze. Ioan Botezătorul le spusese:

- Iată, el este Mielul lui Dumnezeu, mântuitorul promis.

Dar pentru majoritatea oamenilor, locuitorii din Nazaret de exemplu, cine era Isus? Ei bine, El era pur și simplu fiul Mariei și al lui Iosif tâmplarul.

Isus va începe să facă cunoscut cine este El cu adevărat. Cum va face El asta? Ei bine, asta îți vom spune acum.

Vom participa la o petrecere mare, care aproape era se termine prost.

La sfârșitul poveștii vei putea răspunde la întrebarea: Ce este o minune?

PRIMA MINUNE A LUI ISUS

De câteva zile, este mult dus-întors în Cana.

Cana... este un sat situat la 7 sau 8 km de Nazaret, orașul în care a crescut Isus. Toată lumea este foarte ocupată. Mamele gătesc pui, pulpe de miel, pește și pregătesc tot felul de legume. Miroase delicios a gătit și copt bun.

Coșurile sunt pline de struguri, curmale, portocale, smochine, iar farfuriile sunt pline de prăjituri cu miere, stafide, migdale și, bineînțeles, a fost planificată o rezervă de apă și vin. Mesele sunt magnific decorate cu flori.

Gazda mesei este responsabilă să se asigure că nu lipsește nimic.

Vor să ofere o primire cum se cuvine familiei, vecinilor și prietenilor mirilor.

Și da! Este o nuntă.

Maria, mama lui Isus, este invitată, la fel ca Isus și ucenicii săi. Ce mulțime! Este o nuntă cu adevărat reușită!

Sărbătoarea durează de câteva zile. Se aude muzică, se cântă. Copiii se distrează, mirele și mireasa sunt fericiți. Toată lumea se bucură.

Dar, în culise, este panică. Servitorii nu știu ce să facă.

- Nu mai este vin și nunta nu s-a terminat! Ce vor crede invitații! Ce păcat pentru noi și pentru mire dacă le servim apă să bea!

Căutăm o soluție, dar nu există.

Vorbim cu Maria.

Este foarte supărată, dar nu poate face nimic.

Totuși, se apropie de Isus și îi spune:

- Isus! Nu mai au vin, te rog, fă ceva!

- Dar, nu este încă momentul, răspunde Isus.

Ea se duce la slujitori și le spune:

- Faceți tot ce vă va spune Isus!

Isus se uită.

Sunt șase amfore goale acolo. Sunt vase enorme.

- Umpleți aceste amfore cu apă! a spus Isus.

Slujitorii s-au supus și au umplut cele șase vase mari cu apă.

- Acum, le-a zis El, luați din apa aceasta și duceți-o gazdei, ca să o guste!

Au făcut exact așa cum le-a spus Isus. Au luat apă și au dus-o gazdei.

Gazda mesei îl gustă.

Dar nu este apă, este vin! Este excelent! Mai bun decât cel pe care îl băuseră înainte. Nu știe ce s-a întâmplat.

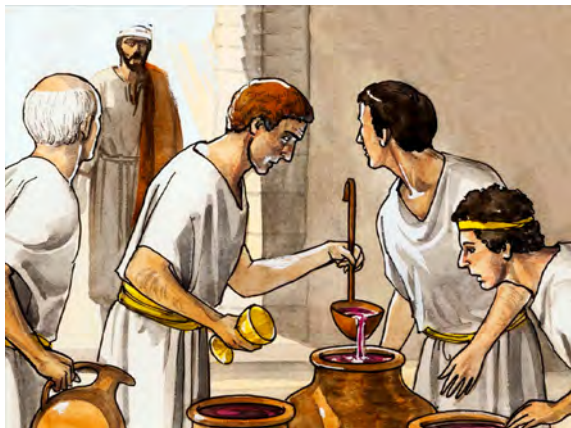
Dar de unde a venit acest vin bun?

Îl ascunsese mirele undeva?

- De obicei, îi spune el mirelui, se servește vinul bun la începutul mesei și se păstrează vinul obișnuit pentru la sfârșit, dar tu, dimpotrivă, ai păstrat vinul cel bun pentru la sfârșit!

Ucenicii și slujitorii care au scos apa știu ce s-a întâmplat. Ei sunt martori la minunea pe care Isus tocmai a săvârșit-o. A schimbat apa în vin.

Aceasta este prima minune a lui Isus.

ȘI TU ȘI EU!

Să schimbi apa în vin? Cine poate face asta? Niciun om, ești de acord cu mine. Ucenicii au înțeles perfect că tocmai fuseseră martori la o minune.

Deci, ce este o minune? Ei bine, este un fapt extraordinar care nu poate fi explicat, care necesită intervenția lui Dumnezeu.

Îți amintești că Isus i-a spus lui Natanael:

- Veți vedea lucruri mari.

În ziua acestei nunți, putem spune că au văzut ceva măreț, ceva glorios. Aceasta este prima minune pe care a săvârșit-o Isus, dar ucenicii vor vedea multe altele. Minuni care demonstrează puterea lui Isus asupra naturii, dar și minuni în viețile oamenilor și ale copiilor. De fapt, în următoarea noastră poveste, vom vedea ce va face El pentru un băiețel bolnav. Dar de ce crezi că Isus săvârșește toate aceste minuni?

Da, El vrea să arate că este Atotputernic și că iubește bărbații, femeile și, de asemenea, copiii. Deci, și pe tine!

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Chiar și astăzi, Isus are putere deplină asupra naturii. El poate schimba situațiile, cursul natural al lucrurilor, răul în bine, grijile în pace. Într-o inimă tristă și abătută, o viață plictisitoare și lipsită de gust, El poate săvârși o minune, poate aduce pacea și bucuria Lui, bucuria adevărată. La sfârșitul poveștii nunții de la Cana, apostolul Ioan a scris că Isus și-a manifestat slava și că ucenicii Săi au crezut în El. Și voi credeți în El?

Puteți reciti această poveste împreună cu copiii voștri la începutul celui de-al doilea capitol din Evanghelia după Ioan. Sper să vă placă să o citiți în familie!

20 - SE VA VINDECA BĂIATUL ACESTA?

Astăzi vom vorbi despre un băiat bolnav. Da, li se întâmplă tuturor să se îmbolnăvească. O durere în gât, bronșită, febră! Trebuie să stai în pat, să lipsești de la școală sau de la o ieșire cu prietenii... știi asta! După câteva remedii bune, te pui din nou pe picioare și pleci din nou. Dar când boala este gravă, foarte gravă, ce se întâmplă? Da, totul se schimbă acasă, ceea ce devine important, cel mai important lucru, este să găsim o modalitate de a-l trata. Ne dorim atât de mult ca bolnavul să se însănătoșească încât suntem pregătiți pentru orice. Nu-i așa?

Astăzi, în această poveste din Evanghelia după Ioan, vom descoperi ce va face tatăl acestui băiat bolnav. Fi atent și vei putea răspunde la întrebarea: A răspuns Isus la cererea tatălui?

TOATĂ LUMEA ÎȘI DĂ CURAJ

Isus se întoarce în Cana, unde a săvârșit prima Sa minune. Îți amintești că a schimbat apa în vin la o nuntă.

La aproximativ treizeci de kilometri de Cana, în orașul Capernaum, locuiește un ofițer roman cu familia sa. Are un fiu, dar acest băiat este bolnav.

Pe măsură ce zilele trec, boala se agravează.

Băiatul nu mai mănâncă, nu se mai poate ridica, nu are putere și are o febră puternică. Este epuizat.

Tot ce s-a putut face, din păcate, fără rezultat. Odată cu boala, tristețea a cuprins casa.

Părinții sunt disperați. Adesea, mama și tatăl plâng.

Prietenii și vecinii ar vrea să facă ceva, dar ce? S-a terminat! Nu mai pot face nimic.

Cineva a auzit că Isus tocmai a ajuns în Cana. Îi spune tatălui.

Imediat, speranța renaște în familie și curajul este recăpătat. Tatăl nu ezită. Lasă totul și pornește la drum. Trebuie neapărat să-l întâlnească pe Isus. Este ultima lui speranță, pentru că fiul său este acum pe cale să moară. Merge cât de repede poate, timpul trece. Călătoria pare foarte lungă.

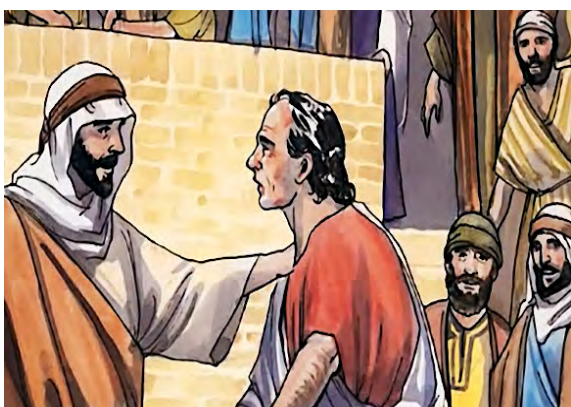
În jurul orei unu după-amiaza, ajunge în sfârșit în fața lui Isus:

- Doamne! Te rog, vino cu mine!, îl imploră el. Vino, fiul meu moare! Vino și vindecă-l!

El insistă:

- Doamne, vino la mine înainte să moară copilul meu!

- Du-te, îi spune Isus, întoarce-te acasă, copilul tău trăiește!

Isus nu-l urmează, dar acest om crede în cuvintele lui Isus. Le păstrează în inimă. Crede ceea ce Isus tocmai i-a spus. Pornește la drumul de întoarcere. Desigur, nu acesta era planul. Voia să-l ia pe Isus înapoi cu el și se întoarce singur, dar crede că Isus i-a spus adevărul: fiul său nu va muri, este vindecat.

Drumul este lung, el merge cât de repede poate.

A doua zi, El vede oameni alergând spre el în depărtare.
 - Fiul tău, fiul tău, este viu!
 - Fiul tău este viu! Este vindecat!
 - La ce oră s-a simțit mai bine? îi întreabă tatăl pe slujitorii săi.
 - Ieri, în jurul orei unu după-amiaza, brusc, febra l-a părăsit. Fața ofițerului s-a luminat. Ora unu după-amiaza! În acea oră, Isus i-a spus:
 - Fiul tău este viu!

După tristețe, nenorocire, lacrimi, este bucurie în această casă. Acest tată care și-a părăsit copilul pe moarte, îl ține acum în brațe. Îl găsește perfect sănătos, exact așa cum îi spusese Isus. Și totuși, Isus nu a venit la casa lui, ci minunea a avut loc. Toată lumea se minunează de puterea și dragostea lui Isus. Ceea ce spune El se împlinește. Desigur, tatăl, mama și întreaga familie cred în Isus și decid să-L asculte.

ȘI TU ȘI EU!

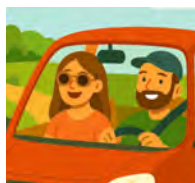
Să ne rugăm lui Isus? Să-i cerem ajutorul, salvarea? Da! Tu poți face asta, la fel și eu, putem face asta cu toții! Tatăl acestui băiat nu a ezitat. A călătorit toți acei kilometri pentru a-L ruga pe Isus să vină și să-i vindece copilul. Poate că a fost surprins că Isus nu a venit la el acasă așa cum a cerut, dar nu s-a descurajat. L-a crezut pe Isus pe cuvânt. Și, pînă la urmă,

ce este mai important: ca lucrurile să se întâmpile așa cum îți imaginezi, așa cum îți dorești sau ca Isus să-ți răspundă la rugăciuni așa cum a decis?

Isus știe întotdeauna ce să facă și cum să o facă; așa că, poți avea încredere în El. Când ai o problemă, o nevoie, roagă-te și lasă-L să acționeze și vei vedea lucruri mărețe și frumoase în viața ta, pentru că El iubește copiii și vrea să-ți facă bine.

Să răspundem la întrebarea: A răspuns Isus la cererea tatălui?

Isus nu a răspuns la cererea tatălui de a veni la el acasă, dar, da și de trei ori da, El a răspuns la cererea lui, la rugăciunea lui, să-i vindece copilul. Și acesta este cel mai important lucru.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Încredere! A crede ceea ce ni se spune nu este întotdeauna ușor! Și avem dreptate să nu fim naivi și să nu credem totul și pe toată lumea fără să ne gândim.

Dar ați observat că uneori ne este mai ușor să avem încredere în oameni decât în Dumnezeu? Totuși, ceea ce spune El se împlinește.

Răspunde El întotdeauna așa cum vrem noi, așa cum îi spunem noi să facă, la momentul la care ne-am hotărît? Nu! Dar, Dumnezeu știe ce este mai bine pentru noi. În Cuvântul Său, El ne încurajează întotdeauna să ne încredem în El cu viețile noastre și cu cele ale copiilor noștri!

Apropo, ați observat că copiii noștri ne surprind uneori cu simplitatea credinței lor? Dumnezeu îi iubește și le onorează credința.

21 - ÎȘI VA CONTINUA PETRU MUNCA DE PESCAR?

Aceasta este a 21-a noastră poveste pentru voi, copiii, dar și pentru adulți, pentru că Evanghelia este o veste bună pentru toți. Isus a spus: „Veniți! Veniți la Mine! Veniți toți, chiar și voi cei obosiți și bolnavi. Eu vă voi da odihnă, veniți pentru că Dumnezeu vă iubește.”

El i-a primit pe toți, copii și adulți deopotrivă, și i-a vindecat pe bolnavi. Așa că oamenii au venit cu sutele, cu miile, să-L asculte și să fie vindecați.

Astăzi, Îl vom găsi la marginea unui lac cu o mulțime foarte mare. Această poveste este plină de surprize. O vei putea citi din nou în Evanghelia după Luca, capitolul 5.

La sfârșitul poveștii, vei răspunde la întrebarea: Ce i-a spus Isus lui Petru?

VIAȚA LUI PETRU ESTE TULBURATĂ

Imaginează-ți pe Isus pe marginea unui lac și o mulțime întreagă înghesuindu-se în jurul Lui pentru a se

asigura că Îl aud clar. Nu existau microfoane sau amplificatoare la vremea aceea! Oamenii se înghesuiau să fie cât mai aproape de El. Isus era aproape cu picioarele în apă.

Foarte aproape, pe țărm, erau două bărci cu Petru, Iacov, Ioan și niște pescari foarte triști și obosiți.

- Suntem epuizați, își spuneau unul altuia oftând, și nu am terminat!

Într-adevăr, au pescuit toată noaptea.

Trebuiau să arunce mrejele, să le tragă la apă și să le arunce iar și iar, și totul degeaba.

Nu au prins niciun pește.

Erau epuizați și totuși nu puteau merge să se odihnească.

Acum trebuiau să curețe mrejele, să îndepărteze algele, resturile de scoici și crengi și să repare găurile. Altfel, imaginează-ți! Hop! Peștii s-au întors în apă.

- Când vă gândiți că în noaptea asta, a spus unul dintre ei, va trebui să plecăm din nou și să petrecem toată noaptea pe lac!

- Da, sperând că pescuitul va fi mai bun de data asta!

Pescuitul este meseria lor, o meserie grea.

Isus s-a apropiat de ei.

- Petru, lasă-mă să urc în barca ta, a spus el și să te îndepărtezi puțin de țărm.

Petru l-a lăsat să se urce și a vâslit de câteva ori. Isus, șezând în corabie, a început să vorbească despre Împărăția lui Dumnezeu. Toată lumea îl putea vedea și auzi.

După ce a terminat, toți s-au dus acasă, fericiți că l-au putut asculta. Cuvintele Lui fac atât de bine, ele încurajează, ele dau speranță. Le vorbește despre dragostea lui Dumnezeu.

- Acum, Petru! spune Isus. Du-te unde este apa adâncă și împreună cu prietenii tăi, aruncă-ți mrejele ca să pescuiești. Vei prinde pești!

- Dar am muncit toată noaptea și n-am prins nimic!

Petru este tulburat, ei nu merg niciodată ziua la pescuit, când este cald, și sunt epuizați. Să ne întoarcem! Dar de ce? Dar Petru răzgândește.

- Din moment ce Tu, Doamne, mă rogi, o voi face! Voi arunca mrejele.

Avansează în mijlocul lacului și arunca mrejele. Mrejele încep să se scufunde, se umplu. Dar de unde au venit toți acești pești? Sunt atât de mulți încât ține năvodul să se rupă!

- Veniți! Veniți!, a strigat el, făcând semne mari lui Iacov și Ioan, care erau în cealaltă barcă.

- Veniți și ajutați-ne!

Împreună, au scos mreaja din apă și au aruncat peștii în prima barcă. Iată este plină! Iată a doua este plină deasemeni!

Sunt atât de pline încât se scufundau în apa lacului.

Petru, Iacov și Ioan sunt martori de o minune. Sunt speriați.

Văd măreția și puterea lui Isus. Natura îl ascultă.

Petru își pleacă capul. Îi este rușine de sine. Rușine, căci nu crezuse imediat ce-i spusese Isus. Simte că inima lui este rea. Se aruncă la picioarele Lui:

- Doamne, i-a zis el, nu merit ce ai făcut. Știi, sunt un om mizerabil! Îndepărtează-te! Lasă-mă singur, căci nu sunt vrednic să fiu în prezența ta.

- Nu te teme, Petru! i-a zis Isus, de acum înainte nu vei mai fi pescar de pești, ci vei fi pescar de oameni!

Isus nu-l respinge, ci dimpotrivă, îi anunță că viața lui se va schimba complet. Va deveni pescar de oameni, adică predicator al Evangheliei. El va anunța această veste bună a dragostei lui Dumnezeu și a venirii lui Isus.

Petru, Iacov și Ioan aduc bărcile înapoi la țărm.

- Vă încredințăm bărcile și peștii, le spun ei tatălui lor și lucrătorilor care sunt acolo. Plecăm cu Isus, îl vom urma.

Și pornesc într-o viață plină de aventuri.

În următoarele noastre povești, vei vedea că Petru va fi predicator, așa cum i-a spus Isus în ziua aceea.

ȘI TU ȘI EU!

De când îl cunosc pe Isus, viața mea s-a schimbat. Nu sunt perfect. Aș vrea să fac ceea ce îi place, să cred ceea ce spune El, dar nu este întotdeauna așa. Din fericire, El este răbdător; nu mă respinge, ci mă încurajează. Știu că El mă iubește și vrea să mă ajute să fac ceea ce îi place. Și tu poți crede în El. Îi poți cere să aibă grijă de tine, să te ajute. Îi poți cere, de asemenea, să te călăuzească, să te ajute să te pregătești pentru viitorul tău.

Înainte de a termina, să vedem răspunsul la întrebarea: Ce i-a spus Isus lui Petru? I-a zis: „Nu te teme, de acum încolo vei fi pescar de oameni.”

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Când Isus intervine în viața noastră, suntem profund zdruncinați. Ne dăm seama de măreția Lui, de divinitatea Lui, dar și de mizeria inimilor noastre. Putem spune ca Petru: „Sunt un om păcătos și nu merit bunătatea Ta.” De câte ori nu și-a folosit El bunătatea, răbdarea Lui cu noi, în ciuda lipsurilor și a îndoielilor noastre? Cuvântul Lui este mereu acolo pentru a ne încuraja, pentru a ne mângâia.

Și copiii noștri pot avea momente de îndoială, de descurajare, depinde de noi să-i însoțim, să-i întărim cu cuvinte blânde. Isus ne iubește în ciuda eșecurilor noastre. El îi iubește și pe copiii noștri. Au nevoie să li se amintească des de acest lucru.

22 - CE ESTE IMPORTANT PENTRU ISUS?

Dacă te întreb cum ți-a decurs ziua de ieri, ai putea răspunde: „Asta e o întrebare amuzantă.” Într-adevăr, ieri sau astăzi, probabil că e la fel pentru tine, fără schimbări mari, fără surprize mari.

Îți propun să vezi cum era o zi pentru Isus când era pe pământ. Ce făcea? Cum își petrecea timpul? Avea zile libere, vacanțe?

La sfârșitul poveștii, vei putea răspunde la întrebarea mea: Ce era cel mai important pentru Isus?

SABATUL, E ZIUA DE ODIHNĂ

Care este ziua ta de odihnă? Duminica? În multe țări, într-adevăr este duminica, dar pentru evrei este sâmbăta, este Sabatul.

Sabatul începe vineri seara și se termină sâmbătă seara. În sabbat nu trebuie să lucrăm, este o zi de odihnă. Ne amintim că Dumnezeu a creat totul în șase zile, iar în ziua a șaptea S-a odihnit. În ziua a șaptea, ne gândim la El în special.

Deci, ce fac evreii? Ei bine, merg la sinagogă. Sinagoga este un loc unde se adună pentru a se ruga și a se închina lui Dumnezeu.

În ziua de sabbat, Isus și ucenicii săi merg la sinagogă.

Isus citește Cuvântul lui Dumnezeu și îl explică. Imaginează-ți toți acei oameni care sunt acolo ascultând. Sunt foarte aproape de El. Nu fac niciun zgomot. Le place să-L audă; cuvintele Lui le fac bine; îi încurajează să-L iubească pe Dumnezeu tot mai mult!

Dar, deodată, sosește un om, gesticulând în toate direcțiile. Toată lumea se dă la o parte.

- Ce vrei de la noi, Isuse? strigă el. Ai venit să ne distrugi. Știu cine ești: Tu ești Mesia! Mântuitorul!

Un duh rău este în acest om și îl face foarte nefericit.

- Taci și ieși din omul acesta! i-a spus Isus.

Imediat, duhul rău pleacă, iar omul este acolo, calm, liniștit, în pace. Oamenii sunt uimiți. Se privesc unii pe alții cu uimire.

- Ai văzut cum a vorbit Isus? spun ei. Și cum a ascultat duhul rău de cuvântul Lui!

- Nimeni nu poate face asta!

- Aceasta este puterea lui Dumnezeu în mijlocul nostru!

Continuă să vorbească despre ceea ce tocmai au văzut.

Isus și ucenicii săi ies din sinagogă. Sunt invitați să mănânce la casa lui Petru și Andrei. Îți amintești de Petru și Andrei? Am vorbit despre ei în ultima noastră poveste, este o familie de pescari.

Poate că îi așteaptă o mâncare bună de pește. Dar... nu poți simți acel miros delicios de pește la grătar. De fapt, nu este nimic pregătit pentru masă!

- Ne pare rău, dar soacra lui Petru trebuia să pregătească masa, explică cineva, nu se poate da jos din pat, arde de febră. Nu poate pune piciorul pe pământ.

Isus se apropie de ea. O ia de mână.

- Febră! Du-te! poruncește el.

Imediat, febra o părăsește. Ea se ridică.

- Slavă Domnului, strigă ea, mulțumesc, Isuse, sunt complet vindecată!

Ști ce face? Da! Se duce la bucătărie și servește cu bucurie o masă bună oaspeților ei.

Ce zi de sabbat de neuitat! Ucenicii sunt uimiți de ceea ce tocmai au trăit.

Soarele apune și este timpul să se odihnească puțin. Dar aud oameni vorbind, copii alergând.

- Venim să-L vedem pe Isus.

- Vrem să-L vedem pe Isus.

- Îl aduc pe micuțul meu, care este bolnav, ca El să-l vindece.

- Soția mea este oarbă!

- Și eu vreau să fiu vindecat.

- Fiul meu este chinuit, este atât de nefericit!

Și deodată tot orașul este acolo, în fața casei lui Petru, cu toți bolnavii, nefericiții și infirmii!

Ce va face Isus? Este deja foarte târziu! Vă puteți imagina că va pleca în secret? Îi va alunga? Le va cere să vină în altă zi?

Se apropie de fiecare bolnav, de fiecare infirm.

Îi vindecă pe toți.

Când se întorc acasă, toți acești oameni îl laudă pe Dumnezeu, care a făcut minuni pentru ei.

Ucenicii și Isus se pot duce în sfârșit la culcare. După o astfel de zi, ei ar merita să se odihnească puțin a doua zi dimineață.

Dar foarte devreme, înainte de răsăritul soarelui, Isus este deja trezit. Se duce într-un loc liniștit și acolo, singur, Se roagă lui Dumnezeu, Tatăl Său Cereșc.

Când se trezesc, oamenii îl caută.

- Unde este Isus? Încă vrem să-L vedem! Trebuie să rămână mereu cu noi, nu trebuie să plece.

- Nu! a spus Isus, trebuie să merg mai departe, în celelalte sate. Și acolo trebuie să vestesc vestea bună a iubirii lui Dumnezeu, căci de aceea am venit.

ȘI TU ȘI EU!

Nu știi cum te porți când ești foarte obosit? Eu nu sunt întotdeauna foarte agreabil. Și tu? Dacă mama ta te roagă să faci ceva în acel moment, s-ar putea să nu vrei cu adevărat să ascuți... Isus nu este ca tine și ca mine. Vedem asta în această poveste, El este întotdeauna gata să-i primească pe cei care au nevoie de El.

Astăzi, El este în rai, desigur, dar, nu s-a schimbat! Știi că El este întotdeauna gata să aibă grijă de noi pentru că, pentru El, cel mai important este să facă bine oamenilor, astfel încât să știe că Dumnezeu îi iubește. Acesta este răspunsul la întrebarea pusă.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Copiii discern repede îngrijorarea părinților lor. Ar trebui să le ascundem totul? Ce putem împărtăși cu ei? Cât pot suporta? Dacă ne văd vorbind cu Domnul despre grijile, noastre și având încredere în El, vor fi încurajați să facă și ei la fel. Vrem să fim modele de încredere pentru copiii noștri, învățându-i, prin exemplul nostru, că Domnul are grijă de cei care au încredere în El. Și în ziua în care vine ajutorul, întreaga familie, și chiar prietenii și vecinii, se pot bucura împreună și îi pot mulțumi Domnului.

23 - VA ÎNDRĂZNI OMUL ACESTA SĂ SE APROPIE DE ISUS?

Astăzi vom vorbi despre prieteni; aveți prieteni? Cu siguranță! Este important să ai colegi și cu atât mai mult să ai prieteni. Altfel, ne simțim singuri și este trist. Putem conta pe prietenii noștri, să împărtășim jocurile, bucuriile, grijile cu ei. Este o senzație plăcută.

Și tu, ești un bun prieten, un bun camarad, un prieten pe care ne putem baza? Prietenia este importantă... dar știi ce este compasiunea?

Ei bine, vei afla ascultând această poveste, pe care o poți reciti în primul capitol al Evangheliei după Marcu, și atunci vei putea răspunde la întrebarea mea: ce este compasiunea?

Imaginează-ți un om singur, fără muncă, fără bani, fără viitor, fără prieteni, un om respins de toată lumea.

E cald sau e frig... e totuna! Locuiește într-un fel de colibă de lemn, pe un teren viran, vara e praf și iarna e noroi.

Locuiește în afara satului.

Da! I se interzice să intre în sat și cu atât mai mult în templu. Nici vorbă să meargă acolo să se roage, să asculte Cuvîntul lui Dumnezeu, să audă cuvinte care i-ar putea da curaj, speranță.

De ce se află în această situație? De ce a fost forțat să-și părăsească prietenii, familia? A făcut ceva rău?

Nu! Este bolnav! Are o boală foarte gravă.

Este desfigurat de răni urâte, mâinile, picioarele, tot corpul îi provoacă dureri îngrozitoare. Ști ce este această boală? Este lepră.

Pe vremea aceea, nu se știa cum să se trateze lepra. Nu voiau să se apropie de un lepros pentru că se temeau să nu ia boala lui. Când cineva îi aduce mâncare, o pun jos lângă coliba lui și fug repede din nou.

Dacă face câțiva pași pe potecă, imediat ce vede oameni, strigă:

- Lepros! Lepros! Necurat!

Ne plecăm capetele, mergem repede și facem un ocol larg pentru a-l evita. Nu vrem să-l vedem și mai ales să nu-l atingem, nici să fim atinși de el. E o pacoste, e înfricoșător, e chiar dezgustător, nu e ca ceilalți. Am merge oare până acolo încât a fi răi cu el? Poate că asta i s-a întâmplat!

Singur, suferind, fără nicio speranță de a se însănătoși vreodată, viața lui e teribil de tristă.

Nu știm cum a auzit de Isus, dar într-o zi află că trece prin regiunea lui. Oamenii se pregătesc să meargă să-L asculte și să-și ducă bolnavii să fie vindecați.

Și El ce va face? Ce va putea face? Cel care nu se poate apropia de nimeni! Cel pe care toți îl resping? Va îndrăzni să se apropie de Isus? Ce va face Isus când îl va vedea? Se va îndepărta? Își va întoarce privirea?

Se hotărăște să plece, se târăște cu greu. Când oamenii îl văd apropiindu-se, spun:

- Oh! Un lepros!

Dar el s-a aruncat la picioarele lui Isus și L-a rugat:
- Doamne, dacă vrei, mă poți vindeca și mă poți curăța!

Isus se uită la el... Îi este milă.
E ca și cum ar simți în Sine imensa suferință a acestui om, disperarea lui.

Își pune mâna pe el și îi spune:

- Da, vreau, vindecă-te, curăță-te acum!

Imediat, se întâmplă minunea. Lepra dispare complet chiar acolo, în fața tuturor.

Imaginează-ți! Pielea acestui om devine pură, netedă, moale ca cea a unui copil mic, rănilor și durerile dispar complet.

- Mulțumesc, mulțumesc Isuse, strigă el, Slavă Domnului! sunt vindecat. M-ai vindecat. Viața mea nu va mai fi niciodată la fel. Mă pot întoarce să locuiesc cu familia mea! Slavă Domnului!

Se întoarce la familia sa și, după cum îți poți imagina, le povestește tuturor ce a făcut Isus pentru el. Și apoi?

Ei bine, de îndată ce Isus ajunge într-un alt oraș, oamenii aleargă la El ca să-L audă și să fie vindecați.

ȘI TU ȘI EU!

Acest lepros, respins de toată lumea, a îndrăznit să vină la Isus.

Și tu, ai îndrăznit să vii la Isus? Poți să o faci. El te va primi cu brațele deschise.

Ai înțeles ce este compasiunea? Aceasta este întrebarea pe care ți-am pus-o. Când l-a văzut pe lepros, Isus a fost atins de compasiune. A fost copleșit. A înțeles toată suferința lui, tristețea lui, nefericirea lui. A înțeles-o atât de mult, a simțit-o atât de mult, încât nu numai că a adus un cuvânt de consolare, de încurajare, dar a acționat, a făcut ceva puternic. L-a vindecat pe acest om, l-a purificat. Aceasta este compasiunea.

Poate ai un prieten, un tovarăș, care este singur, trist, suferă. Ai compasiune pentru el? Ce ai putea face? Poți să te gândești la asta și apoi... îți spun, chiar și lucrurile mici sunt importante când ești singur.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Această poveste ne mișcă. Îl vedem pe Isus atins de compasiune în fața situației dramatice a acestui om. Datorită mării Sale compasiuni pentru noi și copiii noștri, El a venit pe pământ.

Confruntat cu mizeria noastră spirituală, cu situația noastră de păcătoși înaintea lui

Dumnezeu, El a venit și și-a dat viața pentru a ne purifica nu de lepră, ci de păcatele noastre. Compasiunea Lui este nemărginită.

Când copiii ne văd mișcați de compasiune pentru aproapele nostru, pentru prietenul lor bolnav, pentru bunica care își pierde puterile, înțeleg care este acest sentiment profund care ne îndeamnă să acționăm.

24 - AR PUTEA ISUS SĂ IERTE PĂCATELE?

În relatările noastre, îți prezentăm relatările din Evanghelie. Cum a călătorit Isus prin orașe și sate pentru a face bine tuturor oamenilor care veneau la El. Astăzi, vom vorbi despre iertare, vindecare și păcat, neascultare. Nu vedem păcatul, dar este un pic ca o boală. Nu trupul este bolnav, ci sufletul. Avem această boală a sufletului încă din copilărie. Toți nu ascultăm de Dumnezeu, păcătuim, chiar și cei care ni se par buni. Ca și tine, am păcătuit, adică am făcut sau am gândit ceva ce nu-i place lui Dumnezeu. Prin urmare, este important să știm cine poate ierta păcatele.

Să ascultăm povestea din capitolul 2 al Evangheliei după Marcu pentru a afla.

EL PLEACĂ VINDECAT ȘI IERTAT

Imaginează-ți patru bărbați grăbiți mergând în timp ce cară o targă. Ei bine, nu este chiar o targă, este mai degrabă ca o saltea rezistentă care servește drept pat. Au aflat că Isus s-a întors în orașul lor și nu vor să-l rateze. Este absolut esențial ca prietenul lor paralizat să ajungă lângă Isus la timp pentru a fi vindecat. Așa că îl poartă pe această targă și traversează orașul cât mai repede posibil. Când ajung aproape de casa în care este Isus, se opresc, uimiți. Este imposibil să intre! Casa este plină de oameni și sunt înghesuiți în fața intrării. Ce putem face?

- Lăsați-ne să intrăm! Vă rugăm, lăsați-ne să intrăm! Este pentru prietenul nostru! Ca Isus să-l poată vindeca!

Dar nimeni nu se dă la o parte pentru a-i lăsa să treacă. Toți acești oameni au venit din satele din jur și chiar din capitală, Ierusalim; sunt mulți. Printre ei, sunt chiar și câțiva bărbați religioși, doctori ai legii, scribi. Isus le anunță vestea bună a evangheliei și îi vindecă pe bolnavi. Îl ascultă cu atenție. Dar cei patru bărbați ai noștri sunt încă afară și nimeni nu se mișcă. Nu se pune problema să plecăm, cu atât mai puțin să așteptăm o altă ocazie, așa că ce putem face? Trebuie să găsim rapid o soluție. Isus este acolo și ei sunt convinși că El îl poate vindeca pe prietenul lor astăzi.

- Uite, spune unul dintre ei, este o scară acolo, în lateralul casei; dacă urcăm pe acoperiș, vom ajunge acolo!

Imediat ce au spus, au și făcut. Ridică cu grijă targa și o așază pe acoperiș. (Acoperișul caselor pe atunci era un fel de terasă făcută din lut așezat pe crengi și grinzi.)

Și acum, că sunt acolo sus, ce fac?

Răzuiesc, țărâna îndepărtează niște crengi și iată o gaură. O fac mai mare.

Și acolo jos? Ei bine, vedem o bucată de cer albastru și, puțin câte puțin, capetele a patru bărbați. Când deschizătura este suficient de mare, leagă bine covorașul cu frânghii și îl coboară ușor pe prietenul lor, chiar acolo, în mijlocul mulțimii, chiar la picioarele lui Isus. Niciun sunet! Toată lumea se uită cu uimire la acest spectacol neobișnuit, chiar și bărbații religioși care stau în față.

Isus se uită și el. Ce vede El?

Desigur, vede un om care nu poate merge, dar vede și ceea ce nici tu, nici eu nu am fi putut vedea. Vede credința acestor oameni care nu au fost opriți de nimic.

Adresându-se paralticului, El spune:

- Curaj, copilul meu, păcatele tale sunt iertate!

Păcatele tale sunt iertate! Dar acest om a fost adus la Isus ca să fie vindecat! Și... cine poate ierta păcatele?

Se face puțină agitație printre bărbații religioși care stau în față.

Sunt nemulțumiți și își spun:

- Cum poate acest Isus să vorbească așa! Cine se crede? Numai Dumnezeu poate ierta păcatele! Huleste! Dar Isus, cunoscându-le gândurile, le spune:

- De ce gândiți astfel de lucruri în inimile voastre? Ce este mai ușor? Să-i spun omului acestuia: „Păcatele tale sunt iertate” sau să-i spun: „Scoală-te și mergi” Ei bine, ca să știți că am putere pe pământ să iert păcatele, îți poruncesc, i-a zis el paralticului, scoală-te, ia-ți patul și du-te la casa ta. Îndată, în fața tuturor, omul sare în picioare. Își ia patul și iese din casă. Se întoarce acasă, cântând și laudându-L pe Dumnezeu.

Toată lumea este uimită de ceea ce tocmai a făcut Isus, dar este și plină de frică, respect și bucurie. Ei spun:

- Slavă lui Dumnezeu! Slavă lui Dumnezeu! Slavă lui Dumnezeu! Acest lucru este extraordinar, pentru că astăzi am văzut lucruri ciudate și minunate!

ȘI TU ȘI EU!

Acum știi cine poate ierta păcatele. Isus ne dă răspunsul. El poate ierta păcatele așa cum poate vindeca bolile. De ce? Ei bine, pentru că El este Fiul lui Dumnezeu. Ascultă ce este scris în Psalmul 103, versetul 3:

„El îți iartă toate păcatele și îți vindecă toate bolile.”

Și acum, că știi cine te poate ierta, ei bine, oricând dorești, poți să-i ceri iertare și El te va ierta.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Boli, analize medicale, operații - atâtea cuvinte care evocă multă suferință. Știm ce înseamnă asta și cunoaștem valoarea vindecării. În ziua aceea, Isus a săvârșit o minune extraordinară, iar viața acelui om a fost complet transformată. Dar Isus a vrut, de asemenea, să arate tuturor că El este Fiul lui Dumnezeu și că a primit puterea de a ierta păcatele. El a făcut ceva vizibil, o vindecare, pentru a arăta că ceea ce este invizibil, iertarea păcatelor, este la fel de real. Prin această minune, El își dovedește divinitatea.

Pe măsură ce copilul crește, își va da seama că și el are nevoie de iertarea lui Dumnezeu. Dacă inima copilului vostru este dispusă, de ce să nu-l invitați să o primească? Copilăria este într-adevăr vârsta potrivită.

25 - CUM SĂ NE RUGĂM?

Astăzi vom vorbi despre rugăciune. Ai văzut vreodată oameni rugându-se? Unii se roagă des, alții niciodată. Dar ce este „a te ruga”? Înseamnă să vorbești cu Dumnezeu; cam ca atunci când ne sunăm un prieten. Nu-L vedem, dar știm că ne aude.

Recent, un copil mi-a spus:

- Nu știu să mă rog. Nu știu cum să o fac.

Ști tu că ucenicii și-au pus aceeași întrebare? Și într-o zi, i-au spus lui Isus:

- Învăță-ne să ne rugăm. Să vedem răspunsul lui Isus.

ISUSE! ÎNVAȚĂ-NE SĂ NE RUGĂM!

Imaginează-ți pe Petru, Ioan, Andrei, Filip și ceilalți ucenici care îl văd adesea pe Isus rugându-se.

Foarte devreme dimineața, El se duce singur într-un loc liniștit. Alteori, este seara, când totul este calm. Uneori Se roagă toată noaptea.

Se pare că Isus are nevoie să se roage la fel de mult cât au nevoie ucenicii să doarmă sau să respire.

Rugăciunile Sale pot fi, de asemenea, foarte simple și foarte scurte.

Desigur, și ucenicii se roagă, dar înțeleg că le scapă ceva.

Într-o zi, unul dintre ei decide să-i vorbească lui Isus despre asta:

- Doamne, i-a zis, învață-ne să ne rugăm.

- Când vă rugați, le spune Isus, nu vă rugați ca alții să vă vadă și să spună: „O! Ce bine s-au rugat!” Ci intrați în camera voastră, închideți ușa și rugați-vă lui Dumnezeu care este acolo. El vă va auzi și vă va răspunde. Când vă rugați, nu repetați aceleași lucruri iar și iar, fără să vă gândiți la ceea ce spuneți. Înainte de a vorbi cu El, Dumnezeu știe deja tot ce aveți nevoie, tot ce este necesar pentru viața voastră. Vorbiți-i cu propriile cuvinte, cuvinte simple și adevărate.

Ucenicii ascultă cu atenție. Vor să-și amintească toate cuvintele lui Isus.

Isus a continuat, zicându-le:

-„Iată cum trebuie să vă rugați. Ziceți lui Dumnezeu:

Tatăl nostru, care ești în ceruri!

Sfințească-se numele Tău.

Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ.

Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi.

Iartă-ne nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelile noastre.

Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Căci a Ta este Împărăția, puterea și slava în veci. Amin!”

Ucenicii au fost uimiți. Au aflat că Dumnezeuul atotputernic, care este în ceruri, poate fi numit Tată! Și Isus le-a spus că vrea să-i primească ca fii ai Săi. Dar noi ne adresăm Lui cu mare respect, chiar mai mult decât vorbim

părinților noștri. Putem cere ajutorul Lui pentru a veni să-L ascultăm așa cum îngerii din ceruri îl ascultă. Isus îi încurajează să ceară ceea ce este necesar pentru viața lor, pentru munca lor, pentru hrană, pentru îmbrăcăminte, pentru ei înșiși și pentru familiile lor. De asemenea, le recomandă să-i ceară sincer iertare lui Dumnezeu pentru toate greșelile pe care le-au făcut. Fără a uita că trebuie să-i ierte și pe cei care i-au rănit, care le-au cauzat durere și care le cer iertare.

Ucenicii știu foarte bine că diavolul există și că

vrea mereu să-i conducă pe oameni să se îndoiască de dragostea lui Dumnezeu și să nu asculte, dar Isus le spune să-L roage pe Dumnezeu să-i protejeze împotriva diavolului.

Și, în final, Isus le amintește că Dumnezeu, Tatăl nostru, este și Regele Atotputernic care domnește peste întregul univers.

ȘI TU ȘI EU!

Isus i-a încurajat pe ucenicii săi să se roage, să vorbească cu Dumnezeu, Tatăl lor, și le-a dat un model de rugăciune, Tatăl Nostru. Acest model este la fel de valabil pentru tine ca și pentru mine.

Trebuie să-l repeți mereu? Nu, nu este necesar, dar îl poți învăța pe de rost; te va ajuta când te vei ruga. Dacă nu te-ai rugat niciodată, te încurajez să începi. Spune-i Tatălui tău care este în ceruri, cu propriile tale cuvinte, ce este în inima ta, în capul tău, pur și simplu. Și dacă te rogi deja, te încurajez să continui, pentru că Tatăl tău te ascultă și la momentul potrivit îți va răspunde dânduți ceea ce este mai bun.

Vei găsi Rugăciunea Domnească la începutul capitolului 11 din Evanghelia după Luca. În următoarele povești, vom vedea ce i-a mai învățat Isus pe ucenicii săi despre rugăciune..

ȘI NOI, PĂRINȚII!

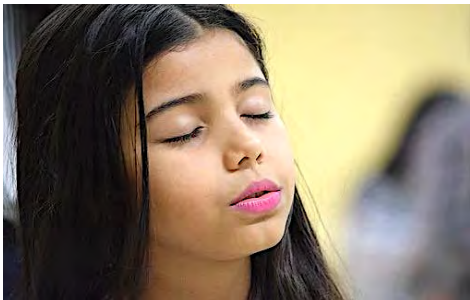
Cum îi putem încuraja pe copiii noștri să se roage? Împărțind timpul pe parcursul mai multor zile, putem parcurge împreună cu ei, una câte una, diferitele învățături date de Isus (rugăciunea într-un loc liniștit, cu propriile cuvinte, cu încredere, Rugăciunea Domnească etc.). Discutând cu ei, îi ajutăm să înțeleagă și să pună în practică ceea ce Domnul ne-a învățat despre rugăciune. Copiii noștri vor aprecia faptul că sunt însoțiți și încurajați de părinții lor. Când ne văd și ne aud rugându-ne, înțeleg importanța de a vorbi cu Tatăl nostru ceresc.

26 - ȘI TU... CUM TE ROGI?

Tatăl Nostru este rugăciunea pe care Isus i-a învățat pe ucenicii săi, care au înțeles bine că rugăciunea este importantă, dar care nu știau cum să o facă. Astăzi, sub forma unui interviu, Petre va răspunde la întrebările Lorena și Pavel despre rugăciune. Acestea sunt cu siguranță întrebări pe care ți le pui și tu.

UNDE, CÂND ȘI CUM SĂ VORBEȘTI CU DUMNEZEU

- Petre: Bun venit amândurora. Mă bucur foarte mult să vă urez bun venit astăzi. Știu că aveți lucruri interesante de spus și câteva întrebări, așa că haideți. Vrei să începi, Lorena?

- Lorena: Da! Aș vrea să știu de ce Isus a spus în Tatăl Nostru că trebuie să mergem în camera noastră ca să ne rugăm lui Dumnezeu? Mă rog și în alte părți.

- Petre: De fapt, Dumnezeu te vede și îți aude rugăciunea, fie că ești în camera ta, în autobuz, lângă o apă sau în altă parte. Locul nu este cel mai important, ci mai presus de toate ceea ce se întâmplă în jurul tău, în mintea ta și în inima ta. Isus ne spune să mergem în camera noastră și să închidem ușa pentru că, în general, este un loc liniștit unde putem fi singuri, dar poate fi și într-un alt loc unde nu vei fi deranjată. Îți închizi telefonul mobil, tableta, ești complet singur cu Dumnezeu și poți vorbi cu El. Pavel, ai văzut vreodată oameni care închid ochii când se roagă?

- Pavel: Da! Și eu fac asta.

- Petre: Când închidem ochii, ne putem concentra mai bine.

- Pavel: Uneori, mă rog când sunt la școală. Nu vorbesc cu voce tare, ci în inima mea. Nu închid ochii așa, dacă sunt prieteni prin preajmă, nu îmi dau seama că mă rog.

- Petre: Să mă rog cu voce tare, e o senzație plăcută. Ne auzim vorbind cu Dumnezeu, dar uneori, e adevărat, o facem în inimile

noastre, în mintea noastră, și Dumnezeu ne aude deasemeni.

- Pavel: Dacă prietenii mei ar vedea că mă rog, ar râde de mine. Sunt mulți care nu cred în Dumnezeu.

- Petre: Batjocura doare mult. Știm cu toții asta. Și Isus a experimentat batjocura și marea răutate. El ne poate înțelege. Mulți copii nu cred în Dumnezeu; poate că nu-L cunosc? Nu știu că El există, dar fiecare are dreptul la respect.

- Lorena: Odată, le-am spus prietenelor mele că mă rog și au râs, dar nu contează. Una dintre ele are multe probleme și plânge des, așa că vine să mă vadă. Amândouă stăm într-un colț și îl rog pe Dumnezeu să o ajute. E fericită; nu-L cunoaște prea bine pe Isus, dar îi spun că El vrea să o ajute. Începe să creadă asta și, acasă, mă rog pentru ea împreună cu părinții mei.

- Pavel: Și eu mă rog uneori cu părinții mei, dar nu vreau întotdeauna. Nu știu întotdeauna ce să spun.

- Petre: Îi putem spune lui Dumnezeu ce este bine, ce nu este bine, ce te îngrijorează, ce te întristează, ce te face să plângi sau îți dă bucurie, o spui cu cuvintele tale, poate că rugăciunea ta nu va fi lungă, dar important este să o spui cu cuvintele tale. Și rugăciunea nu înseamnă doar să ceri, ci și să-i mulțumești lui Dumnezeu pentru tot ceea ce face, pentru natură, sănătate, familie, să-i spui și că îl iubim, că credem în El, că vrem să-i fim pe plac, să-L ascultăm.

- Lorena: Nu iau întotdeauna note bune la școală, așa că îl rog pe Dumnezeu să mă ajute să înțeleg și mă simt mai bine. Mă rog și

pentru fratele meu mai mare și uneori plâng în timp ce mă rog, mama la fel; tata, nu știu!

- Pavel: Trebuie să te rogi în fiecare zi? Uneori, uit să mă rog seara înainte de culcare.

- Petre: Înainte de culcare, poți să-i mulțumești lui Dumnezeu pentru ziua respectivă. Vezi puțin ce a fost și ce nu a fost bine și vorbești cu El despre asta. Îl poți ruga, de asemenea, să vegheze asupra ta, asupra gândurilor tale, asupra viselor tale. E bine să adormi în pace, mulți copii se tem noaptea. Dimineața, poți să-i aduci întreaga zi Lui, nu știi ce se va întâmpla, ce se poate întâmpla, El știe. Pur și simplu, te poți ruga când vrei și unde vrei. Tu ești cel care decide să vorbești cu Tatăl tău care este în ceruri. Nu-L vezi, dar știi că El este acolo, că te iubește și că îți vrea binele.

- Lorena: Da, cred că da. Mai am o întrebare.

- Petre: Te ascultăm Lorena, spune!

- Lorena: Dumnezeu răspunde întotdeauna?

- Petre: Da, Dumnezeu răspunde, dar nu întotdeauna așa cum credem noi și când ne-am dori. El este Cel care știe ce este mai bine pentru noi; și uneori dă mult mai mult decât i-am cerut și chiar dă atunci când nu i-am cerut nimic și alteori pare că nu răspunde.

- Pavel: O! Da?

- Petre: Dumnezeu este stăpânul tuturor lucrurilor, El ne iubește și vrea să ne învețe anumite lucruri, vrea să-L cunoaștem mai bine și ca încrederea noastră în El să crească. Așadar, El ne poate răspunde cu „Da”, uneori cu „Nu” și alteori cu „Așteptați”.

- Pavel: Deci cum facem?

- Petre: Ne gândim: ceea ce Îl întreb pe Dumnezeu, este bine pentru mine? Este ceea ce vrea El? Citești Evanghelia și vezi cum Isus a răspuns la rugăciuni, te încurajează și te ajută să înțelegi mai bine. Poți vorbi despre asta și cu părinții tăi sau cu cineva care te poate ajuta și se poate ruga cu tine. Și poate că mult mai târziu vei înțelege planul lui Dumnezeu pentru tine.

- Lorena: Adesea, aș vrea să-mi răspundă imediat!

- Petre: Da, înțeleg bine, dar repet, Dumnezeu știe ce face și este cel mai bine chiar dacă noi nu înțelegem, nu uita că Tatăl nostru este cel care ne iubește.

ȘI TU ȘI EU!

Consideră că tot ce s-a spus răspunde la multe dintre întrebările noastre și mă încurajează să continui să mă rog. Și tu? Ai tu momente când singur, sau cu părinții, prietenii, te rogi la Isus? Dacă nu ai făcut-o niciodată, te încurajez să o faci, astăzi de exemplu, oricând dorești, poți vorbi cu Dumnezeu și dacă mai ai întrebări, cu siguranță vei avea răspunsul în următoarele noastre povești.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Rugăciunea cu copiii este un moment de împărtășire, de comuniune. Copiii învață respectul pentru Dumnezeu, măreția Lui, dragostea Lui. Este un moment liniștit în care ne putem așeza, dar nu este întotdeauna ușor de aranjat pentru că copiii noștri trăiesc toată ziua în agitație, schimbând canalele și mișcându-se, iar acum le cerem să stea pe loc. Deci, ce ar trebui să facem? Care este modul corect de a menține aceste momente? Există o singură formulă care funcționează pentru toate familiile? Depinde de fiecare dintre noi să ne gândim la asta. Obiceiurile bune se formează când suntem mici. Așadar, haideți să începem de la naștere prin a ne ruga cu voce tare alături de bebelușul nostru. Când încep să vorbească, haideți să-i încurajăm să repete cuvintele noastre, să ne mulțumească pentru mâncare și familie. Seara, să închidem toate ecranele și să profităm de ora de culcare pentru a-i

27 - PERSEVERANȚA, CE ESTE?

În ultima noastră poveste, Franck a răspuns la întrebările lui Paul și Lea. Îți amintești ce ne-a spus Lea? „Aș vrea ca Dumnezeu să-mi răspundă imediat!” Poate că și tu ai spus-o. Este adevărat că Dumnezeu nu răspunde întotdeauna imediat, așa că ce facem noi? Nu ne mai rugăm? Ne descurajăm? Acest lucru se poate întâmpla, iar Isus știe bine acest lucru. Pentru a ne ajuta, le-a spus ucenicilor săi două povești. „Perseverați”, le-a spus el, „Dumnezeu dă lucruri bune copiilor Săi”.

Dar ști ce înseamnă perseverența? Ascultă cu atenție aceste două povești și apoi poți răspunde la întrebarea: Ce înseamnă „a persevera”?

ÎI VA RĂSPUNDE PRIETENUL SĂU?

Isus povestește mai întâi o istorie despre trei prieteni :

Imaginează-ți că ești trezit în miez de noapte de unul dintre prietenii tăi care sosește fără să te anunțe. Ce surpriză! A avut o călătorie lungă, este foarte obosit. Nu știe unde să doarmă și nu are ce mânca.

Problemă! Nu ai nimic să-i oferi. Situația este delicată. Așadar, ți-a venit ideea să te duci la vecinul tău.

E un prieten, poate are ceva să-ți dea.

Nicio lumină! Toată lumea trebuie să doarmă.

Bați ușor la ușa lui...

Nimic! Începi din nou... Tot nimic!

Niciun semn de viață, niciun sunet dinăuntru.

Bați puțin mai tare și strigi:

- O, o! Poți deschide ușa? Un prieten de-al meu tocmai a sosit la mine acasă și nu am nimic să-i ofer. Am nevoie de trei pâini, mi le poți împrumuta?

Este liniște.

- Hou! Hou! Deschide ușa!

Deschide ușa, te rog!

Bati din nou toba.

- Ah! Dar nu e posibil! Deranjezi oamenii la ora asta. Suntem cu toții în pat, copiii mei dorm și o să-i trezești. Casa e închisă. Îmi pare rău, dar nu mă pot scula acum să-ți dau pâine!

Dar trebuie neapărat să ai ceva de

mâncare pentru prietenul tău.

Așa că insisti.

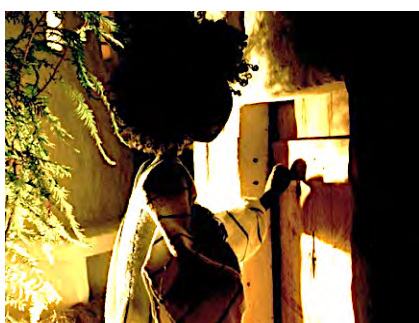
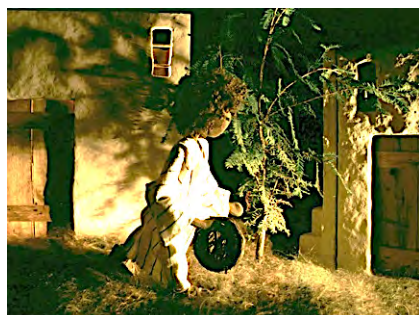
În cele din urmă, vecinul tău se scoală. Se duce să ia cele trei pâini și ți le dă.

Dar de ce ți le dă? Nu! Nu ți le dă pentru că ești prietenul lui, ci pur și simplu ca să-l lași în pace.

Și Isus adaugă:

- Rugați-L pe Dumnezeu, Tatăl vostru, care este în ceruri; cereți și vi se va da. Căutați, stăruiți în căutarea voastră și veți găsi; bateți, stăruiți și vi se va deschide. Căci cine cere întotdeauna primește; cine caută, găsește în cele din urmă; și celui ce bate cu stăruință i se va deschide ușa.

În asta înseamnă stăruința!

CE-I VA DA TATĂL SĂU?

Iată a doua poveste pe care Isus o spune ucenicilor săi:

I Imaginează-ți că fiul tău îți spune:
- Mi-e foame, te rog, tată, dă-mi o bucată de pâine.
Ai de gând să-i răspunzi:
- Iată, fiule, iată o piatră!
Nu!

Imaginează-ți că îți spune:
- Te rog, tată, dă-mi niște pește.
Ai de gând să-i răspunzi:
- Uite, este un șarpe!
Nu!

Imaginează-ți că îți spune:
- Te rog, tată, dă-mi un ou.
Ai de gând să-i răspunzi:
- Uite, este un scorpion!
Nu! Desigur!

Chiar și părinții care nu sunt întotdeauna părinți buni știu totuși să le dea copiilor lor ceea ce le este necesar, așa că nu va da Tatăl vostru, care este în ceruri, lucruri bune celor care i le cer?

ȘI TU ȘI EU!

Vom răspunde imediat la întrebarea: „Ce înseamnă să perseverezi în rugăciune?” În povestea celor trei prieteni, Isus ne spune: „Întreabă și întreabă din nou, continuă să-L întrebi pe Dumnezeu fără să te descurajezi.”

Chiar dacă răspunsul nu vine imediat, putem continua să ne rugăm pentru că Tatăl nostru, care este în ceruri, este bun. Isus ne-a spus asta și în a doua poveste. Dumnezeu vrea să ne dea ce este mai bun. Și uneori cel mai bun lucru pentru noi este un „Nu!” la rugăciunea noastră sau un „Așteaptă!”

Cred că amândoi vom continua să ne rugăm și vom vedea că Dumnezeu ne răspunde. Când și cum, nu știm, dar... El o face. Și când ne va răspunde, nu vom uita să-i mulțumim.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

- Mamă, tată! Vă rog să-mi dați două monede, am nevoie de ele!
- Stai! Stai puțin, nu pot acum!
- Da! Vă rog, repede, am nevoie!

Cine nu a trăit acele momente de nerăbdare la copii? Avem nevoie de toate, imediat, și dacă le cerem să aștepte, nu sunt mulțumiți. Dar adesea avem motive întemeiate să le facem să aștepte. A răspunde înseamnă uneori să spui „Da!”, „Nu!” sau „Așteaptă!”. Timpul permite reflecție, o apreciere mai exactă a situațiilor și lucrurilor și o înrădăcinare în credință. Este o școală a vieții. Domnul își îndeplinește lucrarea de regenerare în noi. El știe ce este mai bine pentru noi și pentru copiii noștri. Când nu ni se răspunde la rugăciuni, cuvintele lui Isus sunt o adevărată încurajare. Așadar, haideți să perseverăm. Haideți să cerem, să căutăm, să batem, pentru că Tatăl nostru crește, care este suveran, ne iubește.

28 – OARE L-AU UITAT EI PE ISUS?

- În viață, există momente bune și momente rele!

Ai auzit asta sau poate ai spus-o deja. Eu prefer momentele bune, dar am trecut prin momente dificile. Cunoști tu expresia „furtunile vieții”? Ah! Furtunile vieții sunt altceva decât micile griji! Vorbim despre circumstanțe cu adevărat foarte dificile, dureroase. Astăzi, îi vom găsi pe ucenicii lui Isus în mijlocul unei furtuni. Îți poți imagina... o adevărată furtună pe mare!

Vei găsi această poveste în Evanghelia după Marcu, capitolul 4. Îți vom oferi răspunsul la această întrebare: Barca, ce poate reprezenta ea pentru tine, pentru mine?

O FURTUNĂ DE NEUITAT

Ziua era lungă și epuizantă. Stând într-o corăbie, Isus a vorbit unei mulțimi întregi de oameni adunați pe malurile lacului Tiberiada. Lacul Tiberiad se mai numește și Marea Galileii. După ce a vorbit și i-a trimis pe toți la drum, Isus le-a explicat ucenicilor săi tot ce nu înțeleseseră.

Acum soarele începe să apună. Marea capătă o culoare albastru închis. În depărtare, păstorii își aduc turmele de oi, unii fermieri se întorc de la câmpuri, toată lumea merge la familiile lor.

Isus le spune ucenicilor săi:

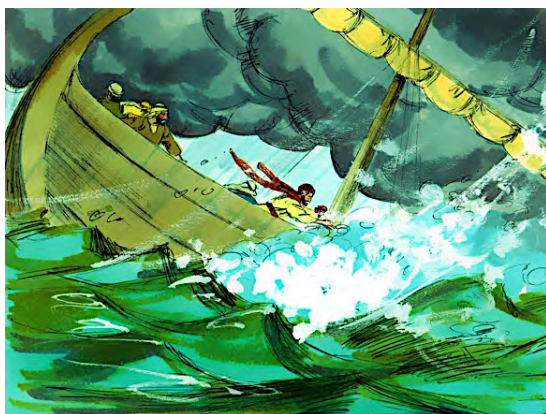
- Haidem să mergem pe celălalt mal al lacului!

Și se așază în spatele bărcii cu capul pe o pernă.

Traversarea lacului! Nu este dificilă pentru pescarii de meserie. Cunoscut bine lacul, care nu este foarte mare. Celălalt mal este vizibil, la aproximativ zece kilometri distanță. Într-o oră, traversarea va fi completă. Barca se mișcă liniștit pe apă. Ucenicii vorbesc în șoaptă în timp ce trag de vâsle.

Deodată, la orizont, nori negri, amenințători, acoperă vârful dealurilor. Coboară spre lac cu o viteză amețitoare. Deodată, vântul începe să bată violent. Este un adevărat vârtej. Valurile devin foarte înalte. O furtună teribilă se stârnește brusc...

Vântul zguduie barca, care se ridică și coboară în valuri din ce în ce mai adânci.

Ucenicii trag de vâsle, se agață de barcă. Sunt curajoși și fac tot ce este necesar pentru a menține barca la suprafață. Dar...

- Să sperăm că nu se va răsturna!

- O furtună ca asta! N-am mai văzut una, nu vom ieși din ea vii!

- Trebuie să vâslim mai repede!

Sunt înspăimântați. Valuri furioase își aruncă spuma peste bord. E întuneric total, nicio stea, nicio rază de lună pe acest cer plumburiu. Nu se mai aud vorbind din cauza urletului vântului, a zgomotului valurilor. Trebuie să țipe din ce în ce mai tare. Iată-i, udați și aruncați dintr-o parte în alta de valurile care umplu barca cu apă. E imposibil să stea în picioare sau chiar să se ghemuiască. Trebuie să se țină cât de

bine pot. E imposibil să vâslească. În orice moment, barca s-ar putea răsturna sau să se spargă, iar ei se vor îneca.

Încearcă să lupte din nou, cu toată puterea, singuri.

Cum așa, singuri? Dar nu sunt singuri în această furtună! Este cineva cu ei. L-au uitat oare? Cineva care doarme liniștit în spatele bărcii.

Se duc să-L trezească:

- Isus! Isus! Trezește-te! Suntem pierduți! Nu vezi că pierim!
Nu ești îngrijorat?

În fața acestei furtuni dezlănțuite, Isus nu se teme deloc.

Se ridică, ceartă vântul:

- Taci!

Și spune mării:

- Liniște! Calmează-te!

Vântul se potolește, furtuna încetează. Niciun val!

Barca alunecă pe apele calme ale lacului spre celălalt mal.
Niciun strigăt, niciun cuvânt, niciun sunet pe lac și în barcă,
totul este liniștit.

Calmul s-a întors și în inimile ucenicilor.

Există neînțelegere, uimire, dar și frică respectuoasă.

Întorcându-se către ei, Isus le spune:

- De ce v-a fost atât de frică? De ce aveți atât de puțină
credință?

Ucenicii sunt confuzi; nu răspund. Într-adevăr, uitaseră
complet că Isus era cu ei, acolo, în barca lor. De ce au intrat
în panică? L-au văzut deja făcând atâtea minuni. Le este
rușine și, în același timp, le este frică.

- Dar cine este omul acesta?, se întreabă unii pe alții.

- Cine este el, încât vîntul și marea ascultă de cuvîntul Lui?

- Vîntul și marea ascultă doar de Dumnezeu!

Ar putea fi ei în prezența Fiului lui Dumnezeu? Ar fi Mântuitorul promis acolo cu ei în barca lor? Se simt foarte
nevrednici. Isus este în barca lor. În ciuda lipsei lor de credință, de încredere, El i-a salvat și rămâne cu ei.
Traversarea continuă. Vor ajunge teferi și nevătămați pe celălalt mal.

ȘI TU ȘI EU!

Această barcă, ce poate reprezenta? Pentru mine, reprezintă viața mea, inima mea. Și eu
sunt într-o călătorie. Am început-o în ziua în care m-am născut și merg înainte zi după zi.
Sunt zile ușoare, dar am experimentat și furtuni și pot fi și altele. Nu știu nimic, dar nu sunt
singur. În barca mea, în viața mea, este familia mea, prietenii mei, dar și cineva care este cu mine, care mă
însoțește în fiecare zi. Este Isus. Într-o zi, i-am spus: „Doamne Isuse, Îți dau inima mea, viața mea, nu vreau
să fiu singur, vreau să cred în Tine și să am încredere în Tine.”

Și tu, L-ai invitat pe Isus în viața ta, în barca ta? Dacă da, nu ești singur, chiar și în furtunile care pot veni, Isus
te va ajuta, te va sprijini. El îți va aduce pacea și ajutorul Lui în inimă, chiar și în momentele foarte dificile.
Dacă nu ai făcut-o, poți să o faci oricând dorești, astăzi, de exemplu. El va fi în viața ta, în barca ta și te va
conduce spre port.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Copiii noștri cunosc frica, și noi înțelegem bine asta. Unii vor fi alinați de prezența noastră;
câteva explicații sau intervențiile noastre sunt uneori suficiente pentru a-i liniști. Dar, de
foarte multe ori, este nevoie de mai mult. Sunt pe deplin conștienți de fragilitatea vieții, a
propriei lor vieți și a vieții celor din jur. Pot experimenta anxietăți care uneori sunt ascunse. A le aminti de
această poveste, a ne ruga cu ei, a-i încuraja să-și încredințeze viața lui Isus încă de când sunt mici, a le
împărtăși temerile voastre și ajutorul pe care l-ați experimentat de la Dumnezeu, înseamnă a pune bazele
vieții lor. Și noi, temerile noastre, grijile noastre, anxietățile noastre? Dar ei? Ținând cuvintele lui Isus în inimile
noastre, ne îndreptăm mai senini spre celălalt mal.

29 - CE L-A UMPLUT PE ISUS DE ADMIRAȚIE?

Nu știi dacă ai fi vrut să trăiești pe vremea lui Isus, dar cei care L-au urmat au văzut minuni extraordinare. Au fost uimiți de puterea Lui, de autoritatea Lui asupra bolilor și chiar asupra naturii. Îți aminești de acea furtună violentă de pe lac? Ucenicii erau pe punctul de a muri, dar Isus a poruncit vântului și mării să tacă. Calmul s-a întors imediat. Ucenicii au fost uimiți. Dar într-o zi, este Isus care a fost cel uimit, chiar plin de admirație. Ce s-ar fi putut întâmpla de a-L uimi atât de mult pe Isus?

Vom afla ascultând această poveste pe care o poți reciti în Evanghelia după Luca, capitolul 7.

CREDINȚA OFIȚARULUI ROMAN

Imaginează-ți, Capernaum; Un orașel drăguț, cu case cu acoperișuri terasate, pe marginea unui lac, Lacul Galileii. Sunt pescari, păstori, țărani, dar și soldați.

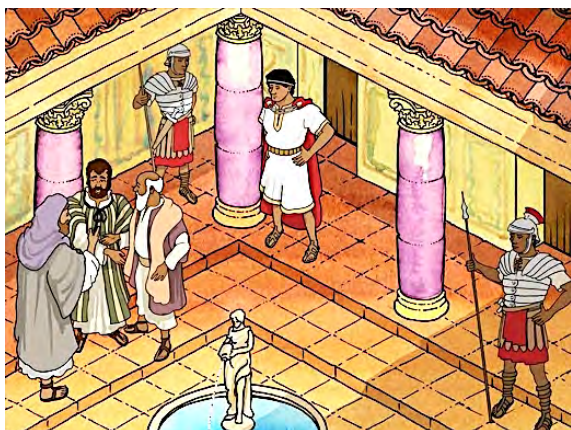
Țara este ocupată de armatele romane.

Evreii se află sub dominația împăratului Romei de ani de zile. Ar dori să-și recapete libertatea și să-i vadă pe toți acești soldați întorcându-se acasă la ei. Există adesea conflicte, fapte rele, abuzuri. Relațiile sunt uneori complicate.

Acești soldați au alte obiceiuri, moduri de viață diferite, se închină altor dumnezei, statui, idoli. Evreii nu intră în casele romanilor.

Unul dintre acești ofițeri romani are un slujitor, pe care îl iubește foarte mult, care este grav bolnav.

A auzit despre toate minunile pe care le face Isus și crede în El.

- Tocmai a sosit în cetatea noastră cu ucenicii săi!, îi spune cineva.

A chemat imediat câțiva evrei responsabili și le-a spus:

- Duceți-vă la Isus și rugați-l în numele meu să vină în casa mea și să-mi vindece slujitorul.

Așa că s-au dus să-l caute pe Isus.

- Am venit din partea ofițerului roman, au spus ei. Te roagă să vii și să-i vindeci slujitorul care este pe moarte. Cu adevărat te rugăm să vii la el; merită această favoare. El iubește poporul nostru; chiar și sinagoga noastră a construit-o pe cheltuiala lui. Veni cu noi!

Le-a răspuns Isus:

- Mă voi duce și-l voi vindeca."

Au pornit la drum.

Nu erau departe de casă când un grup de bărbați a venit spre ei.

Erau prieteni ai ofițerului, aceștia aveau un mesaj pentru Isus:

- Ofițerul ne-a trimis să-ți spunem: Nu te obosi să vii la mine, căci nu sunt vrednic să intri în casa mea. De aceea n-am îndrăznit să vin eu însumi la tine. Dar spune un cuvânt, și slujitorul meu se va vindeca. Sunt autoritate și am soldați sub mine. Dacă îi zic unuia:

«Du-te», știu că va merge. Dacă îi poruncesc altuia: «Vino», vine. Dacă îi zic slujitorului meu: «Fă aceasta!», o face. Isuse, nu ai nevoie să te deplasezi, spune doar un cuvânt și slujitorul meu se va vindeca.

Auzind aceste cuvinte, Isus este cuprins de admirație pentru acest ofițer. Nu poate ascunde acest lucru.

Se întoarce către mulțimea care este acolo și le spune:

- Adevărat, vă spun că nicăieri în Israel n-am găsit o credință atât de mare. Vă spun că vor veni mulțimi din toate țările, vor crede în Mine și vor fi mântuiți, vor merge în rai. Iar cei care nu au credință nu vor intra.

Apoi, Isus le spune prietenilor ofițerului:

- Vă puteți întoarce la casa ofițerului, ceea ce mi-a cerut cu credință pentru slujitorul său se va împlini.

Când ajung acasă, îl găsesc pe slujitor perfect sănătos, așa cum spusese Isus.

ȘI TU ȘI EU!

Îți amintești întrebarea: ce L-a umplut pe Isus de admirație? Da! Este credința ofițerului. Acest om crede în puterea și autoritatea lui Isus de a-i vindeca slujitorul. Ceea ce a spus este ceea ce gândește cu adevărat, ceea ce este în inima lui. Și tu îi poți spune lui Isus ceea ce este în inima ta. Îi poți spune că crezi în El. Și dacă descoperi că credința ta este mică, ei bine, fii sigur, va crește. Cum? Pur și simplu, pe măsură ce ajungi să-L cunoști pe Isus. Cu cât îl cunoaștem mai bine, cu atât este mai ușor să avem încredere în El, să credem în El.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Când îi spuneți ceva copilului vostru de ce vă va crede? Pentru că sunteți părinții lui. Vă cunoaște, știe că îi spuneți adevărul, are încredere în voi. Când îi promiteți ceva, crede că veți putea și că o veți realiza.

Copilul are încredere în mod natural; nu se îndoiește de cuvântul vostru, și încrederea lui vă încântă. În mod normal, este dispus să creadă în Isus. Pentru a face asta, trebuie să-L cunoască din ce în ce mai bine: cine este, ce spune, ce face, ce promite.

30 – ISUS ESTE EL ATENT LA CEI CARE SUFERĂ?

Îți amintești tu ce L-a umplut pe Isus de admirație? Da, a fost credința unui ofițer roman. Isus a spus: „N-am mai văzut niciodată o credință atât de mare” și a răspuns la rugăciunea acestui ofițer vindecându-i slujitorul bolnav. A avea credință în Isus, a crede în El, este important pentru fiecare dintre noi. Dar știi tu că Isus poate face și o minune atunci când nimeni nu i-a cerut? Este uimitor, nu-i așa? Asta vom vedea astăzi. Vă vom duce în orașelul Nain, unde se vor intersecta două procesiuni, o procesiune a bucuriei și o procesiune de oameni care plâng. Să vedem cum se va desfășura această întâlnire.

Vei găsi această poveste în capitolul 7 al Evangheliei după Luca și vei putea răspunde la întrebarea mea: De ce a făcut Isus această minune când nimeni nu i-a cerut?

O MAMĂ CARE PLÂNGE

Isus se apropie de orașelul Nain cu ucenicii săi și o mulțime mare care îl urmează. De ce sunt toți acești oameni în jurul Lui? A devenit foarte popular?

Da! Pentru că mulți s-au vindecat, ei înșiși sau copiii lor, prietenii lor. Au văzut minuni, vindecări. Sunt în admirație de ceea ce face Isus. Nu mai vor să-L părăsească. Cuvintele Lui le fac atât de mult bine, le dau curaj, speranță. Le vorbește despre iertare, despre bucurie, despre rai, despre Dumnezeu Tatăl Său. Cu Isus, se întâmplă întotdeauna ceva extraordinar.

Această procesiune se pregătește să intre în oraș.

În acel moment, o altă procesiune părăsește orașul. Sunt locuitorii din Nain, bărbați cu fețe triste, femei în lacrimi, tineri, bătrâni, care merg încet, plângând și tânguindu-se. În fruntea acestei procesiuni, o mamă devastată avansează dureros, cu capul plecat. Plânge. Disperarea ei este mare. În fața ei, patru bărbați poartă o targă pe care este așezat trupul fiului ei, înfășurat într-o pânză. Este mort, urmează să-l îngroape.

Câteva femei vorbesc între ele foarte încet:

- Este singurul ei fiu.
- Da, nu are alți copii.
- Când te gântești că este văduvă.
- Da, și-a pierdut deja soțul și acum este fiul ei.
- Este teribil, se află singură.
- Da, în seara asta, când se va întoarce acasă, va fi singură, fără nimeni cu care să vorbească, fără nimeni cu care să se îmbrățișeze, iar mâine va fi singură și tot singură în zilele care vor veni
- Mă întreb cum va reuși să trăiască? Nu are nimic.
- Trebuie să mănânce. Îi voi aduce ceva din când în când, dar nu este de ajuns.
- Este adevărat, nu are niciun ajutor, niciun ban. Va fi într-o mare sărăcie pentru tot restul vieții.
- Și apoi nu va fi nimeni care să aibă grijă de ea, să o țină în brațe, să aibă grijă de ea.

- Ne pare foarte rău pentru ea, este într-o mare suferință.

În Nain, toată lumea o cunoaște, au venit în număr mare să o înconjoare cu afecțiunea lor, să o sprijine. Dar nimeni nu o poate consola.

Cele două procesiuni se vor intersecta, o procesiune de bucurie cu Isus și o procesiune de suferință. Isus este acum foarte aproape de această femeie.

Îi va cere ea ajutorul? Îi va adresa o rugăciune, o implorare? Nu! Nu cere nimic. Prietenii, vecinii care o înconjoară, îl vor striga pe Isus? Nu! Nimeni nu se mișcă.

Oare durerea o împiedică să vadă că Isus este acolo, foarte aproape de ea?

Isus se oprește din mers.

- Nu plânge! îi spune el.

Se apropie de targă și își pune mâna pe ea. Bărbații care duc targa se opresc. Cele două procesiuni se opresc, niciun cuvânt, toată lumea își ține respirația, ochii sunt ațintiți asupra lui Isus.

Ce se va întâmpla?

- Tinere, a spus Isus, îți spun, scoală-te!.

În acel moment, tânărul, care murise, a auzit, a văzut, s-a ridicat în șezut și a început să vorbească. Isus l-a luat de mână și l-a dus la mama sa.

Oamenii erau uimiți și încântați. Lacrimile au încetat să mai curgă.

Mama și-a ținut copilul aproape de ea. Da! Fiul ei este în viață. După atâta durere, imaginează-ți bucuria și recunoștința acestei mame. Nu, Dumnezeu nu a uitat-o. El o iubește, a văzut-o suferind și a consolat-o.

Isus a săvârșit această minune extraordinară.

I-a înviat fiul din morți.

În ambele procesiuni, există acum aceeași bucurie. În realitate, există o singură procesiune de oameni uimiți care îl glorifică pe Dumnezeu.

- Un mare profet este printre noi, Dumnezeu ne-a vizitat!, spun ei cu profund respect, pentru că știu că acest Dumnezeu Atotputernic este și un Dumnezeu sfânt și drept.

Și foarte repede, în toată țara, s-a răspândit vestea că Isus a înviat pe fiul văduvei din Nain.

ȘI TU ȘI EU!

Găsesc această poveste emoționantă. Și tu, ce crezi? În această situație, nimeni nu s-a rugat de Isus și totuși El a săvârșit această minune extraordinară. De ce a făcut asta? Aceasta este întrebarea pe care ți-am pus-o. Avem răspunsul în Evanghelie, ascultă cu atenție, ți-o voi citi: „Isus, văzând-o pe această femeie, I s-a făcut milă de ea.” De aceea a săvârșit această minune. A fost emoționat de situația tragică a acestei mame. A înțeles toată suferința ei și a intervenit în mod miraculos fără a fi rugat.

Știi că Dumnezeu are întotdeauna o atenție specială pentru cei care sunt singuri, care nu au pe nimeni, femeile care sunt văduve, copiii care nu-și mai au părinții. El are grijă de ei chiar dacă uneori nu își dau seama. Dacă acesta a fost cazul tău, amintește-ți că Tatăl tău care este în ceruri te vede. Poți avea încredere în El. El va ști să-ți aducă mângâiere și să-ți călăuzească viața.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Este durerea unui copil gravă în comparație cu grijile noastre? Câtă atenție acordăm durerii lor? Fiecare inimă are suferința ei, ascultarea noastră, prezența noastră îi pot ajuta să depășească multe dificultăți. Au resurse extraordinare în ei.

De asemenea, îi putem ajuta să caute mângâiere lângă Dumnezeu.

Dumnezeul nostru este plin de compasiune.

Psalmul 116 versetul 5

31 - AR FI ISUS UN ARHITECT?

Astăzi, vom vorbi despre construcții. Construcția a ce? Un pod, un avion? Nu, nu chiar. Este o construcție care ne privește pe toți și care trebuie să aibă succes. Ai vreo idee? Da, construcția vieților noastre. Poate părea puțin complicat, dar pentru a ne ajuta să vedem lucrurile mai clar, îți vom spune cum și-au construit doi bărbați casa. Amândoi au vrut ca aceasta să aibă succes și să reziste, dar pentru a construi, trebuie să știi regulile, trebuie să ai un plan. Nu poți face orice. De aceea apelăm adesea la oameni pricepuți, arhitecți, de exemplu. Poți găsi această poveste la sfârșitul capitolului 6 din Evanghelia după Luca. Vei răspunde la întrebarea mea: Ce reprezintă aceste case?

CUM SĂ-ȚI CONSTRUIEȘTI CASA CORECT

Imaginează-ți acești doi bărbați care au decis să-și construiască casa. Încep să caute un teren. Li se face o ofertă.

- De ce nu luați voi acest teren de lângă râu? Este nisipos. Este ușor de săpat. Clădirea voastră va fi terminată repede și veți putea locui acolo repede!

Primul bărbat ezită. Nu este chiar convins.

Al doilea nu se gîndește de două ori. Bine, mă voi stabili aici! Locul mi se potrivește. Și cumpără terenul.

Primul bărbat își continuă cu răbdare căutarea până într-o zi:

- Ah, l-am găsit! Acesta este exact locul de care am nevoie. Sub pământ, este piatră; așa că casa mea va avea fundații solide. Construcția va fi mai dificilă și mai lungă, e adevărat, dar merită! Vreau o casă solidă! Și cumpără terenul. Începe construcția caselor. Primul bărbat face eforturi mari pentru a săpa fundații adânci până la piatră. Sapă și sapă din nou, din ce în ce mai adânc.

- Deloc ușor, ce faci acolo! i-a spus un prieten: Necesită mult timp și efort. De ce vrei să te stabilești aici cu orice preț?

- Pentru că vreau ca casa mea să aibă fundații bune. Vreau să fie solidă! Și a continuat să sape. Lucrarea a progresat încet.

După câteva luni, obloanele și ușa au fost montate și, într-o zi frumoasă:

- Ura!", au strigat copiii. Casa e gata!

- Vom fi fericiți aici!, s-a gândit acest om, contemplându-și casa.

Al doilea om a construit direct pe nisip, fără temelie. Lucrarea a fost ușoară și a progresat rapid.

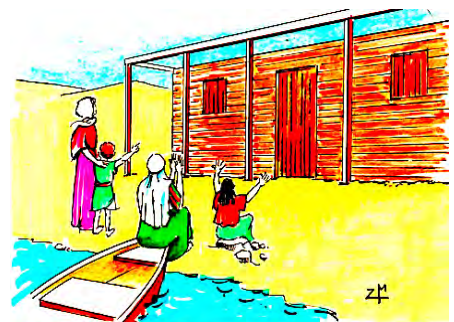
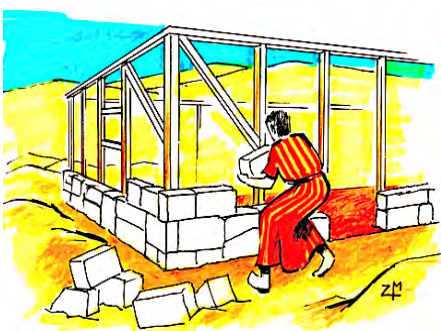
- Minunat, casa mea crește sub ochii noștri!, a spus el, frecându-și mâinile.

Și ceva timp mai târziu:

- Repede, hai să luăm mobila, ulcioarele, covoarele... Ne vom muta în noua noastră casă!

Timpul a trecut...

Într-o zi, nori mari au apărut la orizont. Cerul s-a întunecat

complet. Ploaia a început să cadă, la început câteva picături, apoi din ce în ce mai tare. Cei doi bărbați și familiile lor se adăpostesc în casele lor. Închid cu grijă ușa și obloanele. Fulgerele străbat cerul. Tunetele bubuie, vântul urlă, iar ploaia cade în torenți.

- Este într-adevăr o furtună foarte violentă! spune primul bărbat. Din fericire, suntem în siguranță. Casa noastră are temelii solide.

În a doua casă, oamenii încep să se îngrijoreze:

- Apa din râu continuă să crească! spune tatăl. Nu mai este râu! Este un torent!

Câteva ore mai târziu:

- O, dezastru! Torentul se varsă! Apa invadează grădina! Intră în casă. Este o inundație!

- Tată! Tată! Casa se mișcă. E vântul, fiule, este prea puternic!

- O! Pereții crapă! Apa se infiltrează pe sub ușă. Repede, toată lumea afară, trebuie să plecăm!

Toată familia iese în fugă din casă. Era și timpul... pentru că casa s-a prăbușit cu un zgomot teribil! Nu era nimic mai mult decât o grămadă de ruine.

- Ce nenorocire! Se plânge omul disperat. Ce se va întâmpla cu noi?

Am pierdut totul! Nu ar fi trebuit să aleg acest pământ! Nu ar fi trebuit să construiesc niciodată pe nisip! Ah!

Dacă mi-aș fi făcut timp să mă gândesc, nu am fi pierdut totul.

După câteva ore, fulgerele s-au rărit. Vântul s-a potolit. Ploaia s-a oprit. Primul om și familia lui au ieșit din casă.

- Ce furtună! N-am mai văzut așa ceva, un vânt cu atâta violență!

- Da, tată, dar casa noastră a rezistat. Este încă în picioare și nici măcar nu este avariată.

- Da, a rezistat pentru că este construită pe pământ bun. Este construită pe stâncă și are temelii solide!

Isus a explicat această poveste tuturor oamenilor adunați în jurul Lui:

Cine vine la Mine, ascultă ce spun Eu și le pune în practică, seamănă

cu un om înțelept și prevăzător, care și-a zidit casa, viața, pe stâncă. Dar cine ascultă ce spun Eu și nu le ia în seamă, seamănă cu un om nebun, care și-a zidit casa pe nisip.

ȘI TU ȘI EU!

Ai aflat ce reprezintă aceste două case? Isus folosește această imagine a unei case pentru a ne vorbi despre viațele noastre. Într-adevăr, zi de zi, îți construiești viața, viitorul și chiar eternitatea prin alegerile pe care le faci, prin deciziile pe care le iei. De exemplu, atunci când te hotărăști să muncești din greu la școală, te pregătești pentru viitorul tău profesional. Pe de altă parte, dacă îți petreci serile jucându-te, te îndrepti spre dificultăți la școală, acasă și... Când te hotărăști să nu mai mănânci tot felul de dulciuri, îți menții corpul sănătos. Îți construiești casa sănătoasă. Ce te poate călăuzi în alegerile tale, în deciziile tale: cinstea, adevărul, respectul față de ceilalți sau minciuna, înșelăciunea, răutatea, furtul? Te las să te gândești la asta. Dar, dacă vrei ca viața ta să fie un succes, atunci, de acum înainte, ascultă ce spune Isus și pune-o în practică.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Dacă vrem să rezumăm învățătura lui Isus în două cuvinte, putem spune: Ascultă-L și fă ce spune El. Aceasta este cea mai bună modalitate de a-ți construi bine viața. Când facem un bilanț, vedem că astăzi trăim consecințele alegerilor noastre, ale deciziilor noastre. Acest lucru este valabil pentru noi și pentru familia noastră, nu numai pentru viața pe pământ, ci și pentru veșnicie. Pentru a ne ajuta să facem cele mai bune alegeri, putem medita la învățăturile lui Isus și să căutăm voia Lui. El ne dă sfaturi excelente. Nu este El cel mai bun dintre arhitecți și un diriginte de șantier răbdător?

32 - INIMA MEA, AR FI EA CA PĂMÂNTUL UNEI GRĂDINI?

Astăzi vom vorbi despre sol, grădini, semințe și inima noastră. De ce? Ei bine, pentru că, într-o scurtă poveste pe care a spus-o, Isus compară inima noastră cu solul, solul unei grădini de exemplu. În acest sol, prin urmare, în inima ta, vor exista tot felul de semințe, idei, gânduri, precum și o sămânță foarte bună. Această sămânță foarte bună este Evanghelia pe care o auzi, pe care o citești, ce a spus Isus, ce a făcut El, ce face și astăzi. Dar ce va deveni această sămânță bună în viața ta? Va crește? Se va usca? Va fi sufocată de alte plante? Cum o putem face să dea rod?

Asta vom vedea în această parabolă pe care o vei găsi în capitolul 13 al Evangheliei după Matei. Apoi, vei putea răspunde la întrebarea mea: ce este un pământ bun pentru Isus?

SEMĂNĂTORUL IEȘIT SĂ SEMĂNEZE

Imaginează-ți un fermier proprietar de un câmp. Vrea să aibă o recoltă bună, așa că pregătește pământul răsturnându-l.

Într-o dimineață devreme, spune:

- Hai să mergem!. E timpul să semănăm.
Traversează câmpul de la un capăt la altul.

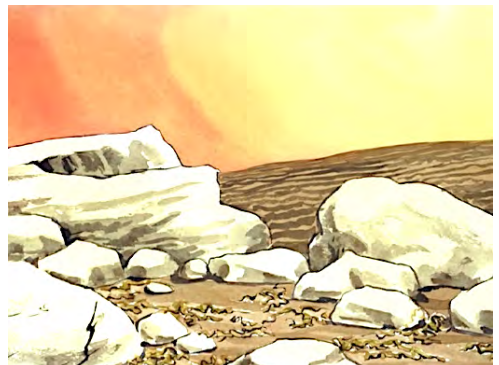
Cu un gest măreț, aruncă pumni mari din sămânța lui bună.

Câmpul nu are gard, așa că unele semințe cad pe marginea drumului... Păsările se grăbesc repede spre ele și le ciugulesc. Și iată, aceste semințe bune au dispărut, s-au **pierdut!**

Alte semințe cad printre pietre. Germinează foarte repede, dar nu este suficient pământ; vlăstarii mici nu au multe rădăcini; sunt foarte fragili.

Și când iese soarele, se uscă. **Pierdute!**

Alte semințe cad printre măcăcinii care mărginesc câmpul. Acești măcăcini au spini și frunze abundente.

Plantele mici se sufocă repede și dispar. **Pierdute!**

Alte semințe cad în pământul bine pregătit, pământ bun fără pietre, fără mărcini.

Plantele mici germinează și cresc. Rădăcinile se afundă în sol, găsesc umezeală, iar tulpinile se dezvoltă, cresc, devin foarte verzi, lungi și puternice.

Un știulete de porumb se formează și se dezvoltă și el.

- Acești știuleți sunt magnifici, a spus fermierul într-o zi,

încep să capete o frumoasă culoare aurie.

Îi examinează cu atenție.

- Oh! În acest știulete sunt 30 de boabe, în acela 60, iar în acesta, și mai bine, 100 de boabe. Va fi cu adevărat o **recoltă frumoasă!** a spus el cu bucurie.

ȘI TU ȘI EU!

Vom răspunde imediat la întrebarea pusă: ce este un pământ bun pentru Isus?

Un pământ bun! Este un pământ care va permite sămânței să crească și să aducă mult rod. Reprezintă inima celui care iubește să audă și să citească Evanghelia, care crede în Isus și vrea să facă ceea ce îi place Lui, să-L asculte. El aduce roade bune făcând ce este bine.

Grânele ciugulite de păsări. Ele reprezintă toate cuvintele auzite care, hop! Un moment mai târziu sunt uitate, zboară. Nu mai rămâne nimic.

Pământul pietros este inima celui care este fericit să audă frumoasele povești ale lui Isus, dar căruia îi este greu să asculte. Când sunt momente dificile, el încetează să creadă, se descurajează. Nu are rădăcini. Cât despre spini, știți ce reprezintă? Ei reprezintă grijile, preocupările, dorințele pe care le putem avea și care ocupă atât de mult spațiu, încât ne sufocă și ne fac să uităm cuvintele bune ale lui Isus.

Îți propun să te gândești asupra acestei parabole. Încetul cu încetul o înțelegem mai bine.

Și când mergi într-un lan de grâu, de exemplu, profită de ocazie pentru a examina spicele, boabele. Poți de asemenea, să-l întrebi pe agricultor.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Repetăm adesea aceleași lucruri copiilor noștri și ne obosește. Dar suntem forțați să ne dăm seama că nu sunt întotdeauna dispuși să asculte. Totuși, perseverăm pentru binele lor, știind că ceea ce semănăm, vom culege.

În ceea ce privește viața spirituală, este la fel. Vrem să semănăm lucruri bune în inimile copiilor noștri. Nu este aceasta cea mai frumoasă dintre toate grădinile?

Foarte repede, prietenii, mass-media și mulți alții vor veni și vor pune acolo tot felul de semințe, semințe bune, dar și semințe rele.

Așadar, încă de la o vârstă fragedă, să sădim cu regularitate în inimile lor sămânța bună a Cuvântului lui Dumnezeu. Cum? Trăind-o noi înșine în familie, vorbindu-le despre Isus, încurajându-i zi de zi să o trăiască și ei, pentru ca credința lor să prindă rădăcini și să aducă rod.

Natura ne învață că fiecare sămânță are nevoie de timp pentru a prinde rădăcini și a crește. De asemenea, are nevoie să fie udată cu regularitate de rugăciunile noastre și de acțiunea Duhului Sfânt.

33 - DE CE ACEST BĂIAT NU-ȘI MANÂNCĂ MÂNCAREA?

Continuăm descoperirea Evangheliei; ce face Isus, ce spune El, dar și ce fac oamenii și copiii care îl întâlnesc. Astăzi, vom trăi o aventură cu totul specială. Imaginează-ți un băiat care se află în mijlocul unei mulțimi uriașe de 15.000, poate 20.000 de persoane, în mijlocul satului. Dar ce face acolo? Ce îl interesează? Și-a luat mâncarea cu el. Cu siguranță a plănuit să petreacă întreaga zi cu ei. Dar în ce scop? Să ascultăm această poveste pe care o poți găsi în capitolul 6 din Evanghelia după Ioan. Apoi, răspunde la întrebarea mea: Ce pot să-i dau lui Isus?

ISUS ÎNMULȚEȘTE CU 1000, 2000, 3000...

Imaginează-ți acești oameni discutând:

- O! Isus și ucenicii Săi sunt într-o barcă!
- Da! i-am recunoscut!
- Se duc pe celălalt mal al lacului. Haideți să mergem! Urmând țărmlul, îi vom găsi!
- Venim cu voi! Ne place atât de mult să-L auzim!

Vestea se răspândește în toate satele și orașele din jur. Bătrânii, tinerii, copiii, bolnavii, părinții, toți pornesc la drum. Ies din casă. Lasă munca de la câmp și merg cu toții împreună. Li se alătură un băiat. Vrea să-l cunoască pe acest Isus care face minuni, care vindecă bolnavii. Și-a luat picnicul, 5 pâini mici de orz și 2 pești la

grătar. Când Isus ajunge pe țărm, ce vede? O mulțime imensă acolo, care îl așteaptă. Toate privirile sunt ațintite asupra Lui. Sunt 5.000 de bărbați acolo, probabil tot atâtea femei și chiar mai mulți copii. Dacă încercăm să-i adunăm pe toți, câți fac asta? 15.000 de oameni, sau chiar mai mulți? Dar Isus și ucenicii Săi sunt obosiți. Au venit acolo să se odihnească puțin și iată-i, în fața acestei mulțimi de oameni. Îi va trimite Isus? Îi va ignora? Se va ascunde? Nu! Îi este milă. Îi vede ca o turmă de oi fără păstor. Nimeni care să aibă grijă de ei, să le facă bine, să aibă grijă de ei, să îi călăuzească. Se așează și le vorbește. Le adresează cuvinte blânde. Îi încurajează. Îi învață multe despre dragostea lui Dumnezeu și îi vindecă pe bolnavi. Îl ascultă cu atenție, chiar și copiii; beau din cuvintele Sale. Și băiatul nostru, care este acolo, primește cuvintele Sale în inimă. A uitat chiar și gustarea. Nimeni nu a observat că timpul trece, dar ziua se apropie de sfârșit și tuturor le este foame acum, tinerilor și bătrânilor deopotrivă. Ucenicii se apropie de Isus:

- Suntem într-un loc pustiu și se face târziu, așa că trimite-i pe oamenii aceștia să meargă în sate și să cumpere ceva de mâncare.

- Nu trebuie să plece! a răspuns Isus. Voi sunteți cei care le veți da ceva de mâncare.

- Noi le vom da ceva de mâncare!

Ucenicii erau nedumeriți. Cum putem hrăni toată această mulțime? Este imposibil!

- De unde vrei să luăm de mâncare pentru toată această mulțime?, a răspuns Filip. Chiar dacă am vrea să le dăm fiecăruia câte o bucată mică de pâine, ne-ar lua mulți bani, salariul a aproape un an de muncă, și nu avem nimic!

Băiatul nostru s-a apropiat de Andrei. A auzit el conversația? În orice caz, această problemă cu mâncarea nu-l privește; el are masa lui. Trebuie doar să-și mănânce pâinile și peștii și totul este bine pentru el. Dar nu, nu vrea să mănânce în timp ce ceilalți nu au nimic."

- Uite!, i-a spus el lui Andrei. Este pentru Isus!

Andrei era destul de nedumerit. S-a apropiat de Isus:

- Este un băiat aici care are cinci pâini și doi peștișori, dar ce putem face cu ele pentru toți acești oameni?

Este un pic ca și cum Andrei i-ar fi spus lui Isus:

- Dar asta e complet ridicol. Este un băiat bun, dar ar fi bine să-și mănânce mâncarea.

Isus le-a spus ucenicilor săi:

- Faceți ca toți acești oameni să se așeze pe iarbă, în rânduri de 50 și 100!

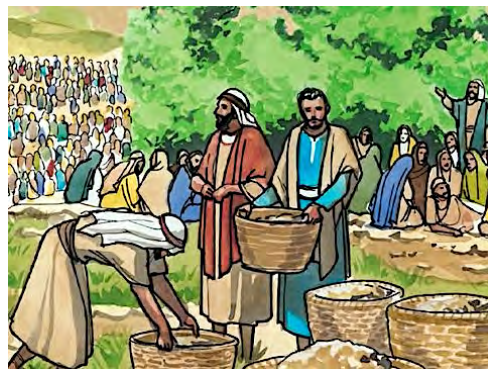
Să le cerem să se așeze! Dar, sincer, n-ar fi mai bine să-i punem să plece acasă imediat? Ucenicii nu mai înțeleg nimic, dar ascultă. Și băiatul? Ei bine, acum e ca toți ceilalți, nu are ce mânca. Nu știe cine îi va mânca picnicul, poate Isus sau un ucenic. Așteaptă în liniște. Toată lumea se așează pe iarbă.

Îți poți imagina aceste mii de oameni care stau în așteptare? Dar ce așteaptă? Ei nu știu! Au făcut tot ce a spus Isus! Isus ia cele 5 chifle și cei 2 pești ai băiatului. Nimeni nu se mișcă. Se uită în sus spre cer și cu voce tare, îi mulțumește lui Dumnezeu pentru aceste alimente. Se aude rugăciunea Lui de binecuvântare. Apoi, el împărtășește pâinile și peștii în bucăți și le dă la fiecare dintre discipolii săi. Nu! Nu ca să le mănânce ei pentru că Isus le -a spus:

- Distribuți-le tuturor!

Și iată că ucenicii încep să dea unuia o bucată de pâine și o bucată de pește, altuia o bucată de pâine și o bucată de pește, apoi altuia. Dar ce se întâmplă? Pe măsură ce le împart, au tot mai multe bucăți în mâini. Această mâncare se înmulțește. Trec prin rânduri și fiecare mănâncă pe săturate. Și băiatul nostru? Ei bine, și el a mâncat cât a vrut, ca și ceilalți. Dar imaginează-ți uimirea lui, bucuria lui. Desigur, i-a dat lui Isus tot ce

avea, dar nu-și putea imagina nici măcar o clipă că picnicul său, pus în mâinile lui Isus, ar putea fi folosit pentru a hrăni întreaga mulțime. Când au terminat cu toții de mâncat, Isus le-a spus ucenicilor săi:

- Strângeți bucățile rămase, ca să nu se irosească nimic.

Ști tu câte coșuri au umplut cu bucățile de pâine și pește rămase? Nu un coș, nu două, ci douăsprezece coșuri mari!

Confrunțați cu această minune, oamenii au exclamat: „Nu există nicio îndoială, Isus este cu adevărat Cel pe care Dumnezeu a promis că îl va trimite, Cel pe care profeții l-au anunțat!”

Isus le cere ucenicilor săi să se întoarcă în barcă pentru a traversa

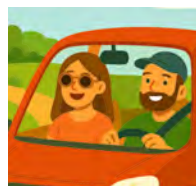
lacul. Între timp, el trimite mulțimea departe. În următoarea noastră poveste, îi vom întâlni din nou în timpul acestei traversări pe lac.

ȘI TU ȘI EU!

Îți amintești întrebarea noastră, ce pot să-l dau lui Isus? Poate că aceasta este întrebarea pe care ți-o pui. Isus nu mai este pe pământ, este în ceruri, așa că ce pot face? Ei bine, ca acest băiat tânăr! Când afli de o situație dificilă, prieteni, oameni apropiați sau îndepărtați care nu au cele necesare pentru viața lor, hrană, îmbrăcăminte de exemplu, și că tu, ai cele necesare, atunci, împarte, dă din toată inima, cu bucurie din dragoste pentru această persoană, dar și din dragoste pentru Domnul. Poate fi foarte puțin în ochii tai și în ochii celorlalți, dar roagă-l pe Isus să o binecuvânteze și El o va înmulți dincolo de ceea ce îți poți imagina. El face minuni și astăzi. Ascultați ce ne spune El, te va încuraja:

- **Tot ce faci, tot ce dai, chiar și celui mai mic, iată, Mie îmi faci.**

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Copiii noștri nu sunt prea mici ca să învețe să dea, să împartă, nu doar în familie, cu cei dragi, ci și mai mult cu ceilalți. Să-i încurajăm să dea celor aflați în nevoie - nevoi de afecțiune, atenție, ajutor, bani, hrană, îmbrăcăminte. Isus ne spune că există bucurie în a dăru, așa că de ce nu ar trebui să experimenteze și ei acea bucurie în a dăru?

A dăru altora este ca și cum i-ai da lui Isus.

34 - CUM SĂ ATINGI SCOPUL CÂND ȚI-E FOARTE FRICĂ?

Cu siguranță ți-a fost deja frică. Uneori, pentru că ne este frică, nu putem face ceea ce ne-ar plăcea să facem. Nu putem merge mai departe. Nu putem atinge scopul. Nu doar copiii se tem, ci și adulții: frica de a nu reuși, frica de a greși, de a se îmbolnăvi, de a se găsi singuri, de a pierde un prieten sau un loc de muncă. Isus ne vorbește despre frică, dar și despre puterea Lui. În povestea care li s-a întâmplat ucenicilor săi, vei vedea cum i-a încurajat pe toți să aibă încredere în El pentru a atinge scopul. Să ascultăm această aventură pe care o vei găsi în capitolul 14 din Evanghelia după Matei. Apoi, răspunde la întrebarea mea: Ce poți face când ți-e frică?

PANICĂ ÎN BARCĂ

Petru, Ioan, Iacov, Filip și ceilalți ucenici au avut o zi minunată cu o mulțime de oameni care veniseră să-L asculte pe Isus. Și, în final, au fost martori la o minune extraordinară. Cu cele cinci pâini mici și cei doi pești pe care i-a dat un băiețel, Isus a hrănit peste zece mii de oameni.

După ce toată lumea a terminat de mâncat, douăsprezece coșuri mari au fost umplute cu resturile. Imaginează-ți bucuria tuturor acelor oameni.

- Face lucruri minunate pentru noi și pentru familiile noastre, au spus unii.

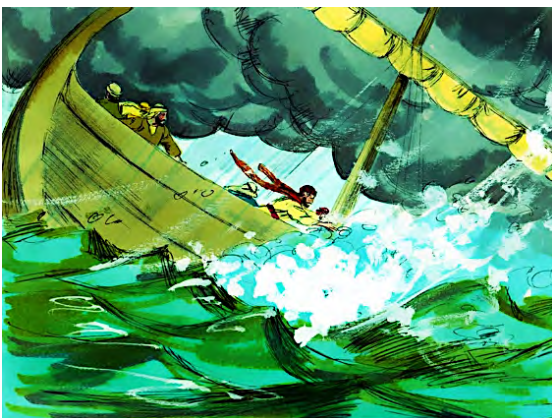
- Dumnezeu ni l-a trimis, au spus alții.

- Da, Isus este cu adevărat Cel promis de Dumnezeu.

- El trebuie să devină Regele nostru!

Într-adevăr, și-ar dori ca Isus să devină Regele lor, dar acesta nu este planul lui Dumnezeu.

- Urcați-vă în barcă, le-a spus Isus ucenicilor săi. Am de gând să trimit toată această mulțime; trebuie să se ducă acasă; este târziu. Voi, plecați acum înaintea mea! Treceți pe celălalt mal al lacului!

Și iată scopul de atins, celălalt mal al lacului.

- Nicio problemă, se gândesc ucenicii, cunoaștem acest lac mare și știm cum să navigăm.

Da, majoritatea sunt marinari pescari. Așa că pleacă.

Isus îi trimite pe toți acești oameni acasă și se îndepărtează de țărm. Urcă dealul. De ce pleacă așa? Să fie singur cu Dumnezeu Tatăl Său, să vorbească cu El, să se roage la El.

Acum este noapte și vremea se schimbă brusc. Nicio stea nu se vede, sosesc brusc nori mari și negri, împinși de un vânt violent care ridică valuri puternice.

Petru și prietenii lui sunt acum în mijlocul lacului, iar barca lor este zguduită de aceste valuri mari.

- Vântul ăsta e prea violent! strigă ei. Ne împinge în derivă! Nu facem niciun progres! Trebuie să vâslim mai tare!

Dar barca este aruncată dintr-o parte în alta, ca o coajă de nucă pierdută pe acest lac.

Vântul urlă tot ce știe! Ucenicii sunt copleșiți de frică.

- Nu vom ajunge niciodată la țărm. Furtuna e prea puternică! De data asta, nu vom ieși din ea! își spun ei.

Pe la ora trei dimineața, în această noapte teribil de întunecată, văd o siluetă albă venind spre ei. O siluetă umană mergând pe valurile furioase și apropiindu-se de barcă.

- E o fantomă! E o fantomă! Ajutor, ajutor!
 - Dar nu, nu vă faceți griji, sunt eu, nu vă temeți!
 E glasul lui Isus! Îl recunosc.

- Doamne! a spus Petru, dacă ești cu adevărat Tu, atunci poruncește-mi să vin să mă alătur ție pe apă!

- Vino! i-a spus Isus.

În timp ce ucenicii priveau cu uimire, Petru s-a urcat peste barcă și a pus un picior pe apă. Nu s-a scufundat. A pus și celălalt picior și, destul de natural, a început să meargă pe apă, îndreptându-se spre Isus.

Imaginează-ți! A mers pe apă așa cum merge cineva pe uscat și astfel a înaintat spre Isus.

Deodată, ce a observat în jurul lui? Vântul care continua să sufle atât de violent. Valurile care îl stropesc. Noaptea atât de întunecată. Frica îl cuprinde. Simte că picioarele i se scufundă. E pe punctul de a se scufunda. Se va îneca? –

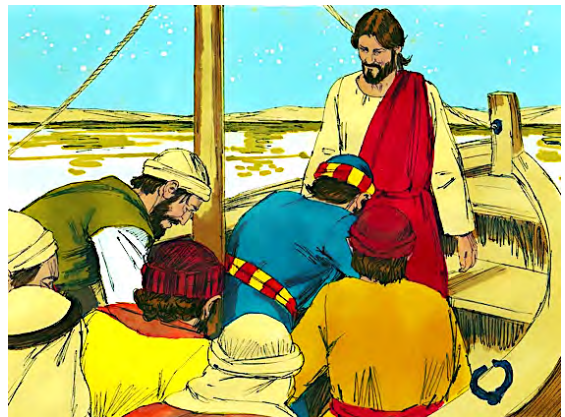
- Ajutor, Doamne! Salvează-mă!

Imediat, Isus întinde mâna și îl prinde.

Petru poate merge din nou pe apă, alături de Isus. Este mântuit.

- Credința ta este foarte mică! îi spune Isus. De ce ai ezitat?

Amândoi se urcă în barcă.

Vântul se potolește, nu mai sunt valuri, nu mai sunt furtună. Totul devine din nou calm și pace. Și imediat, ajung chiar în locul unde mergeau. Au ajuns la scopul pe care Isus li-l stabilise.

Ucenicii sunt copleșiți, vin să se închine, să se prosterneze înaintea lui Isus:

- Tu ești cu adevărat Fiul lui Dumnezeu! îi spun ei.

ȘI TU ȘI E

Ca Petru, Ioan, Iacov și toți ceilalți ucenici, și eu spun: „Isuse, Tu ești cu adevărat Fiul lui Dumnezeu!” Și tu poți să o spui? Se poate întâmpla ca într-o zi să-ți fie frică, chiar foarte frică. Deci, ce vei face?

Aceasta este întrebarea pe care ți-am pus-o. Ei bine, atunci! Amintește-ți de această poveste din Evanghelie și fă ca Petru, roaga-l pe Isus să-ți vină în ajutor. El te va ajuta să-ți atingi scopul. Nu știu cum va face, dar poți avea încredere în El.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Această traversare a lacului ne face să ne gândim la călătoria vieții, o călătorie care nu este lipsită de furtuni. Isus ne-a stabilit un scop de ajuns, un loc de întâlnire, „un alt țărm”, dar nu ne-a spus că traversarea, călătoria, va fi fără dificultăți. Dacă suntem lăsați singuri să înfruntăm aceste furtuni ale vieții, ne vom epuiza, dar Isus, Fiul lui Dumnezeu, are puterea să ne ajute ca să ne putem ajunge scopul, la acel port unde El ne așteaptă. Așadar, vă doresc vouă și copiilor voștri o călătorie sigură cu Isus în viața voastră, „barca voastră”.

35 - ÎI VA RĂSPUNDE ISUS?

Imaginează-ți-l pe Arthur certându-se cu tatăl său:

- Da, tată, dă-mi-l! Am nevoie de el!

- Oprește-te, Arthur! Nu vezi că am prea mult de lucru. De câte ori m-ai întrebat? Ți-am spus „nu!” Nu insista! Dar Arthur insistă. Vrea ca tatăl său să-i dea ceea ce cere. Are nevoie de el.

Poate că într-o zi, și tu ai insistat să obții ceea ce îți doreai. Ți vom spune povestea unei femei care a insistat ca Isus să-i răspundă la rugăciune.

La sfârșitul poveștii, vei putea răspunde la întrebarea mea: De ce a insistat această femeie? Vei găsi această poveste în capitolul 15 din Evanghelia după Matei.

O MAMĂ CARE CERE ÎN CONTINUARE

Fără mașini, fără biciclete, fără avioane sau trenuri! Deci, cum ne deplasăm? Ei bine, mergem pe jos. Toată lumea merge pe jos, copii, tineri, bătrâni. Călătorim pe jos.

Și Isus, cum o face? Ca și ceilalți! Călătorește kilometri întregi pe jos pentru a vizita orașele și satele din Israel. El trebuie să anunțe locuitorilor țării sale vestea bună a iubirii lui Dumnezeu.

Când îl vedem, se întâmplă întotdeauna același lucru:

- Vine Isus! Vine Isus! Este cu ucenicii săi! L-am văzut, este acolo!

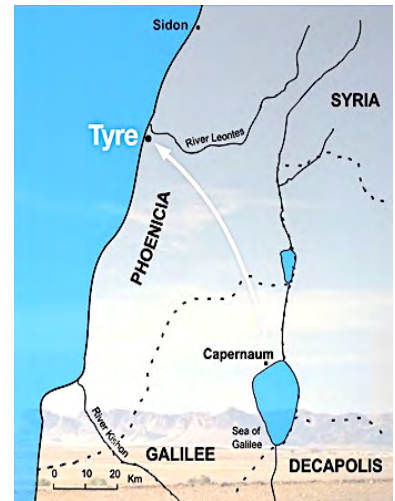

Vestea sosirii Sale se răspândește ca focul în paie. Bărbații se întorc de la câmp. Muncitorii își opresc munca. Mamele își iau copiii cu ei și toată lumea aleargă să-L vadă, să-L audă. Nu-i uităm pe bolnavi, pentru că, acum, în toată țara, am aflat că El vindecă și face minuni extraordinare.

Imaginează-ți! În fiecare zi, Isus și ucenicii săi sunt înconjurați de mulțimi de oameni, ceea ce este obositor, epuizant. Când încearcă să se retragă puțin, oamenii îi găsesc. Când Isus îi vede, îi va trimite El? Nu, desigur că nu! Le explică Cuvântul lui Dumnezeu,

îi încurajează și le face bine.

Dar unde vor putea Isus și ucenicii săi să se odihnească puțin? El decide să-și părăsească țara, sperând să găsească puțină odihnă în altă parte, departe de mulțimi. Însoțit de ucenicii Săi, Se îndreaptă spre nord și ajunge în Fenicia. Fenicia, știi cum se numește astăzi această țară? Este Liban. Poate ai auzit de Liban. Așadar, Isus se află în această țară străină, sperând că nimeni nu-l va recunoaște acolo. Se ascunde. Dar... pentru cât timp?

O femeie află de sosirea lui. Isus cu siguranță nu poate rămâne ascuns!

Nu este evreică. Este o străină. Este greacă. În acea vreme, este dificil pentru o femeie străină să se apropie de un evreu.

Dar tragedia pe care o trăiește cu fiica ei o împinge să meargă la Isus. Este disperată.

- Doamne! strigă ea, Ai milă de mine! Fiica mea suferă îngrozitor. Este chinuită de un drac. Doamne! Vino și izbăvește-o, ai milă de ea.

Isus nu răspunde niciun cuvânt... Ea continuă să-l implor.

Ea insistă:

- Ai milă de mine! Eliberează-mi fiica!

Isus tot nu răspunde. În cele din urmă, ucenicii sunt supărați, intervin:

- Trimite-o! îi spun lui Isus. Fă ce-ți cere. Ne urmează mereu și ne obosește cu strigătele ei!

- Dar eu am fost trimis doar pentru poporul lui Israel, răspunde Isus.

Femeia tot nu-și pierde curajul, vine să se prosternă în fața lui Isus.

- Doamne! Doamne! Ajută-mă! Ajută-mă! imploră ea.

- Nu este bine să iei pâinea copiilor și să o arunci la câini! răspunde Isus.

- Da, Doamne, este adevărat! Dar câinii mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor!

- O! Ai o credință mare! răspunde Isus, pentru ceea ce ai spus, pentru ceea ce crezi, pentru credința ta, du-te! Du-te acasă, demonul tocmai a părăsit-o pe fiica ta.

Imaginează-ți bucuria acestei mame! Vine acasă și își găsește copilul odihnindu-se liniștit în patul ei, complet eliberat.

ȘI TU ȘI EU!

La întrebarea „de ce a insistat această femeie?”, putem răspunde că această mamă este teribil de nefericită să-și vadă copilul suferind și că crede că Isus o poate binecuvânta.

Crede că El este Atotputernic să-i vindece copilul.

Crede că El a venit pe pământ să facă bine evreilor, dar și tuturor celor care nu sunt evrei, indiferent de țara lor, de naționalitatea lor, deci copilului ei.

Crede că dacă Isus îi dă o fărmătură, nu este de fapt mult, o fărmătură, dacă îi dă o fărmătură din binecuvântările Sale este suficient pentru ca fetița ei să fie eliberată de puterile rele. Această femeie are credință. Iată ce i-a spus Isus:

- Femeie, credința ta este mare, răspund da! la rugăciunea ta, du-te, copilul tău este eliberat. Această poveste te încurajează pe tine și pe mine să păstrăm credința, să continuăm să avem încredere în Isus chiar și în vremuri dificile.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Cred că putem fi cu toții de acord, credința acestei femei a fost pusă la încercare.

Însuși Isus a contribuit la această încercare. Prin refuzul său, el a făcut posibil ca ucenicii și noi să vedem ce era în inima acestei femei, încrederea ei reală și totală, să fie pusă în evidență.

Isus cunoaște cele mai profunde gânduri ale inimilor noastre. El știe unde este credința noastră, încrederea noastră în El. Cât de mult ne-ar plăcea dacă Isus ne-ar putea spune și nouă: „O, credința voastră este mare!”.

Copiii noștri ar avea astfel în fața ochilor un model de credință fidelă chiar și în vremuri dificile.

Așadar, cum putem face să creștem credința noastră? Cu pâinea bună care o hrănește, Cuvântul lui Dumnezeu.

36 - CINE A ADUS LA ISUS UN OM INFIRM?

Zilele trecute, am văzut doi copii vorbind.

- Păcat! a spus primul.

- Nu m-am gândit la asta! a spus al doilea.

- Dar ar fi trebuit să te gândești la asta, a răspuns primul, foarte trist și furios. De ce nu mi-ai spus? Aș fi venit și eu. Ai fi putut să mă iei cu tine!

Când am ajuns acasă, mi-am spus:

- Acești doi copii îmi amintesc de o poveste care se găsește la sfârșitul capitolului 7 din Evanghelia după Marcu. Am să ți-o spun și apoi poți răspunde la întrebarea: Cine a adus la Isus un om infirm?

EL ERA SURD ȘI MUT

De ce aleargă toți acești copii ca să ajungă primii? Unde se duc? La o petrecere? La o nuntă? Nu! Au auzit că vine Isus. Vor să-L vadă, să-L audă și să fie martori la minunile pe care le face. Vor să fie în primul rând. Tinerii, părinții, bătrânii, toți îl urmează, nimeni nu vrea să rateze venirea Lui. Cei care îi cunosc pe bolnavi și pe infirmi îi aduc cu ei.

Cât de trist este să vezi atâția oameni suferinzi adunați laolaltă! Dar Isus a sosit. Le vorbește despre dragostea lui Dumnezeu. Nu se aude niciun sunet. Toată lumea ascultă. Când a terminat, Isus își pune mâinile peste fiecare bolnav și îi vindecă pe toți. Ce bucurie! Imaginează-ți! Șchiopii își aruncă bastoanele și se ridică în picioare, aleargă, sar. Orbii strigă de bucurie în timp ce privesc cerul, copiii, natura. Mușii strigă:

- Slavă lui Dumnezeu! Mulțumesc, Doamne Isuse! Acum pot vorbi, pot cânta, pot striga!

Este mult zgomot, multă bucurie, este o mare sărbătoare. Viețile tuturor acestor oameni sunt complet transformate. Și cei care i-au adus pe bolnavi, pe infirmi...? Îți poți imagina

cât de fericiți sunt.

- Chiar am făcut bine aducându-l pe băiatul nostru care nu mai vedea, s-a vindecat!, spun unii.

- Da! Și am adus-o și pe vecina noastră. Nu mai putea merge și acum merge înainte și înapoi, ridicând brațele spre cer. Mă bucur foarte mult pentru ea, spun alții. În fiecare oraș, în fiecare sat pe unde trece Isus, viețile copiilor și ale adulților deopotrivă sunt bulversate. După ce călătorește în nordul țării, Isus se întoarce la Lacul Galileii. Pe drum, cineva îi aduce un bărbat. Nu pare bolnav. Nu are nicio rană. Nu tușește. Nu șchiopătează. Nu! Dar este surd. Când oamenii vorbesc cu el, nu aude nimic, nu înțelege ce vor să spună. Când încearcă să vorbească, ceilalți sunt cei care nu-l înțeleg. Totul este complicat pentru el și pentru familia lui, pentru prietenii lui. Ne bucurăm, râdem, cântăm, discutăm, plângem, iar el nu înțelege ce se întâmplă. Nu poate participa. Este izolat de ceilalți, în tăcere constantă. Și, ca să-i sporească tristețea, uneori oamenii își bat joc de el.

Dar acum este înaintea lui Isus.

- Doamne! Poți să-ți pui mâinile pe el? Întreabă cel care l-a adus. Este surd și vorbește cu atâta greutate încât nimeni nu înțelege nimic. Te rog, pune-ți mâinile pe el, ca să audă.

Isus îl ia cu el pe surd și se îndepărtează de mulțime pentru a face liniște.

Acest surd trăiește un moment special. Este singur cu Isus, Fiul lui Dumnezeu. Îl vede. Isus este foarte aproape de el.

Imaginează-ți ce s-ar putea gândi:

- Isus i-a lăsat pe toți ceilalți ca să aibă grijă de mine!

Ce sunt eu ca să fie interesat de mine

Isus nu vorbește. Nu-i spune nimic, dar folosește un limbaj pe care acest om îl poate înțelege.

Îi pune degetele în urechi!

Apoi își pune puțină salivă pe deget și îi atinge limba.

Urechii, limbă... ce gândește acest om?

Isus își ridică apoi ochii spre cer.

Vrea ca el să înțeleagă că prin intervenția lui Dumnezeu îl va vindeca?

Apoi, oftează adânc și spune:

- Deschide-te!

Imediat, urechile acestui om se deschid. Aude perfect, cântecul păsărilor, vântul printre copaci, zgomotul mulțimii de acolo, în depărtare. În același

timp, limba i se dezlănțuie.

Vorbește. Vorbește ca toți ceilalți, vorbește perfect!

Imaginează-ți bucuria acestui om!

Este uimit. Viața lui se va schimba complet. În sfârșit aude!

În sfârșit vorbește, spune, discută, schimbă, înțelege, învață! Toate acestea într-o clipă.

Nu este singurul care se bucură! Toți oamenii care aud asta sunt în admirație.

- Isus face totul minunat! Se spune. Chiar și surzii îi face să audă și mușii să vorbească! Slavă lui Dumnezeu!

Și cel ce l-a adus la Isus, ce fericire pentru el!

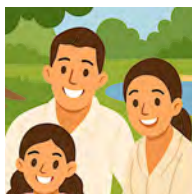

ȘI TU ȘI EU!

Te-am întrebat cine l-a adus pe acest surd și mut la Isus. Ai aflat? Nu! Chiar nu! Bravo! Nici eu nu am aflat pentru că povestea din Evanghelie nu ne spune. Un prieten, un vecin, un văr? Nu știm.

Dar ceea ce înțelegem este că cel care l-a condus pe surd și mut a avut dreptate să facă asta, pentru că datorită lui a fost vindecat infirmul. L-a adus la Isus și i-a cerut lui Isus să-l vindece. Și dacă nu ar fi făcut-o, ce s-ar fi întâmplat? Poate că nimeni nu ar fi făcut-o și acest om nu s-ar fi vindecat.

Acest lucru ne încurajează să vorbim despre Isus prietenilor noștri, vecinilor noștri, celor pe care îi întâlnim și să ne rugăm pentru ei.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Copiii sunt sensibili la suferința altora. Adesea își iau la inimă situațiile dificile ale prietenilor lor, ale familiei lor. Vorbesc simplu și direct despre Isus și mulți oameni au fost conduși la credință prin mărturia lor. Uneori, ei sunt chiar cei care ne deschid ușile pentru a împărtăși ceea ce a făcut Isus în viața noastră.

37 - TRĂIND ÎN ÎNTUNERIC SAU ÎN LUMINĂ

Poate că îți plac spectacolele, meciurile, petrecerile, când sunt mulți oameni, zgomot, lumini, muzică. Ți plac și acele momente când ești cu cineva care îți place în mod special, tatăl tău, mama ta, sora ta? În acele momente, ne simțim bine, e ca și cum timpul stă în loc. Ne vom spune unul altuia multe lucruri sau poate doar câteva cuvinte, dar suntem relaxați, liniștiți. Știm că suntem cu adevărat foarte importanți pentru celălalt, așa cum celălalt este important pentru noi, este un moment special, suntem în siguranță.

Asta a făcut Isus într-o zi cu un om care nu putea vedea. Vei găsi această poveste în Evanghelia după Marcu, capitolul 8. Ascultă cu atenție, ceva uimitor se va întâmpla.

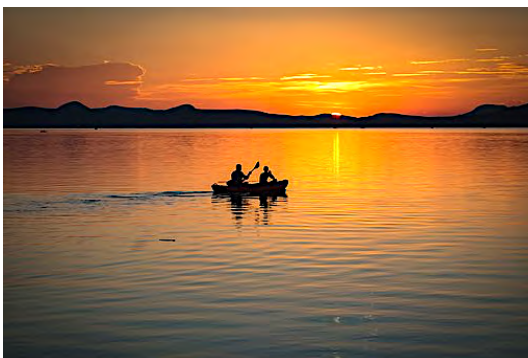
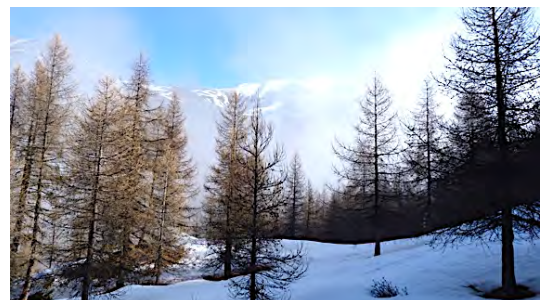
EL ESTE SINGUR CU ISUS

Imaginează-ți viața acestui om care a fost mereu în întuneric, un pic ca o noapte nesfârșită, sau o casă fără ferestre, sau un oraș fără lumini.

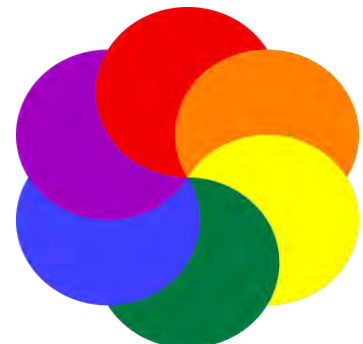

Cum poți descrie o albină care culege nectar?

Cum îi poți spune că muntele este acoperit de zăpadă sau că apusul soarelui se reflectă în apele calme ale lacului.

Roșu, verde, albastru...
Ce reprezintă aceste culori pentru el?

Viața acestui om este foarte complicată; nu poate nici citi, nici scrie, nici munci.

Dacă trebuie să se miște, cineva trebuie să-l îndrume. Cum poate evita pietricica sau groapa din cale?

În Betsaida, unde locuiește, oamenii îl cunosc de când era foarte tânăr. Uneori a fost batjocorit și i s-a vorbit nepoliticos. Unii fac tot ce pot pentru a-l ajuta, dar nimeni nu-i poate schimba cu adevărat viața și să-i redea vederea. În ziua aceea, Isus și ucenicii săi ajung în Betsaida.

Când auzim asta, desigur, ne gândim la el. Niște prieteni merg

să-l găsească.

- Vino, te vom duce la Isus. Oriunde merge, vindecă bolnavi, face minuni extraordinare, îl vom ruga să te vindece, vino, te vom însoți.

Orbul este de acord și astfel pornesc la drum. Și-l imaginează deja pe Isus punându-și mâinile pe el și vindecându-l.

- Te rog, Isuse, îi spun ei în timp ce sosesc, uită-te la acest om, este orb. A fost adus aici ca să-ți pui mâinile pe el vindecându-l.

Isus nu o face.

Nu răspunde, ci îl ia pe orb de mână și începe să meargă cu el. Oamenii surprinși îi văd plecând. Unii poate murmură:

- Dar de ce nu le-a răspuns Isus la rugăciune? De ce nu l-a vindecat pe acest om? Nu face de obicei astfel de lucruri!

Ei merg împreună o parte din drum, Isus conducându-l pe orb.

Au vorbit ei în timpul acestei călătorii? A avut Isus ceva să-i spună? A avut orbul întrebări? Avea nevoie să vadă mai clar în inima sa, în gândurile sale? Se simte jenat cu ceilalți, el, care era adesea disprețuit?

Povestea nu ne spune, dar acest om a trăit un moment cu adevărat special. Isus i-a lăsat pe toți ca să se ocupe doar la el.

Nu știa unde merge, dar nu conta, Isus l-a ținut de mână.

Acum, că erau în afara satului, Isus s-a oprit

Și-a udat degetele cu salivă și le-a pus pe ochii orbului. Și-a pus mâinile pe el. Apoi i-a spus:

- Vezi ceva?

Omul s-a uitat atent:

- Da, văd oameni, dar îi văd ca pe niște copaci care merg.

Isus i-a pus mâinile peste ochi pentru a doua oară.

- Și acum?

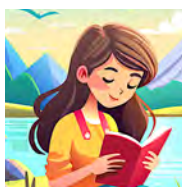
Omul s-a uitat drept înainte.

- Da!, a strigat el, de data asta văd totul perfect!

Vede clar tot ce este în jurul său, pietricelele de pe potecă, copacii, florile, mâinile, hainele, dar și câmpurile din depărtare, păsările, culorile, satul de acolo la orizont.

Descoperă și chipul bun al celui care tocmai a săvârșit această mare minune pentru el.

Înțelege că viața lui este complet schimbată, nu va mai fi niciodată la fel; A ieșit din noapte și acum este în lumină. Lumina din jurul lui, dar și în inima lui. Cel care tocmai i-a deschis ochii este cel trimis de Dumnezeu, Mântuitorul promis.

ȘI TU ȘI EU!

Poate că într-o zi, și tu vei fi uimit și nu vei înțelege ce a făcut Isus, sau ce nu a făcut așa cum ți-ai fi dorit. Așadar, amintește-ți această poveste; te va încuraja să continui să ai încredere în El. Tu, ca și mine, nu știi totul. Noi nu vedem dincolo de vârful nasului nostru. Dar El știe

totul, nimic nu este ascuns de El, El ne poate călăuzi.

Te încurajez să-ți iei puțin timp în fiecare zi să vorbești cu El, să te rogi la El, să-I mulțumești, dar și să ascuți ce îți va spune în inima ta, El te va lumina. Personal, îmi plac aceste momente când sunt singur cu El. Și tu?

ȘI NOI, PĂRINȚII

La fel ca acel orb, poate a-ți fost vindecați de Isus, nu instantaneu, ci treptat. Acțiunile lui Dumnezeu sunt foarte diverse, amintindu-ne de suveranitatea Sa.

Fie instantaneu, fie treptat, este întotdeauna o mare încurajare pentru noi și pentru cei din jurul nostru atunci când vedem puterea lui Dumnezeu manifestându-se în trupurile noastre.

Și ce mare miracol atunci când lumina Evangheliei ne luminează inimile; întreaga noastră viață și cea a familiei noastre este iluminată.

38 - CINE ESTE ISUS?

Este important să întâlnim oameni, să-i cunoaștem. După aceea, putem spune cine sunt. „Este unchiul meu, doctorul meu, prietenul meu...” Într-o zi, Isus le-a pus ucenicilor săi această întrebare: „Cine cred oamenii că sunt? Ce spun oamenii despre mine? Și voi, ce spuneți despre mine? Cine sunt eu pentru voi?” Vom asculta imediat această poveste și vom afla ce au răspuns ucenicii. Apoi, îți vei putea pune întrebarea: Și cine este Isus pentru mine?

Cel pe care Dumnezeu făgăduise că-l va trimite să-și mântuiască poporul, sunt într-adevăr Eu!

Isus începe atunci să le spună ucenicilor săi ce i se va întâmpla.
- Va trebui să merg la Ierusalim și acolo voi suferi mult. Oamenii religioși mă vor omorî, dar voi învia a treia zi.

Ucenicii sunt uimiți de aceste cuvinte.

Cum este posibil așa ceva?

Cel care face astfel de minuni, care are atâta putere!

Oamenii vor să-l facă rege!

De ce să fie condamnat la moarte, n-a făcut nimic rău?

Nu este drept.

Petru nu mai poate suporta:

- O, nu! Nu ți se va întâmpla asta! îi spune lui Isus.

Dar se înșală, iar Isus îl mustră aspru.

- Trebuie să se întâmple, pentru că pentru asta am venit, este planul lui Dumnezeu pentru mântuirea tuturor oamenilor. Eu sunt Mesia, eliberatorul promis.

În ziua aceea, Isus este singur cu ucenicii săi. Tocmai s-a rugat.

Le spune:

- Cine spun oamenii că sunt? Cine cred oamenii că sunt? Ce spun ei despre mine?

Ucenicii nu se jenează de această întrebare, toată lumea vorbește despre el!

- Unii spun că ești Ioan Botezătorul!

- Alții spun că ești profet, poate Ilie sau Ieremia.

- În Nazaret, oamenii spun: Isuse! El este fiul lui Iosif tâmplarul și Maria este mama lui, a crescut aici!

- Nu toți oamenii spun același lucru, dar când au văzut toate minunile extraordinare pe care le faci, când te-au auzit vorbind, toți zic: este un om special. Nimeni n-a văzut vreodată pe cineva ca el, este un maestru.

- Și voi, le-a zis Isus, cine ziceți că sunt Eu?

- Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!, i-a răspuns Petru.

- Fericit ești, Petru, i-a zis Isus, pentru că ceea ce ai spus nu vine de la tine, din priceperea ta, ci de la Tatăl Meu care este în ceruri, care ți le-a descoperit și ți le-a făcut cunoscute. Acesta este adevărul pe care se va întemeia Împărăția lui Dumnezeu și nimeni nu o va putea distruge.

Șase zile mai târziu, Isus se suie pe un munte înalt. Îi ia cu el pe Petru, pe Iacov și pe Ioan.

În timp ce se ruga, deodată fața lui a strălucit, era orbitor ca soarele, iar hainele lui s-au făcut albe ca lumina. Era ca și cum s-ar fi ridicat o perdea, dezvăluind slava lui, natura sa divină. Și deodată, doi bărbați s-au arătat în slavă și au vorbit cu el. Petru, Iacov și Ioan i-au recunoscut ca fiind Moise și profetul Ilie.

Vorbeau despre plecarea iminentă a lui Isus spre Ierusalim și despre moartea sa.

În timp ce cei doi bărbați se pregăteau să plece, Petru i-a spus lui Isus:

- Învățătorule, este bine că suntem aici. Vom ridica trei corturi, unul pentru Tine, unul pentru Moise și unul pentru Ilie.

Săracul Petru, nu știa ce spune!

A apărut un nor luminos.

Moise și Ilie au intrat în nor, iar glasul lui Dumnezeu s-a auzit:

- Acesta este Fiul Meu iubit, în care Îmi găsesc plăcerea.

Ascultați-L! Ucenicii înspăimântați s-au plecat cu fețele la

pământ. Nu au mai îndrăznit să se uite în jur.

Cel care tocmai vorbise era Dumnezeu Atotputernic.

Lumina strălucitoare a dispărut.

Isus s-a apropiat de ucenicii Săi și și-a pus mâna pe ei:

- Eu sunt. Ridicați-vă și nu vă temeți!, le-a spus el.

Era din nou cum era înainte, un om ca toți ceilalți. Dar Petru, Iacov și Ioan știu că El este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul promis.

ȘI TU ȘI EU!

Ca Petru, Iacov și Ioan, și eu pot spune că Isus este Fiul lui Dumnezeu. Cred. El este Mântuitorul meu. Și pentru tine, cine este Isus? Îți propun să-ți faci timp să te gândești la acest lucru. Citind Evanghelia, rugându-te, îl vei cunoaște din ce în ce mai bine. Poți găsi povestea schimbării la față a lui Isus, pe care tocmai ți-am povestit-o, în capitolul 9 din Evanghelia după Luca.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Evanghelia ni-l prezintă pe Isus așa cum este, Fiul lui Dumnezeu care a venit să ne mântuiască. Copiii noștri trebuie să știe acest lucru, dar și să creadă.

Cu siguranță, nu vor avea privilegiul de a-L vedea aici jos, în slava Sa, așa cum L-au văzut Petru, Iacov și Ioan, dar într-o zi, toți cei care L-au urmat cu credință îl vor vedea față în față în cer. Ne putem bucura de acest lucru chiar acum, împreună cu copiii noștri.

39 - CINE ESTE CEL MAI MARE ÎN ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU?

Astăzi, îi vom întâlni pe ucenici. Ei se ceartă. De ce? Să afle cine este cel mai mare dintre ei. Este Petru, Iacov sau Ioan? Cine va avea cel mai bun loc când Isus va fi rege? Desigur, nu sunt de acord. Toți vor să fie primii. Dar, în realitate, regele este cel care va alege. Cum își va face alegerea? Cum îi va face Isus pe toți să fie de acord? Aceasta este ceea ce vom afla ascultând povestea pe care o poți găsi în capitolul 9 din Evanghelia după Marcu. Apoi vei răspunde la această întrebare: Pentru Isus, cine este cel mai mare în Împărăția cerurilor?

EI VOR TOȚI PRIMUL LOC

De luni de zile, oamenii din toată țara vorbesc despre Isus. Ei povestesc despre toate minunile pe care le face. Are atât de mult succes încât oamenii se gândesc serios să-l facă rege. În plus, cu mult timp în urmă, Dumnezeu a promis că va trimite un rege numit Mesia. Dar ce rege? Cum va fi El? Unde va domni El?

- Cu siguranță este Isus! spun oamenii.
- Da, dacă El ar deveni regele nostru, am fi în sfârșit liberi, am termina cu acel rege rău Irod și cu acei romani care ne conduc și ne zdrobesc cu taxe. Nu mai putem suporta!
- Cu Isus ca Rege, țara noastră ar fi în pace. Nu ne-ar lipsi nimic, nici nouă, nici copiilor noștri!
- Da! Zilele trecute, lângă lac, ai văzut cum dădea mâncare gratuită tuturor. Și totuși eram mai mult de 5.000, fără a număra femeile și copiii!

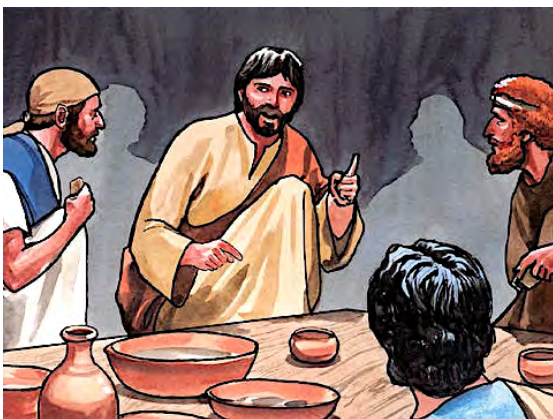
Ioan, Petru, Iacov și ceilalți ucenici au auzit tot ce spunea mulțimea. Și ei s-au gândit că ar fi minunat dacă Isus ar deveni rege în curând. Ar fi o împărăție a păcii, fericirii și bogăției. Și ce s-ar întâmpla cu ei atunci? Isus este eroul lor. L-au urmat de la început. Ar vrea să aibă un loc de onoare. Într-o zi, în timp ce sunt pe drum, Isus le spune:

- Deschideți-vă larg urechile și amintiți-vă ce vă voi spune. În curând, voi fi dat în mâinile oamenilor răi. Mă vor omorî și peste trei zile voi învia.

Ucenicii nu înțeleg ce le-a spus, dar nu-i pun nicio întrebare. Gândurile lor sunt în altă parte. Pe tot drumul, ei discută.

- Când Isus va fi rege, eu voi fi cel de lângă el!
- Deloc, vă spun că eu sunt!
- Nu, acela este locul care îmi aparține.
- Tu! Dar nici măcar nu erai acolo când l-am văzut cu Moise și Ilie.

- Mai degrabă eu sunt! În barca mea s-a urcat Isus ca să vorbească mulțimii, așa că primul loc este pentru mine!

- Cu siguranță nu! Sunt cel mai bătrîn dintre toți!

Îți poți imagina! Isus tocmai le-a anunțat că va muri în curând și ei sunt acolo certându-se cine este cel mai mare și cine va ocupa primul loc lângă El.

Iată-i, au ajuns la destinație. Se așează, apoi se adună cu toții în jurul lui Isus.

- Despre ce discutați pe drum?, îi întreabă el.

Se lasă liniște!

Nimeni nu deschide gura, nici măcar Petru. Totuși, adesea el este primul care vorbește. Le este rușine. Isus continuă.

- Dacă vrea cineva să fie primul, să ocupe locul cel din urmă și să se facă slujitorul tuturor.

O, o, ce minunat! Nu se gândiseră la asta! Locul cel dintâi! Ultimul! Să fie slujitorul tuturor. Le trece prin cap. Nimeni nu se mișcă. Se aud doar câțiva pași. Este un copilăș care trece. Isus îi face semn, îl ia de mână și îl așază acolo în mijlocul ucenicilor.

Apoi le spune:

- Adevărat vă spun că, dacă nu vă pocăiți și nu vă faceți ca pruncii, nu veți intra în Împărăția lui Dumnezeu. Așadar, oricine se smerește ca acest copilăș, acela va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor. Și oricine primește un copil ca acesta, din dragoste pentru Mine, este ca și cum M-ar fi primit pe Mine. Cel mai mic dintre voi toți, ei bine, acela va fi cel mai mare în Împărăția lui Dumnezeu.

ȘI TU ȘI EU!

Ai înțeles ce le-a spus Isus ucenicilor săi? Le-a spus că, înainte de a vrea primul loc, trebuie mai întâi să intri în Împărăția lui Dumnezeu. Acesta este punctul de plecare. Cum poți face asta? Ei bine, trebuie să te vezi așa cum ești cu adevărat înaintea lui Dumnezeu, adică un copilăș. Ce poate da un copilăș părinților săi? Ce poate face ca să-și merite biberonul? Cu ce bani își va plăti hainele? Depinde complet de părinții săi, care îi vor da tot ce are nevoie pentru viața lui. Are încredere în ei și primește pur și simplu ceea ce îi dau ei. Pentru a intra în Împărăția cerurilor, este la fel. Fie că ai 8, 15 sau 75 de ani, ce poți aduce lui Dumnezeu? Totul îi aparține! Ce poți face ca să meriți să intri în rai? Nimic! Suntem ca un copilăș, cu mâinile goale. El este cel care dăruiește, iar cel mai mare dar al său este Isus. Deci, ce ne mai rămâne de făcut?

Ei bine, pur și simplu să-i spunem că credem în El, că îl iubim, să-l cerem să vină în viața noastră. El devine atunci Regele nostru. El domnește în viețile noastre.

Poate că ai făcut deja asta, dacă nu, poți să o faci oricând dorești.

Acum să vedem cum se întâmplă în împărăția lui Dumnezeu. Este oare ca pe pământ unde ne luptăm, îi împingem pe alții, uneori îi maltratăm, pentru a obține cele mai bune locuri?

Nu! În această împărăție, cel mai mare, cel mai important, este cel care nu se pune deasupra altora, care nu îi disprețuiește, care nu îi privește de sus. Nu este mândru, ci ajută. Are grijă chiar și de cei care nu sunt iubiți, care sunt nefericiți, care suferă. Are grijă de cei mici, de copii. Pentru că îl iubește pe Isus, Regele său, face ca El, face bine, aduce ajutor.

Și dacă nimeni nu vede, nimeni nu știe, este grav?

Nu, deloc, nu contează pentru că Dumnezeu vede și ști tu ce spune El?

- Acest mic, el este mare în împărăția mea!

ȘI NOI, PĂRINȚII!

În această conversație cu ucenicii săi, Isus stabilește lucrurile cu privire la relația noastră cu Dumnezeu, la mântuirea noastră veșnică, la intrarea noastră în Împărăția Cerurilor.

Toți oamenii sunt la același nivel de egalitate, indiferent de vârsta și experiența lor. Toți se află în aceeași situație de dependență totală de harul său. Asemenea copiilor mici, nu au nimic de arătat. Acestea fiind spuse, depinde de fiecare să decidă să creadă și să-l primească pe Isus ca mântuitor al său. Atunci, facem parte din această Împărăție și depinde de noi să trăim într-un mod demn de Regele ei. Văzându-ne trăind, copiii noștri înțeleg mai bine ce înseamnă să fii „cel mai mic”.

Nu este vorba de cel care trebuie să accepte totul, cedând mereu, ci mai degrabă de cel care îi respectă pe ceilalți și se face respectat.

40 – ISUS S-A OCUPAT DE COPII?

Într-o zi, niște mame și-au adus copiii la Isus ca să-i binecuvânteze. Ști tu ce s-a întâmplat? Incredibil! Ucenicii au început să-i alunge. „Duceți-vă! Duceți-vă! Duceți-vă în altă parte, nu-L deranjăm pe Isus pentru copii!” Din fericire, Isus i-a văzut, i-a chemat înapoi, i-a luat în brațe și i-a binecuvântat. Dar S-a mâniat foarte tare pe ucenici.

„Ce faceți aici?”, le-a spus. „Lăsați copilașii să vină la Mine! Nu trebuie să-i oprim, pentru că Împărăția lui Dumnezeu este pentru cei ca ei.”

Da! Isus primește toți copiii. Dar ucenicii erau departe de a fi preocupați de acest lucru, pentru că copiii nu erau principala lor preocupare. Așa că le-a spus o poveste, o poveste despre un păstor. La țară erau multe turme pe vremea aceea și toată lumea cunoștea păstori. Ca să poată înțelege cu toții. Este o poveste foarte simplă, dar care ne pune pe gânduri pentru că, după cum ști, în micile Sale povești, în pildele Sale, Isus a ascuns întotdeauna mari adevăruri.

Să ascultăm cu atenție pentru a descoperi adevărurile ascunse în această parabolă. O vei putea citi din nou în Evanghelia după Matei, versetele 10-14 din capitolul 18.

CELE MAI BUNE DE LA PĂSTORI

Primăvara, când iarba începe să crească și florile înfloresc, păstorul merge la munte cu turma sa. Pajiștile sunt verzi, presărate cu flori de toate culorile vesele. Aerul este pur. Apa din pâraie este limpede. Oile și mieii lor sunt fericiți să găsească iarbă proaspătă și fragedă. Își cunosc bine păstorul. El este mereu cu ele. Dimineața, el este cel care deschide ușa stânei și le conduce la cele mai bune pășuni. Seara, când le cheamă, se adună în jurul lui. Îi recunosc imediat vocea. El ia calea spre stână și ele îl urmează, cu capetele plecate, ghemuite una lângă alta. Toată ziua, el este acolo, lângă ele, în timp ce pasc liniștite. Știe numele fiecăruia. Aceea e Bouclette, este creată!... Cealaltă cu picioare negre, ei bine! da! E Picioare-Negre! Aceea e Alba! Arată ca un ghem mare de lână albă! Iar micuța care face tumble acolo e Năzdrăvana. Trebuie să-l ai mereu sub supraveghere!

Într-o seară, când soarele începe să se ascundă în spatele vârfurilor, păstorul își aduce turma și, ca întotdeauna, își numără oile una câte una. Când ajunge la 90, simte o ușoară neliniște în inimă... 96, 97, 98, 99... Dar, lipsește una! Numără din nou: 96, 97, 98, 99!

- Fără îndoială, îmi lipsește una! Își spune el, din ce în ce mai îngrijorat. Unde poate fi? E pierdută! Nu o pot lăsa singură noaptea. Trebuie neapărat să o găsesc.

El lasă pe cele 99 la caldura în stână, își ia din nou toiagul și pornește pe cărarea de munte. Noaptea e deja destul de întunecată. Strigă...

- Hu! Hu! Nimic! Strigă din nou. - Hu! Hu! Nimic! În afară de muntele care îi răsună vocea: „Hu! Hu!”

Își grăbește pasul și continuă să strige.

- Unde ești, unde ești, oiță? Nu te teme. Sunt eu, vin după tine! Ai căzut într-o răpă? Ești rănită? Răspunde-mi! Sunt eu, păstorul tău!

Caută. Caută din nou. Strigă. Strigă din nou fără să obosească. Ascultă, dar niciun behăit! Departe, acolo jos în vale, aude câțiva câini lătrând și părând să-și răspundă unul altuia și e din nou liniștea grea a nopții.

- Poate că e acolo, în spatele aceluia tufiș? Sau acolo, în groapa aceea?

Urcă, coboară, urcă înapoi, alunecă, se agață de crengi, se rănește de pietre. Se oprește o clipă să-și tragă sufletul. Se uită în jur, dar e foarte întuneric, lumina lunii e acoperită de nori. Ascultă cel mai mic zgomot, dar tot nimic; așa că pornește din nou la drum.

- E pierdută, își repetă, „trebuie să o găsesc!

Merge de ore întregi. Își imaginează câini care ar fi putut-o ataca sau un lup care ar fi putut-o devora. Munții sunt periculoși; animale sălbatice pândesc noaptea, căutând pradă. Deodată, se oprește să asculte mai bine. I se pare că aude un zgomot. Sună ca un behăit slab, acolo, în depărtare.

- Da! Cu siguranță ea e. Asta e! Trebuie să fi căzut acolo!

Începe să alerge. Se apropie, o ia cu grijă în brațe, o mângâie. Este cuprins de bucurie.

- În sfârșit! Ce fericit sunt! Era pierdută și am găsit-o!

Tremură de frig, dar și de frică. Ciobanul

o pune pe umeri. O liniștește, vorbind ca și cum ar fi înțeleș:

- Mergem acasă. Vei găsi căldura stânei. Nu te teme, sunt aici acum! Nu mai ești singură!

Și iată-le din nou plecând. Oaia este încrezătoare, liniștită. Behăie de mulțumire. Parcă îi mulțumește! Stă confortabil acolo, pe umerii solizi ai păstorului ei. Întoarcerea este plină de bucurie! În stână, auzindu-i sosind, oile se trezesc.

- Uite-i! Uite-i! Este un cor de behăit vesel.

ȘI TU ȘI EU!

Să vedem împreună ce ne învață această poveste a păstorului? În primul rând, oile, ce reprezintă ele? Despre cine vorbește Isus? Da, vorbește despre cei mici, copii, oameni care au credință în El. Le compară cu oile. Și păstorul, cine este el? Da, este El, Isus. El este bunul păstor.

Și cine este oaia pierdută? Ai ghicit? Ei bine, îi reprezintă pe toți cei care nu sunt încă în turma Lui, care sunt departe de El, pierduți, care nu-L cunosc sau care nu cred în El. Sunt ca această oaie pierdută, complet singuri, fără protecție, separați de El. Așadar, care este marele adevăr pe care Isus l-a ascuns în această mică poveste? Ați ghicit? El vrea să știm că a venit pe pământ să-i caute și să-i mântuiască pe toți oamenii, dar și pe toți copiii, chiar și pe cei mai mici. Și tu la fel! Pentru a rezuma această poveste, îți propun versetul 10 din Evanghelia după Luca – capitolul 19: „**Isus a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.**”

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Această parabolă ne spune clar că Dumnezeu nu vrea ca niciunul dintre acești micuți să se piardă și Isus afirmă că atât copiii, cât și adulții sunt pierduți, dar că El a venit să-i mântuiască. Acest adevăr este atât de important, încât nu vrem să-l uităm. Copiii noștri au nevoie de Bunul

Păstor pentru mântuirea lor, motiv pentru care împărtășim cu ei această veste bună a iubirii lui Dumnezeu și îi încurajăm să vină la Isus. Dacă nu au făcut-o încă, ei bine, haideți să continuăm să ne rugăm pentru ei, astfel încât să o facă cât mai curând posibil.

41 - PROSTIE, STÂNGĂCIE, TENTAȚIE SAU PĂCAT?

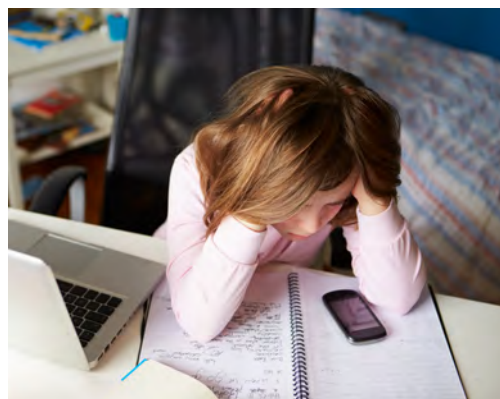
Faci diferența între prostie, stângăcie, ispită și păcat? Te descurci în toate acestea? Nu este întotdeauna ușor, așa că îți sugerez să o asculți pe Corina, care ne va oferi acum puțin de gândit răspunzând la întrebările lui Pavel și Lorena.

- Corina: Mă bucur să fiu din nou alături de voi pentru a vă răspunde la întrebări. Tu, Pavel.
- Pavel: Care este diferența dintre prostie și păcat? Sunt la fel?
- Corina: Ai un exemplu de prostie?
- Pavel: Da, într-o zi, jucam fotbal în curte și am lovit mingea foarte tare, mingea a trecut la vecini.
- Lorena: Și ce dacă? Ai spart ceva?
- Pavel: Nu, dar a lovit capota mașinii vecinului foarte tare.
- Lorena: Și ce dacă?
- Pavel: M-am dus să-l văd și i-am explicat ce s-a întâmplat.

Era foarte furios și m-am simțit foarte prost. L-am rugat să mă scuze.

- Corina: Da, ai făcut o prostie. Nu ai făcut-o intenționat. Nu ai aruncat mingea în mod intenționat ca să lovești mașina. Când faci o prostie, îți ceri scuze și, când este posibil, repari paguba. O prostie e cam ca o greșeală, o neatenție, o stângăcie. Nu o faci intenționat. Nu intenționezi să faci rău.

- Pavel: Deci, nu e păcat?
- Corina: Nu
- Lorena: Și când suntem ispitiți, păcătuim?
- Corina: Ai un exemplu?
- Lorena: Da! O prietenă mi-a spus să mă uit pe un site web unde sunt o mulțime de lucruri ciudate, destul de dezgustătoare. Aproape toată lumea din clasă se uită la el. Zilele trecute, eram singură acasă, așa că am vrut să mă uit. Am fost foarte ispitită.
- Pavel: Deci, ce ai făcut?
- Lorena: Am ezitat o clipă și în cele din urmă am făcut

altceva ca să nu mă mai gândesc. Chiar voiam s-o fac pentru ca ceilalți să nu râdă de mine, dar știam că nu trebuia.

- Corina: Ai fost ispitită, dar ai rezistat.
- Lorena: Deci, nu am păcătuim?
- Corina: Nu! Nu te-ai uitat, deci nu ai păcătuim.
- Pavel: Deci, ce este păcatul?
- Corina: Ai auzit vreodată acea voce mică care îți spune „asta e rău”? E cam ca o lumină roșie care se aprinde și îți spune „oprește-te”, „nu continua”! Este conștiința noastră. Ne avertizează, dar suntem liberi să o ascultăm sau nu.
- Lorena: Ne vorbește Dumnezeu?
- Corina: Într-adevăr, e ca și cum Dumnezeu ne-ar avertiza despre ceea ce este greșit, ceea ce ne va face nefericiți pe noi și pe alții. Dacă nu ascultăm de această voce, păcătuim pentru că refuzăm să-L ascultăm pe Dumnezeu, care ne spune ce este mai bine pentru noi și pentru ceilalți.

- Lorena: Dacă spun minciuni despre o prietenă, nu pe Dumnezeu îl rănesc.
- Corina: Da! Păcătuiești împotriva Lui. Spui „nu!” la ceea ce îți spune El. Te pui deasupra Lui. Dumnezeu îți spune să nu minți, să nu răspândești răul, ci să iubești, iar tu, de bunăvoie, decizi să nu-L ascuți. Te răzvrătești. E ca și cum i-ai întoarce spatele. Și apoi, Dumnezeu cunoaște consecințele intențiilor noastre rele, pentru noi și pentru alții, El vrea să ni le evite.

- Pavel: Pune asta o distanță între Dumnezeu și noi?

- Corina: Da, la fel va exista o separare, o neliniște între Lorena și prietena ei. Pentru ca ele să fie din nou prietene, ce este nevoie?

- Lorena: Să-i cer iertare.

- Corina: Da, îi spui că ai greșit și îi ceri iertare. Promiți să nu o mai faci. Ar trebui să le spui și altora că nu a fost adevărat.

- Pavel: Este Dumnezeu trist când păcătuim?

- Corina: Îl întristăm. Nu mai avem contact cu El. Pentru a restabili acest contact, trebuie să-i cerem iertare și să decidem să facem tot ce putem pentru a nu o mai face. Spune-mi, când nu ascuți de părinții tăi, ce se întâmplă?

- Lorena: Mă pedepsesc?

- Corina: Este corect sau nu?

- Lorena: Da, este corect, îl merit.

- Corina: Cu Dumnezeu este la fel. Este grav să nu-L ascuțăm și merităm să fim pedepsiți. Dar pedeapsa noastră este foarte grea și Isus a venit să o ia în locul nostru.

- Lorena: De aceea a murit El pe cruce?

- Corina: Da, El a luat pedeapsa noastră pentru ca Dumnezeu să ne poată ierta.

- Pavel: Și dacă încep să greșesc din nou?

- Corina: Într-adevăr, a face ceea ce este plăcut lui Dumnezeu nu este întotdeauna ușor, dar Dumnezeu vede dorința noastră de a-i fi pe plac, de a-L iubi. El nu ne respinge, ci ne ajută. Continuăm să învățăm, creștem. Dumnezeu este răbdător cu noi, ca un tată bun.

ȘI TU ȘI EU!

După aceste schimburi de replici dintre Corina, Pavel și Lorena, îți propun să ne luăm puțin timp pentru a medita în liniște asupra tuturor acestor lucruri. De asemenea, ia timp să te rogi, și să-i vorbești lui Dumnezeu. În curând vom auzi povestea unui copil răzvrătit care a decis de bunăvoie să-i întoarcă spatele tatălui său. Într-o zi, a decis să se întoarcă, dar îl va primi tatăl său cu brațele deschise? Îl va ierta? Vom răspunde la aceste întrebări.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Dincolo de acțiuni și cuvinte, suntem invitați să ne gândim cu atenție la intențiile noastre, la gândurile noastre secrete. Nu este întotdeauna ușor să vedem clar, dar poveștile din Cuvântul lui Dumnezeu ne ajută pentru că adesea găsim situații similare cu cele pe care le trăim. Să-i ajutăm pe copiii noștri să-și examineze inimile, fără a dramatiza sau exagera greșelile minore, chiar imaginare, și să-i încurajăm să aibă încredere în Isus.

42 - COPILUL RĂZVRĂTIT

Îți amintești că ți-am promis povestea unui copil răzvrătit care i-a întors spatele tatălui său. După multe dificultăți, acest tânăr decide să se întoarcă, dar oare tatăl său îl va primi cu brațele deschise, îl va accepta după ce l-a făcut să sufere atât de mult? Va vrea să-l ierte? Asta vom vedea acum. Veți găsi această poveste în capitolul 15 din Evanghelia după Luca. Este o parabolă a lui Isus.

Un om bogat are doi fii.

Într-o zi, cel mai tânăr aude vorbindu-se despre o țară îndepărtată.

- M-am săturat să stau aici! Voi pleca!, i-a spus el tatălui său. Am nevoie de bani, mulți bani! Dă-mi acum partea mea din moștenire! Nu voi aștepta până vei muri!

- Dar, fiule, ceea ce spui este grav! Nu poți face asta.

- Am luat decizia! Nu mă vei ține pe loc! Nimeni nu mă va face să mă răzgândesc!

- Nu ai aici tot ce-ți trebuie? Totul îți este la dispoziție.

- N-are rost să insist! Dă-mi partea mea! Vreau să fiu liber, să fac ce-mi place!

Într-o dimineață, cu capul sus, pleacă de acasă, cu moștenirea în buzunar. Pleacă fericit cu capul plin de planuri! Tatăl său rămâne mult timp în prag, sperând la o privire, un semn de rămas bun. Când tânărul dispare în spatele dealurilor, se întoarce cu pași grei, cu spatele încovoiat, zdrobit de durere și tristețe.

- Astăzi, mi-am pierdut fiul, își spune el, îl voi mai vedea? În fiecare zi, privește spre orizont.

Dar tânărul este departe și atât de ocupat. Întreprinde călătorii mărețe. Își găsește zeci de prieteni noi.

Bem, dansăm, ne distrăm, ne îmbatăm, amețim zi și noapte.

- Viața este în fața noastră, prieteni! Bucurați-vă de ea și haideți să ne distrăm! repetă el adesea.

Ca într-un vârtej, zilele, lunile și anii zboară cu mare viteză, banii la fel!

Într-o zi, își caută în buzunarul drept, nimic! În cel stâng, nimic! Își scutură portofelul, nimic!

- Niciun ban! Își spune el, foarte surprins, dar nu e posibil! Își caută prietenii, dar au dispărut cu toții! Își vinde ce a mai rămas, hainele frumoase, bijuteriile, chiar și inelul de aur al tatălui său, și cu acești bani, continuă să petreacă.

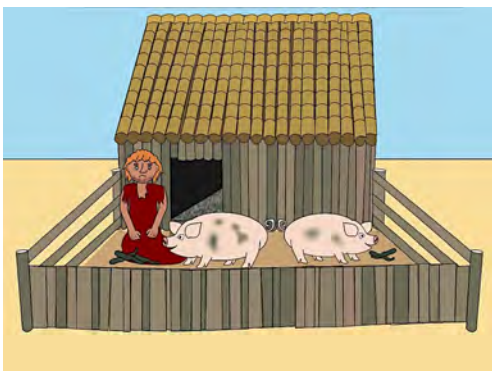
Ceva timp mai târziu, se trezește tremurând:

- E prea frig acum ca să dorm afară, și n-am mâncat nimic de două zile. Cineva îmi va da o bucată de pâine și o bucată de brânză!

Bate la uși, dar acestea rămân închise. Nu a observat în toți acești ani de sărbătoare că se instalase foametea. Caută de lucru.

- Ai grijă de porcii mei? i-a spus un țăran.

- Nici vorbă! E mai rău decât orice, și-a spus el. Dar, în realitate, nu am de ales, de-aș putea mânca ce mănâncă acești porci!

E zdrențaros, murdar și slăbit. Unde e tânărul frumos și bogat, strălucitor de sănătate și de viață? Ce s-a întâmplat cu el?

Începe să se gândească. Îi revin amintirile copilăriei, casa tatălui său, momentele de bucurie, de împărțășire, dragostea tatălui său, masa bine aprovizionată, apoi plecarea sa, privirea tristă a tatălui său.

- Tatăl meu! Ce s-a întâmplat cu tatăl meu? se gândește el, a trecut atât de mult timp de când am plecat!

Își regretă disprețul, aroganța, nebunia.

- La tatăl meu, chiar și muncitorii au mâncare câtă vor, iar eu o să mor de foame. Mă întorc acasă. Dar oare va fi de acord să mă primească după tot răul pe care i l-am făcut? Trebuie să fie foarte furios. L-am făcut să sufere atât de mult. Îi voi spune adevărul! Îi voi spune:

- Tată! Am greșit, am păcătuit. Nu mai merit să fiu fiul tău, dar te implor, primește-mă ca slugă! Oare mă va ierta?

Tânărul pornește dureros la drum. A plecat bogat și bucuros. Se întoarce nefericit și rușinat. Revede locuri familiare. Emoția îl cuprinde. Lacrimile curg. Cu cât se apropie, cu atât încetinește. Îi este atât de rușine. Își imaginează că este în fața tatălui său. Deodată vede pe cineva alergând spre el.

- Fiul meu! Fiul meu! În sfârșit, iată-te! Te-am văzut de departe, am venit alergând. Te-am așteptat de atâta timp!

Îl îmbrățișează și îl sărută.

Tânărul este în lacrimi.

- Tată! Tată! Am păcătuit împotriva lui Dumnezeu și împotriva ta. Nu-mi mai spune fiul tău, nu merit, dar dacă mă vei ierta, voi fi unul dintre slujitorii tăi.

- Nu! Nu ești un slujitor, ci ești fiul meu. Pentru mine, în toți acești ani, ai fost pierdut, ca mort, iar acum iată-te! În sfârșit, te-am regăsit!

Toți slujitorii se adună.

- Fiul meu s-a întors! Pregătiți repede cele mai frumoase haine! Pune-i un inel pe deget, pentru că este încă fiul meu. A umblat desculț ca sclavii, dar dați-i încălțăminte, pentru că acum este un om liber.

- Pregătiți o masă mare! Ne vom bucura pentru că fiul meu, care era ca mort, a înviat. Era pierdut și astăzi l-am găsit. Aceasta este cea mai mare bucurie a mea, vreau să o împărțășesc cu voi!

ȘI TU ȘI EU!

Înțelegi de ce a spus Isus această parabolă? El vrea să ne arate dragostea lui Dumnezeu pentru fiecare dintre noi, pentru tine, precum și pentru mine. El este gata să ne primească și să ne ierte. Ai observat cum s-a întors fiul la tatăl său? Nu mai era tânărul mândru și arogant. Nu! Totul se terminase. Pur și simplu a spus adevărul și a cerut iertare. Când vei fi singur, liniștit, gândește-te la tot ce ne spune Isus în această parabolă. Poți să-i spui lui Dumnezeu, Tatălui tău, ce este în inima ta. Dacă îi ceri iertare, El te va primi ca pe copilul Său și te va ierta.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Copilul mic are ușor încredere în părinții săi și în Dumnezeu, dar un copil mai mare poate avea mai multe dificultăți de a face acest lucru. În această parabolă, Isus evidențiază calea către Dumnezeu, primirea Lui și iertarea pe care El ne-o rezervă. Asigurați-vă că copiii voștri înțeleg acest lucru. Rugați-i să povestească. Veți trăi cu ei un moment plin de satisfacții. Poate sunteți dezamăgiți pentru că unul dintre copiii voștri se opune lui Dumnezeu și vi se opune? Curaj! Amintirea iubirii tatălui său l-a determinat pe tânăr să se pocăiască și să se întoarcă. Continuați să vă rugați ca el să-și vină în fire și să ia calea înapoi către Dumnezeu.

43 – MERGÂND ÎN PLINĂ ZI SAU NOAPTEA

Imaginează-ți că este noapte și trebuie să mergi singur în pădure. Poți lua fie un sandviș, fie o hartă, fie o lampă. Pe care dintre aceste trei obiecte îl vei alege? Sandvișul, harta sau lampa? Bine, ți-ai făcut alegerea? Și eu aleg lampa. Nu vreau să merg pe întuneric. Vreau să văd pe unde îmi pun picioarele și să nu o iau pe calea greșită. Am nevoie de lumină.

Într-o zi, cineva a declarat:

- Eu sunt lumina lumii! Cine mă urmează pe mine nu va umbla în întuneric, ci va vedea clar ca să se călăuzească în viață. Va avea lumina care dă viață.

Ști tu cine a spus asta? A fost Isus! El este lumina lumii. Dar înțelegi tu ce vrea să spună?

Vom asculta această poveste care ne va lumina. O vei găsi în capitolul 9 din Evanghelia după Ioan.

VEZI CU OCHII ȘI VEZI CU INIMA

Pe străzile Ierusalimului, este mult dus-întors. Isus și ucenicii Săi circulă prin mulțime.

Văd un om așezat jos pe pământ, este un cerșetor. Este orb din naștere. Acest om n-a văzut niciodată lumina, nici ce este în jurul lui. Totul este negru.

A trăit întotdeauna în întuneric, în umbre. Zilele, nopțile, totul este la fel.

- Doamne, întreabă ucenicii, de ce s-a născut orb? El a păcătit sau părinții lui?

- Nu din cauza păcatului, răspunde Isus, ci pentru ca toată lumea să vadă de ce este capabil Dumnezeu să facă.

Eu sunt lumina lumii!

Isus scuipă pe pământ, apoi se apleacă și, cu degetele, își amestecă saliva cu praful. Face noroi. Ia puțin, apoi se apropie de orb și i-l aplică pe ochi.

- Acum du-te la Siloam și spală-te cu apa din scăldătoare! i-a spus el.

Fără să pună întrebări, orbul a ascultat și, tot bâjbâind, a ajuns la Siloam.

A luat puțină apă în mâini și s-a spălat pe față pentru a îndepărta noroiul.

Când s-a ridicat, lumina l-a orbit! A văzut! Pentru prima dată în viața lui, nu era în întuneric. A descoperit totul în jurul său. Vede perfect! Este o minune! S-a apropiat Dumnezeu de el?

A înțeles repede că viața lui nu va mai fi la fel, totul a devenit clar, acum va trăi în lumină!

Cu un pas hotărât, plin de bucurie, a pornit la drum. Urma să-și găsească familia. Când oamenii l-au văzut trecând, au rămas uimiți:

- Dar! Dar, se pare că e orbul!

- Da, se pare că e el. Stătea mereu acolo și cerșea!

- Da! Da, e el, îl recunosc!

- Dar nu, haideți, nu poate fi el!

- În orice caz, dacă nu e el, e cineva care seamănă cu el!

- Dar da! Dar da, sunt eu! Cu siguranță sunt eu! le-a spus el
- Dar atunci, cum se face că acum vezi?
- Spune-ne ce s-a întâmplat!
- Ei bine, omul pe care îl numesc Isus a făcut niște noroi, mi l-a uns pe ochi, apoi El mi-a zis:
- Du-te la Siloam și spală-te! M-am dus acolo. M-am spălat și deodată am văzut clar!
- Și unde este acest Isus?
- Nu știu! a răspuns el.

Niște oameni au fost nemulțumiți. L-au adus înaintea oamenilor religioși, a fariseilor, care l-au întrebat.

- Acest individ, acest Isus, au spus ei, El nu respectă religia

noastră. A făcut noroi când astăzi este Sabat! Toată lumea știe foarte bine că este interzis să lucrezi în Sabat.

Acest Isus nu poate veni de la Dumnezeu!

- Dar în cele din urmă, alții au spus: cum poate un om simplu să facă astfel de minuni? Ei se ceartă.
- Haide, tu! l-au întrebat pe orb. Ce zici despre acest Isus?
- Ca să facă o astfel de minune, trebuie să fie cu siguranță un profet, unul trimis de Dumnezeu! a răspuns el. Părinții lui au fost chemați.
- Este acesta cu adevărat fiul vostru? Chiar s-a născut orb? Cum se face că poate vedea clar acum?
- Într-adevăr este fiul nostru, spun ei, și într-adevăr s-a născut orb, dar cum a fost vindecat, întrebați-l pe El,

este suficient de mare să răspundă!

Fariseii sunt din ce în ce mai furioși. Chiar și în fața acestei minuni, ei nu vor să admită că Isus vine de la Dumnezeu. Îl întreabă din nou pe orb.

- De când e lumea, le spune el, nimeni n-a auzit vreodată de cineva care să vindece un orb din naștere.
- Isus află despre asta. Se duce la el și îl întreabă:
- Crezi în Mântuitorul promis care are să vină?
- Cine este acest Mântuitor ca să cred în El?
- Eu sunt! îi spune Isus.
- Cred că vii de la Dumnezeu! Cred în tine! spune bărbatul, prosternându-se înaintea lui Isus și închinându-se la El.

ȘI TU ȘI EU!

Când ni se explică ceva și înțelegem, spunem adesea: „Da, înțeleg ce vrei să spui!” Desigur, nu ochii noștri văd, nu sunt luminați, ci inteligența noastră, înțelegerea noastră. Exact asta s-a întâmplat cu acest orb.

Odată vindecat, vede clar. Știe unde își pune picioarele. Vede calea dinaintea lui și știe unde merge. Vede cu ochii, dar vede și cu inima. Inteligența lui este luminată și înțelege că Isus este cu adevărat mântuitorul promis, Fiul lui Dumnezeu. Și pentru tine, cine este Isus? Îți sugerez să te gândești la asta.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

La naștere, bebelușul nu vede clar, dar vederea lui se îmbunătățește rapid. Vede lumina și apoi distinge fețele părinților săi și ceea ce îl înconjoară.

Viziunea pe care o au copiii noștri despre Isus, lumina lumii, va deveni mai clară pe măsură ce aud Cuvântul lui Dumnezeu.

Să-i încurajăm să citească poveștile din Evanghelie, să se roage singuri, dar și cu voi.

44 - CINE ESTE APROAPELE MEU?

După părerea ta, este important să ascultăm de Dumnezeu? Da? Nu? În orice caz, asta ne cere El. Iată prima poruncă pe care ne-a dat-o: Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Și a doua poruncă, o cunoști? Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Să-ți iubești aproapele este ceea ce ne cere Dumnezeu. Dar... cine este aproapele meu? Aceasta este întrebarea pe care un om religios i-a pus-o lui Isus. Isus i-a răspuns cu o mică poveste, o parabolă. O vei găsi în Evanghelia după Luca, capitolul 10. Ascultă cu atenție și apoi te vei putea gândi la această întrebare: Ce pot face pentru aproapele meu?

STRĂINUL CARE DEVINE O RUDĂ

Un locuitor al Ierusalimului decide să facă o călătorie.

- Mă duc la Ierihon! Este un oraș foarte plăcut. Trebuie să iau cu mine o sumă mare de bani pentru că voi avea nevoie de ea.

Își pune sandalele, își ia bastonul, își ascunde cu grijă banii în cingătoare și pleacă. Regiunea e pustie. Nicio casă! Niciun locuitor! Se simte foarte singur.

- Nu-mi place prea mult această potecă! Mergem mereu la vale și nu se oprește din șerpuit. De când am plecat, n-am mai întâlnit pe nimeni! E cu adevărat pustiu aici. În sfârșit! Ar trebui să ajung acolo curând!

Deodată, cineva sare pe el. Sunt niște bandiți care se ascuseseră în spatele unui tufiș. Îl bat violent, îl trântesc la pământ, îi smulg hainele, îi iau banii și fug, lăsându-l acoperit de răni, pe jumătate mort.

Nu se poate nici ridica, nici țipa. Este neputincios.

Cât timp rămâne acolo? Nimeni nu știe.

Oh! Crede că aude pași. Ascultă cu atenție. Cineva vine pe drum.

- Ajutor!, își spune el, prinzând curaj.

Bărbatul care vine este un sacrificator, un preot. Îl vede pe rănit. Acum este foarte aproape. Ocolește, traversează pe cealaltă parte a drumului și se îndepărtează fără să se uite înapoi.

Sunetul pașilor lui dispare și se lasă din nou liniștea, abandonul.

Mai târziu, trece un alt călător. Este un levit. Un om care slujește lui Dumnezeu în templu.

- Sper că acest levit mă va ajuta!, își spune rănitul, nu pot sta așa, mă doare atât de tare!"

Levitul este acum foarte aproape de el. Aruncă o privire, cu capul sus. Se îndepărtează repede, lăsându-l pe nefericit pe marginea drumului.

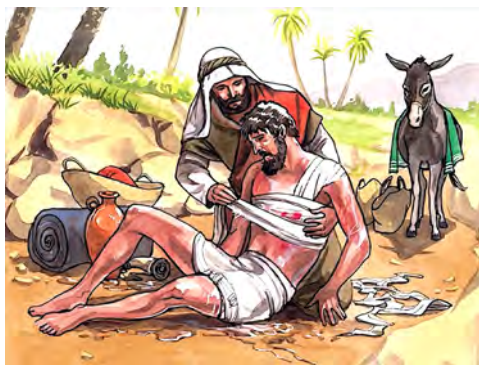
Trec orele, soarele apune.

Tropotul unui măgar atrage atenția rănitului.

Își ridică ușor capul.

- Oh! Este un străin! Un samaritean! Nu el este cel care mă va ajuta! Evreii și samaritenii nu se plac, nu ne vorbim niciodată. Se va prefăca că nu mă vede și, ca și ceilalți, își va continua drumul și mă va lăsa acolo!

Samariteanul l-a văzut de departe. Îi este milă de el.

- Ce s-a întâmplat cu omul acesta?, își spuse el. Trebuie să fi fost atacat; sunt atâția hoți și tâlhari în această regiune. În ce stare jalnică l-au lăsat! Dacă rămâne aici, va muri.

Coboară de pe măgar, se apropie de rănit și se apleacă asupra lui. Examinează rănilor, le dezinfectează una câte una cu ulei și vin, apoi le acoperă cu bandaje. Rănitul se simte mai bine, dar nu mai poate sta în picioare sau merge.

- Nu te voi lăsa aici!, îi spune samariteanul, vom continua călătoria împreună.

Îl ridică și îl urcă pe măgar. Așa că pornesc din nou la drum, samariteanul mergând alături de rănit. După multă trudă, ajung la han, unde pot mânca și se pot odihni.

A doua zi dimineață, samariteanul plătește hangului, nu numai pentru el, ci și pentru rănit, și îi dă și mai mult.

- Trebuie să-mi continui călătoria, spuse el, dar te rog să ai grijă de acest om! Dă-i mâncare și continuă să-i tratezi rănilor până se vindecă.

Îți voi da această sumă de bani, dar dacă cheltuiești mai mult pentru el, când mă voi întoarce, îți voi da înapoi. Ai grijă să nu-i lipsească nimic!

ȘI TU ȘI EU!

Isus și-a terminat povestea și i-a pus o întrebare învățătorului. Am să te întreb, ești pregătit?
- După părerea ta, care dintre acești trei oameni s-a arătat a fi aproapele bărbatului care a fost victima tâlharilor?

Ai ghicit? Da! Este al treilea! Și învățătorul a dat răspunsul corect, a spus:

- Este cel care s-a oprit și a avut grijă de el.

- Bine! Isus i-a zis, ei bine, și tu, du-te și fă la fel!

Înțelegi, aproapele tău este cel care îți este foarte apropiat, tatăl tău, mama ta, sora ta, bunica ta, prietenul tău. Dar și cel de care te apropii. Când te apropii de cineva, de exemplu de un prieten care este singur, în dificultate, bolnav, și îi aduci ajutor, asistență, ei bine, arăți că îți iubești aproapele. A-ți iubi aproapele ca pe tine însuși nu înseamnă doar să spui cuvinte frumoase; înseamnă și să ajuți, să împărtășești, să dăruiești, timp, bani. Pur și simplu, este vorba de a face altora ceea ce ai vrea să ți se facă ție. Așadar, azi, mâine... ce vei face pentru a-i arăta aproapelui tău că îl iubești?

Ei bine, gândește-te la asta și vei găsi o mulțime de lucruri de făcut!

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Este în familie, că învață copilul, de la o vârstă fragedă, să iubească într-un mod practic. Trebuie să-i învățăm să fac un serviciu, să împărtășească, să dăruiască. De asemenea, învață prin exemplu. Suntem atenți la ceea ce se întâmplă în jurul nostru? Cum îi privim pe ceilalți?

Pe cei apropiați de noi prin legături de familie sau de prietenie și pe cei străini? Cum ne exprimăm bunătatea și compasiunea față de ei? Să-i încurajăm pe copiii noștri să asculte de porunca lui Dumnezeu și să-i însoțim în eforturile lor, căci nu sunt suficient de maturi pentru a discerne situațiile care ar putea fi înșelătoare sau periculoase. De asemenea, avem datoria să-i protejăm.

Pentru a încheia, să ascultăm acest fragment din Psalmul 41:

**„Fericit este cel care se uită la cel sărac! În ziua necazului, Domnul îi vine în ajutor.
Îl susține în patul lui de suferință, îl îngrijește în boala lui.”**

45 - CE ESTE IPOCRIZIA?

Ai auzit vreodată pe cineva spunând: „Ești un ipocrit!”?

De obicei, persoana care spune asta este foarte furioasă.

Dar ce este ipocrizia? O greșală, o minciună, o înșelăciune?

După părerea ta, este grav să fii ipocrit? Da? Nu?

Astăzi, vom vedea cum a reacționat Isus față de oamenii ipocriți. Poți reciti această poveste în capitolul 13 din Evanghelia după Luca.

NU-L POȚI PĂCĂLI PE ISUS

Pentru evrei, sâmbăta este Sabatul. Știi ce înseamnă asta? Pur și simplu, nu trebuie să lucreze. Este o zi de odihnă. Se adună în sinagogă pentru a asculta citirea Cuvântului lui Dumnezeu și pentru a se ruga.

Așadar, în acea sâmbătă, Isus este în sinagogă și El este cel care citește. Toată lumea îl ascultă cu atenție. Ne place să-L auzim pentru că El explică bine textele Vechiului Testament, Psalmii, legea lui Moise. Vorbește despre dragostea lui Dumnezeu, despre sfințenia Sa și despre răbdarea Sa.

Conducătorul sinagogii este acolo cu bărbați religioși, cărturari, preoți. Și ei ascultă cu atenție pentru a urmări tot ce spune El. Ar vrea ca El să se înșele, pentru că sunt geloși de succesul Lui în rândul mulțimii.

Mai este și o doamnă. Îl iubește pe Dumnezeu și crede în El. Este toată încovoiată; atât de încovoiată încât nu se poate îndrepta.

Suferă de probleme cu coloana vertebrală de 18 ani! Vă puteți imagina 18 ani, ce mult timp este! Copiii au râs adesea de ea. Uneori este împinsă.

În sinagogă, nimeni nu o bagă în seamă și nu face niciun zgomot ca să nu fie observată; dar ascultă foarte atent.

Deodată, Isus se oprește să vorbească pentru că o vede.

- Femeie!, îi spune El. Vino aici și fii vindecată de neputința ta!

Își pune mâinile pe ea, imediat ea se ridică.

- Slavă lui Dumnezeu! Slavă lui Dumnezeu!, strigă ea. Sunt vindecată!

Uitați-vă, pot să-mi ridic capul! Pot să mă uit la voi, să vă văd fața! Uitați-vă cât de dreaptă stau! Nu mai am dureri! Slavă lui Dumnezeu!

Oamenii sunt uimiți de puterea și dragostea lui Dumnezeu și se bucură împreună cu ea.

Se bucură toată lumea? Nu, nu toată lumea! Unii bărbați scrâșnesc din dinți. Sunt foarte mânioși, indignați că Isus tocmai a vindecat această femeie. Ști de ce? Nu vor să-L recunoască pe cel care tocmai a făcut această vindecare ca fiind Fiul lui Dumnezeu. Ar vrea să-L dea afară din sinagogă, dar se tem de reacția mulțimii, așa că își vor exprima mânia în alte moduri.

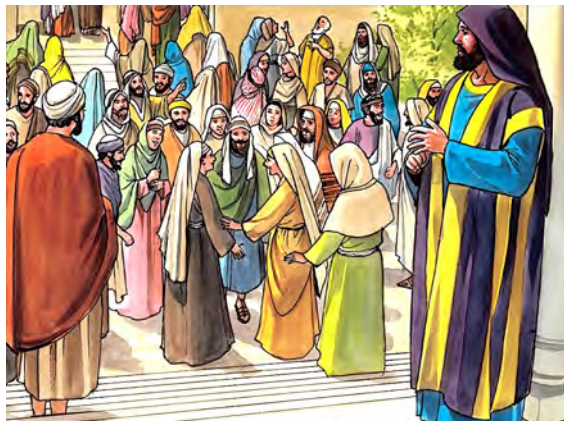

Conducătorul sinagogii s-a ridicat în picioare.

- Sunt șase zile în care trebuie lucrat! Veniți și fiți vindecați în acele zile, nu în ziua Sabatului!

- Ipocritule! i-a zis Isus. Spune-mi: Ce faceți voi, în ziua Sabatului, când îi este sete boului sau măgarului? Îl dezlegați, îl aduceți la adăpător și îi dați apă."Nu ezitați să faceți asta pentru că animalul este al vostru și este în interesul vostru să fie sănătos; și totuși, este doar un animal! Și această femeie care este o adevărată credincioasă, o femeie de credință, care este bolnavă de 18 ani, pentru că este Sabat, nu ar fi trebuit să o vindec, a-ți fi vrut să o las în această stare? Sunteți niște ipocriți!

Conducătorul sinagogii și cei care sunt de părerea lui s-au înroșit foarte tare de rușine, dar oamenii s-au bucurat și L-au lăudat pe Dumnezeu pentru puterea Lui și compasiunea Lui față de cei care suferă.

- Slavă lui Dumnezeu! Slavă lui Dumnezeu! au spus ei în timp ce se întorceau acasă. Am văzut lucruri glorioase.

ȘI TU ȘI EU!

Vindecând această femeie în ziua de Sabat, crezi tu că Isus a fost neascultător de poruncile lui Dumnezeu? Nu, desigur că nu! El cunoștea viețile și gândurile acestor oameni răi, ipocriți, care îi învățau pe oameni propriile legi, dar ei nu le puneau în practică. Nu le păsa de problemele altora și nu aveau compasiune pentru bolnavi, pentru nefericiți.

Spuneau că îi slujesc lui Dumnezeu, dar nu-L ascultau. Făceau în secret ceea ce le interziceau altora să facă. Erau falși. Ați văzut deja oameni cu măști, ei bine, acești oameni, parcă s-ar ascunde în spatele unei măști, dar Isus le-a expus falsitatea, ipocrizia. Ne putem preface asta... dar este fals.

Te încurajez cu adevărat să fii mereu sincer cu tine însăși și adevărat cu ceilalți.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Mulți părinți sunt atât de ocupați cu tot felul de activități, încât nu mai văd ce se întâmplă în jurul lor. Inima devine mai puțin sensibilă, chiar insensibilă, la mizeria și nevoile altora. Deși își păstrează aparența și limbajul credinței, ei nu mai trăiesc conform principiilor Evangheliei.

În primul rând, în familie se trăiește Evanghelia, sub privirea copiilor noștri. Când viața noastră se conformează cuvintelor noastre, ei înțeleg bine ce înseamnă „a fi adevărat”.

Această poveste ne amintește importanța de a ne examina inimile înaintea lui Dumnezeu pentru a nu ne înșela pe noi înșine, pe copiii noștri și pe ceilalți.

46 - CINE VA PARTICIPA LA ACEASTĂ MARE PETRECERE?

Probabil ai familie și prieteni și îți place să te întâlnești cu ei. Când pregătiți o petrecere, vreți ca toți cei invitați să fie prezenți. Mama ta pregătește prăjituri și băuturi. Veți petrece cu toții un moment agreabil împreună. Adulții vor sta de vorbă, iar copiii se vor distra. Este o petrecere.

Și în rai va fi o petrecere foarte mare. Știi cine a pregătit-o? Cine sunt invitații? Cine va participa? Ești unul dintre invitați? Vom asculta această parabolă în care Isus răspunde la toate aceste întrebări. O poți citi din nou în Evanghelia după Luca, capitolul 14, începând cu versetul 16.

UNII VIN, ALȚII NU

Acest om este bun și generos. Locuiește într-o casă magnifică, înconjurată de peluze verzi, copaci și flori de tot felul. Are mulți slujitori. Îi iubește pe toți, iar slujitorii lui îl slujesc cu bucurie. Totul este în pace. Se aud adesea râsete și cântece, dar niciodată certuri. Viața este bună cu acest stăpîn.

Într-o zi, se hotărăște să dea o recepție. Organizează o masă mare la care participă mulți oameni. Trimite invitația tuturor prietenilor săi. Cumpără carne de calitate excelentă, legume proaspete, cele mai frumoase fructe, cele mai bune prăjituri. Decorează cea mai frumoasă cameră din casă și angajează muzicieni talentați. Totul este organizat astfel încât toată lumea să se poată bucura. În sfârșit, sosește marea zi. Mesele sunt acoperite cu fețe de masă frumoase. Mâncăruri apetisante parfumează bucătăriile. Servitorii sunt îmbrăcați în ținute impecabile. Toată lumea este la postul său. Totul este gata. Nu mai lipsesc decât oaspeții!

- Acest om așteaptă deja cu nerăbdare să-i primească. Își trimite servitorul să-i avertizeze. Servitorul pleacă fără să piardă timpul. Ajunge la casa primului oaspete.

- Am venit să te iau pentru ospăț, puteți veni, totul este gata!

- O, păcat! Tocmai am cumpărat un câmp și trebuie să mă duc să-l văd.

- O, pe bune! Azi?

- Da, azi!

- Stăpînul meu va fi foarte dezamăgit. Nu poți face un efort?

- Nu, nu pot, dar asta va fi pentru altă dată. Spune-i că-i mulțumesc oricum!

Servitorul merge la casa unui al doilea oaspete

- Stăpînul meu m-a trimis să-ți spun că masa cea mare e gata și te așteaptă. E timpul să vii! Ne vom bucura cu toții împreună!

- Tocmai am cumpărat niște boi și astăzi voi profita de vremea bună ca să-i încerc pe câmpurile mele!

- Îți poți încerca mâine sau altădată. Nu e nicio grabă! Dacă nu vii, stăpînul meu va fi foarte nemulțumit. Are totul pregătit!

- Nu, nu pot! Dar îi vei mulțumi pentru bunătatea sa. Scuză-mă, dar nu am timp, treburile sunt importante, nu pot aștepta!

Servitorul se grăbește să bată la casa celui de-al treilea oaspete.

- Oh! Dar nu-mi este posibil să vin. Tocmai m-am căsătorit. Trebuie să am grijă de soția mea.

- Vino cu ea, e invitată și ea!

- Nu! Nu! Preferăm să rămânem aici. Suntem amândoi atît de fericiți. Mulțumesc! Vom veni altă dată. Nu uita să-i ceri scuze!

Servitorul se întoarce la stăpînul său, foarte dezamăgit.

- Îmi pare rău, dar toți au găsit scuze să nu accepte invitația ta. Nu vor să vină.

Stăpînul casei este foarte supărat.

- Ei bine, pleacă repede! Du-te în piețele orașului, pe străzi și adu aici toți cei fără adăpost, săracii, bolnavii, orbii, schilozii, adu-i pe toți! Când se întoarce servitorul, este foarte fericit.

Toți acești oameni nu au nimic care să-i oprească. Nu caută scuze și acceptă invitația cu bucurie. Încântat, servitorul aduce vestea bună:

- Stăpâne, au venit și sunt mulți, dar mai este loc!

- Ei bine! Du-te mai departe, în afara orașului, pe drumurile de țară, de-a lungul gardurilor vii, pe sub poduri și invită pe oricine găsești! Insistă să vină! Toți vor fi bineveniți la mine acasă!

Servitorul începe să-i caute pe cei care sunt pe drumuri, pe sub poduri, pe terenurile abandonate, prin colțuri.

- Veniți, prieteni! Veniți, căci stăpânul meu vă invită la un ospăț mare care este deja pregătit! Vă așteaptă!

- Dar iată, suntem murdari. Nu putem veni în starea asta!

- Veniți așa cum sunteți! La casa stăpânului meu, vă puteți spăla! Vă vom scoate hainele vechi și vă vom da unele curate!

- Atunci e de acord! Venim! Venim cu toții! Te urmărim la casa stăpânului tău!

A sosit atât de multă lume încât sala mare este plină de oaspeți!

Ce fericire pentru acest om să vadă toți acești oameni luând parte la marele ospăț pe care l-a pregătit. Ce bucurie pentru participanți!

Sunt cu toții împreună în prezența acestui om foarte bun care îi primește și le dă totul din belșug. Este chiar mai frumos decât și-ar fi putut imagina. Și oaspeții care au refuzat invitația, știți tu ce s-a întâmplat cu ei?

Ei bine! Stăpânul nu i-a mai primit niciodată în casa lui! Ușa este închisă și acum este prea târziu!

ȘI TU ȘI EU!

Vom răspunde la întrebările puse. Cine pregătește această sărbătoare care va avea loc în cer? Da, este Dumnezeu! El este omul bun și generos din parabolă. Sărbătoarea, ce reprezintă ea? Este o imagine care să ne ajute să înțelegem că viața în prezența lui

Dumnezeu va fi ca o sărbătoare. Va fi o fericire nesfârșită, gata cu lacrimile, bolile sau suferința. Și slujitorul, pe cine reprezintă el? Ei bine! El îi reprezintă pe toți cei care fac cunoscută invitația lui Dumnezeu. De exemplu, părinții, pastorii, creștinii și tu, de asemenea, când le vorbești altora despre Isus. Și oaspeții, cine sunt ei? Ai vreo idee?

Haide, îți voi răspunde cu un mic cuvânt de patru litere: TOȚI! Da! Toți oamenii! Dumnezeu ne invită pe toți, mari și mici. Și tu ești invitat deasemoni.

Să răspundem la ultima întrebare: „cine va participa la această petrecere?” Ei bine, toți cei care acceptă invitația spun: „Da! Vin la Tine, Doamne, cred în Tine!”

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Copiii noștri, ca și noi, primesc zilnic invitații de tot felul pentru viața noastră pe pământ. Invitații de a cunoaște, de a descoperi, de a învăța, de a câștiga... Ne facem timp să reflectăm asupra invitației lui Dumnezeu? Ce valoare îi aducem? În funcție de importanța

pe care o acordăm acestei invitații din partea lui Dumnezeu, vom vorbi despre ea copiilor noștri. Este o invitație solemnă, iar decizia finală aparține fiecăruia, tânăr sau bătrân. Are o semnificație veșnică. Dacă noi înșine am acceptat invitația lui Dumnezeu, devenim slujitorii Lui și avem misiunea de a o face cunoscută în jurul nostru.

47 - ÎNGERII

Corina va răspunde la întrebările lui Pavel și Lorena. Ei vor să afle mai multe despre îngeri. Chiar există? Îi putem vedea? Ar trebui să ne fie frică de diavol? Haideți să aflăm totul acum.

- Corina: Mă bucur să vă revăd astăzi, vom oferi câteva răspunsuri la întrebările voastre. Haideți!

- Lorena: În Evanghelia, se vorbește despre îngeri, dar și despre diavol și asta mă sperie. Am văzut imagini cu diavolul, e groaznic.

- Pavel: Într-un film pe care l-am văzut, erau și demoni. Am prieteni care spun că există, iar alții spun că nu ar trebui să credem în ei. În orice caz, îți dă fiori și noaptea, imaginile îți revin și te împiedică să te adormi.

- Corina: Diavolul există și la fel și îngerii; există răi și buni. Știți voi ce înseamnă cuvântul „îngeri”? Înseamnă „mesageri”, sunt mesageri cerești, am putea spune slujitori ai lui Dumnezeu.

- Lorena: Dumnezeu i-a creat?

- Corina: Da

- Pavel: Deci, de ce l-a creat pe diavol?

- Corina: Dumnezeu i-a creat pe toți îngerii perfecți, dar liberi. Ei pot alege, iar unul dintre ei, cel mai magnific, a devenit foarte mândru. S-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu și a vrut să-i ia locul; el este Satana, diavolul, iar alți îngeri i s-au unit în timpul acestei rebeliuni, sunt demonii. Toți sunt dușmani ai lui Dumnezeu și ai oamenilor.

- Pavel: Deci sunt răi.

- Corina: Da, foarte răi.

- Lorena: I-a pedepsit Dumnezeu?

- Corina: Da! Când s-au răzvrătit, Dumnezeu i-a alungat din rai.

- Lorena: Diavolul este prezent peste tot?

- Corina: Nu, numai Dumnezeu este prezent peste tot.

- Pavel: Ce pot face acești îngeri răi?

- Corina: Se pot ascunde în spatele idolilor, de aceea Dumnezeu a spus să ne închinăm numai Lui. Ei pot incita oamenii să facă fapte rele și pot provoca, de asemenea, anumite boli.

- Pavel: Evanghelia vorbește despre oameni posedati, dar ce este?

- Corina: Uneori, demonii intră în corpurile oamenilor care nu cred în Isus. În Evanghelia, avem povestea unor oameni care erau chinuți, nefericiți și care au fost eliberați de Isus. El i-a alungat pe demoni și au găsit o viață normală și pașnică.

- Lorena: Deci, Isus este mai puternic decât diavolul și demonii?

- Corina: Da, El l-a învins pe diavol și întreaga sa armată.

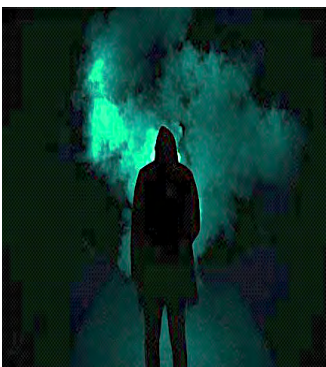
- Lorena: De ce spunem că nu ar trebui să facem magie?

- Corina: Cei care practică spiritismul, magia, vrăjitoria, care invocă spirite, fac un pact cu aceste spirite rele.

- Pavel: Și cum ne putem proteja? Este înfricoșător!

- Corina: Deja prin distanțarea față de tot ce tocmai am spus, magie, spiritism, vrăjitorie și, mai presus de toate, prin acceptarea lui Isus în viața noastră. Dacă Isus este în noi, Diavolul nu poate veni acolo.

- Lea: Asta mă liniștește.

- Pavel: Îngerii, cei care sunt cu Dumnezeu, sunt numeroși?
- Corina: Sunt miriade de miriade.
- Lea: Ce înseamnă miriade?
- Corina: O cantitate nenumărată, o mulțime; sunt arhangheli, serafimi, heruvimi, toți sunt în slujba lui Dumnezeu.
- Lea: Sunt ei în ceruri?
- Corina: Da, ei trăiesc în ceruri, Îl văd pe Dumnezeu, Îl ascultă și Îl slujesc. Îl laudă și pe El.
- Lea: Îi putem vedea?
- Pavel: Nu cred.
- Corina: Se pot manifesta sub formă umană.
- Pavel: Fac ei ceva pe pământ?

- Corina: Da, Dumnezeu îi folosește pentru a avea grijă de copiii Săi, cei care cred în El, îi încurajează, îi protejează, fie că sunt copii sau adulți. Citind Biblia, veți găsi multe pasaje în care se menționează intervențiile îngerilor lui Dumnezeu în favoarea celor care Îl ascultă.
- Lorena: Am o ultimă întrebare, pot să ți-o pun?
- Corina: Da, desigur!
- Lorena: Putem să ne rugăm la ei, să-i venerăm?
- Corina: Nu, ne rugăm și ne închinăm lui Dumnezeu și lui Isus, dar nu îngerilor. Și tu,

Pavel, ai o ultimă întrebare?

- Pavel: Nu, eu văd lucrurile mai clar și îți voi spune sincer, prefer să fiu de partea lui Dumnezeu!
- Corina: Ai perfectă dreptate. Așadar, vom încheia schimbul nostru de replici, vă mulțumesc amândurora pentru întrebările voastre.

ȘI TU ȘI EU!

În Biblie, Dumnezeu ne oferă câteva informații despre duhurile rele; este ca și cum ar ridica o perdea peste ceea ce nu putem vedea. Dar El ne interzice să căutăm să știm mai mult sau să avem contact cu această lume spirituală malefică. De ce face El asta? Poate pare foarte dur.

Dar, după parerea ta, cine știe mai bine decât El care sunt consecințele? El ne avertizează, asemenea părinților tăi care te avertizează că există pericol în a face orice. Dacă ai văzut imagini sau filme diabolice, dacă ai ascultat muzică care îl onorează pe diavol, s-ar putea să fii tulburat, anxios, furios. Cere-i iertare lui Isus și roagă-L să-ți dea pacea Lui. De asemenea, ia decizia de a te îndepărta de aceste practici și, dacă alții din jurul tău fac asta, îndepărtează-te de ei. Amintește-ți că în ceruri există o întreagă armată de îngeri care sunt în slujba lui Dumnezeu pentru a-i proteja și a avea grijă de cei care Îl ascultă și în special de copii.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

A informa, a avertiza, a explica, chiar a interzice, aceasta este responsabilitatea tuturor părinților. Trebuie să ne încurajăm copiii să meargă pe căi drepte și cinstitute și să-i avertizăm împotriva eventualelor pericole. Nu suntem naivi să credem că nu vor întâlni oameni care vor vrea să le facă rău, să-i conducă să meargă alături de ei pe cărări întunecate. Copiii sunt curioși, iar lucrurile spirituale îi atrag; fără ca noi să știm, ei le pot căuta; cu internetul, totul este ușor accesibil. Discutați despre asta cu ei respectând vârsta lor, nu pentru a-i speria, ci pentru a-i avertiza. Și, pentru a încheia, citiți împreună cu ei versetul 10 din capitolul 18 al Evangheliei după Matei. „Vegheați să nu disprețuiți niciunul dintre acești micuți; căci vă spun că îngerii lor în ceruri văd pururea fața Tatălui Meu care este în ceruri.”

48 - ÎNGERII SUNT BUCURIOȘI - DE CE?

În povestea noastră anterioară, am vorbit despre îngeri. Paul și Lea i-au pus lui Françoise întrebări despre cei care s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, a lui Satan și a demonilor și despre cei care Îi slujesc lui Dumnezeu. Într-o zi, Isus a vorbit mulțimii din jurul Lui și a spus o mică întâmplare, o parabolă, în care a dezvăluit ce se întâmplă în cer, ceea ce nici tu, nici eu nu putem vedea sau ghici. El a explicat că în momente speciale îngerii lui Dumnezeu se bucură, că sunt în mare bucurie. Dar ce credeți că ar putea declanșa atâta bucurie în cer? Ce se întâmplă pe pământ? Aceasta este ceea ce vom descoperi acum în povestea acestei femei care a pierdut un obiect foarte valoros. O puteți citi în capitolul 15 din Evanghelia după Luca.

PIERDUT, DAR REGĂSIT

O femeie avea zece monede de argint.

- Țin mult la aceste monede, spunea ea adesea, sunt foarte valoroase pentru mine. Mi-au fost date în ziua nunții mele, este cel mai mare dar al meu. Sunt magnifice. Strălucesc; le frec adesea ca să nu-și piardă strălucirea. Le-am pus pe un lanț; face un colier minunat. Când sunt sărbători în sat, îl port, dar sunt foarte atentă la el.

- Oh! Oh! Haide, au mai rămas doar nouă! Dar cum e posibil? Da! Îmi lipsește unul! Au fost zece ultima dată, sunt sigură de asta. Am pierdut vreuna?

Ea nu pierde timpul. Caută peste tot, dar nu vede nimic.

- Bun! Trebuie neapărat să o găsesc. Am să aprind această mică lampă, voi vedea mult mai clar.

Începe o căutare sistematică prin casă. Examinează masa, scaunele, ceramica, vasele una după alta.

- Serios, n-o văd! Poate e într-un colț sau sub un covor. În orice caz, trebuie neapărat să o găsesc.

Își ia mătura și începe să curețe cu grijă podeaua. Scutură covoarele, mătură meticulos sub toate mobilele, sperând să zărească o mică reflexă argintie, o sclipire.

Un mic clinchet o face să tresară.

- Uite-o! Uite-o! Am găsit-o!, plânge ea.

O ridică și o freacă cu o cârpă.

- E-n regulă, micuța mea monedă, ți-ai recăpătat toată strălucirea. Strălucești ca celelalte. Așa că, acum te pot pune la loc. Știi, mi-era frică, credeam că nu te voi mai putea găsi niciodată.

Așa că moneda își ia locul cuvenit pe colier.

- Mă duc să-mi văd prietenele și toate vecinele. Le voi povesti ce mi s-a întâmplat și cum mi-am găsit moneda pierdută, ne vom putea bucura cu toții împreună. Ea pleacă la prietenele ei.

- Oh! E minunat!, spun ele. Ne bucurăm atât de mult pentru tine. Nu puteai rămâne fără să găsești moneda aceea. Ne bucurăm împreună cu tine pentru că ai pierdut-o și acum ai găsit-o. Este cu adevărat minunat!

Toți sărbătoresc împreună.

Când Isus a terminat povestea monedei pierdute, El a adăugat:

- Tot așa și în cer, va fi bucurie printre îngerii lui Dumnezeu pentru o persoană care Îi cere iertare lui Dumnezeu și își schimbă viața.

ȘI TU ȘI EU!

Cred că Isus ne învață multe în această parabolă. Să vedem împreună! Ce reprezintă aceste monede atât de valoroase? Ele reprezintă fiecare ființă umană, indiferent de vârstă sau rasă. Toți oamenii, toți copiii au o valoare imensă pentru Dumnezeu.

Cum s-a pierdut moneda? Nu știm, dar înțelegem că această femeie caută și iar caută, neobosit; mută totul, intră în cele mai mici colțuri întunecate, până îl găsește.

Vezi tu, asta face Dumnezeu cu noi. El ne caută pentru că trăim departe de El. Suntem ca și cum am fi pierduți pentru El. Toți L-am neascultat într-un fel sau altul. Unii chiar trăiesc fără să se gândească la El, fără să caute să-L cunoască, ca și cum El nu ar exista. Dar El ne caută pentru că vrea să ne găsească. Ce faci când găsești ceva ce ai pierdut cu mult timp în urmă, în fundul unui dulap, de exemplu? Scoți praful, îl cureți. Asta face Isus când venim la El, când ne găsește. Îi cerem să ne ierte neascultarea, greșelile noastre, păcatele noastre, răutatea noastră și El ne iartă; Este ca și cum ne-ar fi spălat de toată murdăria noastră. El șterge totul, El ne purifică și începem o viață nouă cu El. Și atunci, în cer, în prezența lui Dumnezeu, îngerii se bucură. De fiecare dată când un copil sau un adult cere iertare și își schimbă viața, este bucurie în cer, cântă îngerii.

Am făcut-o acum câțiva ani și o poți face și tu, singur sau cu părinții tăi sau cu cineva cunoscut care vrea să te însoțească în asta; și atunci, în cer, îngerii lui Dumnezeu se vor bucura.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Fiecare ființă umană, fără distincție, este prețioasă în ochii lui Dumnezeu, dar se află într-o situație de pierdere veșnică, de aceea a venit Isus. Murind pe cruce, El a luat condamnarea noastră și astfel ne-a deschis accesul la cer, la prezența lui Dumnezeu. Dar este libertatea și, de asemenea, responsabilitatea noastră să acceptăm sau nu mântuirea pe care El ne-o oferă gratuit. Depinde de fiecare dintre noi să luăm propria decizie. Poate că copilul tău a înțeles cât de mult îl iubește Dumnezeu și vrea să-l mântuiască, așa că oferă-te să-l însoțești în călătoria sa de pocăință și credință. Îngerii lui Dumnezeu se vor bucura, cerul se va bucura pentru acest copil mântuit.

Dacă nu este așa, continuă să vă rugați neobosit pentru ca inima lui să se deschidă harului lui Dumnezeu.

49 - CE SE ÎNTÂMPLĂ DUPĂ MOARTE?

Nu știu dacă tu ești ca mine, dar mult timp m-am întrebat dacă iadul există cu adevărat. Când eram la școală, vorbeam uneori despre el cu băieții și fetele. Unii spuneau că da, iar alții spuneau că este o poveste inventată. În orice caz, mă speria, dar de când am aflat parabola lui Lazăr și a bogatului, nu-mi mai pun această întrebare; sunt mai degrabă liniștit.

Isus ne spune ce se întâmplă când oamenii mor. Să ascultăm această parabolă pe care o vei găsi în Evanghelia după Luca, capitolul 16.

Și iată întrebarea de astăzi: Ce se întâmplă după moarte?

SĂRACUL DEVINE BOGAT

Era un om bogat, mereu îmbrăcat în haine scumpe, care locuia într-o casă somptuoasă. Avea mulți prieteni în jurul său și servitori la dispoziția sa.

Putea cumpăra orice dorea, dar nu-i păsa nici de Dumnezeu, nici de alții. Trăia doar pentru sine și pentru plăcerea sa. În fiecare zi, organiza mese mari și petreceri magnifice unde era multă distracție. Trăia în lux și alunga gândul morții.

Poate că se credea veșnic?

Chiar lângă el trăia un cerșetor îmbrăcat în zdrențe, cu corpul acoperit de ulcere, răni purulente. Acesta este Lazăr. Ați auzit vreodată acest nume? Înseamnă „Dumnezeu a ajutat”.

Lazăr era singur, fără prieteni, nimeni care să aibă grijă de el. Câinii care veneau să-i lingă rănilor erau singurii lui tovarăși. În fiecare zi, săracul zăcea în fața porții casei bogatului. Multă mâncare era aruncată acolo și ar fi vrut să se bucure de ea, să-și

potolească foamea cu resturile de la mesele bogatului, măcar firimiturile care îi cădeau de la masă, dar nimeni nu-i dădea.

Totuși, exista un lucru care îl mângâia și îi dădea curajul să trăiască. Știi care era?

Era convins că, chiar dacă nimeni nu avea grijă de el, Dumnezeu nu-l va abandona. Îl iubea și avea încredere în el.

Într-o zi, a murit. Nimeni nu a plâns, nimeni nu a vorbit despre asta și nimeni nu știe ce s-a întâmplat cu trupul lui, dar știm că Dumnezeu a trimis îngeri să-i caute sufletul și să-l ducă în rai.

Și bogatul a murit. A lăsat în urmă casa lui frumoasă, hainele lui luxoase și marile sărbători; totul se terminase pentru el. Trupul său a fost pus într-un mormânt magnific decorat, i s-a făcut o înmormântare frumoasă, toți prietenii lui bogați și toți vecinii lui au fost prezenți.

Dar sufletul lui...? Ce s-a întâmplat cu el? S-a dus în iad și acolo a suferit mult.

Și-a ridicat privirea și i-a văzut pe Avraam, pe profeți și pe toți cei care îl iubiseră pe Dumnezeu cât timp erau pe pământ, departe, într-un loc de odihnă și pace. Și lângă ei l-a văzut pe Lazăr.

Atunci bogatul a strigat:

- Avraam, ai milă de mine! Trimite-l, așadar, pe Lazăr să-și înmoaie vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, căci sufăr îngrozitor aici.

Dar Avraam i-a răspuns:

- Adu-ți aminte, în timpul vieții tale ai de atâtea bunătăți, ai avut partea ta care era în sărăcie, ducea lipsă de mângâiat, în timp ce tu suferi în el să vină la tine; între tine și noi chiar dacă am vrea, n-am putea. Bogatul s-a gândit atunci la cei cinci pământ. Știa că nici lor nu le păsa ca și cum El n-ar exista.

I-a zis lui Avraam:

- În acest caz, te rog, Avraame, trimite măcar pe Lazăr să-mi avertizeze frații, ca să le spună ce se întâmplă, ca să nu vină aici în acest loc de chin. N-aș vrea ca și ei să experimenteze aceste suferințe cumplite.

- Este inutil! Au Cuvântul lui Dumnezeu, știu cele 10 porunci, știu ce au spus Moise și profeții. Să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu !

fost foarte bogat, te-ai bucurat de fericire, în timp ce Lazăr, toate. Acum, aici, el este chinuri. Este cu neputință ca este o prăpastie mare și, trece dintr-un loc în altul.

frați ai săi care încă trăiau pe de Dumnezeu; își continuau viața

Bogatul și-a amintit că și el, pe pământ, cunoștea Cuvântul lui Dumnezeu, dar îl neglijase. Așa că a insistat:

- Nu, părinte Avraam, sunt sigur că dacă cineva dintre morți s-ar duce la ei și le-ar spune tot ce se întâmplă după moarte, s-ar pocăi, s-ar ruga la Dumnezeu să le ierte păcatele și s-ar schimba.

- Nu ! este inutil ! Dacă nu cred ce spune Dumnezeu, nu vor fi convinși de un mort care învie!

ȘI TU ȘI EU!

În această poveste, Isus ne spune clar ce se întâmplă după moarte. Există într-adevăr un loc de chin și suferință în lăcașul morților și există și un loc de odihnă și bucurie, paradisul.

Așadar, după părerea ta, ce îi face pe unii oameni să meargă în paradis și pe alții nu? Este oare faptul de a fi săraci sau bogați? Nu, desigur, bogați sau săraci sunt la fel! Depinde de alegerea pe care o facem: fie trăim fără să ne facem griji pentru Dumnezeu, ca și cum nu ar exista, fie decidem să trăim iubindu-L, străduindu-ne să facem ceea ce-i place. Dumnezeu ne lasă liberi să alegem, dar ne avertizează asupra consecințelor. Din partea mea, am făcut alegerea de a-L iubi pe Dumnezeu și sunt fericită și împăcată gândindu-mă la ceea ce mă așteaptă când viața mea se va termina pe pământ. Te încurajez să faci alegerea corectă, să-L iubești pe Dumnezeu din toată inima.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Isus ne pune foarte clar în fața responsabilității noastre; atitudinea noastră față de Dumnezeu, aici jos, este cea care ne determină viitorul pentru veșnicie. Nu există o a doua șansă. El a venit să ne deschidă raiul, a plătit prețul murind pe cruce, depinde

de noi să acceptăm sau nu această mântuire pe care ne-o oferă. La fel este și pentru copiii noștri, să continuăm să-i învățăm adevărurile Evangheliei, să-i încurajăm și să perseverăm în rugăciune, pentru ca inimile lor să se deschidă harului lui Dumnezeu sub acțiunea Duhului Sfânt.

50 - MARIA VREA SĂ-L ASCULTE PE ISUS

În ultima vreme, s-au întâmplat lucruri tulburătoare la școala lui Noa și a Aliciei. Au decis să vorbească cu părinții lor.

- Tata e acasă, cu atât mai bine! și-a spus Noa, vom putea să-i spunem, aș vrea să știu ce părere are. Dar înainte să aibă timp să deschidă gura

- Shh, copii! Sunt la telefon! Un moment mai târziu, s-au întors în sufragerie.

- Tată! Tată, ascultă! Trebuie să-ți spunem...

- Mai târziu, Alicia, ascult știrile. Mai târziu în seara asta...

- Bine, acum tată, poți să ne ascuți.

Avem ceva să-ți spunem.

- Îmi verific e-mailurile, termin un fișier și apoi voi fi cu voi. În sfârșit, e timpul să ne culcăm.

- Noapte bună, copii! Cât despre ce voiați să-mi spuneți, vom vedea mâine.

Ai trăit o astfel de situație? Ne simțim triști, că nu am avut acest moment de schimb, de împărtășire și de ascultare. Se pare că orice altceva este mai

important decât noi, că nu contăm sau contăm atât de puțin? Te poți întreba de ce vă spun asta astăzi? Pur și simplu pentru că Isus a trăit o situație similară. Ascultă cu atenție povestea și apoi vei răspunde la aceste două întrebări:

- Ce este cel mai important pentru Isus?

- Ce este important pentru noi?

Vei găsi această poveste la sfârșitul capitolului 10 din Evanghelia după Luca.

UN TIMP PENTRU TOT

Isus este pe drum cu ucenicii săi, Toma, Iacov, Ioan și ceilalți. Se opresc într-un sat. Marta îi invită.

- Veniți, veniți la noi acasă, vă puteți odihni, le spune ea, vă vom pregăti ceva de mâncare.

Isus se așază cu ucenicii săi și începe să vorbească. Le răspunde la întrebări, îi încurajează să creadă în el, le explică Cuvântul lui Dumnezeu.

Maria, sora lui Marta, se așază la picioarele lui Isus. Nu spune niciun cuvânt, dar ascultă cu atenție. Se inspiră din cuvintele lui.

Din când în când, auzim sunet de oale, ulcioare și oameni care vin și pleacă. Marta este cea care muncește din greu; aleargă să scoată apă, aprinde focul, pregătește turte cu fructe uscate, curăță legumele, le taie, le gătește și pune peștele pe grătar. Este ocupată peste tot. Nu se oprește; vrea să-i primească pe Isus și pe discipolii săi în cel mai bun mod posibil și mai sunt multe de făcut. Se supără pentru că se teme că nu va putea face acest lucru; timpul trece repede și nu vrea să întârzie.

Desigur, sora ei este acolo, dar stă și nu se mișcă. Marta a aruncat de mai multe ori o privire iritată, care voia să

spună:

- Deci, te-ai hotărât să vii să mă ajuți?

Dar Maria nu a văzut nimic; era complet captivată, absorbită de cuvintele lui Isus.

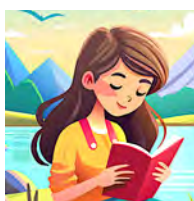

puține lucruri cu adevărat necesare. În realitate, îți spun, există un singur lucru esențial, și anume cel pe care l-a ales Maria; este partea cea mai bună, iar partea aceea, vezi tu, nimeni nu i-o poate lua.

Marta a oftat lung și tare, dar nimeni nu părea să observe. Toți stau acolo în liniște, ascultându-L pe Isus. În cele din urmă, nu mai poate suporta, explodează.

- Doamne, spune ea brusc, nu te deranjează că sora mea mă lasă singură să lucrez? Nu puteai să-i spui să vină să mă ajute!

- Marta, Marta, răspunde Isus, te îngrijorezi și te agiți pentru prea multe lucruri; sunt atât de

ȘI TU ȘI EU!

Marta și Maria îl cunoșteau pe Isus și a fost o onoare și o mare bucurie pentru ele să-l primească în casa lor, alături de ucenici. Voiau să-i facă pe plac, dar ați auzit, au reacționat în moduri complet diferite. Ați înțeles de ce? Isus ne spune. Au făcut ceea ce credeau că este cel mai important. Marta credea că cel mai important lucru era să-și primească oaspeții cât mai bine posibil. Pentru Maria, cel mai important lucru era să se bucure de prezența lui Isus, să se oprească, să se așeze la picioarele Lui ca să-L asculte. Voia să-și umple inima cu cuvintele lui Isus.

A greșit Marta cu ceva? Nu, deloc! Dar a ratat esențialul. Isus i-a explicat că nu a făcut cea mai bună alegere, nu a ales partea potrivită. A devenit foarte agitată, furioasă, îngrijorată și nu a profitat de acest moment special în care Isus era acolo, foarte aproape de ea, în casa ei. A ratat esențialul, și-a petrecut ziua fără să audă ce voia Isus să-i spună; tocmai acesta era cel mai important lucru.

Și pentru tine, ce este cel mai important?

Ai un moment de liniște, în care te așezi, ecranele sunt stinse, nu mai este zgomot în jurul tău și mai ales în inima ta, un moment în care gândurile tale nu aleargă încoace și încolo, ci în care te concentrezi asupra prezenței lui Isus?

Citești un pasaj din Evanghelie, te rogi, cânti, îi mulțumești și îl ascuți. El îți poate vorbi printr-o poveste din Evanghelie pe care ai citit-o, dar poate vorbi și în inima ta, un gând, o idee, un cuvânt care te face să te simți bine, te încurajează, îți dă un răspuns la întrebările tale.

Asta nu te va împiedica să-ți faci temele, să-ți ajuci părinții și să te distrezi, dar nu uita că există un timp pentru fiecare lucru.

Acest moment cu Domnul, Isus spune că și pentru tine, este foarte important.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

„Nu este momentul să ne distrăm! Este timpul să ne facem temele, să punem masa, să ne culcăm, să închidem telefonul, să facem curat în cameră, să ne vizităm bunicii etc..”

În fiecare zi, repetăm aceleași lucruri și uneori ne obosec, dar avem dreptate să continuăm să le facem. Astfel, le insuflăm copiilor noștri valori, ceea ce considerăm important pentru ei: sănătatea, munca, echilibrul fizic și mental.

Dar ce importanță acordăm vieții lor spirituale, timpului lor personal cu Domnul? Ce facem pentru a-i ajuta să se oprească o clipă la picioarele Domnului, să mediteze la Cuvântul Său?

- Un timp pentru toate lucrurile! Asta ne repetă Domnul și nouă, adulților.

Dar în această viață agitată în care atâtea griji, preocupări și activități multiple ne asaltează, în care totul ni se prezintă ca fiind absolut necesar, Ce facem? Avem scara corectă de valori?

Prin Cuvântul Său, Isus ne luminează cu privire la adevărata valoare a lucrurilor; astfel putem face alegerile corecte, lua deciziile corecte și găsi partea bună care nu ne va fi niciodată luată.

51 – IERTAREA

Astăzi vom vorbi despre iertare. Ai avut deja ocazia să-i ceri iertare tatălui tău, mamei tale sau, să ne imaginăm, că este unul dintre prietenii tăi care s-a comportat rău față de tine. Te explici eu el îți spune „ceea ce am făcut a fost greșit, îți cer iertare”; îl ierți și problema se rezolvă, se uită. Dacă se întâmplă asta a doua oară. Îl ierți. Dar a treia, a patra, a cincea oară, cum poți reacționa? Te porți ca și cum totul ar fi în regulă? Dar, în realitate, s-a întâmplat ceva care pune o umbră, o separare între tine și el, ai fost rănit. Refuzi să-l ierți, să te răzbuni? Nu veți mai fi prieteni adevărați. Poți, de asemenea, să te hotărăști să-l ierți. Asta ne spune Isus să facem; nu este întotdeauna ușor, dar explică de ce într-o parabolă. Regele îl reprezintă pe Dumnezeu, iar slujitorii ne reprezintă pe noi, pe tine și pe mine.

UN REGE BUN ȘI UN SLUJITOR RĂU

Iată că vine regele! Iată că vine regele! anunță slujitorii. A venit să se informeze ce se întâmplă în împărăția lui!

Unul după altul, slujitorii se înfățișează în fața regelui pentru a da socoteală pentru faptele lor.

Problema este că au datorii care vor trebui plătite, dar cum? Unul dintre ei are o datorie uriașă de zece mii de talanți - milioane de euro - și și-a continuat viața fără să-și facă griji pentru asta. Poate și-a imaginat că regele nu-i va cere niciodată socoteală sau că va ajunge la o înțelegere cu el?

- Deci, prietene, ce ai făcut?, întreabă regele.

Slujitorul, foarte jenat, nu are nimic de spus, nimic ca să se apere. Este confuz, știe că a greșit și că va fi condamnat.

- Din moment ce nu-ți poți plăti datoria, continuă regele, ști ce te așteaptă, ce meriti! Slujitori! Vindeți tot ce are, vindeți-i bunurile și familia! Vindeți tot ce are, pentru ca datoria lui să fie plătită!

Slujitorul este devastat! Știe că este pierdut; este vina lui, nu și-a achitat datoriile. Se aruncă la picioarele regelui și se prosternează:

- Ai răbdare cu mine, o, rege! Îl imploră el, îți voi plăti totul, îți voi rambursa totul! Ai milă de mine!

Îi este imposibil să plătească și regele știe bine acest lucru; în fața necazului și a rugăciunilor slujitorului său, are milă. Este un rege bun, plin de compasiune.

- Du-te, îi spune el, îți anulez toată datoria, nu-mi mai datorezi nimic, te iert.

Slujitorul nu-și poate crede urechilor.

- Cum este posibil, își spune el. Cum poate regele să facă așa ceva? Nu-i mai datorez nimic, nici măcar o centimă, mi-a șters datoria! Regele mi-a iertat totul! Nu mi-aș fi putut imagina așa ceva niciodată!

Ce ușurare pentru mine și familia mea!

Într-adevăr, este liber, nu pentru că merită, ci pentru că Regele i-a acordat iertarea. Încântat, se duce să se reunească cu familia sa.

Pe drum, vede un slujitor ca el.

- Ei bine, ei bine, își spuse el, dar... i-am împrumutat o sută de lei - câteva zeci de euro - Ah, dar ticălosul nu mi i-a dat înapoi încă, putem să ne reglam conturile!

- Hei, i-a spus el aspru, îmi datorezi bani și mi-i vei da înapoi fără întârziere!

- Ascultă-mă, a spus celălalt, nu pot momentan, dar îți promit, îți voi da înapoi cât de curând posibil!
 - În niciun caz! Acum o să-mi plătești ce-mi datorezi!
 - Ai răbdare, îți voi plăti totul! Îți promit, dă-mi puțin timp.
 Servitorul e roșu de furie.
 - Acum vreau banii mei!
 Săracul se aruncă la picioarele lui și imploră îndurare...
 - Ai milă de mine, îți voi plăti, imploră el.
 Dar nimic nu merge. Servitorul cheamă gărzile și îl închid.

Oamenii au văzut scena.

- E un scandal, spun ei, ați văzut cum s-a comportat!
 E inacceptabil! Nu putem lăsa să se întâmple asta, e prea grav!

Se duc să-i spună regelui ce s-a întâmplat. Regele este foarte bun, dar iubește și ceea ce este drept și nu se lasă batjocorit. Așa că îl cheamă pe slujitorul rău.

- Ce ai făcut? îi spune. Când ai venit la mine, nu ți-am ascultat rugămințile? Nu ți-am arătat milă? Nu te-am iertat? Și tu, nu ar fi trebuit să ai și tu milă de tovarășul tău, așa cum mi-a fost milă de tine? Ești un om rău, vei fi pedepsit după răutatea ta! Și slujitorul rău ajunge în închisoare.

ȘI TU ȘI EU!

În această parabolă, Isus ne învață că slujitorul are o datorie imensă, iar regele șterge această datorie. Îl iartă, șterge totul; slujitorul nu mai are nimic de plătit, este liber! Regele din această poveste îl reprezintă pe Dumnezeu, iar slujitorii ne reprezintă pe noi, pentru că toți îi datorăm o datorie. Desigur, nu-l datorăm bani, dar de fiecare dată când nu-l ascultăm, este ca o datorie. Nu o putem plăti și merităm să fim pedepsiți, dar dacă îi cerem sincer iertare, El este gata să ne arate har, să ne ierte, ne șterge datoria, neascultarea. Cineva ar putea spune: dar nu este corect! Este prea ușor pentru Dumnezeu să ne ierte așa! Știți de ce o face? Pentru că există cineva care a plătit pentru noi, este Isus, El a fost pedepsit în locul nostru. Înțelegi de ce este important să credem în Isus și să-L iubim?

Ce ne mai spune Isus în această parabolă? Este că acum, că suntem iertați, și noi îl vom ierta pe cel care ne cere iertare. Când Dumnezeu mi-a spus: „Te iert”, mi-a spus și: „Fă și tu, și dacă îți este prea greu să ierți, dacă nu poți, cere-Mi și te voi ajuta”.

Puteți reciti această poveste în ultima parte a capitolului 18 din Evanghelia după Matei.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Iertarea este ceea ce ne cere Dumnezeu; fiind iertați de păcatele noastre, trebuie să iertăm. Iertarea este o dovadă de iubire, la fel cum este cererea de iertare. Nu este ceva natural pentru noi, nici pentru copiii noștri. Îi putem însoți în acest proces și în

această învățare a iertării, iar dacă am fost nedreți față de ei, să le cerem iertare.

Iată câteva lucruri la care să vă gândiți și pe care le puteți împărtăși cu copiii voștri în funcție de vârsta lor.

Ce înseamnă: „L-am iertat”?

- ✓ Nu mai am nimic împotriva lui
- ✓ M-a rănit, dar am renunțat la furia, la amărăciunea mea, recunoscând în același timp că am fost rănit.
- ✓ S-ar putea să dureze ceva până mă vindec, pentru că nu e nimic, e o rană
- ✓ S-ar putea să existe consecințe pentru el, pentru că este responsabil pentru acțiunile sale, dar, din partea mea, decid să nu mă răzbun.

52 - ÎNVIEREA LUI LAZĂR

Îți amintești de Marta și Maria, cele două surori cărora le plăcea să-L primească pe Isus în casa lor? În timp ce Marta pregătea mâncarea, Maria s-a așezat la picioarele lui Isus ca să-L asculte. În această familie era și Lazăr, fratele lor; toți trei erau prieteni apropiați ai lui Isus și totuși, într-o zi, o mare nenorocire i-a lovit. Împreună, vom descoperi ce s-a întâmplat și cum i-a făcut Isus să aștepte înainte de a veni să-i vadă. Vei găsi această relatare în capitolul 11 din Evanghelia după Ioan. Ascultă cu atenție și vei putea răspunde la întrebarea mea: De ce a așteptat Isus înainte de a răspunde chemării Martei și Mariei?

ISUS DĂ O VIAȚĂ NOUĂ

Marta, Maria și fratele lor Lazăr locuiesc în micul sat Betania. Îl iubesc foarte mult pe Isus și sunt întotdeauna foarte fericiți când vine să-i vadă. Într-o zi, Lazăr se îmbolnăvește, foarte grav. Se pare că este pe cale să moară.

- Dacă Isus ar fi aici, l-ar vindeca, spun Marta și Maria, foarte îngrijorate.

Ei trimit pe cineva să-l avertizeze:

- Doamne, fratele nostru Lazăr, pe care-l iubești, este bolnav.

Când Isus aude vestea, le spune ucenicilor săi:

- Această boală nu va duce la moarte, ci va sluji spre glorificarea lui Dumnezeu; este o ocazie de a manifesta gloria Fiului lui

Dumnezeu. Și, deși este foarte atașat de această familie, mai rămâne acolo două zile.

În a treia zi, le spune ucenicilor:

- Prietenul nostru Lazăr a adormit; mă duc să-l trezesc!

- Doamne, dacă doarme, este pentru că este deja pe calea însănătoșirii!

De fapt, Isus vrea să le spună că Lazăr este mort, dar ei înțeleg că vorbește despre un somn obișnuit.

- Lazăr a murit!, le-a spus el clar, și mă bucur pentru voi că nu am fost acolo. Aceasta vă va întări credința. Dar acum haideți să mergem la el!

Au pornit. Când au ajuns în Betania, au descoperit că prietenul lor era deja în mormânt de patru zile. Mulți iudei veniseră la Marta și Maria ca să le consoleze pentru moartea fratelui lor.

Când a aflat Marta că Isus se apropia de sat, a ieșit să-L întâmpine.

- Doamne i-a zis ea, dacă ai fi fost aici, fratele meu n-ar fi murit. Dar știu și acum că orice vei cere de la Dumnezeu, îți va da.

- Fratele tău va învia!, i-a zis Isus.

- Știu, i-a răspuns Marta, că va învia în ziua de apoi, la învierea morților."

- Eu sunt învierea și viața, i-a zis Isus; și oricine crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi. Poți crede?"

- Da, Doamne, a răspuns ea, cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul care a fost vestit!"

Cu aceste cuvinte, a plecat. Apoi, în secret, a chemat-o pe sora ei și i-a șoptit la ureche:

- Maria, Isus este aici și te cheamă!

Cu o săritură, Maria s-a ridicat și a alergat la El. Prietenii ei au urmat-o:

- N-o vom lăsa singură; cu siguranță se duce la mormânt să plângă acolo, au spus ei.

De îndată ce l-a văzut pe Isus, Maria s-a aruncat la picioarele Lui și a zis:

- Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu n-ar fi murit.

Când a văzut-o plângând, precum și pe toți iudeii care veniseră cu ea, s-a întristat.

- Unde L-ați pus?, a întrebat El.

- Vino, Doamne, și vei vedea.

Isus a simțit o imensă compasiune pentru prietenii Săi îndoliați și pentru toți acei oameni aflați în durerea lor. A fost profund mișcat de o asemenea durere și a început să plângă.

- Vedeți cât de mult îl iubea, au spus unii, în timp ce alții au remarcat:

- El, care a dat vedere orbilor, nu putea să-l împiedice pe Lazăr să moară?

Isus S-a supărat foarte tare când a văzut mormântul. Era o peșteră cu o piatră mare la intrare.

- Dați piatra la o parte!, a poruncit Isus.

Marta s-a înspăimântat:

- Doamne, a zis ea, „nu face una ca asta. Este acolo de patru zile; trebuie să miroasă deja urât!

- Marta! Nu ți-am spus că, dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?

Piatra a fost dată la o parte. Mormântul era întunecat. Isus și-a ridicat privirea spre cer și a zis:

- Tată, îți mulțumesc că mi-ai ascultat rugăciunea. Știu că întotdeauna mă asculți, dar spun aceasta din cauza tuturor acestor oameni care stau în jurul meu, ca să creadă că Tu M-ai trimis.”

Apoi a strigat cu glas tare:

- Lazăre, ieși afară și vino!

Mulțimea a fost uimită... și iată mortul, cu mâinile și picioarele înfășurate în bandaje și fața acoperită cu o pânză.

- Scoateți bandajele și lăsați-l să plece! a spus Isus.

Lazăr umbla, respira, privea, vorbea și era viu. Isus l-a trezit din somnul adânc al morții. A înviat! Printre evreii care au fost martori la această mare minune, mulți au început să creadă în Isus; au recunoscut că El era într-adevăr Fiul lui Dumnezeu. În familie, lacrimile și jalea au făcut loc bucuriei și recunoștinței. Marta și Maria și-au găsit din nou fratele! Așa cum le spusese Isus, au văzut slava lui Dumnezeu!

ȘI TU ȘI EU!

Să revenim la întrebarea noastră: de ce a așteptat Isus înainte de a răspunde chemării Martei și a Mariei? Dacă ar fi venit repede, l-ar fi putut vindeca pe Lazăr, dar avea un alt plan. Voia să scoată în evidență slava și puterea lui Dumnezeu; a învia un mort este mai impresionant și mai glorios decât vindecarea unui bolnav. Așa că a așteptat câteva zile, pentru ca nimeni să nu se poată îndoi de moartea lui Lazăr; oamenii o văzuseră și îl puseseră în mormânt. Înviindu-l, Isus le-a arătat tuturor că El era cu adevărat Fiul lui Dumnezeu.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

În acest pasaj din Evanghelie, avem învățăături despre moarte și consecințele ei, dar și sfaturi prețioase care să ne ajute să o înfruntăm și să-i înconjurăm pe cei care trăiesc această tragedie. Totul este prezentat acolo: durerea despărțirii, lacrimile, mângâierea prietenilor, realitatea învierii morților în ziua de apoi, imensa compasiune a lui Isus și, în final, manifestarea glorioasă a divinității Sale. Chiar dacă copiii noștri nu înțeleg totul, este important să știe că Isus este învierea și Viața. Făcându-i să învețe pe de rost acest:

„Isus este învierea și Viața”,
le plantați o sămânță bună în inimile lor.

53 - OMUL CARE ÎI SPUNE MULȚUMESC LUI ISUS

Îți propun o mică ghicitoare! Care este acest cuvânt pe care îl învățăm copiilor încă de la o vârstă fragedă și pe care îl rostim de mai multe ori pe zi? Nu l-ai găsit? Îți dau un indiciu: când ni se dă ceva și uiți să-l spui, ni se spune „ai putea spune...!” Da! Acest cuvint este MULȚUMESC! Nu ne dăm întotdeauna seama cât de important este, pentru noi și pentru ceilalți, să spunem mulțumesc și totuși este bun pentru orice: pentru sănătate, moral, școală, joacă, muncă și, de asemenea, pentru a ne simți bine. A spune mulțumesc înseamnă a exprima recunoștință.

Într-o zi, niște oameni cărora Iisus le făcuse bine nu i-au spus mulțumesc. Ști tu ce s-a întâmplat? Vei descoperi acest lucru ascultând această poveste, pe care o poți reciti în Evanghelia după Luca, capitolul 17.

CEI ZECE LEPROȘI

Iisus și ucenicii săi merg la Ierusalim. Ei urmează granița dintre două regiuni, Samaria și Galileea. Se apropie de un sat când zece bărbați ies în întâmpinarea lor, dintre care unul este un locuitor al Samariei, un samaritean. Sunt îmbrăcați ponosit. Ucenicii îi văd venind cu îngrijorare.

- Sunt leproși! Ce spectacol! își spun ei.

- Să sperăm că nu vor veni la noi!

- Nu, uite! Nu mai avansează, cu atât mai bine!

Într-adevăr, acești oameni se opresc la o bună distanță.

Respectă legea care le interzice să se apropie de sat. Deoarece sunt contagioși, nu pot avea contact cu nimeni. Și-au părăsit

familia, prietenii, munca. Sunt condamnați să trăiască separați de toată lumea. Viața lor este tristă. Suferă în permanență pentru că boala progresează zi de zi și știu că nu se vor vindeca niciodată. Sunt mutilați și desfigurați îngrozitor. Sunt înspăimântători; toată lumea fuge de ei.

Ucenicii sunt ușurați să-i vadă rămânând unde s-au oprit. Dar, dintr-o dată, tresar când aud strigătele leproșilor:

- Isuse, Isuse, Isuse! Învățătorule! Ai milă de noi!

- Te rugăm, ai milă, vindecă-ne!

Este impresionant să-i vezi și cu atât mai mult să auzi aceste strigăte de suferință. Iisus însuși nu este nici înspăimântat, nici speriat, dar pe chipul său se poate citi o compasiune imensă. Ce va face? Se va apropia de ei și îi va atinge?

Le spune:

- Duceți-vă și arătați-vă preotului!

Ucenicii nu înțeleg; aici toată lumea știe foarte bine că un leproș poate merge la preot doar atunci când nu mai există

urme ale bolii. Așa că preotul verifică și declară oficial că bolnavul este vindecat și își poate relua o viață normală. Dar nu s-a întâmplat nimic, lepra nu a dispărut. Cum pot ei să meargă înaintea preotului? Este imposibil! Totuși, Iisus le cere să meargă, pentru că pentru el, ei sunt deja vindecați.

Vor asculta? Asta ar însemna că ei cred că ceea ce spune Iisus este adevărat, chiar dacă încă nu văd.

Fără întârziere, Cei zece leproși au pornit spre casa preotului. Le era greu să meargă, căci boala îi slăbise foarte mult, dar au mers.

Pe drum, unul dintre leproși s-a oprit și s-a uitat la tovarășul său.

- Pielea ta... pielea ta, uite... s-a schimbat! E ca nouă, complet netedă!

Și întorcându-se către altul, i-a spus:

- Dar și tu... cicatricile tale au dispărut!

- Și eu la fel! Uite!

- Suntem cu toții vindecați, toți zece! Complet vindecați! Nu mai sunt urme de lepra noastră! Au început să alerge, sărind de bucurie.

- E minunat! Suntem vindecați!
- Să ne grăbim! Cu cât îl vedem mai repede pe preot, cu atât mai repede vom fi acasă!
- Abia aștept să mă reunesc cu familia mea; nu mă vor recunoaște!
- Aceasta este cea mai fericită zi din viața mea!

Deodată, samariteanul s-a oprit și si-a zis.

- Dar... dar Isus a fost cel care ne-a vindecat! El a fost cel care a făcut această minune! Ne-a redat sănătatea. O viață nouă începe datorită Lui. Dar ce fac eu aici? Nu e corect! Trebuie să-L găesc și să-i mulțumesc.

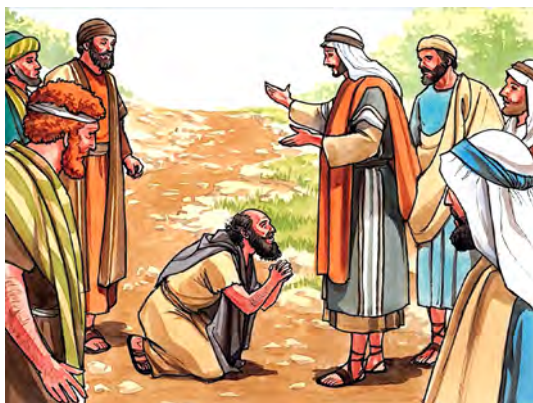
Se întoarce către prietenii săi, dar aceștia nu mai sunt acolo, au dispărut.

Se întoarce și aleargă în direcția opusă, cântând cu voce tare

- Slavă Domnului, Slavă Domnului care m-a vindecat!

Puținilor oameni pe care îi întâlnește, îi întreabă:

- Unde este Isus? L-ați văzut trecând? Vreau să-L găesc pentru că El m-a vindecat de lepră!

Când îl găsește, se aruncă la picioarele Lui, cu fața în jos; se prosternează și spune:

- Doamne! Mulțumesc! Din toată inima, îți mulțumesc! Cum mi-ai spus, sunt complet vindecat! Lepra a dispărut, îți mulțumesc, ai făcut o minune atât de mare pentru mine.

Isus s-a uitat în jur și, cu mare tristețe, i-a spus:

- Erați zece leproși, toți zece ați fost vindecați, nu-i așa? Unde sunt ceilalți nouă? Niciunul dintre ei nu s-a gândit să se întoarcă să-L laude pe Dumnezeu și să-L mulțumească? Deci ești singurul care s-a întors.

Omul este rușinat de ingratitudea, de lipsa de recunoaștere

a camarazilor săi și nu mai îndrăznește să se ridice. Atunci Isus i-a zis:

- Ridică-te, prietene! Poți să te duci acasă! Credința ta te-a mântuit!

Acest om se ridică cu inima plină de recunoștință și iubire pentru Isus. Este vindecat, Isus l-a mântuit!

ȘI TU ȘI EU!

Acum știi ce s-a întâmplat. Pentru că acești oameni, care au fost vindecați, nici măcar nu s-au întors să-i mulțumească și să-i dea glorie lui Dumnezeu, Isus a exprimat, în fața tuturor celor care erau acolo, tristețea inimii sale. De asemenea, i-a spus samariteanului că a făcut bine că s-a întors să-i spună recunoștința, iubirea și adorația sa.

Te încurajez să spui Mulțumesc, simplu, cu propriile tale cuvinte. Poți să o faci oricând și oriunde dorești; mulțumirile tale vor fi întotdeauna primite cu bucurie.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Suntem uneori șocați de ingratitudea copiilor care cred că li se datorează totul. Dar totul poate fi învățat, inclusiv recunoștința!

Trebuie să-i învățăm, de la o vârstă fragedă, să spună mulțumiri lui Dumnezeu și oamenilor, începând cu părinții lor și cu toți cei care au grijă de ei.

Uneori au dificultăți în a-i mulțumi lui Dumnezeu pentru că nu știu de ce, dar îi puteți ajuta amintindu-le de tot ceea ce Dumnezeu le dăruiește în fiecare zi.

Vă las cu acest frumos verset 15 din Psalmul 50:

Cheamă-Mă în ziua necazului; te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi.

54 - ROAGĂ-TE FĂRĂ SĂ TE DESCURAJEZI

Recent, părinții lui Yanis s-au întâlnit cu profesorul său. „Yanis a făcut progrese bune”, le-a spus el, „dar în ultima vreme s-a lenevit, trebuie să se trezească!” Înțelegi ce înseamnă asta? A început bine, dar sunt prietenii lui, jocurile, tachineările, ecranele și rezultatele muncii sale care nu au fost atât de bune pe cât credea. Pe scurt, multe lucruri care fac că, încetul cu încetul, a început să muncească mai puțin. S-a lenevit, puțin descurajat. E timpul să se trezească. Avertismentele și încurajările din partea părinților și profesorilor săi îl vor ajuta să se pună din nou pe picioare.

- Dacă perseverează în munca sa, va reuși, adaugă profesorul.

- Perseverați chiar dacă rezultatele nu sunt încă acolo, este ceea ce le-a spus odată Isus ucenicilor săi: - Perseverați în rugăciune și nu vă descurajați când Dumnezeu nu răspunde imediat.

Vom asculta parabola pe care El le-a spus-o și, la sfârșit, vei putea răspunde la întrebarea mea: De ce este important să perseverăm în rugăciune?

Este în capitolul 18 din Evanghelia după Luca, că vei găsi această parabolă a femeii perseverente.

EA CERE IAR ȘI IAR

Ucenicii sunt adunați în jurul lui Isus, care le spune o parabolă:

O femeie îmbrăcată în negru bate la ușa unei case mari și frumoase. Toc, toc, toc...

- Deschideți-mi ușa, domnule judecător! Deschideți ușa, vă implor!

Nimic nu se mișcă... Femeia continuă.

- Deschideți-mi ușa! Știu că sunteți acolo!

După un lung moment, ușa se deschide ușor pentru a dezvălui un bărbat cu fruntea încruntată și maxilarul încreștat, vizibil furios

- Iarăși! m-ați deranjat de cel puțin de zece ori, iarăși dumneavoastră!

- Îmi pare rău, Onorată Instanță; trebuie neapărat să vă vorbesc!

- Nu am timp de pierdut cu dumneavoastră. Plecați!

El e deja pe punctul de a închide ușa, dar ea insistă:

- Onorată Instanță, oamenii ăștia îmi fac rău de un an. Profită de situație pentru că sunt văduvă și nu am pe nimeni să mă apere, știți asta

Judecătorul ridică din umeri.

- Dumneavoastră sunteți judecător. Așa că faceți-mi dreptate! Îmi cer doar drepturile, nimic altceva!

Devine din ce în ce mai enervat și nerăbdător să o vadă plecând.

- Mă voi gândi la asta!

- Asta spuneți mereu și nu faceți niciodată nimic.

- Da, da, mă voi gândi la asta, dar pleacă acum, sunt ocupat. Haide, haide! Plecați!

Îi închide ușa în nas.

La întoarcere, se întâlnește cu o prietenă.

- Deci, cum a fost?

- La fel ca de obicei! Omul ăsta chiar n-are inimă; totuși știe foarte bine că sunt văduvă și că n-am bani. Refuză să-mi facă dreptate chiar dacă îmi iau puținul pe care îl am.

- Este o rușine! Omului ăstuia nu-i pasă ce cred oamenii. El nu se teme de Dumnezeu, și totuși într-o zi va trebui să dea socoteală pentru asta. Ce ai de gând să faci acum?

- Mă voi întoarce de câte ori va fi nevoie!

Între timp, judecătorul încearcă să se calmeze.

- E foarte enervantă femeia aceasta! M-a înfuriat atât de tare! Dacă se întoarce, o dau afară!... mormăie el. Se lasă în scaun și se gândește îndelung.

- Oh! Dar am lucruri mai bune de făcut, își spune, mă voi ocupa de ea și ea nu va mai veni să mă deranjeze! E cea mai bună modalitate de a scăpa în sfârșit de ea! Altfel, e capabilă să se întoarcă în fiecare săptămână!

Câteva zile mai târziu, văduva se întoarce la judecător...

- Intrați, mă voi ocupa de domneavoastră, vom rezolva plângerea și vă vom restabili drepturile. Vă voi semna documentul acum!

Isus se uită la ucenicii săi și le spune:

- Înțelegeți ce înseamnă această poveste? Dacă un judecător, rău și nedrept ca acesta, a răspuns în sfârșit la cererea acestei femei, este pentru că ea a perseverat; Cu cât mai mult Dumnezeu, Tatăl vostru care este în ceruri, care este drept și bun, chiar dacă întârzie, nu va răspunde la rugăciunea copiilor Săi care sunt nefericiți și care strigă către El, zi și noapte? Nu-i va ajuta El? Vă spun că El le va răspunde. Le va face dreptate dacă au încredere în El. Rugați-vă și nu vă lăsați bătuti!

ȘI TU ȘI EU!

Uneori ne rugăm și Dumnezeu nu răspunde imediat. Poate că ți s-a întâmplat asta. Atunci s-ar putea să ne descurajăm și să nu ne mai rugăm. Dar în această parabolă, Isus ne încurajează să mergem mai departe, să perseverăm. De ce? Ei bine, aceasta este întrebarea pe care ne-am pus-o: De ce este important să perseverăm în rugăciune? Și iată răspunsul: trebuie să perseverăm pentru că Tatăl nostru din ceruri este drept și bun. El aude rugăciunile noastre, strigătele noastre, rugămințile noastre și răspunde întotdeauna. El are mereu grijă de noi, dar El știe când și cum va răspunde. El ia în considerare ce este mai bine pentru noi, pentru tine, precum și pentru mine. El poate spune „Da!”, „Nu!” sau „Așteaptă!”; acestea sunt răspunsuri.

Așa că te încurajez să continui să te rogi cu perseverență și încredere, așa cum ne spune Isus.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Majoritatea copiilor sunt spontani și entuziaști. Le place ca lucrurile să se miște repede și adesea le lipsește răbdarea. Trăiesc clipa, apeși un buton și acolo este răspunsul, dar cu Dumnezeu nu este la fel. El nu va răspunde neapărat imediat și ei pot fi dezamăgiți. Așadar, este important să le reamintim că Dumnezeu este întotdeauna atent la rugăciunile lor, că îi iubește și că, cu siguranță, le va da cel mai bun răspuns la momentul potrivit.

55 - ISUS ȘI COPIII

Ai observat ce se întâmplă când vedem un copilăș? Îi zâmbim, vorbim cu el, îl complimentăm și uneori chiar facem grimase! Tata, mama, bunicul, bunica, frați și surori, întreaga familie face tot ce poate pentru ca acest micuț să fie fericit. Le pregătim mâncare bună, potrivită vârstei lor. Și râsul? Știți acele momente când ne jucăm de-a v-ați ascunselea cu cei mici?

E minunat, râdem când îi vedem râzând.

Ah! Acești micuți! Ocupă mult spațiu în casă și mai ales în inimile noastre. De ce toate astea? Pentru că, desigur, îi iubim și vrem să fie fericiți.

Și Dumnezeu, cum îi vede pe acești copilăși? Se interesează de ei, are atât de mult de-a face cu adulții?

Asta vom vedea acum ascultând un episod din Evanghelia după Marcu; Îl veți găsi din nou în capitolul 10.

La sfârșitul poveștii, vei putea răspunde la întrebarea mea: De ce s-a mâniat Isus?

- Uite! Uite, acolo, e Isus!

- Da, este El! Haideți să-L vedem; îi vom aduce copii ca să-i poată binecuvânta!

Încântați la ideea de a-L vedea pe Isus și de a vorbi cu El, copiii înaintază repede.

- O, mamă, hai să alergăm! Vom fi primii acolo!

Mamele îi urmează, ținându-i pe cei mici în brațe.

Isus terminase de vorbit cu un grup de bărbați care tocmai plecau.

- Chiar e bine, își spun mamele. Este singur cu discipolii săi. Vom putea să ne apropiem de El!

Își grăbesc pasul; copiii sunt aproape acolo, dar discipolii intervin.

- Ce faceți aici? Vedeți că o să-L deranjați pe Învățător! Ei, se încruntă și chiar capătă o expresie severă.

- Vorbim ca niște adulți, nu aveți ce căuta aici. Mergeți la joacă! Nu vrem copii aici!

Întorcându-se către mame, le muștră:

- De ce aduceți toți acești copii la Isus? Nu au ce căuta aici, acesta nu este locul pentru copii. Trebuie să-i lăsați acasă! Îi vor deranja pe adulți, sunt prea mici. Duceți-i acasă! Haideți, întoarceți-vă! Când vor fi mai mari, se vor putea întoarce să-L vadă pe Isus!

Fețele zîmbitoare ale mamelor se întunecă.

- O! Ce dezamăgită sunt! își spun ele. Le-ar fi plăcut atât de mult ca Isus să-și pună mâinile pe ei. Copiii, înspăimântați, se ascund în rochițe, iar cei mici, înspăimântați, sint, gata să plângă. Mamele sunt pe punctul de a pleca.

Dar Isus, care a văzut și a auzit totul, iese înainte. Pare foarte, foarte mânios.

S-a uitat la ucenicii săi și le-a zis: „Dar ce faceți? De ce îi izgoniți? Lăsați-i să vină la Mine și nu-i opriți, pentru că Împărăția lui Dumnezeu este a copiilor mici și a tuturor celor ca ei. Da, adevărat vă spun: Cine nu primește Împărăția lui Dumnezeu cu simplitatea inimii și cu încrederea unui copilăș nu va intra niciodată în ea.

Ucenicii nu mai știu ce să spună; își pleacă capetele, rușinați. Își dau seama că au făcut o greșală uriașă, pentru că nu s-au gândit niciodată că Isus ar putea fi interesat de copii și că venise și pentru ei.

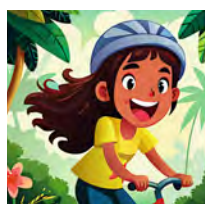
Fața lui Isus se luminează și le spune mamelor și copiilor:

- Veniți! Apropiați-vă!

Liniștiți, copiii aleargă la Isus și se adună în jurul Lui. Sunt foarte bucuroși pentru că îl văd de aproape și îl pot atinge. Înțeleg că Isus nu îi respinge.

Mamele se apropie cu micuții lor.

Isus avansează spre ele și ia pe rând fiecare copilăș în brațe. Își pune mâinile pe ei și îi binecuvântează. Ucenicii privesc uimiți; Tocmai au învățat o mare lecție: că Isus primește și binecuvântează și copiii mici.

ȘI TU ȘI EU!

Vă amintiți întrebarea mea: de ce s-a mâniat Isus? Isus s-a mâniat pentru că ucenicii i-au alungat pe mame și pe copii, căci, nu voiau ca ei să se apropie de El. Încă nu înțeleseseră cât de mult iubește Isus copiii. Eu spun: „Bravo, mamelor! Ați avut dreptate să veniți și păcat pentru cei care nu erau mulțumiți!”

Dar de ce credeți că au venit? Da! Pur și simplu, pentru că credeau că Isus îi iubește pe copiii lor, chiar și pe cei mai mici, și că le va face bine.

Și tu, crezi că te iubește și vrea să te binecuvânteze? Că vă iubește frații și surorile mai mici, dacă aveți?

Te încurajez să te apropii de El în rugăciune și să-i ceri să te binecuvânteze. Chiar dacă esti foarte tânăr, El te va binecuvânta.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Incidentul relatat în acest pasaj arată clar că Evanghelia este o veste bună pentru copii, chiar și pentru cei foarte mici. Deși multe adevăruri le scapă, esențialul este ca ei să înțeleagă că Isus îi iubește.

Rolul nostru de părinți este să „îi aducem la Isus”, având grijă să nu punem bariere între El și ei, de exemplu folosind un limbaj prea complicat, o strictețe excesivă, cerințe excesive care să-i îndepărteze sau cuvinte negative, disprețuitoare.

Să ne amintim adesea de versetul 14 din Evanghelia după Marcu, capitolul 10:

***Lăsați copilășii să vină la Mine și nu-i opriți,
căci Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei.***

Isus are o dragoste specială pentru copii și vrea să le preia viața în mână. În încheiere, vă împărtășesc acest mic cuvânt de încurajare din partea unui pastor adresat publicului său:

Dăruiți copiilor tot ce e mai bun din voi..

56 - CUM SĂ MERGI ÎN RAI

Astăzi vom întâlni un tânăr care vine la Isus cu o întrebare foarte importantă. Vrea să știe cum să merite să meargă în rai. Este o întrebare interesantă, nu-i așa? Crede că face totul foarte bine, dar să vedem ce-i va spune Isus.

Vei găsi această poveste în capitolul 10 din Evanghelia după Marcu.

Iată întrebarea noastră: De ce a plecat tânărul atât de trist?

TÂNĂRUL CARE AVEA UN IDOL ÎN INIMA SA

Isus și ucenicii săi sunt în drum spre un alt sat. Abia au făcut câțiva pași când un tânăr vine în fugă. De îndată ce este lângă Isus, cade în genunchi înaintea Lui.

Are o întrebare care îl frământă de mult timp. Unde va merge când va muri?

Se gândește adesea la rai și la iad și, bineînțeles, nu ar vrea să meargă în iad, dar nu este sigur că va merge în rai.

Îl întreabă pe Isus:

- Învățător bunule, ce lucru bun trebuie să fac ca să dobândesc viața veșnică, ca să merit să merg în rai?

- Dacă vrei să ai viață veșnică, pune în practică poruncile lui Dumnezeu.

- Și care porunci?

- Le știi! De exemplu: să nu ucizi, să nu furi, să nu minți despre alții, să nu faci rău nimănui, să-ți cinstești tatăl și mama și apoi să-ți iubești aproapele ca pe tine însuși.

Iată, tânărul este asigurat.

- Toate acestea! Dar, eu încerc să fac asta de când eram mic. Ce-mi mai lipsește?

Isus îl privește cu mare afecțiune pentru că vede că acest tânăr vrea cu adevărat să asculte de poruncile lui Dumnezeu, să facă binele, dar este ceva care îi scapă complet.

Isus îi va dezvălui ce este în inima lui și îl împiedică să meargă în rai.

- Vezi, tinere, îți lipsește un lucru. Du-te! Vinde ce ai și dă banii săracilor și vei avea o comoară în cer. Și după aceea, întoarce-te și urmează-Mă.

Tânărul devine foarte trist.

Se gândește la casa lui luxoasă, la câmpurile lui acoperite cu măslini, la viile lui și apoi la bijuteriile lui, la banii lui.

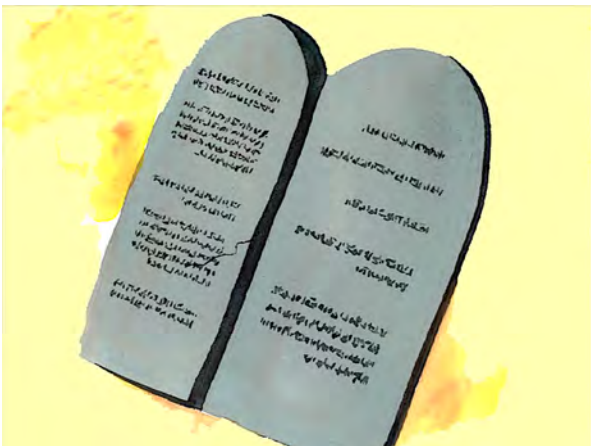
Dă din cap.

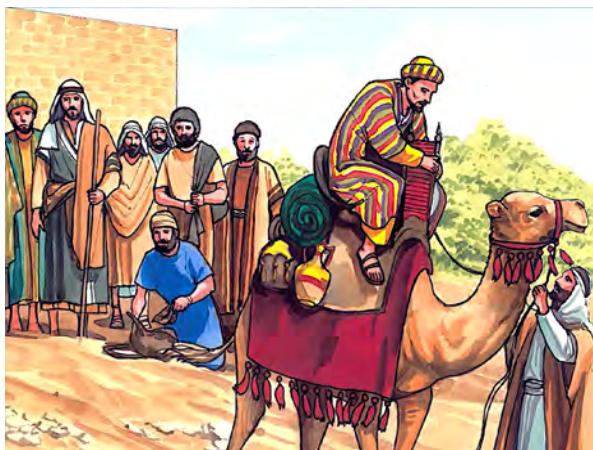
- Dar! Nu este posibil! Nu voi avea niciodată curajul să las toate acestea; țin prea mult de ele!

El înțelege că ceea ce îi umple inima este dragostea pentru bogățiile sale. Le iubește mai mult decât orice, mai mult decât pe Dumnezeu și mai mult decât pe alții.

Se ridică încet, îi întoarce spatele și pleacă cu inima grea. Văzându-l plecând, Isus le-a spus ucenicilor săi:

- Adevărat vă spun că unui bogat îi va fi foarte greu să intre în Împărăția cerurilor. Lui îi este și mai greu decât unei cămile să treacă prin poarta unei cetăți.

Ucenicii sunt foarte surprinși, pentru că se gândeau că pentru bogați totul este ușor. Dacă sunt bogați, se gândeau ei, este pentru că sunt binecuvântați de Dumnezeu.

I întreabă pe Isus.

- Dacă bogații nu pot fi mântuiți, atunci cine va fi, cine va intra în rai?

- Este imposibil pentru oameni, dar ceea ce oamenii nu pot face singuri, Dumnezeu poate face. El poate schimba inimile celor care sunt atașați de bogățiile lor și îi poate mântui.

Ucenicii au stat

acolo, toți gânditori. Deodată, Petru a spus:

- Și noi ce putem spune, Doamne! Știi că am lăsat totul ca să Te urmărim? Ce se va întâmpla cu noi?

- Este adevărat, ați lăsat totul ca să mă urmați, dar vă promit că nu veți duce lipsă de nimic pe pământ și într-o zi veți fi cu mine în cer.

ȘI TU ȘI EU!

Să revenim la întrebarea noastră, de ce a plecat acest tânăr atât de trist? Ei bine, pentru că înțelesese că Dumnezeu nu era pe primul loc în viața lui. Își iubea bogățiile mai mult decât orice. A plecat atât de trist, dar, după părerea ta, ce altceva ar fi putut face?

Ar fi putut să-i spună lui Isus: „Tu îmi cunoști inima, gândurile, Tu știi că nu pot face ce-mi spui Tu, nu am puterea, îmi iubesc prea mult bogățiile; așa că te rog, ajută-mă, schimbă-mi inima ca Dumnezeu să aibă cu adevărat primul loc”, și Isus ar fi făcut-o.

Într-adevăr, Isus nu l-a condamnat. Nu i-a spus: „Oh! S-a terminat pentru tine, vezi cum ești, nu vei merge în rai, nu meriți.” Ci, cu mare afecțiune, i-a arătat egoismul său și nevoia sa de a fi iertat de Dumnezeu pentru a merge în rai.

Voi adăuga un ultim cuvânt. Când ești bogat, crezi că trebuie să vinzi tot ce ai ca să mergi în rai? Nu, avem nevoie de bani ca să trăim, dar în această poveste, Isus ne avertizează că banii pot deveni atât de importanți încât pot ocupa rapid primul loc în inimile noastre; este ceea ce numim idol. Nu doar banii pot fi idoli, există multe alte lucruri.

Problema cu idoli este că ei iau locul lui Dumnezeu în inimile noastre, în viețile noastre.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

În ultima noastră poveste, am văzut că Împărăția lui Dumnezeu aparține copiilor și celor ca ei, care sunt nepretențioși, care nu au nevoie să înțeleagă totul pentru a crede, care sunt simpli și încrezători.

Astăzi, în povestea tânărului bogat, descoperim cât de greu este pentru adulți să intre în Împărăția lui Dumnezeu. Vor să facă ceva, să acționeze pentru a merita, pentru a câștiga raiul. Dar aceasta este o iluzie; este uitarea stării propriilor noastre inimi, care este incapabilă să răspundă voinței lui Dumnezeu. Viața veșnică nu se merită, nu poate fi câștigată, este un dar, un cadou care trebuie primit.

Cât despre bogații, oare cuvintele lui Isus înseamnă că credincioșii trebuie să vândă tot ce au? Nu, desigur că nu! Trebuie să ne gândim la nevoile noastre, la cele ale familiei noastre și la nevoile altora. Dar Isus ne avertizează că acestea pot deveni rapid idoli și ne pot face treptat să uităm dragostea lui Dumnezeu.

Există tot felul de bogații și idoli.

Puteți medita la toate acestea și puteți purta o discuție despre asta cu copiii.

57 - IERICO, ORAȘUL PALMIERILOR

Ai auzit vreodată de Orașul Palmierilor, unul dintre cele mai vechi orașe din lume? Povestea de astăzi ne va duce acolo. Imaginează-ți un oraș în mijlocul deșertului. După o călătorie extenuantă printr-un peisaj uscat și arid, într-o căldură sufocantă, călătorii descoperă un oraș frumos într-o oază verde, cu izvoare, palmieri, pomi fructiferi, o temperatură plăcută și case confortabile. Au ajuns în Ierihon, locul ideal pentru a-și potoli setea, a se îmborsă și a se odihni; Ierihonul este orașul viselor! Pe vremea lui Isus, locuiau acolo mulți oameni bogați. Existau și oameni nefericiți ca acest om a cărui poveste o vom spune. Vei vedea, uneori este suficientă o singură întâlnire, o singură oportunitate pe care o alegem pentru ca totul să se schimbe. Dar nu-ți voi spune mai multe. Fii atent și vei putea răspunde la întrebarea: De ce a continuat Bartimeu să strige?

BARTIMEU, ORBUL, CERE AJUTOR

Orașul Ierihon este înconjurat de ziduri. Pentru a intra sau a ieși din el, trebuie să treci prin porțile sale impunătoare. E un du-te-vino continuu de bărbați, femei, copii, negustori, vizitatori din țări străine. Sunt și animale, caravane de cămile încărcate greoi cu tot felul de mărfuri, măgari și oi. Pe scurt, o mulțime de culori, mirosuri, zgomote și agitație.

Un bărbat stă acolo, la marginea drumului, lângă poartă, e locul lui obișnuit.

- Sper că trecătorii vor fi puțin darnici, își spuse el. Dacă mi-ar putea da câteva monede, mi-ar permite să cumpăr o mică bucată de pâine și poate o bucată de brânză, sau niște smochine.

Oh! Nu primește mult, dar e singura modalitate de a obține puțină de mâncare.

- Vă rog! Vă rog! Domnule! Doamnă, o mică monedă! Vă rog! Aveți milă de un biet orb!

Asta repetă toată ziua, întinzând mâna către străinii pe care îi aude mergând, vorbind, discutând, uneori certându-se.

Nimeni nu-i acordă atenție, pentru că nu e interesant. E murdar și chiar destul de respingător în haina lui veche și ruptă. Oamenii îl împing și îl ceartă. Din când în când, un „Bună!”, câteva cuvinte de mângâiere sau clinetul unei monede în vasul său de cerșetor îi dau puțin curaj.

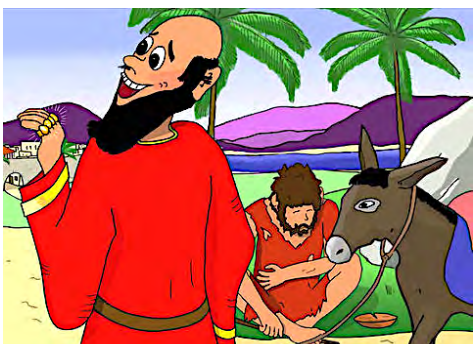
Ani de zile, Bartimeu a trăit așa, nefericit, petrecându-și zilele așteptând ca o persoană generoasă să aibă milă de el. Așteaptă și așteaptă să treacă ziua, iar mâine va fi la fel.

O! Are timp să treacă în minte tot ce aude de la această mulțime gălăgioasă. Află știrile, ce se întâmplă în Ierihon, dar și în Ierusalim și în satele din jur. Există un nume care apare adesea în conversații, este cel al lui Isus.

Oamenii vorbesc despre minunile pe care le face, din cauza mâniei conducătorilor religioși care sunt geloși. Unii cred în El, alții spun: « E un impostor, înșală oamenii! », dar cei care au fost vindecați spun: « El este Mesia! Slavă, glorie lui Dumnezeu! »

Toate acestea îl interesează pe Bartimeu. El se gândește. Miracole, dar numai Dumnezeu poate face miracole! Ar putea fi Isus cel pe care Dumnezeu a promis că îl va trimite? Ar putea fi El Mesia, Mântuitorul promis?

- O, dacă ar putea veni aici, oftează el, cred că m-ar vindeca și pe mine, dar nu este în Ierihon!

În ziua aceea, aude brusc un zgomot care îl face să creadă că se apropie o mulțime mare. Îi întreabă pe primii trecători:

- Ce se întâmplă? Aud multă lume venind, ce zgomot!
 - E Isus din Nazaret care vine cu o mulțime mare după El! explică cineva.
- Isus din Nazaret! Aceste cuvinte i se învârt în cap.

- Isus! Isus! Ai milă de mine! strigă el imediat.
 - O! Dar face mult zgomot, spun unii. Nu se mai oprește din țipăt!
 - O! N-ai terminat! Te vei opri!
 - Taci! Destul! Miserabil ce ești! N-o să taci, nu!
 - Dacă nu te oprești, ne ocupăm noi de tine!
- Îl ceartă, îl amenință să tacă, dar nimic nu funcționează. Bartimeu strigă din ce în ce mai tare.
- Isus! Isus! Știu că ești salvatorul făgăduit, ai milă de mine!
- Este hotărât să profite de această ocazie pentru a-i cere ajutorul. Nimeni nu-l poate opri.
- Isus, Isus! Isus din Nazaret! Ai milă de mine.
- Isus aude strigătele nefericitului. Se oprește.
- Aduceți-l încoace! Spune El.
- Mesajul i-a fost transmis orbului:
- Îndrăznește, Bartimeu! Ridică-te, Isus te cheamă!
- Cu un salt, orbul se ridică, își aruncă haina bătrână de cerșetor și se repede spre Isus.
- Ce vrei să fac pentru tine? Îl întreabă Isus.
 - Doamne! Fă-mă să văd clar, vindecă-mă!

- Ceea ce-mi ceri, ți se va da, a răspuns Isus. Pentru că crezi că Eu pot să fac asta, te vindec.

Bartimeu a văzut imediat clar. Minunea s-a întâmplat ca răspuns la credința sa.

Se va întoarce el acum la viața lui mizerabilă? Nu! S-a alăturat mulțimii care-L urma pe Isus și împreună și-au continuat drumul, laudându-L și glorificându-L pe Dumnezeu, care face minuni.

ȘI TU ȘI EU!

Ai văzut cum voiau să-l oprească pe Bartimeu să se roage lui Isus pentru ajutor, dar el nu a renunțat. A continuat și a continuat să strige, să implore, în ciuda cuvintelor rele și a amenințărilor. De ce a continuat să strige? Pentru că credea că Isus era Mântuitorul promis. Era convins că Isus avea puterea să-l vindece, să-l scoată din situația lui tristă. Și datorită

credinței sale, Isus i-a răspuns și l-a vindecat.

Această poveste este cu adevărat o încurajare pentru tine și pentru mine. Să nu ne lăsăm opriți sau descurajați să credem în Isus și să ne rugăm Lui, chiar și atunci când oamenii sunt împotriva noastră sau ne batjocoresc. Îți sugerez să recitiți această poveste din capitolul 10 al Evangheliei după Marcu.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Cu toții întâlnim oameni care vor să ne descurajeze, să ne oprească în umblarea noastră cu Domnul. Exemplul lui Bartimeu este o încurajare puternică de a persevera împotriva tuturor obstacolelor. Perseverența noastră va fi egală cu credința noastră.

Amintindu-le copiilor noștri de această poveste, împărtășind cu ei experiențele noastre de perseverență, îi ajutăm să gestioneze momentele dificile.

58 - OMUL CARE SE ASCUNDE

Prin intermediul relatărilor din Evanghelie, învățăm să-l cunoaștem mai bine pe Isus. Suntem acum în ultima săptămână a vieții sale pe pământ. Este timpul ca el să meargă la Ierusalim pentru sărbătoarea Paștelui și trebuie să treacă prin Ierihon. Ierihon! Îți amintești? Acolo a vindecat un orb. În relatarea de astăzi, el se invită să mănânce în casa unui om bogat. Acest om voia să-l vadă, dar el să nu fie văzut, așa că a avut o idee amuzantă! Cred că i-am putea da medalia de acrobat. Nu vă voi spune mai mult. Ascultă cu atenție și la sfârșitul relatării, vei putea răspunde la întrebarea: De ce vrea Isus să vină la el acasă?

VREA SĂ-L CUNOASCĂ PE ISUS... ISUS VA VENI LA EL

În Ierihon, se răspândește vestea:

- Vine Isus! Vine Isus! Se află printre pelerinii care merg la Ierusalim!

Îți poți imagina! Oamenii își părăsesc casele și munca pentru a-l întâmpina. Copiii aleargă din toate părțile și repede se adună mulțimea.

Zacheu află despre asta, dar nu li se alătură celorlalți. Zacheu! El este șeful vameșilor; toți locuitorii Ierihonului îl cunosc. El este cel care încasează banii birurilor. Lucrează pentru ocupantul roman, iar acest lucru îi nemulțumește foarte mult pe locuitorii Ierihonului. A cerut el mai mult decât i se cuvenea? S-a îmbogățit cu banii altora? În orice caz, nu este iubit.

Ah! Are o casă frumoasă și slujitori. Este foarte bogat. Are tot ce trebuie să fie fericit; dar, în realitate, nu este.

Venirea lui Isus îl interesează. Ar vrea să-l vadă. Dar de ce? Este din simplă curiozitate?

A înțeles că în ochii lui Dumnezeu este pierdut, că are nevoie de iertarea Lui? Nu știm, dar, în orice caz, este hotărât.

- Aceasta este o ocazie unică, își spunea. Nu pot să las să treacă pe lângă mine. Nu-l cunosc pe acest Isus, dar am auzit că face minuni mari și schimbă viețile oamenilor. Știu unde merge, dar nu mă vor lăsa niciodată să mă apropiu și nu voi putea să mă strecur în primul rând. Toți vor sta în fața mea. Chiar dacă mă voi ridica pe vârfuri, nu voi vedea nimic; sunt prea mic. Toți sunt mai înalți decât mine. Ce pot să fac?

Deodată, o idee, o idee genială, îi trece prin minte.

- Am înțeles! Voi fugi și mă voi ascunde. Nimeni nu mă va vedea și voi putea vedea de sus fără să fiu deranjat! Îl voi putea vedea pe Isus, fără ca El să mă vadă. În plus, nu mă cunoaște!

Aleargă mult înaintea mulțimii pe drumul mărginit de copaci.

- Țsta e foarte gros, hai să mergem, să ne urcăm! își spune el.

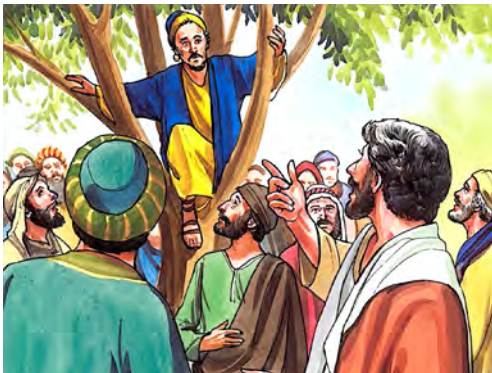
Și hop! Se urcă și se așază pe o creangă mare, în spatele acestor frunze mari, iată-l, ferit de toate privirile. Ca o pasăre pe cocoșatul ei, Zacheu așteaptă cu răbdare; acolo, nici văzut, nici cunoscut, bine ascuns!

Zvonuri și pași pe drum anunță sosirea mulțimii.

Ochii lui Zacheu se măresc.

- Dar, unde este El? Cum îl putem recunoaște printre toți acești oameni?

Iată-i sub copacul lui; își ține respirația. Deodată, Isus se oprește și ridică privirea. Mulțimea se oprește și ridică privirea.

- Zachee, coboară repede, îi spune El, pentru că astăzi trebuie să merg la tine acasă.

Trebuie să rămân la tine. Zachee nu-și putea crede urechilor. Isus l-a văzut, l-a chemat pe nume și s-a invitat singur în casa lui.

Nicio clipă de ezitare! Într-un salt, e jos și iată-l, fericit, lângă Isus. Se îndreaptă spre casa lui. Mulțimea îl urmează, dar auzim murmure de dezaprobare

- E incredibil!... Acum Isus va rămâne cu Zacheu, un om care a păcătuit, care colaborează cu romanii! Mulți spun chiar că a furat bani! În Ierihon, sunt destui alți oameni cu care Isus ar putea merge să mănânce! Ce păcat!

Ajung la casa luxoasă a lui Zacheu și împart masa. Nu știm ce-i spune Isus, dar când ies din casă, oamenii se uită la Zacheu și își spun:

- Pare că nu mai e același om! Ce s-a întâmplat?

- Ascultă, Doamne, a spus Zacheu, viața mea s-a schimbat complet. O să dau jumătate din bunurile mele săracilor și, dacă am luat prea mulți bani de la cineva, o să-i dau înapoi, o să-i dau de patru ori mai mult. Ai intrat în casa mea, dar mai presus de toate, Ai intrat în viața mea; nu mai vreau să trăiesc ca înainte, ci

vreau să-i plac lui Dumnezeu și să-L ascult.

Mulțimea este uimită, dar Isus le explică.

- Vedeți, astăzi, mântuirea a intrat în această casă, pentru că am venit să caut oameni ca el. Am venit pe pământ să-i găsesc pe cei departe de Dumnezeu, care nu L-au ascultat, să-i aduc înapoi la El. Am venit să caut și să salvez ceea ce era pierdut pentru Dumnezeu.

ȘI TU ȘI EU!

În această mulțime care L-a urmat pe Isus, mulți oameni încă nu înțeleseseră de ce Isus avea grijă de toți, fără să facă nicio diferență. Și tu, ai înțeles? Pur și simplu pentru că Isus știe că toți au nevoie de El. Și de ce vrea Isus să vină în casa lui Zacheu? Aceasta este întrebarea pe care ne-am pus-o. El vrea să vină în casa lui Zacheu pentru a-l face să cunoască dragostea lui Dumnezeu și pentru a-i schimba viața. De aceea a venit El pe pământ, pentru a căuta oameni ca Zacheu, ca mine, ca tine, și pentru a ne face să cunoaștem și noi dragostea lui Dumnezeu.

Vei găsi povestea lui Zacheu în Evanghelia după Luca, capitolul 19.

Isus a venit să caute

și să mântuiască ceea ce era pierdut pentru Dumnezeu.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

În această poveste, suntem martorii unei convertiri. Inima lui Zacheu a fost complet transformată de prezența lui Isus. El a devenit o creație nouă, un om diferit, printr-o minune interioară care a adus o schimbare în comportamentul său față de Dumnezeu și față de ceilalți. Ca părinți, avem responsabilitatea de a le oferi copiilor noștri o educație creștină și de a ne ruga pentru ca ei să poată experimenta naștere din nou, această lucrare interioară esențială pe care Dumnezeu o produce în inimă. Să facem acest lucru cu perseverență.

59 - ÎNTOARCEREA LUI ISUS

Îți place să știi dinainte ce se va întâmpla, ce vom face, unde vom merge? Cu siguranță! Te poți pregăti, te poți bucura sau te poți îngrijora, te poți teme. Pe scurt, suntem cu toții cam la fel, suntem curioși și uneori, ca să știm, insistăm.

- Spune-mi, spune-mi...!

În ceea ce privește viitorul nostru, este diferit. Dumnezeu ne avertizează să nu căutăm să știm; sunt prea multe pericole. Dar există viitorul lumii și poate ai auzit de sfârșitul lumii. Cum se va întâmpla asta? Și întoarcerea lui Isus, când va avea loc?

La fel ca noi, ucenicii lui Isus erau curioși. Într-o zi, i-au pus întrebarea:

- Ne-ai spus că vei muri în curând și că vei învia, vei merge în rai; dar într-o zi, te vei întoarce și va fi și sfârșitul lumii. Spune-ne cum se va întâmpla.

Să ascultăm acum și vei putea răspunde la întrebarea mea: Ce a repetat Isus de mai multe ori?

Isus tocmai a părăsit templul din Ierusalim. În timp ce se îndepărtează, ucenicii i se alătură. Îi spun:

- Doamne, ai văzut frumusețea templului? Este cu adevărat o clădire extraordinară, o minune! Ai văzut aceste pietre frumoase?

- Da, uitați-vă la ele cu atenție, răspunde Isus, pentru că vă asigur că tot ce admirați acolo va fi dărâmat, templul va fi răsturnat și nu va rămâne piatră peste piatră!

Templul magnific din Ierusalim este distrus!

Ucenicii sunt uimiți, dar nu spun nimic. Își continuă drumul spre un deal vizavi de Ierusalim.

Isus se așează și ucenicii săi se așează în jurul Lui, acesta este momentul potrivit pentru a-l întreba.

- Doamne, spune-ne când va fi distrus templul și când Te vei întoarce. Care va fi semnul care ne va anunța acest lucru?

Isus nu răspunde la prima întrebare, dar știm că templul a fost distrus cel puțin 40 de ani mai târziu, unii dintre ucenici au fost martori la acest lucru.

Referitor la întoarcerea sa, le-a spus:

- Nimeni nu știe în ce zi sau la ce oră voi veni din nou pentru cei care sunt ai mei, nici îngerii din ceruri, nici măcar eu; numai Dumnezeu știe! Așadar, fiți pregătiți, căci voi veni când nu vă așteptați; veți fi surprinși!

În ziua aceea, Dumnezeu va suna o trâmbiță puternică din ceruri. Își va trimite îngerii în cele patru colțuri ale pământului; ei îi vor aduna pe toți cei care sunt ai lui, de la un capăt al lumii până la altul. Isus se va arăta pe norii cerului cu mare putere și glorie. Toți cei care au crezut în el vor veni să-l întâmpine pe nori. Cei care au murit vor fi înviați, iar cei care sunt în viață vor fi schimbați; toți vor avea un trup nou, glorios. Isus îi va lua cu el. Pentru totdeauna, vor fi în glorie.

Venirea lui Isus va fi prin surprindere, foarte, foarte repede, mai repede decât o străfulgerare sau o clipire, într-un atom de timp. Vă puteți imagina!

De aceea, Isus le-a repetat de mai multe ori ucenicilor săi:

- *Fiți pregătiți, căci voi veni ca un hoț noaptea, fără avertisment, pe neașteptate.*

Înțelegi bine că cei care nu sunt pregătiți nu vor avea timp să se pregătească cât ai clipi. De aceea, Isus continuă:

- *În ziua aceea, dacă doi lucrători lucrează unul lângă altul, cel gata va fi luat, iar celălalt va fi lăsat. Dacă două femei măcină, una va fi luată, iar cealaltă lăsată. Dacă două persoane sunt în același pat, una va fi luată, iar cealaltă lăsată. Fiți pregătiți, căci nu știți când Mă voi întoarce. Credeți-mă, dacă un tată ar ști la ce oră din noapte ar putea veni hoțul, nu ar dormi. Ar veghea ca să nu i se jefuiască casa, așa că vă repet, fiți pregătiți.*

Cei care nu sunt pregătiți vor rămâne pe pământ, unde viața va deveni foarte grea. Vor fi tot felul de dezastre, foamete, cutremure, războaie groaznice; răutatea și violența nu vor avea limite.

Cât despre sfârșitul lumii, Isus ne avertizează că acesta va avea loc cu adevărat, dar mult mai târziu, odată cu Judecata de Apoi.

Oamenii se vor afla în fața marelui tron al lui Dumnezeu; nimeni nu va putea scăpa sau să se ascundă. Vor fi judecați și condamnați pentru că nu au vrut să se pocăiască de răutatea lor când erau pe pământ și să accepte mântuirea pe care Isus le-a oferit-o.

Avem toate aceste informații pentru că ceea ce Dumnezeu vrea nu este să trăim aceste vremuri dificile, ci dimpotrivă, să fim cu El *pentru totdeauna în glorie*.

ȘI TU ȘI EU!

Să răspundem imediat la întrebarea: „Ce a repetat Isus de mai multe ori?”

El a spus și a repetat: „Fiți pregătiți”.

După părerea ta, cum putem „fi pregătiți”, cum ne putem pregăti?

Primul lucru de făcut este să credem că El există, că ne iubește și că pe cruce a fost pedepsit în locul nostru. Al doilea este să-i cerem iertare, să credem că El ne iartă și să ne străduim să-i fim pe plac. Când suntem pregătiți, îl putem aștepta fără griji, fără să ne fie frică. Îl așteptăm cu bucurie pentru că nimic pe pământ nu va fi atât de frumos precum ceea ce vom experimenta cu El în cer.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Isus a dat multe elemente pentru a ne trezi inteligența, astfel încât să nu pierdem din vedere revenirea Lui iminentă. Multe lucruri ne pot face să-L uităm: grijile vieții, plăcerile, timpul care trece atât de repede, dar El ne avertizează solemn că Se va întoarce ca un hoț noaptea.

Copiii pot avea întrebări și nelămuriri; să vorbim cu ei, să le întărim credința și să-i liniștim dacă este necesar. Scopul nu este să-i speriem cu evenimentele sfârșitului lumii, ci să-i încurajăm să-L iubească pe Domnul din toată inima și să se bucure de întoarcerea Lui apropiată.

60 - PARABOLA PIESELOR DE BANI

În povestea noastră anterioară, am vorbit despre întoarcerea lui Isus. Poate că te întrebi când se va întâmpla: peste un an, doi ani, mai mult, mai puțin... În realitate, nu putem ști pentru că Isus nu a spus asta. Totuși, El a spus o mică întâmplare, o parabolă, pe care o vom descoperi acum și pe care o poți reciti în capitolul 25 al Evangheliei după Matei. La sfârșitul poveștii, vei putea răspunde la întrebarea: „În timp ce așteptăm întoarcerea Lui, ce ne recomandă Isus să facem?”

TREI SERVITORI ȘI BOGĂȚIILE LOR

Un om bogat este pe cale să plece într-o călătorie foarte lungă într-o țară îndepărtată. Își adună cei trei slujitori.

- Voi pleca, le spune el, și în timp ce așteptați întoarcerea Mea, voi veți administra averea Mea. Vă încredințez tot ce este al Meu, toată averea Mea. Voi veți avea grijă de ea și veți face tot ce este necesar pentru a o face să se înmulțească. Voi da fiecăruia o parte după cum este în stare să facă

- Vino aici, i-a spus el primului. Iată cinci piese de bani. Ți le încredințez, vei face tot ce poți ca să-i faci să se înmulțească.

Cinci piese! Este o sumă enormă de bani! Apoi l-a chemat pe al doilea slujitor.

- Și pentru tine, iată două piese! a spus el. Ți le încredințez, vei face tot ce poți ca să-i faci să se înmulțească.”

Și acum este rândul celui de-al treilea slujitor.

- Iată, iată o piesă, a spus el. Ți-o încredințez, vei face tot ce poți ca să o faci să se înmulțească.

Și a plecat, lăsându-și toată averea în mâinile slujitorilor săi.

Primul slujitor s-a gândit:

- Stăpânul meu a plecat. Are încredere deplină în mine. Mă voi apuca imediat de treabă, pentru că nu vreau să-l dezamăgesc. Acești cinci bani, pe care mi le-a încredințat, trebuie să dea roade, să se înmulțească.

Se apucă de treabă și, puțin câte puțin, ceea ce i-a fost încredințat dă roade. Se străduiește mult, dar o face cu mare bucurie. Își iubește foarte mult stăpânul, pe care îl știe a fi un om foarte bun.

Al doilea slujitor nu-și pierde timpul.

- Ceea ce mi-a încredințat stăpânul meu este de mare valoare, îmi spune el. Chiar are încredere în mine. Nu voi sta degeaba în așteptarea întoarcerii lui. Vreau să fie mândru de mine când se întoarce. Vreau să-i pot da puțin mai mult decât mi-a dat el, poate trei piese, cine știe?

Se apucă bucuros de treabă.

Și al treilea slujitor! Ce face?

Ei bine, își ia traista, o traistă foarte grea. O încarcă pe umăr. Își ia lopata și pornește la drum. Când ajunge pe câmp, începe să sape și să sape. După mult efort, se îndreaptă și își șterge fruntea.

- Uf! spune el, e bine! E destul de adâncă!

Scoate o cutie din traistă și o pune pe fundul gropii. Își ia lopata și aruncă niște pământ ca să umple groapa. O tasează bine și acoperă totul cu un covor de frunze.

- Impecabil! spune el, s-a terminat și acum nu mai rămâne decât să aștept. Pot să-mi văd de treburile mele în pace, să mă odihnesc și să mă distrez.

Un an, doi ani, zece ani și poate mai mult! Anii trec și stăpânul încă nu s-a întors. Își mai amintesc slujitorii că trebuie să se întoarcă? S-au descurajat să aștepte? Să vedem cum s-au descurcat!

Primii doi sunt încă ocupați. Perseverează și munca lor dă roade. Sunt fericiți la gândul întoarcerii stăpânului lor, chiar dacă pare să întârzie.

Și al treilea? Ah! Și el este ocupat, dar cu totul altceva. Întoarcerea stăpânului său... oh! Nu se mai gândește la asta.

Într-o zi frumoasă, iată o surpriză! Stăpânul este aici! Stăpânul s-a întors!

- Veniți aici! le-a spus el. Spuneți-mi cum ați administrat averea pe care v-am încredințat-o.

Primul vine calm.

- Doamne! a spus el. Iată cele cinci piese pe care mi le-ai încredințat și iată cele cinci piese pe care le-am câștigat.

- Foarte bine, i-a zis stăpânul său, ești un bun servitor, poți fi de încredere. Ai fost credincios în această treabă, îți pot încredința gestionarea unor lucruri mai mari. Vino! Vei împărtăși bucuria mea. Al doilea servitor se apropie la rândul lui.

- Doamne, a zis el, mi-ai încredințat doi bani. Am câștigat încă doi. Iată-i!

- Foarte bine, i-a zis stăpânul său, ești o slugă bună, poți fi de încredere. Ai fost credincios în această treabă, îți pot încredința gestionarea unor lucruri mai mari. Vino! Vei împărtăși bucuria mea.

Și al treilea!... Ce va face? Aleargă să recupereze ce ascunsese și iese plin de încredere.

- Doamne, a zis el, te știu un om aspru și dur, așa că mi-a fost frică și m-am dus să-ți ascund banii în fundul unei gropi.

Uite! Ți-i voi da înapoi!

- Slugă leneșă și rea, i-a răspuns stăpânul, din moment ce spui că sunt un om aspru, atunci de ce nu te-ai dus la bancă să pui banii? Acolo, măcar, ar fi adus ceva, ar fi existat dobândă. Nu ești bun de nimic și mai mult, încerci să te justifici! Dați-l afară! Nu-i este locul aici! Dă-ți piesa celui care are deja zece, căci este o slugă credincioasă și astfel va fi și mai mult în belșug!

ȘI TU ȘI EU!

După părerea ta, stăpânul în cauză în această parabolă, pe cine reprezintă? Da, îl reprezintă pe Isus. După moartea sa, Isus a înviat, S-a dus în cer și Se va întoarce. Slujitorii ne reprezintă pe noi, pe tine și pe mine. Iar piesele de bani, aceste pungi cu bani, reprezintă toate bogățiile pe care Dumnezeu ni le încredințează, viața noastră, sănătatea noastră, timpul nostru, abilitățile noastre, ceea ce știm să facem, ceea ce putem face. Cu toții avem talente diferite. Ce ne spune Isus să facem cu tot ceea ce ne încredințează? Ei bine, El ne spune să ne dedicăm să facem tot ce putem pentru ai fi plăcuți, să ne folosim toate talentele pentru a fi de folos altora până când se va întoarce. Vom fi eu și tu răsplătiți? Da, El ne va răsplăti pentru fidelitatea noastră. Ne va spune: „Vino, te vei bucura împreună cu mine, vei împărtăși bucuria mea, rob bun și credincios!” Așadar, orice ai face, fă-o din toată inima, chiar și lucrurile mici. Fă-le cu bucurie ca și cum le-ai face pentru Domnul.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Viața creștină se manifestă prin slujirea Domnului și a celorlalți. Mai întâi, să-i ajutăm pe copiii noștri să descopere și să fie recunoscători pentru ceea ce Dumnezeu le încredințează: viață, sănătate, hrană, îmbrăcăminte, bani, familie, prieteni. Apoi, să-i ajutăm să vadă cum pot folosi și să înmulțească ceea ce le este încredințat... Să-i încurajăm să dăruiască altora și să slujească cu credință și bucurie. Isus vede acest lucru și într-o zi, în cer, vor fi răsplătiți.

61 - PARFUMUL MARIEI

Îl vom găsi pe Isus alături de prietenii săi, oameni pe care i-a vindecat, oameni pe care i-a binecuvântat. Fiecare îi mulțumește în felul său. O femeie a ales să-i ofere ceea ce era mai prețios pentru ea, toată comoara ei. Așadar, fără întârziere,-+ să privim această poveste pe care o vei găsi în Evanghelia după Marcu, la începutul capitolului 14.

CE DAR SĂ-I OFERI LUI ISUS?

Peste șase zile, va fi marea sărbătoare a Paștelui. Isus este în Betania, un mic sat de lângă Ierusalim. Simon locuiește în acest sat. El îi spune lui Isus:

- Vino la mine acasă cu ucenicii tăi, te invit. Am pregătit o masă grozavă. Este o bucurie și o onoare pentru mine să te primesc. Sunt atât de fericit de când m-ai vindecat de lepră. Înainte, am fost nevoit să locuiesc departe de familia mea, de prietenii mei. Am suferit îngrozitor. Eram pierdut și m-ai salvat. Îți mulțumesc infinit!

Printre oaspeți se află și Lazăr. În Betania, Lazăr a fost întotdeauna cunoscut, la fel ca și cele două surori ale sale, Marta și Maria, dar acum se vorbește despre el în Ierusalim și în toată țara.

- Ști ce s-a întâmplat în Betania? Întreabă oamenii.

- Da! Acolo l-a înviat Isus pe Lazăr din morți. Omul acesta era mort de patru zile!

- Ce minune! Cred că Isus a fost trimis de Dumnezeu. Dar conducătorii sinagogii încearcă să-l aresteze. Este teribil! Totuși, nu a făcut decât bine.

Într-adevăr, preoții și cei care aduceau jertfe au decis să-l aresteze pe Isus și să-l omoare, dar nu știu cum. „Trebuie să o facem în secret”, își spun unii altora, „pentru că de la învierea lui Lazăr, mulțimile îl urmează din ce în ce mai mult. Ar putea fi o revoltă, o demonstrație violentă.”

La casa lui Simon, masa continuă. Lazăr este fericit să împărtășească aceste momente cu Isus. Îi este atât de recunoscător pentru că l-a înviat.

Sora lui, Marta, este și ea acolo, desigur! Este foarte ocupată să pregătească masa și să servească oaspeții.

- Îi datorez totul, repetă ea adesea. A redat viața fratelui meu care era mort.

Și Maria, unde este? Nu a venit, chiar dacă Isus este aici?

Oh! Nu este departe. Se pregătește.

În felul ei, îi va spune lui Isus cât de mult îl iubește, cât de recunoscătoare îi este.

Chiar atunci sosește. Nu scoate nici un sunet.

Ține delicat în mâini tot ce are mai de preț, toată comoara ei, un vas magnific de alabastru.

Se apropie de Isus, stă în spatele lui. Rupe dopul vasului.

Imediat, o aromă delicioasă se răspândește prin casă. Vasul ei conține un parfum de înaltă calitate. Toarnă puțin pe capul lui Isus, apoi îngenunchează și toarnă puțin pe picioarele Lui. Le șterge cu părul ei lung.

Isus nu spune nimic.

Oaspeții, uimiți, s-au uitat la ea. Ucenicii murmurau între ei:

- Dar ce face Maria! Sparge un vas atât de valoros și toarnă tot parfumul, e o nebunie! Ar fi putut turna doar câteva picături. Ar fi fost de ajuns! Ce risipă!

Printre ei se află și Iuda. El nu-l iubește cu adevărat pe Isus. Întotdeauna sperase că Isus va deveni rege și el un ministru foarte puternic și mai ales, foarte bogat.

- Ce risipă! spune el. Parfumul acela valora mai mult decât trei sute de denari, salariul pentru un an întreg de muncă! Femeia aceea ar fi făcut mai bine să ni-l dea. L-am fi putut vinde și să dăm banii săracilor.

Lui Iuda îi pasă de săraci? Nu! Deloc, este un hoț. Se gândește la banii pe care i-ar fi putut băga în buzunar. Este foarte furios.

Maria a auzit. Bucuria ei a dispărut. Își pleacă capul. Este pe punctul de a plânge. Isus vorbește:

- De ce sânteți supărați pe femeia aceea? A făcut o faptă bună. Întotdeauna vor fi oameni săraci printre voi. Le poți da bani, dar Eu nu voi fi mereu cu voi. Maria a făcut ce a putut. Știți de ce a făcut asta? Mi-a parfumat trupul pentru că în curând voi muri. Ascultați cu atenție ce vă voi spune. Ceea ce a făcut Maria astăzi nu va fi niciodată uitat. Se va spune în întreaga lume. Ucenicii își pleacă capetele. Le este rușine.

Deodată, un bărbat se ridică. Fața lui este dură, închisă. Iese din casă și pleacă în noapte. Este Iuda. Se duce să-i găsească pe dușmanii Domnului, pe conducătorii sinagogii, și le spune:

- Cât îmi veți da dacă vă ajut să-L arestați pe Isus fără ca oamenii să afle?

- Treizeci de arginți!

- De acord! Când va fi momentul potrivit, vă voi da un semn.

Îi părăsește și se întoarce la Isus ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Nimeni nu știe ce a făcut, în afară de Isus, care știe totul. Nu spune nimic.

Maria este fericită. Voia să-i arate lui Isus cât de mult îl iubește. A făcut ce a putut, iar Isus i-a spus cât de mult apreciază darul ei.

Și vezi tu, astăzi, din nou, povestea parfumului Mariei tocmai a fost spusă, exact așa cum spusese Isus că se va întâmpla!

ȘI TU ȘI EU!

Maria și-a ascultat inima. A făcut tot ce a putut pentru a-i arăta lui Isus cât de mult îl iubește. I-a dat ceea ce era mai prețios pentru ea, iar Isus a înțeles bine mesajul. A primit darul ei cu bucurie. A apărut-o în fața tuturor celorlalți. Îți amintești ce le-a spus? „Ceea ce a făcut Maria a fost bine. A făcut o faptă bună!”

Și tu, ce poți oferi lui Isus pentru a-i arăta că îl iubești? Cel mai prețios lucru pe care îl ai este viața ta, inima ta, ca să-i poți spune: „Isuse, îți dau viața mea, îți dau inima mea.”

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Îmi plac foarte mult aceste cuvinte ale lui Isus: „De ce îi provocați acestei femei durere? A făcut tot ce a putut.” De asemenea, le putem provoca durere copiilor noștri neacordând suficientă atenție la ceea ce fac pentru a-și exprima atașamentul față de Isus. Să înțelegem că în spatele acțiunilor, al cuvintelor lor, există o expresie a iubirii, chiar dacă în ochii noștri poate părea banală, lipsită de valoare, poate chiar ridicolă. Să fim atenți, să nu le provocăm durere și să-i încurajăm să-și exprime recunoștința și iubirea față de Isus.

62 - O SOSIRE TRIUMFALĂ

Ai văzut reportaje despre încoronarea unui rege sau despre vizita unui șef de stat, a unui președinte? Mulțimile vin să-l aclame. Jurnaliștii îl înconjoară. Sosește într-o mașină magnifică. Va ține un discurs și va participa la o masă grandioasă, înconjurat de toți notabilii și miniștrii. Este un eveniment foarte important. Într-o zi, Isus a fost aclamat ca un rege. A făcut o intrare triumfătoare în Ierusalim, capitala țării. Vom descoperi această poveste, pe care o vei găsi în Evanghelia după Luca, capitolul 19. Și vei putea răspunde la întrebarea: ce fac toți acești copii în jurul lui Isus?

LACRIMI, DAR ȘI BUCURIE

Imaginează-ți o lungă procesiune de oameni de toate vârstele, tineri, bătrâni, copii. Aceștia sunt pelerinii care merg la Ierusalim pentru marea sărbătoare de Paște; în fruntea acestei procesiuni se află Isus și ucenicii săi.

Pe măsură ce se apropiau de un sat, Isus le-a zis celor doi ucenici:

- Duceți-vă în satul dinaintea noastră. Când veți intra, veți găsi o măgăriță legată cu mânzul ei lângă ea. Dezlegați-i și aduceți-i la Mine.

Ucenicii au fost uimiți. Cum vor dezlega aceste animale? Ce vor spune oamenii? Isus a adăugat:

- Dacă vă va zice cineva: «Dar ce faceți aici? De ce dezlegați aceste animale?», veți răspunde:

- Domnul are nevoie de ele, dar vi le vom aduce înapoi. Ști tu de ce face Isus aceasta? El va împlini ceea ce a vestit un profet cu mult timp în urmă:

- Ierusalime! Ierusalime, le-a zis el, iată, Împăratul tău vine la tine. El este smerit și plin de blândețe, călare pe un mânz.

Niciodată n-a fost văzut nici un împărat călare pe un măgar. Regii își călăresc cu mândrie cei mai frumoși cai.

Sosesc ca niște cuceritori în sunetul trâmbițelor, înconjurați de garda lor regală. Vor să-și etaleze bogăția și puterea, dominația lor asupra poporului. Deci, înseamnă că Isus nu este un rege ca ceilalți regi?

Cei doi ucenici ajung în sat. La o curbă a drumului, găsesc o măgăriță și mânzul ei. Îi dezleg.

- Uau! Ce faceți? Aceste animale sunt ale noastre! De ce le dezlegați?

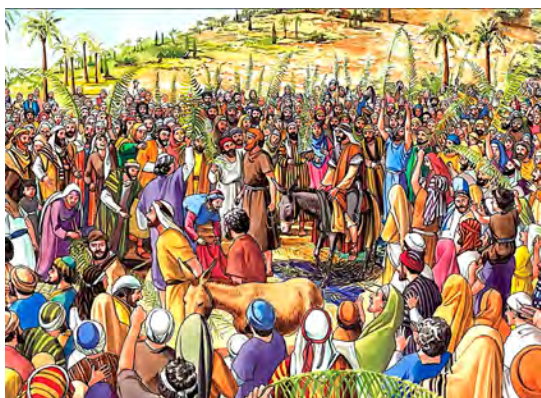
- Pentru că Domnul are nevoie de ele. Nu vă faceți griji!

Vi le vom aduce înapoi! Îi lăsa să plece. Când ajung la Isus, își pun hainele pe spatele măgarului și îl pun să stea pe el. Oamenii își întind hainele pe drum ca pe niște covoare. Alții merg pe câmp. Taie ramuri de palmieri, măslini și crenguțe. Formează o gardă de onoare pentru el și îl laudă pe Dumnezeu cu voce tare.

- Slavă lui Dumnezeu! A făcut mari minuni pentru noi! Slavă lui Dumnezeu! Strigă de bucurie pentru că sunt convinși că Isus va deveni rege al țării. El îi va alunga pe romani și îi va face toți bogați și fericiți.

- Osana! Osana! Binecuvântat este Împăratul care vine în numele Domnului! El ne va izbăvi de dușmanii noștri. El va fi regele nostru. Trăiască regele! Trăiască regele! Slavă lui Dumnezeu!

Copiii sar și strigă de bucurie. Îl laudă pe Dumnezeu.

Dar bărbații religioși și fariseii se înfurie. Nu suportă să vadă mulțimea aclamându-L pe Isus.

- Nu te deranjează tot zgomotul acesta? îi spun ei. Nu auzi ce spun? Nu ai putea să-i faci să tacă?

Nu! Deloc! răspunde Isus. Dacă acești oameni care sunt acolo tac, dacă încetează să-L preaslăvească pe Dumnezeu, atunci pietrele vor începe să strige și să-L laude pe Dumnezeu!

Se apropie de Ierusalim.

O mare tristețe îl cuprinde pe Isus. Plânge pentru că iubește acest oraș și locuitorii lui și știe că în câțiva ani, o mare nenorocire se va întâmpla din cauza răutății lor. Ar vrea atât de mult să-i cruțe de această catastrofă, dar ei nu vor să asculte. Încă nu au înțeles că el nu a venit să domnească peste țară, ci să domnească în inimile lor, să le schimbe viața.

- Ah! Ierusalime!, a spus El. Dacă ai fi înțeles cum să fii mântuit. Dacă ai recunoaște că Eu sunt Mântuitorul promis. Dacă ai cere în sfârșit iertare pentru păcatele tale și ai asculta de Dumnezeuul tău! Dar nu înțelegi și o mare nenorocire este pe cale să se întâmple.

Isus este foarte trist. Lacrimile îi curg pe față. Acum intră în Ierusalim.

Locuitorii sunt turbulați. Își pun întrebări.

- Dar ce se întâmplă? Cine este acest rege care sosește călare pe un măgar? Asta nu s-a mai văzut niciodată!

Mulțimea bucuroasă răspunde:

- Dar! Este Isus! Este Isus, profetul care vine din Nazaret! Este regele care vine de la Dumnezeu!

Și copiii, de la cel mai mic la cel mai mare, sar de bucurie. Îl înconjoară pe Isus, cântând laudele lui Dumnezeu din toată inima.

ȘI TU ȘI EU!

Crezi că este posibil să fii trist și fericit în același timp? Da, este posibil.

Când Isus ajunge la Ierusalim, plânge din cauza nenorocirilor care se vor abate asupra locuitorilor orașului și Se bucură când aude cântecele și laudele mulțimii și mai ales ale copiilor.

După părerea ta, ce îl face fericit astăzi? Da, Se bucură când aude copiii laudându-L. Îl lauzi? Te gândești să-i mulțumești? Îți sugerez să te gândești la tot ce îți dăruiește în fiecare zi, la aerul pe care îl respiri, la mâncarea din farfurie, la părinții tăi, la prietenii tăi și mai ales la bunătatea Lui și la dragostea Lui pentru tine. Vei găsi multe motive să-i spui „Mulțumesc, Isuse! Te laud! Îți mulțumesc că mă iubești!”

ȘI NOI, PĂRINȚII!

În ciuda protestelor religioase, Isus nu numai că i-a lăsat pe copii să-L laude, dar a considerat normal ca aceștia să facă acest lucru, chiar dacă nu era conform „normelor religioase”.

Este bine ca și copiii noștri să învețe de la o vârstă fragedă să-și exprime liber recunoștința și lauda. Să-L laude spontan pe Domnul, în felul lor, cu propriile lor cuvinte. Și să fim noi modele pentru ei, părinți care, asemenea lui David, îi cânta lui Dumnezeu:

***Bunătatea Ta este mai bună decât viața,
buzele mele Te laudă.***

***Te voi binecuvânta toată viața mea,
îmi voi ridica mâinile în Numele Tău.***

(Psalmul 63)

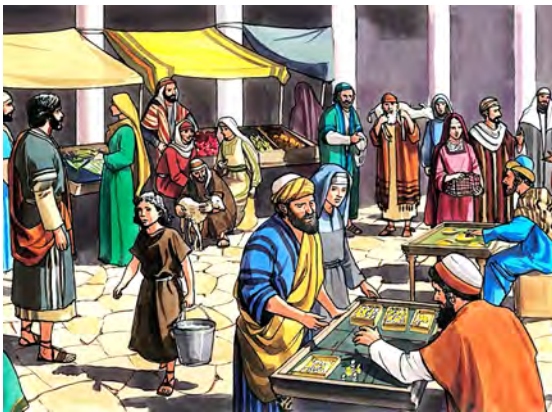
63 - ISUS ESTE ÎN TEMPLU

În ultima noastră poveste, am relatat sosirea triumfătoare a lui Isus cu mulțimea de pelerini la Ierusalim pentru a celebra sărbătoarea Paștelui. Astăzi, îl găsim în templu, unde se întâmplă lucruri incredibile care îl vor mânia. Da! Ați auzit bine, Isus se va mânia. Dar, din fericire, alții îi vor face pe plac.

Acum haideți să vizităm templul și să aflăm ce se întâmplă acolo.

La sfârșitul poveștii, vei putea răspunde la întrebările mele: Ce este plăcut lui Dumnezeu? Ce vrea El să găsească în casa Lui?

MÂNIA ȘI BUCURIA LUI ISUS

Străzile Ierusalimului sunt aglomerate cu mii de pelerini care merg la templu. Templul este casa lui Dumnezeu este, la fel ca biserica pentru noi astăzi, un loc unde oamenii se adună. Pelerinii vin la templu pentru a se închina, a se ruga și a oferi jertfe de animale, așa cum a cerut Dumnezeu. Dar nu sunt singurii care vin la templu. Sunt toți cei care sunt acolo pentru a face negoț. Este un dus-întors constant, într-o agitație teribilă. Rugăciunile, cântecele de închinare... imposibil să le auzi!

Tot ce auzi este mugetul vacilor, behăitul oilor și caprelor și gănguritul porumbeilor. Curtea templului a devenit o adevărată piață de animale. Pelerinii și vânzătorii discută prețurile. Se ceartă. Există și schimbători de bani cu mesele lor mici și monedele lor de argint și de aur aranjate cu grijă. Schimbă banii pelerinilor pentru a putea cumpăra. Toți acești negustori și „bancheri” se îmbogățesc în mod necinstit.

Casa lui Dumnezeu a devenit un loc de comerț, minciuni și înșelăciune.

Isus tocmai a sosit. Tot acest „spectacol” îl înfurie foarte tare. Ia niște frânghii, face un bici și îi alungă pe toți negustorii. Dezleagă boii, oile, caprele. Le dă afară. Imaginează-ți toate acele animale alergând, mugind și behăind. El deschide coliviile, iar porumbeii zboară. Răsturnă mesele schimbătorilor de bani. Monede de aur și de argint se rostogolesc peste tot. Câțiva se grăbesc să le adune.

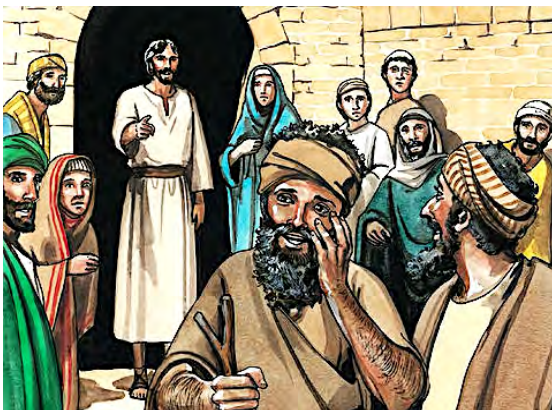
- Nu!, le spune Isus. Vă interzic să le luați!

Curtea templului este de nerecunoscut. Totul este cu susul în jos. Pelerinii privesc uimiți.

- Dar ce se întâmplă?

- Ce este cu El?

- De ce vă mirați? le spune Isus. Nu știți că Dumnezeu a numit templul casa Lui? Trebuie să fie o casă de rugăciune, iar voi îl transformați într-o peșteră de hoți!

Calmul revine treptat.

Orbi, șchiopi și infirmi se apropie de Isus. Ce va face Domnul? Este încă mâniș? Îi va binecuvânta?

Da! Îi vindecă pe toți. Nu este mâniș pe ei. Are milă de toți acești bolnavi.

Oamenii izbucnesc de bucurie:

- Slavă lui Dumnezeu! Slavă lui Dumnezeu! strigă ei.

Preoții se adună laolaltă.

- Trebuie neapărat să găsim o modalitate de a-l aresta pe acest Isus! Își spun unii altora, foarte supărați. Trebuie să scăpăm de El cât mai repede posibil!

Și copiii din templu, ce fac ei când îi văd pe acești orbi care și-au recăpătat vederea, acești șchiopi și infirmi care sar în picioare? Ei bine! Încep să-L laude pe Dumnezeu din toată inima:

- Osana! Osana! Ura! Trăiască Isus care face aceste minuni și ne mântuiește! Trăiască Isus!

Preoții cei mai de seamă se apropie de Isus.

- Auzi ce strigă acești copii?

- Da, desigur! răspunde Isus. Vă surprinde asta? Totuși, cunoașteți bine acest text: "O, Dumnezeule! Tu faci ca lauda Ta să răsună din gura copiilor și cei mici să-Ți cânte."

Ei nu răspund și pleacă.

Și copiii? Continuă să-L laude pe Dumnezeu cu bucurie.

Câteva zile mai târziu, Isus se întoarce la templu. Se așază în fața urnei. Un om bogat se apropie. Pune mai multe monede de aur în urnă. Altul pune cu mândrie un pumn mare de monede de argint. Un al treilea se uită să vadă dacă poate fi văzut clar, apoi își lasă monedele de aur una

câte una, apoi o a patra, o a cincea. Toată lumea pune mulți, mulți bani. Isus se uită la ei. Nu spune nimic. Sosește o femeie. Este singură. Soțul ei este mort. Este săracă. Nu poartă nici bijuterii, nici haine fine, ci o rochie uzată. Totuși, a venit la templu pentru a-i da lui Dumnezeu ofranda ei și a se ruga Lui. Se apropie de urnă și pune discret două monede mici în ea. Isus se uită la ucenicii săi și le spune: - Ați văzut-o pe văduva aceea săracă? Ați văzut cele două monede mici pe care le-a pus în urnă? Adevărat vă spun, femeia aceea a pus în urnă mai mult decât toți ceilalți. Acei oameni, ceea ce au dat au fost bani care le-a rămas, surplusul lor. Dar ea i-a dat lui Dumnezeu tot ce avea, tot ce avea pentru a trăi!

ȘI TU ȘI EU!

Dacă Isus i-ar fi întrebat pe ucenicii Săi: „Cine i-a dat mai mult lui Dumnezeu?” la fel ca tine și ca mine, ar fi făcut repede un mic calcul și gata! Ar fi răspuns. Dar, greșit! Ar fi greșit complet. Dumnezeu nu numără așa cum facem noi. El se uită la ceea ce dăm, dar și la ceea ce este în inimile noastre. Cum îi dăm? Cu bucurie sau cu regret? Din dragoste sau ca să știe și alții? Îți sugerez să te gândești la asta. Acum, pentru a răspunde la întrebările: „Ce este plăcut lui Dumnezeu?” și „Ce vrea El să găsească în casa Lui, în biserica Lui?”, îți sugerez să faci două liste. O primă listă cu tot ce putem face pentru a-i fi agreabil lui Dumnezeu când suntem împreună în biserică. O a doua listă cu tot ceea ce nu-i este plăcut. Această poveste se află în Evanghelia după Marcu, în capitolele 11 și 12.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

În ceea ce privește ofranda adusă lui Dumnezeu, vă sugerez să aveți o discuție cu copiii voștri. Astfel, veți putea să le îmbogățiți reflecția și să le răspundeți la întrebări. Apoi, faceți cele două liste cu ei sub forma unui joc. Pe rând, fiecare dă un răspuns și îl discutăm. Așa cum îi învățați respectul față de ceilalți, învățați-i respectul față de prezența lui Dumnezeu, fie la biserică, fie acasă când ne întâlnim să ne rugăm, să cântăm, să citim Evanghelia. Chiar dacă sunteți doar doi sau trei, amintiți-vă, Domnul a promis că va fi acolo.

„Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor.” Matei 18:20

64 - O LECȚIE CARE NU VA FI UITATĂ

Mergi la școală acum? Da? Nu? Poate ești în vacanță? Un lucru e sigur, încă înveți! Da! Învățăm toată viața. Întotdeauna este ceva nou de descoperit. E emoționant!

Știi că și ucenicii lui Isus erau la școală? Da, învățătorul lor, este Domnul. În ultima noastră poveste, am văzut că El i-a învățat să se uite așa cum se uită Dumnezeu.

Astăzi, vor învăța o nouă lecție. Aceasta este ceea ce vom descoperi în această nouă poveste pe care o vei găsi în Evanghelia după Ioan, capitolul 13.

În seara asta, vom sărbători Paștele.

În fiecare familie, vom avea o masă copioasă și vom cânta imnuri. Acesta este ultimul Paște pe care Isus îl va sărbători cu ucenicii Săi.

- Duceți-vă și pregătiți ce este necesar pentru masă, le-a spus Isus lui Petru și Ioan.

- Da, Doamne, dar unde vrei să o pregătim?

- Duceți-vă la Ierusalim! Când veți intra în cetate, veți întâlni un om care duce un ulcior cu apă. Urmați-l în casa în care va intra și întrebați-l pe stăpânul casei unde este sala pentru a sărbători Paștele. El vă va arăta la etaj o cameră mare, mobilată cu covoare și perne. Acolo veți face pregătirile.

Petru și Ioan ajung la Ierusalim.

- O! Uite! a spus unul dintre ei, vezi omul acela acolo, duce un ulcior. Să-l urmăm!

Totul se întâmplă exact așa cum a spus Isus. Gătesc mielul, pâinile și legumele. Casa este plină de acele mirosuri bune de mâncare.

Lângă ușa din față, pun un ulcior plin cu apă, un lighean și o cârpă.

Le vor folosi pentru a spăla și a usca picioarele lui Isus și ale ucenicilor. Când vor ajunge, picioarele lor vor fi murdare. Sandalele lor nu-i protejează de praful de pe drum. Acest lucru se face întotdeauna înainte de a intra într-o casă, mai ales într-o zi de sărbătoare. Cel mai mic slujitor este cel care spală picioarele oaspeților. Spre seară, Isus și ucenicii sosesc pentru ospăț. Când sunt pe punctul de a intra în casă, ucenicii se opresc și se uită îngrijorați la lighean și la ulciorul cu apă.

- Nu este nicio slugă aici, se gândesc ei. Cine ne va spăla picioarele?

Matei, Iacov, Filip, Andrei? Nimeni nu se mișcă. Sunt adânciți în gândurile lor.

- Ah! Nu, eu nu, își spune Petru, nu voi face asta! Nu sunt sluga lor, nu le voi spăla picioarele. E prea degradant!

- Nu trebuie să se bazeze pe mine, se gândește altul, nu mă voi înjosi să fac asta! E umilitor. Depinde de ei să o facă!

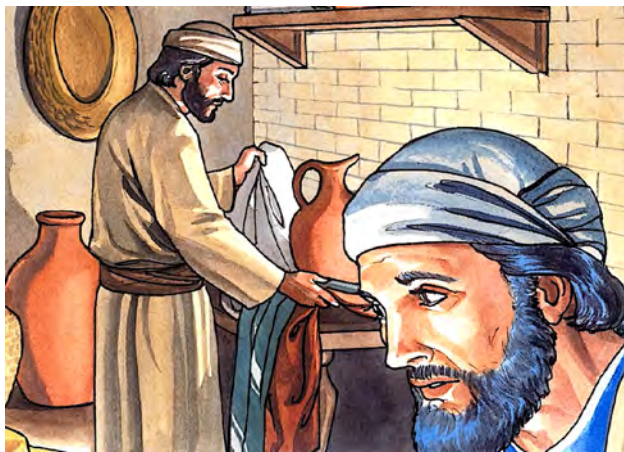

Nimeni nu se hotărăște. S-au așezat să mănânce ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat.

Deodată, Isus le-a spus:

Acesta este ultima dată când vom fi cu toții împreună, de aceea am vrut cu adevărat să sărbătoresc acest Paște cu voi. În scurt timp, voi suferi mult.

Au auzit? Nu sunt sigur, poate că sunt încă adânciți în gândurile lor.

Isus se ridică. Ia prosopul și și-l pune în jurul brâului, așa cum fac slujitorii. Toarnă apa în lighean și îngenunchează în fața unuia dintre ucenici. Îi spală cu grijă picioarele și le usucă.

Se duce la următorul și face același lucru, apoi la al treilea, la al patrulea.

Ucenicii nu spun nici un cuvânt. Privesc, profund șocați. Sunt rușinați. Domnul lor ia locul unui slujitor. Face ceea ce ei au refuzat să facă.

Isus vine la Petru. Îngenunchează în fața lui. Petru își retrage picioarele:

- Ah! Nu! Nu Tu, Doamne! Niciodată în viața mea! strigă el. Tu ești Învățătorul, Domnul, nu ți se cuvine să faci asta! Nu-mi vei spăla picioarele!

- Petru! i-a spus Isus, dacă nu-ți spăl picioarele, nu vei putea continua să fii ucenicul Meu.

- Atunci da! Doamne! Spală-mă! Vreau să fiu mereu ucenicul Tău. Spală-mi și mâinile și capul!

- Nu! Isus i-a zis. Vă spăl picioarele doar pentru că s-au murdărit în timpul umblării.

Isus a terminat. Pune ligheanul la loc și se întoarce la masă cu ei.

- Înțelegeți de ce am făcut asta? îi întreabă. Am vrut să vă dau un exemplu de urmat. Voi mă numiți Învățător și Domn și aveți dreptate pentru că sunt, și totuși îmi voi da viața pentru voi pentru că vă iubesc. Și voi trebuie să vă iubiți, să aveți grijă unii de alții și să nu vă

certați pentru a ști cine este cel mai mare. Vreți să mă urmați? Atunci faceți ca mine și veți fi cu adevărat ucenicii mei.

Toată lumea își pleacă capetele. Le este rușine. Își dau seama cât de mândri sunt, dorind mereu să aibă primul loc. Este o lecție de smerenie care nu poate fi uitată.

ȘI TU ȘI EU!

Ai înțeles lecția pe care Isus le-a dat-o ucenicilor Săi?

Da, le-a dat o lecție de smerenie. Le-a arătat cum ar trebui să se comporte, unii față de alții.

Smerenia este opusul mândriei. Adică să nu te lauzi, să nu te crezi mai bun decât ceilalți, să nu te pui deasupra lor și să-i disprețuiești, ci să-i iubești, să-i ajuți.

Vrei să-i faci pe plac lui Isus? Atunci fă așa cum a făcut El. Ai grijă de cei din jurul tău, fie acasă, la biserică, la școală.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Isus ne învață cu cuvintele Sale, dar și cu viața Sa. În ziua aceea, nu a ținut un discurs mare, dar și-a pus în practică învățătura. Ucenicii au înțeles bine mesajul.

Să facem și noi la fel în viața noastră de zi cu zi, în familie, la locul de muncă, în relațiile noastre cu ceilalți, iar copiii noștri vor înțelege. La rândul lor, vor putea trăi învățăturile lui Isus.

Sunt mari observatori și buni imitatori, dar nu pot fi păcăliți. Ceea ce sântem și ceea ce facem vorbește mai tare decât ceea ce spunem.

Fie ca ei să găsească exemple bune de imitat în familiile noastre, în împrejurimile lor și la biserică.

65 - ULTIMUL PAȘTE AL LUI ISUS

Îl vom găsi pe Isus și pe ucenicii săi adunați pentru masa de Paște. Totul este gata, iar mirosul de miel la cuptor este delicios. Dar ști de ce sărbătoresc evreii Paștele?

Cu mult timp în urmă, pe vremea lui Moise, evreii erau sclavi în Egipt. Dumnezeu i-a scos din acest pământ al mizeriei și i-a condus într-un pământ al libertății. I-a salvat de la moarte, dar înainte de a pleca, au trebuit să omoare un miel și să-i pună sângele pe tocul casei lor. Acest sânge era un semn de protecție. De atunci, în fiecare an, evreii sărbătoresc acest exod din Egipt și plecarea lor spre pământul făgăduit, spre o viață nouă. Paștele este o sărbătoare în cinstea lui Dumnezeu. Un miel este înjunghiat. Îl gătesc și îl mănâncă împreună cu familiile lor. Este o ocazie pentru ei să-și amintească cum i-a salvat Dumnezeu. În povestea noastră, vom descoperi cum vor sărbători Isus și ucenicii săi acest Paște.

Isus le-a spălat picioarele ucenicilor săi. S-a întors la masă cu ei, și au mâncat mielul la cuptor.

El le-a spus:

- Aceasta este ultima dată când vom fi împreună. În câteva clipe, vor veni dușmanii mei. Mă vor prinde și mă vor uide. Unul dintre voi mă va trăda. Mă va da în mâinile lor.

Ucenicii s-au privit unii pe alții cu uimire.

-Dar nu se poate? și-au spus unul altuia. Cine ar putea face așa ceva? Cine ar îndrăzni să-L trădeze pe Domnul? Erau profund întristați.

Ioan ședea foarte aproape de Isus. Petru i-a făcut semn să întrebe despre cine vorbea Isus.

Ioan s-a aplecat spre Isus. L-a întrebat cu blândețe:

- Doamne, cine este?

Isus a răspuns încet:

- Voi înmuia această bucată de pâine în sos. Cel căruia i-o voi da, este el.

A înmuiat bucata de pâine și i-a întins-o lui Iuda, care a luat-o și a mâncat-o.

În acel moment, fața lui Iuda se împietrește, este nervos, sprâncenele i se încruntă, dinții îi sunt încleștați.

Încă putea abandona planul său și să-l ceară iertare lui Isus, dar nu! Se gândește la cei treizeci de arginți pe care îi va primi în schimbul trădării sale.

- Eu sânt cel care vă va trăda?, întreabă el cu insolentă.

- Da! Tu ești!, răspunde Isus.

Sare în sus și dispare în noapte.

Cealalți se întreabă.

- Unde se duce Iuda? Va cumpăra ceva de care avem nevoie pentru ospăț? Sau l-a rugat Isus să meargă să dea bani săracilor?"

Cina continuă.

Nu mai sunt doisprezece, ci unsprezece; trădătorul a plecat.

Isus ia pâine. Îi mulțumește lui Dumnezeu, apoi le-o dă.

- Luați!, le spune el. Această pâine reprezintă trupul meu care va fi frânt, sfărâmat pentru voi.

Ia un pahar cu vin. Mulțumește și li-l dă.

- Beți din el, toți! le-a spus El. Acest vin reprezintă sângele meu care va fi vărsat pentru voi, pentru iertarea păcatelor voastre, pentru neascultarea voastră, pentru a vă mântui. Aceasta este ultima dată când voi mânca pâine și voi bea vin cu voi, dar voi o veți face în amintirea mea și într-o zi vom fi cu toții din nou împreună în Împărăția lui Dumnezeu. Va fi o mare sărbătoare. Ne vom bucura cu toții împreună.

Ucenicii își mănâncă bucata de pâine și beau vinul, dar cuvintele lui Isus continuă să li se învântească în cap.

- De la Moise încoace, este întotdeauna un animal, un miel, care este omorât, iar Isus tocmai a spus că el este mielul. El este cel care își va da viața pentru mântuirea oamenilor.

Sunt într-o tristețe imensă. Isus le-a spus din nou:

- În noaptea aceasta, vor veni dușmanii să mă ia și voi toți mă veți abandona.

- Cu siguranță nu! strigă ei. Nu te vom abandona niciodată.

- Chiar dacă toți te părăsesc, exclamă Petru, eu nu te voi abandona niciodată! Sunt gata să mor pentru tine!

- Petru! i-a spus Isus. Chiar în noaptea aceasta, de trei ori, vei spune că nu mă cunoașteți. Măine dimineață înainte să cânte cocoșul, te

vei fi lepăda de mine de trei ori.

Ucenicii sunt îndurerăți. Isus îi încurajează.

- Copiii mei! Credeți în Dumnezeu și credeți în mine. Curaj, nu disperați. Vă las pacea mea. Vă voi pregăti un loc în rai. Iubiți-vă unii pe alții. Veți fi tulburați și triști, dar în curând tristețea voastră se va transforma în bucurie.

El se roagă pentru ei. Cântă imnuri și merg în Grădina Ghetsimani. În această grădină îi vom regăsi în următoarea noastră poveste.

ȘI TU ȘI EU!

Cred că ucenicii și-au amintit de acea masă toată viața lor. Isus le-a spus lucruri pe care nu și le-ar fi putut imagina. Desigur, nu au înțeles totul, dar au fost avertizați despre ce urma să se întâmple și, mai târziu, au înțeles. Le-a spus că nu va mai fi nevoie să mai omoare miei, pentru că El este Mielul lui Dumnezeu. El este cel care își va da viața. De ce face asta? Știi tu? Este pentru ca oamenii să poată fi iertați, mântuiți pentru ca tu și eu să putem merge în rai și să nu fim pedepsiți ca să mergem în iad. El le-a cerut ucenicilor săi să împartă pâine și vin atunci când se adună, ca să nu uite niciodată ce făcuse El. Asta fac creștinii și astăzi în fiecare țară din lume. Poate ai participat la o slujbă și ai văzut creștini luând Cina Domnului. Mănâncă o bucată de pâine și beau puțin vin. Își amintesc că Isus Și-a dat viața pentru a-i salva. Îi mulțumesc din toată inima pentru că îi iubește atât de mult.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Vă sugerez să recitiți capitolul 13 din Evanghelia după Ioan împreună cu copiii voștri și să le răspundeți la întrebări. În funcție de vârsta lor, puteți reciti și capitolul 12 din cartea Exodului, unde îi veți găsi pe evrei, pe Moise și instituirea primului Paște. În Vechiul Testament, Dumnezeu a anunțat venirea lui Isus și jertfa sa. Dacă recitiți relatările noastre numerele 7, 8, 13 și 18, veți găsi pasaje în care este menționat Mielul lui Dumnezeu.

66 - ISUS ÎN GRĂDINA GHETSEMANI

Te-ai rugat vreodată lui Dumnezeu? Da? Nu? Personal, o fac des, mai ales când trec prin momente dificile. Crezi că am putea calcula numărul de oameni care s-au rugat astăzi? Nu, desigur că nu! Milioane și milioane de oameni se roagă Lui în fiecare zi. Isus când a fost pe pământ, după părerea ta, s-a rugat? Da, s-a rugat foarte des. Astăzi, Îl găsim după masa de Paște. Este unul dintre cele mai dificile momente din viața Lui. Să vedem împreună ce va face.

Poți reciti această poveste în capitolul 26 din Evanghelia după Matei, de la versetul 36 la versetul 56. Ascultă cu atenție și apoi răspunde la întrebarea mea: Ce face Isus pentru a dobândi puterea de a asculta de Dumnezeu?

Masa de Paște s-a terminat. Isus și ucenicii săi ies din casă. Este târziu. Puteau merge să se odihnească. Dar nu! Merg într-o grădină plantată cu măslini, Grădina Getsemani. Este liniște. Se aude doar sunetul pașilor lor pe potecă. Odată ajunși, Isus le spune:

- Stați aici. Eu mă duc să mă rog. Petru, Iacov și Ioan, veniți cu mine!

Ucenicii sunt triști și obosiți. Domnește o atmosferă ciudată. Se gândesc la toate cuvintele pe care Isus tocmai le-a spus. Dar ce a vrut să spună? Și Iuda, ce s-a întâmplat cu el? Ei simt că lucruri grave sunt pe cale să se întâmple, dar somnul îi învinge. Adorm.

Isus face câțiva pași cu Petru, Iacov și Ioan și le spune:

- Sufletul meu este întristat, sînt pe moarte. Rămâneți aproape de mine.

- Vegheați și rugați-vă împreună cu mine.

Este în mare tristețe. Se îndepărtează și cade în genunchi cu fața la pământ. Se roagă din toată puterea.

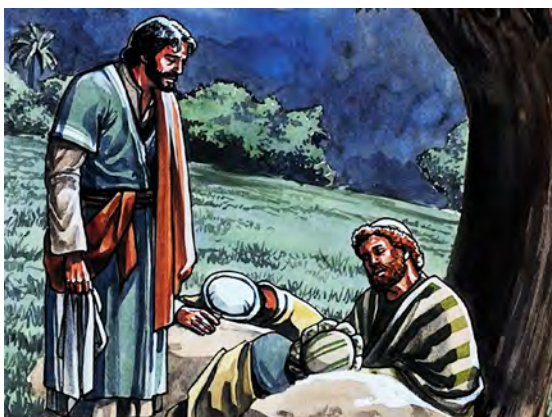

- Tatăl Meu, dacă este cu putință, depărtează de mine paharul acesta care mă așteaptă. Totuși, vreau să fac ce vrei Tu și nu ce vreau Eu.

Este copleșit de durere. Se întoarce la ucenicii săi. Au adormit.

- Petru, dormi! Nu te-ai putea ruga nici măcar o oră cu Mine! Dacă nu vă rugați, veți fi slabi. În vremuri grele, când veți fi ispitiți, nu veți avea puterea să rezistați. Se duce din nou și se roagă.

- Dacă este cu putință, Tatăl Meu, ia paharul acesta de la Mine, ca să nu-l beau. Dar știi că vreau să fac ce vrei Tu și nu ce vreau Eu.

El este epuizat. Dumnezeu îi trimite un înger care îl mângâie și îl întărește.

Se întoarce la ucenicii săi. Se roagă ei? Nu! Nu au rezistat somnului.

Pentru a treia oară, Isus face aceeași rugăciune.

- Tatăl Meu, dacă este cu putință, ia paharul acesta de la Mine. Totuși, nu ce voiesc Eu, ci ce vrei Tu!

Forțele îi revin. Decide să meargă până la capăt în ciuda suferinței care îl așteaptă, știe că pe cruce, va purta greutatea păcatelor pe care le-au săvârșit toți oamenii. El va fi pedepsit în locul nostru, va fi despărțit de Dumnezeu. Relația lui cu Tatăl Său va fi ruptă.

Acesta este cel mai teribil lucru dintre toate. Se întoarce din nou la ucenici.

- Dormiți și vă odihniți, dar nu este momentul potrivit. Vrăjmașii mei vor veni, mă vor aresta și mă vor lua prizonier. Haideți, treziți-vă ca să mergem! Cel ce mă va trăda este foarte aproape!

Au auzit pași pe drum și oameni vorbind. O mulțime de oameni înarmați cu săbii și bâte se apropia.

La lumina torțelor și a felinarelor, ucenicii au putut distinge siluetele impunătoare ale soldaților și gărzilor, iar în fruntea lor, un om care îi călăuzește.

- Dar este Iuda! au spus ei, uimiți.

Isus s-a apropiat de ei și a zis:

- Pe cine căutați?

- Pe Isus din Nazaret!, au strigat soldații.

- Eu sunt!

Toți au dat un pas înapoi și au căzut pe spate. Isus a întrebat din nou:

- Pe cine căutați?

- Pe Isus din Nazaret!

- V-am spus că sunt Eu, așa că lăsați ucenicii mei să plece și nu le faceți rău!

Iuda le spusese soldaților:

- Nu vă înșelați! Pe cel pe care îl voi saluta cu o sărutare îl veți aresta.

S-a apropiat de Isus și i-a zis:

- Bună seara, Învățătorule!

- Iuda! Cu o sărutare mă trădezi!

Soldații s-au repezit spre Isus.

L-au apucat și i-au legat mâinile.

Petru era furios. Și-a scos sabia. Cu o lovitură puternică, a lovit un slujitor și i-a tăiat urechea dreaptă.

- Stai, Petru! Pune-ți sabia la loc! Dacă vreau să fiu eliberat, tot ce trebuie să fac este să-L rog pe Tatăl meu și El va trimite o armată de îngeri să mă apere. Dar eu sunt gata; îmi voi da viața pentru mântuirea oamenilor. A atins urechea slujitorului și l-a vindecat. Ucenicii înspăimîntați au fugit. L-au lăsat pe Isus singur în mâinile dușmanilor săi. Totuși, ei îl iubeau pe Domnul și erau atât de siguri că nu-L vor abandona niciodată! Dar erau foarte slabi.

ȘI TU ȘI EU!

Ești gata să răspunzi la întrebarea: „Ce a făcut Isus pentru a avea puterea să asculte de Dumnezeu?” A făcut trei lucruri. Primul: S-a rugat. Da! S-a rugat chiar de mai multe ori. A insistat. Al doilea: Și-a rugat prietenii să se roage cu el și pentru el. - Ai găsit al treilea lucru pe care l-a făcut? Da! A avut încredere în Dumnezeu că va fi întărit, că va avea puterea să-L asculte. Se poate întâmpla ca într-o zi să te afli într-o situație dificilă. Ai vrea să asculți de Dumnezeu, dar nu ai puterea de a o face. Așadar, amintește-ți de această poveste. Fă așa cum a făcut Isus. Te rogi lui Dumnezeu din toată inima, vorbești despre dificultatea ta cu părinții sau prietenii tăi, cu pastorul tău și le ceri să te ajute și să se roage cu tine și pentru tine și crezi că Tatăl tău, care este în ceruri și care te iubește, te va ajuta, îți va da puterea de care ai nevoie.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Avem multe resurse în noi înșine, dar când suntem neajutorați, zdrobiți de încercări, când ispita este prea mare, vom avea puterea să ne opunem? Să facem așa cum spune Isus. Să ne rugăm cu insistență. Să cerem ajutorul și rugăciunile prietenilor noștri și să ne păstrăm credința în Dumnezeul nostru. Să fim atenți pentru a nu trece cu vederea dificultățile pe care le întâmpină copiii noștri pentru a-i sprijini în același proces.

67 - VA REZISTA EL?

- Nu te voi părăsi niciodată! Nu te voi abandona niciodată! Poți conta pe mine. Voi fi mereu acolo!
Ai auzit vreodată asta? Poate ai spus-o? Putem crede că suntem puternici, dar nu este de la sine înțelese. Apoi, este dezamăgitor. Ne simțim prost. Când vine vorba de lucruri mărunte, nu este prea grav, dar ne putem afla în situații dificile. Acesta este cazul lui Petru în această poveste pe care o vei găsi la sfârșitul Evangheliilor. Ascultă cu atenție și apoi vei putea răspunde la aceste întrebări: De ce l-a renegat Petru pe Isus? Ce a aflat?

Este noapte. O întreagă ceată de soldați, gărzi și oameni înarmați cu bâte și săbii tocmai l-au arestat pe Isus în Grădina Ghetsimani.

Sunt conducătorii religioși care i-au trimis. L-au legat mâinile și L-au luat cu brutalitate.

Isus era complet singur. Unde erau prietenii lui, Matei, Andrei, Filip și ceilalți ucenici? Cu câteva ore mai devreme, toți promisese că nu-l vor abandona niciodată:

- Sunt gata să mor pentru tine!, declarase Petru!

Au dispărut în grădină. Erau atât de speriați încât au fugit.

Dar Petru și-a revenit și i-a spus unuia dintre ei:

- Vino! Hai să-l urmărim de departe și vom vedea unde îl duc pe Domnul și ce se va întâmpla.

Au ajuns în fața palatului lui Caiafa, marele preot.

Acest ucenic îl cunoștea pe Caiafa; a intrat, dar Petru a rămas afară.

- Poate să intre prietenul meu? a întrebat-o pe slujitoarea care stătea lângă ușă.

- Lasă-l să intre! a spus femeia.

Petru a intrat în curte. Era atât de frig încât fusese aprins un foc. Slujitorii se adunaseră acolo ca să se încălzească. Petru s-a așezat printre ei. Acești oameni povestesc despre arestarea lui Isus. Îl batjocoresc. Sunt nepoliticoși.

Petru nu spune nimic; este stânjenit. Aude strigătele și urletele.

- Dar de ce strigă așa la Isus? Nu a făcut nimic rău!, îi spune el. Îl insultă!

La lumina flăcărilor, o slujitoare îl examinează atent.

- Dar și tu ești unul dintre ucenicii Lui!, îi spune ea.

- Deloc! răspunde Petru repede. Nu știu ce vrei să spui. Nu-l cunosc!

Se teme foarte tare. Se simte în pericol. Se îndreaptă spre ușa de ieșire. Slujitoarea îl vede.

Se uită la toți cei din jur și exclamă:

- Și el este cu acest Isus din Nazaret!

- Ce spui? se apără Petru. Nu este adevărat! Vă spun, nu-l cunosc pe acest om! Nu l-am văzut niciodată!

Soldații au continuat să-l insulte pe Isus și să-l maltrateze. L-au batjocorit. L-au legat la ochi și l-au bătut.

- Haide, spune-ne cine te-a lovit! Haide, ghicește! l-au spus ei.

Petru a fost șocat. Cunoștea brutalitatea acestor oameni și răutatea conducătorilor religioși. Era atât de nefericit să știe că Isus a fost astfel dat în mâinile lor.

Timpul părea lung, dar El a rămas acolo.

O oră mai târziu, niște bărbați s-au apropiat.

L-au înconjurat.

- Nu există nicio îndoială, i-au spus ei, ești într-adevăr unul dintre ai lui! Ești cu El! Când vorbești, oamenii îți recunosc accentul, ești din aceeași regiune cu El, ești din Galileea!
Petru s-a speriat. O slugă a marelui preot a insistat.
- Dar da! Desigur că ești cu El. Nu spune altfel, te recunosc. Te-am văzut aseară în grădină. Tu ai fost cel care i-a tăiat urechea vărului meu.

- Îți spun că nu! a strigat Petru furios. Nu-l cunosc pe acest om. Jur că nu l-am văzut niciodată!

În acel moment, un strigăt a răsunat în lumina dimineții. Cântatul cocoșului! Pentru Petru, totul s-a schimbat. Cuvintele lui Isus i-au răsunat în cap: „Petru, înainte să cânte cocoșul astăzi, te vei fi lepădat de mine de trei ori.” Este devastat.

Isus își întoarce privirea și o întâlnește pe cea a lui Petru. Nu este reproș în acea privire, ci tristețe și compasiune. Petru este copleșit; privirea lui Isus merge până în adâncul inimii sale. Nu mai poate rămâne acolo. Se strecoară afară din curtea aceea și pleacă pe străzile încă adormite ale orașului. Plânge. Plânge amar. Îi este rușine de sine.

Tot ce tocmai a trăit îi trece prin cap.

El, tânărul atât de sigur pe sine, care se credea puternic, tocmai l-a renegat pe Domnul său, pe care îl iubește atât de mult. Este profund dezamăgit de sine.

- Sunt nevrednic de Domnul, își repetă. Niciodată nu am crezut că se va ajunge la asta! Mă va ierta Isus că l-am renegat?

Petru nu are răspunsul. Va trăi ore și zile de profund regret, dar mângâierea lui este privirea blândă a lui Isus.

ȘI TU ȘI EU!

Propun să ne gândim împreună la întrebarea: De ce l-a renegat Petru pe Isus? Cred că i-a fost foarte frică, teribil de frică, în fața brutalității acestor oameni.

Și tu? Nu ți-e uneori frică de reacțiile celor din jur când le spui că Isus este Prietenul tău?

Ce a învățat Petru? Aceasta este a doua întrebare. El a descoperit ce este adânc în inima lui, mândria lui, dar și slăbiciunea lui.

Isus îl avertizase, dar nu l-a crezut pentru că se credea foarte puternic. Ce păcat, nu l-a ascultat pe Isus, nu s-a rugat! Ar fi avut mult mai multă putere să reziste sau pur și simplu nu s-ar fi pus într-o situație atât de dificilă. Acum, am să vă spun ce mi se pare minunat în această poveste, care este totuși foarte tristă. Este privirea iubitoare a lui Isus pentru ucenicul său. Ce părere ai? Mă încurajează mult să știu că Isus continuă să ne iubească chiar dacă nu suntem întotdeauna așa cum ar trebui să fim.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Această poveste ne provoacă. De ce credem că sântem capabili pentru Domnul? Cât de departe credem că putem merge? Este ușor să spunem, să credem, chiar să visăm, că vom merge până la capăt din dragoste pentru Domnul, dar realitatea ne poate copleși. Să rămânem umili și încrezători pentru a-i rămâne credincioși pe calea care este a noastră, în viața noastră de zi cu zi. Putem păstra în inimile noastre aceste cuvinte ale Domnului:

„M-am rugat pentru tine, ca să nu-ți pierzi credința”.

68 - DE CE EL NU SE APĂRĂ?

Ascultă ce i s-a întâmplat lui Yoan.

- Nu am fost eu, tată! Te asigur că nu a fost vina mea! Nu am fost eu!

- Mi-au spus că ai fost tu, vei fi pedepsit!

- Nu este adevărat. Îți spun că nu am fost eu! Nu este corect!

Yoan este foarte furios. Este acuzat pe nedrept. S-a apărât, dar nu l-au crezut. El este pedepsit în locul altcuiva.

E greu de trăit cu asta! Nu-i așa? Poate că ai trecut prin asta, te-a făcut să suferi și încă îți amintești?

Astăzi îl vom întâlni din nou pe Isus. Este în instanță, este acuzat pe nedrept. Ascultă cu atenție și vei putea răspunde la întrebarea mea: De ce acceptă să fie condamnat fără să se apere, fără să spună nimic?

ISUS ESTE ACUZAT PE NEDREPT

Isus n-a făcut nimic greșit, totuși este acolo, la tribunal, ca un criminal. Stă în fața judecătorilor, în fața lui Caiafa, a marelui preot și a conducătorilor religioși, oameni duri și răi. Este o sală de judecată ciudată, deoarece totul a fost deja decis.

Întreabă pe Isus.

- Ce ai făcut?

- Ce le-ai spus oamenilor?

- Hai! Spune-ne acum! Răspunde!

- N-am spus nimic în ascuns, răspunde Isus calm. Am învățat public în Templu și în sinagogi.

Întrebați-i pe cei care m-au ascultat. Îți vor răspunde.

Aduc martori falși care aduc tot felul de acuzații false împotriva Lui. Se contrazic unii pe alții și nu aduc nicio dovadă. Acuzatorii vin unul după altul, dar unde este avocatul? Cel care ar trebui să-l apere pe Isus, unde este? Nu este nimeni! Isus este singur. Timp de câteva ore, interogatoriul a continuat.

Caiafa întreabă brutal:

- Spune-ne dacă Tu ești Mesia, Fiul lui Dumnezeu!

Da!, spune Isus, Sunt.

Sunt furioși. Gărzile îi dau cu pumnii și cu palmele. Îl insultă și îl maltratează.

- Ați auzit ce a spus!, a strigat Caiafa. Se declară Dumnezeu!

Acesta este un afront teribil, o blasfemie! Ce ne mai trebuie mai mult? Merită moartea!

Sentința este pronunțată. Toți sunt mulțumiți. Acum trebuiau găsită o modalitate de a-l condamna de către romani, deoarece, fiind sub ocupație romană, le este interzis să aplice pedeapsa cu moartea.

- Să-L ducem la Pilat, guvernatorul roman, spun ei.

Au îndemnat o mulțime întreagă, care i-a însoțit la Pilat.

- Este un răufăcător!, i-au spus ei. Se pretinde regele iudeilor! Merită să moară!,

Pilat îl interoghează pe Isus.

- Nu găsesc nimic vinovat la acest om! Nu văd de ce l-aș condamna.

- Da! Da! Instigă oamenii la revoltă. Este periculos!

Duceți-L la Irod, este guvernatorul regiunii Sale!

Irod este foarte fericit.

- Bine, își spune el. De mult timp vreau să-L văd. Poate că va face o minune, chiar aici, în fața mea!

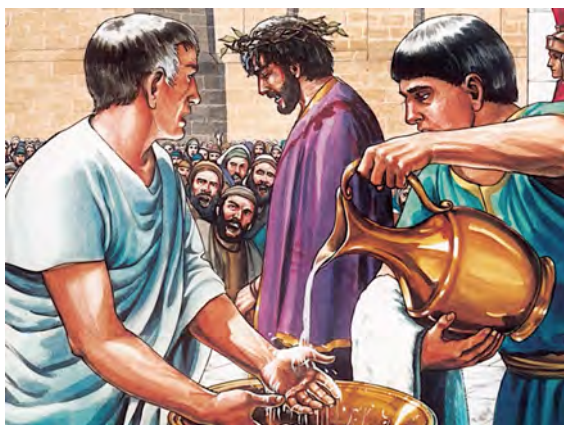

Îi pune multe întrebări, dar Isus nu-i răspunde. Irod este vexat.

- Duceți-l înapoi la Pilat!, spune el.

Conducătorii religioși și poporul continuă să-l acuze cu violență pe Isus, dar Pilat este foarte tulburat, ar vrea să-L scoată din această afacere.

- N-am găsit nimic pentru a-L condamna și nici Irod. Îl voi bate și apoi îl voi elibera!

- Nu! Nu! Trebuie să moară!, strigă mulțimea înfuriată. Dacă-l eliberezi, nu ești prieten cu Cezarul!

- Astăzi trebuie să eliberez un prizonier! Pe cine vreți să eliberez?

- Barabas! Eliberează-l pe Barabas!

- Dar este un răufăcător!

- Eliberează-l pe Barabas și răstignește-l pe Isus!, strigă ei. Va rezista Pilat neclintit sau va ceda presiunii și strigătelor mulțimii și ale conducătorilor religioși?

I se aduce apă și își spală mâinile în fața lor.

- Acest om este nevinovat!, declară el. Nu sunt responsabil de moartea lui! Este responsabilitatea voastră!

Îl eliberează pe Barabas și îl abandonează pe Isus în mâinile lor. Niște soldați împletesc o coroană de spini și o pun pe capul Lui. Îi pun o mantie stacojie, îl bat cu violență.

- Să trăiești, Împărat al Iudeilor, spun ei, închinându-se în fața Lui.

Se aduce o cruce grea.

- Hai! Ia-o și mergi înaintea acum! strigă ei cu brutalitate. Isus ia crucea. Pe drum, oamenii Îl insultă. Trupul Lui este sfâșiat, învinețit de atâtea lovituri. Nu mai are putere, Se împiedică, cade. Un om trece pe acolo.

- Hai! Tu! ia-i crucea și poart-o! poruncesc soldații. Isus înaintează dureros. Îndură toate aceste suferințe fără să spună un cuvânt. Nici un geamăt, nici o plângere.

ȘI TU ȘI EU!

Această poveste este sfâșietoare. Nu putem înțelege suferința pe care a îndurat-o Isus. El, care făcuse bine oamenilor toată viața, a fost condamnat la moarte, ca un criminal. Este nedrept, nu-i așa? Atunci de ce a acceptat toate acestea fără să Se apere, fără să spună nimic? Aceasta este întrebarea pe care ți-am pus-o. Vom răspunde acum.

Îți amintești de rugăciunea lui Isus în Grădina Ghetsimani? El a spus: „Tatăl Meu, dacă este cu putință, depărtează de la mine paharul acesta al suferinței. Totuși, nu cum voiesc eu, ci cum voiești Tu!”

Isus a fost de acord să bea, adică să îndure, toată această suferință, fără să Se apere, pentru că El ia locul, condamnarea pe care o merită toți oamenii din cauza neascultării lor, a vieții lor departe de Dumnezeu. El este pedepsit, condamnat în locul nostru, pentru ca Dumnezeu să ne poată ierta. Îți sugerez să meditezi asupra tuturor acestora într-un moment de liniște.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

În această poveste, îl vedem pe Isus condamnat de oameni, Evrei și Romani. Dar, de fapt, Isus asculta de Dumnezeu și împlinea planul Său perfect pentru iertarea și mântuirea oamenilor. El și-a dat viața, de bunăvoie, din dragoste pentru oameni, pentru noi și pentru copiii noștri. Veți găsi aceste pasaje în Evanghelia după Ioan în capitolul 18, versetele 19-37 și în Evanghelia după Luca în capitolul 23, versetele 1-12. În concluzie, vă las acest verset în inimă:

Pedeapsa care ne aduce pacea a căzut peste El, adică peste Isus. (Isaia capitolul 53 versetul 5)

69 - DE CE A MURIT ISUS?

Cu siguranță ai văzut într-un muzeu, într-o carte sau într-o biserică o pictură care îl reprezintă pe Isus pe cruce. Cum ai reacționat? Moartea lui Isus, ce înseamnă pentru tine? Ce poate schimba ea în viața ta? Acestea sunt câteva întrebări la care vom răspunde. Acordă o atenție deosebită. În această poveste, vei găsi câțiva oameni care au înțeles de ce a murit Isus pe cruce.

Relatarea răstignirii se găsește la sfârșitul Evangheliilor.

Isus tocmai a fost condamnat la moarte. El poartă o cruce grea, dar este atât de epuizat încât merge cu mare dificultate. Se împiedică pe cale. Un bărbat trece. Se întoarce de la câmp.

- Haide! Vino încoace spun soldații. la crucea să o porți în locul lui!

O mulțime mare îi urmează. Femeile se vaită și plâng când îl văd pe Isus desfigurat, corpul său acoperit de răni și sânge. Alții L-au batjocorit și L-au insultat.

În cele din urmă au ajuns într-un loc numit Golgota. L-au pus pe Isus pe cruce. Soldații i-au bătut cuie în mâini și în picioare. Au răstignit și doi tâlhari, unul la dreapta Lui și celălalt la stânga Lui. Deasupra capului lui Isus a fost atârnată o pancartă.

- Veți scrie:

- Isus, Împăratul Iudeilor! ordonase Pilat. Trebuie să se știe de ce a fost condamnat!

Isus s-a uitat la soldați, la acei oameni violenți cu inimi atât de împietrite. Cu glas tare, el spune:

- Tată! Te rog să-i ierți. Nu știu ce fac.

Patru soldați sunt ocupați cu totul altceva.

- Să-i luăm hainele! spun ei. Să le împărțim între noi. Câte o bucată pentru fiecare dintre noi!

Unul dintre ei era pe punctul de a rupe tunica.

- Nu!, au strigat ceilalți. Este făcută dintr-o singură bucată și dintr-o țesătură frumoasă. Este de preț. Vom trage la sorți să vedem cine o va lua.

Mulțimea continuă să-L insulte pe Isus.

- Coboară-te, dacă ești Fiul lui Dumnezeu! Hai!

Îl batjocoresc cu aroganță.

- Cel ce a făcut minuni, să coboare acum și vom crede în El!

Cei doi tâlhari îl insultă.

- Dacă ești Regele iudeilor, mântuiește-te pe Tine însuși și mântuiește-ne pe noi!

Dar unul dintre ei se răzgândește. Acum înțelege de ce Isus este pe cruce.

- Nu te temi de Dumnezeu? îi spune celuilalt. Ai uitat că toți va trebui să-i dăm socoteală?

Astăzi, plătim pentru lucrurile urâcioase pe care le-am săvârșit. Suntem vinovați înaintea oamenilor, dar și înaintea lui Dumnezeu! Dar Isus, El, n-a făcut nimic rău.

Își întoarce capul spre Domnul.

- Isus! spune el. Pomenește-mă când vei intra în Împărăția Ta!

- Îți garantez, i-a zis Isus, că astăzi vei fi cu Mine în Rai!

La picioarele crucii, sunt niște femei. Plâng, zdrobite de durere și întristare. Isus o vede pe Maria, mama Sa, și lângă ea, pe Ioan, ucenicul Său.

- Iată fiul tău! i-a zis mamei sale.

- Iată mama ta! i-a zis lui Ioan.

Ioan a înțeles bine mesajul lui Isus. Maria a venit să locuiască cu el. El a avut grijă de ea, iar Maria a fost ca o mamă pentru el.

La sfârșitul dimineții, soarele era sus pe cer.
Dar, deodată, oamenii s-au privit cu frică.
- Dar ce se întâmplă? E amiază și e întuneric! Ce înseamnă asta? E întuneric în plină zi!
Da! Țara este cufundată în întuneric. Soarele rămâne complet ascuns până la ora trei după-amiaza.
Isus este încă pe cruce. Moare.
Cu glas tare, El strigă:
- Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai abandonat?
Apoi adaugă:
- Mi-e sete!

Soldații înmoaie un burete în oțet și duc o trestie la gura Lui. Isus îl ia și spune:

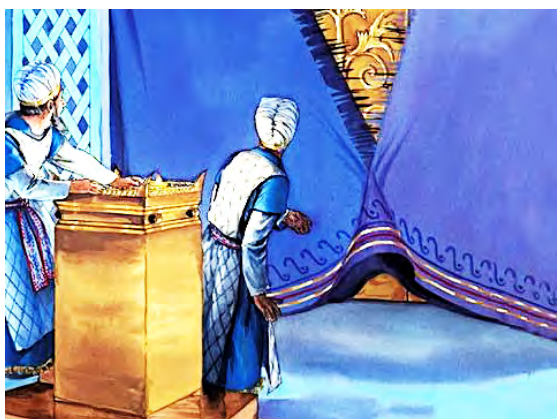
- Acum s-a sfârșit! Tatăl meu, în mâinile tale îmi dau duhul!

El strigă cu glas tare. Tocmai murise.

Ofițerul roman de la picioarele crucii este copleșit. Strigă în fața tuturor:

- Este sigur! Isus este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu!

- Dar ce se întâmplă acum? strigă oamenii înspăimântați. Pământul tremură! Îl simțim mișcându-se!

Da! E cutremur! Stânca se crapă, mormintele se deschid.
În Templu, marea perdea, înaltă de câțiva metri, se crapă de sus până jos. O mână invizibilă a rupt-o.
Un soldat roman se apropie de Isus. Îi străpunge coasta cu sulita pentru a verifica dacă este într-adevăr mort.
Mai târziu, un bărbat merge să-l vadă pe Pilat.
- Lasă-mă să iau trupul lui Isus, spune el.
Pregătește trupul, îl înfășoară în pânze și îl așază într-un mormânt săpat în stâncă. O piatră mare este rostogolită pentru a închide intrarea în mormânt.
Noaptea se lasă peste Ierusalim, profund zguduit de aceste evenimente. Totul pare să se fi terminat.

ȘI TU ȘI EU!

Nimeni nu poate spune cât de mult ne iubește Isus. El a îndurat toată această suferință în trupul Său, dar și în Duhul Său, în sufletul Său, pentru noi.

Dar de ce a acceptat-o? Ai înțeles? Am spus că în poveste, unii oameni au înțeles-o. Da, există un tâlhar și ofițerul roman; poate au fost și alții, dar nu știm.

Să vedem ce a înțeles tâlharul. În primul rând, că trebuie să dea socoteală lui Dumnezeu și că nu poate merge în rai pentru că Dumnezeu este Drept și Sfânt și nimic rău nu se poate întâmpla în prezența Lui.

De asemenea, a înțeles că Isus este pedepsit, condamnat în locul Lui, pentru ca Dumnezeu să-l poată ierta.

El crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu și că, după moartea Lui, va domni în rai.

Isus a murit pe cruce pentru ca toți oamenii care cred în El să poată merge în rai. Toți oamenii sunt alții, dar și tu și eu. Îl iubești pe Isus? Crezi în El? Crezi că El a fost pedepsit în locul tău din cauza neascultării tale?

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Relatarea răstignirii, care este foarte discretă în ceea ce privește suferințele lui Isus, este mesajul central al Cuvântului lui Dumnezeu. Fără cruce, nimeni nu ar putea fi mântuit.

Din dragoste pentru noi a îndurat Isus toată această suferință. Cuvintele Sale pline de dragoste și atitudinea Sa, chiar și până la ultimul Său strigăt, ne arată cât de mult ne-a iubit.

70 - CUM VOR REACȚIONA EI LA ACEASTĂ VESTE BUNĂ?

Ți-am povestit istoria morții dramatice a lui Isus pe cruce. Astăzi, vei descoperi ce se întâmplă în continuare, anunțul unei vești foarte bune. O victorie! O victorie foarte mare! Asculă cu atenție și vei vedea că nu toți reacționează la fel când o aud. Sunt cei care vor deveni și mai răi, cei care încă nu cred și cei care sar de bucurie. Depinde de tine să-i găsești!

ISUS ESTE VIU!

În această joi seară, totul pare terminat. Este ca o mare înfrângere. Ucenicii sunt distruși. L-au pierdut pe Domnul lor, pe Prietenul lor. Au fost martori la suferința Lui atroce și la moartea Lui pe cruce. Și, ca punct final, acel moment anume în care trupul Său a fost pus într-un mormânt, închis de o piatră enormă, un fel de

peșteră săpată în stâncă. Tristețea lor este imensă. Unde sunt toate acele zile de neuitat petrecute cu El, toate minunile Sale și toate cuvintele Sale de încurajare? Acum este gol, consternare, victoria morții. Ce vor face? Nu există nicio cale de ieșire. Aceasta este cea mai oribilă zi pe care tocmai au trăit-o.

Fără să piardă timpul, a doua zi dimineață, conducătorii religioși se înfățișează înaintea lui Pilat.

- Acest Isus spusese că va învia după trei zile!

Poruncește să fie păzit mormântul. Ar fi greșit ca ucenicii Lui să vină să-i ia trupul și să-i facă pe oameni să creadă că a înviat!

- Faceți-o voi înșivă! răspunde Pilat

Pentru a asigura o securitate absolută, au sigilat piatra enormă care închide intrarea în mormânt și au păzit-o de soldați.

Femeile pregătesc mirodenii și parfumuri pentru a îmbălsămați trupul lui Isus, după obiceiul vremii.

Sâmbăta se odihnesc, este sabbat.

Dar a doua zi dimineață, abia se luminează când pornesc la drum. Se duc la mormânt cărând mirodenii și parfumuri. Este Duminica Paștelui.

- Cum vom intra în mormânt? se întreabă ele. Cine ne va mișca piatra?

Ele nu știu ce s-a întâmplat. Pământul s-a cutremurat și un înger a coborât din cer. Este strălucitor ca fulgerul și îmbrăcat într-o haină albă ca zăpada. A mișcat piatra.

Gărzile sunt îngrozite, ca morți. Nu numai că trăiesc un cutremur, dar se află în prezența unui înger al lui Dumnezeu; mormântul este larg deschis și nu este nimeni înăuntru! Se hotărăsc să meargă să-i avertizeze pe liderii religioși.

În acest timp femeile se apropie de mormânt.

- Oh! Piatra a fost dată la o parte. Ce înseamnă asta? Ele intră.

- Trupul lui Isus nu mai este acolo! exclamă ele consternate.

- Nu vă temeți! le spune îngerul. Îl căutați pe Isus care a fost răstignit, dar El nu este acolo. A înviat. Amintiți-vă, El v-a spus asta. Acum mergeți repede și spuneți-le

ucenicilor săi și lui Petru că îi așteaptă în Galileea. Acolo Îl veți vedea. Cu bucurie, ele aleargă să le ducă vestea ucenicilor.

- Isus a înviat! Isus a înviat! Tocmai am venit de la mormânt. Trupul Lui nu mai este acolo. Am văzut un înger.

- Haideți! Haideți! Despre ce vorbiți! Ați visat!

Imediat, Petru și Ioan pleacă în fugă.

Ioan sosește primul. Se oprește în fața mormântului.

- Da, piatra a fost mișcată! spune el, uimit.

Petru i se alătură. Intră în mormânt. Fâșiile de pânză care înfășurau trupul lui Isus sunt rulate și așezate pe jos, iar prosopul care fusese pus peste fața lui, împăturit cu grijă, pus alături. Intră și Ioan. Amândoi privesc, uimiți. Foarte surprinși, pleacă. Ioan crede că Isus a înviat cu adevărat.

Una dintre femei se întoarce singură. Plânge lângă mormânt. Vede doi îngeri, îmbrăcați în alb.

- De ce plângi? o întreabă unul dintre ei.

- L-au luat pe Domnul meu și nimeni nu ne-a spus unde L-au pus.

Simte pe cineva în spatele ei. Se întoarce și vede un bărbat.

- Trebuie să fie grădinarul, își spune ea. Poate știe cine a luat trupul lui Isus.

- De ce plângi? o întreabă străinul. Pe cine cauți?

- Dacă L-ai luat, spune-mi, te rog, unde L-ai pus!

- Maria!, îi spune el.

Ea recunoaște vocea lui Isus!

- Maestre! strigă ea, căzând în genunchi.

- Du-te la frații mei, ucenicii, îi spune Isus, și spune-le că sunt viu și că mă voi sui la cer la Dumnezeu Meu și

Dumnezeul vostru, la Tatăl Meu și Tatăl vostru.

Sare de bucurie. L-a văzut pe Isus! Este viu!

- Să vedem, Maria!, îi spun ucenicii. Cum putem să te credem? Nu este posibil! E mort, L-am văzut!

La palat, conducătorii religioși sunt informați de gărzi despre învierea lui Isus. Ce vor face?

- Nu putem nega faptul, își spun ei, dar oamenii nu trebuie absolut deloc să afle! Vom da o sumă mare de bani gărzilor!

- Luați asta! le spun ei, e pentru voi și veți spune că ucenicii Lui au venit în miez de noapte să ia trupul în timp ce dormeați.

Și așa sunt plătiți soldații ca să răspândească minciuni și să înșele oamenii. Dar asta nu schimbă adevărul, Isus a înviat. Ucenicilor le vine greu să creadă, dar nu pentru mult timp. Asta vom vedea în următoarea noastră poveste.

ȘI TU ȘI EU!

Isus a murit pe cruce și apoi L-au pus în mormânt, dar moartea nu L-a putut ține. Dumnezeu L-a înviat, este Fiul lui Dumnezeu, încă viu și astăzi. Nu știi cum reacționezi la această veste bună. Poate ca femeile. Au sărit de bucurie, Domnul lor este viu! Sau ca

ucenicii, nu au crezut încă, dar asta se va schimba în curând. Pregătește-te să ascuți restul în următoarea noastră poveste. O poți găsi și la sfârșitul Evangheliilor.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Dacă Isus ar fi rămas în mormânt, ce s-ar fi întâmplat? Nimic special! Moartea Lui pe cruce nu ne-ar fi adus nimic; dar înviind-L, Dumnezeu le arată tuturor oamenilor că Isus este cu adevărat Fiul Său Iubit și că acceptă jertfa Lui pentru iertarea noastră, mântuirea noastră

și a copiilor noștri. Recitind toate aceste pasaje din Evanghelie, credința noastră este întărită și bucuria noastră reînnoită.

71 – A CREDE, PUȚIN, MULT SAU DELOC?

Acum 2.000 de ani, nu existau nici reviste, nici știri la televizor? Deci, cum puteam face cunoscută vestea? Ei bine! Pur și simplu, fiecare spunea ce știa. Deci, imaginează-ți! În timpul sărbătorii Paștelui, pe lângă locuitorii orașului, erau mii de pelerini la Ierusalim. Așadar, vestea s-a răspândit repede, mai ales vestea despre zilele din urmă, răstignirea lui Isus. Toată lumea vorbea despre asta. Unii se bucurau, mulți erau în durere, alții mai indiferenți. Cât despre ucenici, mulți erau descurajați, copleșiți de tristețe, în lacrimi, disperați; totuși, exista un motiv întemeiat pentru care erau bucuroși. Iată ceea ce vom descoperi acum. Vei găsi această poveste în Evanghelia după Luca, capitolul 24.

Întrebarea de astăzi: Ce le-a reproșat Isus ucenicilor Săi?

ISUS SE ARATĂ UCENICILOR SĂI

- Ce-ar fi dacă am merge la țară! i-a spus Cleopa unui alt ucenic. Haideți să mergem în satul Emaus. Este la abia doisprezece kilometri distanță!

În timp ce mergeau, discutau.

- Nu înțeleg de ce Isus a lăsat să se întâmple asta, de ce a fost de acord să îndure toată această suferință. Sunt devastat. Am pierdut mai mult decât un frate, un prieten!

- Îți amintești... toate acele zile extraordinare petrecute cu El... toate acele minuni... și cum mulțimile L-au ascultat lângă lac.

- Și copiii... când i-a luat în brațe și i-a binecuvântat!

- Și vindecarea leprosului care s-a aruncat la picioarele Lui!

- Toată lumea voia ca El să devină rege și să ne elibereze de romani. Și acum totul s-a terminat. E teribil! Sunt neputincios.

- Ai auzit ce au spus femeile în această dimineață? Povestea asta mă uimește cu adevărat! Cum este posibil așa ceva? Nu-mi vine să cred. Un bărbat se apropie de ei.

- Pareți foarte triști! le spune el. Despre ce discutați?

- Ce! Nu știi ce s-a întâmplat zilele astea? Ești singurul! Tot Ierusalimul știe!

- Spuneți-mi ce s-a întâmplat!

- N-ai auzit de Isus din Nazaret? A fost un mare profet. A făcut minuni extraordinare. Cuvântul Lui a fost puternic și El a făcut lucruri minunate înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor. L-am urmat luni de zile! L-am iubit. Dar L-au condamnat la moarte. Este îngrozitor și acum totul s-a terminat!

- Este adevărat că în această dimineață, femeile s-au dus la mormânt să-l îmbălsămeze, dar trupul nu mai era acolo. Ne-au spus că li s-a arătat un înger. El le-a asigurat că este viu. Doi dintre prietenii noștri s-au dus și ei acolo. Au văzut că mormântul era gol. Dar totul este atât de incredibil!

- Oh! Nu ați înțeles mare lucru! le-a spus bărbatul. Cât de lenți sunteți să credeți tot ce au prezis profeții de mult timp. Nu au anunțat ei că Mântuitorul promis trebuie să sufere înainte de a se întoarce la glorie? Asta tocmai s-a întâmplat și asta ați văzut. De ce nu credeți?

În timp ce mergeau, El le-a explicat tot ce era scris despre Isus. Au ajuns în sat. Bărbatul părea că vrea să-și continue drumul.

- Rămâi cu noi!, i-au spus ei, se va întuneca curând. Mergem la han! Vino să mâncăm cu noi! S-au așezat la masă. Bărbatul a luat pâinea și s-a rugat.

- Tată, îți mulțumesc! Îți mulțumesc pentru pâinea pe care ne-o dai.

Apoi a frânt pâinea și le-a dat o bucată. În acel moment, ucenicii L-au recunoscut. Era Isus!

Deodată, Domnul a dispărut din ochii lor.

- Este viu! A înviat cu adevărat!, au exclamat ei, emoționați. Repede! Ne întoarcem la Ierusalim, le vom spune și celorlalți!

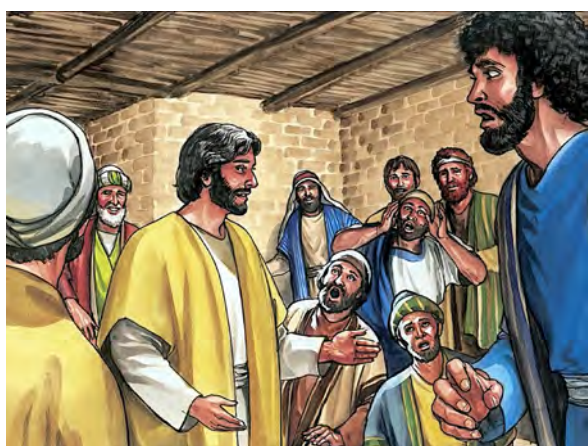
Apostolii și mai mulți ucenici sunt adunați într-o cameră încuiată pentru că se tem că liderii religioși vor veni să-i aresteze. Cei doi prieteni ai noștri bat la ușă.

- Suntem noi! Deschideți!

Cu entuziasm, ei explică ceea ce tocmai au trăit.

- Isus a înviat cu adevărat! L-am văzut. Ni s-a arătat!

Deodată, cineva este acolo în mijlocul lor. Dar cum a intrat?

- Pace vouă! le spune El. Nu vă temeți, sunt eu! Sunt înspăimântați. Cred că văd o fantomă. Dar omul adaugă:

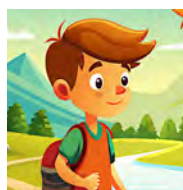
- De ce vă este atât de frică? De ce credeți că vedeți o fantomă? Uitați-vă la mâinile și la picioarele mele. Vedeți semnul cuielor, așa că recunoașteți că sunt într-adevăr eu! Mă puteți atinge. O fantomă nu are nici carne, nici oase. Dar mă vedeți, eu sunt într-adevăr aici în carne și oase.

Ucenicii sunt bucuroși. Isus este acolo! Dar ei încă nu își dau seama pe deplin. Le este greu să creadă. - Aveți ceva de mâncare? le-a spus El.

I-au dat o bucată de pește la grătar și o plăcintă cu miere. Isus a luat-o și a mâncat-o în fața ochilor lor. Apoi le-a zis:

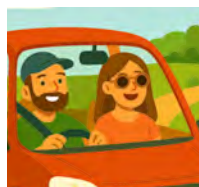
- Tot ce s-a întâmplat este ceea ce v-am anunțat când eram cu voi. A trebuit să mor și să înviez. Voi ați văzut toate aceste lucruri și în curând vă veți duce și le veți vesti altora. Dar mai întâi, vă voi trimite ceea ce a făgăduit Tatăl Meu. Între timp, rămâneți în Ierusalim!

Tristețea, angoasa, totul a dispărut. Ucenicii sunt acum umpluți de o bucurie imensă. În această seară de Duminică de Paște, ei cred, Isus a înviat cu adevărat! El este viu!

ȘI TU ȘI EU!

Ești gata să răspunzi la întrebarea: ce le reproșează Isus ucenicilor săi? Le reproșează că sunt înceți să creadă că El a înviat. Totuși, profeții au anunțat-o, El însuși i-a avertizat, îngerii le-au spus femeilor, Maria Magdalena l-a văzut lângă mormânt, Cleopa și prietenul lui l-au văzut pe drumul spre Emaus. Dar ei încă se îndoiesc. Așadar, cu răbdare și dragoste, Isus le explică, le dă dovezi. În zilele următoare, El se va arăta altora, așa cum vom vedea în următoarea noastră poveste. De ce crezi că Se arată atâtor oameni? Ca să creadă din toată inima că El a înviat, că este viu și ca, prin mărturia lor, să credem și noi.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Învierea lui Isus este un fapt istoric, la fel ca venirea Lui, acțiunile Lui, învățăturile Lui și totuși, câți dintre contemporanii noștri rămân în îndoielile lor. Nimic nu se schimbă în viața lor. Copiii cred ușor, au inimi binevoitoare. Așadar, să-i prezentăm lui Isus, să le hrănim credința cu poveștile Evangheliei. Este important ca ei să știe și să creadă că Isus îi iubește și că El este încă viu și astăzi.

72 - RĂBDAREA LUI ISUS FAȚĂ DE UCENICII SĂI

Timp de luni de zile, ucenicii, Matei, Ioan, Petru, Toma și ceilalți, au petrecut momente minunate cu Isus. Îți amintești toate minunile pe care le-au văzut. Dar evenimentele recente i-au zguduit mult. Atmosfera s-a schimbat; unii sunt fericiți, alții destul de triști. Unul dintre ei nu poate crede ce i se spune. Petru este nefericit, se gândește la ce a făcut și îi este rușine.

Dar nu-ți voi spune mai multe. Ascultă cu atenție și vei putea răspunde la întrebarea mea: Ce face Isus? Vei găsi această poveste în Evanghelia după Ioan, la începutul capitolului 21.

Când Isus li s-a arătat ucenicilor în seara de Duminică Paștelui, o persoană lipsea. Așa că ceilalți i-au spus ce se întâmplase.

- Toma! L-am văzut pe Domnul! A înviat!

- Ah, nu este posibil!, a răspuns Toma. Atâta timp cât nu voi vedea cu ochii mei semnul cuielelor în mâinile Lui, până când nu-mi voi băga degetul în ele și nu-mi voi pune mâna în coasta Lui, nu voi crede.

Opt zile mai târziu, erau adunați din nou în aceeași cameră încuiată. Deodată, Isus era acolo, stând în mijlocul lor. Vorbea cu un ucenic în special:

- Toma, uită-te la mâinile mele! Pune-ți degetul aici în semnul cuielelor! Pune și mâna ta și o bagă în coasta Mea! Și iată, sunt Eu! Deci, Toma, nu te mai îndoii, ci crede că Eu sunt viu.

- Tu ești Domnul meu și Dumnezeuul meu!, a strigat Toma, închinându-se.

- Toma, pentru că m-ai văzut, ai crezut, i-a zis Isus; dar îți spun că oricine crede în mine, chiar dacă nu m-a văzut, va fi fericit.

Puțin mai târziu, s-au întors în Galileea. Unii dintre ei s-au trezit pe malul lacului Tiberiada.

- În noaptea asta mă duc la pescuit, le-a zis Petru.

- Vom veni și noi cu tine, au zis ceilalți.

Plecau pentru o noapte întreagă. Aveau de gând să arunce și să arunce din nou mrejele. Era o muncă foarte obositoare. A doua zi dimineață, epuizați și descurajați, și-au spus:

- Ei bine! Totul degeaba! Am muncit toată noaptea și n-am prins nimic. E timpul să mergem acasă. Acum că soarele răsare, s-a terminat.

Au văzut un om acolo, stând pe țărm.

- Ei bine, băieți!, le-a spus el. Ați prins vreun pește?

- Nu! Absolut nimic!

- Aruncați mrejele în partea dreaptă a bărcii. Veți avea o prindere bună!

O prindere bună! E greu de crezut! Dar ei s-au supus și, deodată, mrejele s-au scufundat și au început să fie pline de pești.

- Dar e incredibil! spun ei, e atât de plină încât nu o pot trage la bord!

Ioan își amintește. Ei mai trăiseră o minune similară. Era ziua în care Isus îi spusese lui Petru:

- « Vei fi pescar de oameni! ».

S-a apropiat de Petru și i-a spus:

- Este Domnul!.

Petru a sărit imediat peste bord și a înotat.

Ceilalți L-au urmat mai încet în barcă, trăgând mrejele pline de pești.

Străinul a pregătit un foc de cărbuni peste care peștii se frig deja. Acest miros delicios trezește pofta pescarilor.

- Aduceți-mi înca câțiva pești! le spune El.

Ei trag plasa grea la mal. Sunt atât de mulți pești încât ar trebui să se rupă, dar nu, plasa ține tare.

- Să vedem câți sunt! spun ei.

Încep să numere peștii care picură și se zvârcolesc pe scândurile bărcii. 10, 15, 32, 54, 90, 100, 125! Și iată ultimul! 153! 153 de pești mari!

- Haideți, mâncați acum! le spune bărbatul. E gata! Le dă

pâinea și peștele pe care le-a gătit pentru ei. Nimeni nu-L întreabă: „Dar cine esti tu?” Toți îl recunosc. Aceasta este a treia oară când Isus li se arată de când a înviat din morți. Ce bucurie această gustare în aerul calm și proaspăt al dimineții, în prezența Domnului! Este un moment de neuitat! După ce s-a terminat masa, Isus i se adresează lui Petru.

- Mă iubești mai mult decât pe alții? îl întreabă.

- Da, Doamne! răspunde Petru, tulburat. Știi că Te iubesc.

- Tu vei avea grijă de miei mei.

- Petru, mă iubești? întreabă din nou Isus.

- Da, Doamne! Tu știi că Te iubesc.

- Tu vei fi păstorul oilor mele. Și pentru a treia oară, Isus îl întreabă:

- Petru, mă iubești?

Petru devine foarte trist pentru că este a treia oară când Isus îi pune aceeași întrebare. Îi este rușine.

Într-adevăr, nu a uitat niciodată acea noapte cumplită când a declarat de trei ori că nu-L cunoaște pe Domnul. A fost un

laș, de trei ori, L-a renegat, chiar dacă afirmase cu atâta mândrie că-L iubește mai mult decât pe toți ceilalți și că era gata să moară pentru El. Petru este nefericit. Regretă sincer că l-a trădat pe Cel pe care-L iubește din toată inima.

- Doamne! răspunde el cu umilință. Tu știi totul, nu am nimic de ascuns. Tu știi că Te iubesc.

- Până acum, i-a spus Isus, ai făcut ce ai vrut, ai mers unde ai vrut, dar știu că acum ești gata să mă asculți și să-mi slujești. Am o misiune pentru tine. Vei fi pescar de oameni. Le vei vesti că trebuie să se pocăiască și să creadă că am murit și am înviat pentru ca să fie iertați și, ca un păstor credincios, vei avea grijă de cei care vor să mă urmeze.

Petru este fericit și împăcat; știe că Isus l-a iertat și îi oferă o altă viață. Îi va sluji Domnului său cu putere și curaj toată viața. Nu mai este același om.

ȘI TU ȘI EU!

Te-am întrebat ce face Isus; nu este sigur că îți vei aminti totul, așa că iată ce-ți propun. Fie răspunzi imediat, fie asculți povestea a doua oară, fie o recitești și apoi scri ce face Isus pe măsură ce se desfășoară. Poți să o faci și oral. Și dacă sunteți mai mulți, fiecare poate răspunde pe rând. Înainte de a termina, îți las în inimă întrebarea pe care Isus i-a pus-o lui

Petru: Mă iubești? Depinde de tine să răspunzi.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

În schimbul de replici cu copiii voștri, evidențiați răbdarea și dragostea lui Isus pentru ucenicii săi, în ciuda îndoielilor, a stângăciei, a temerilor față de ceilalți, a rușinii lor.

Copiii cunosc și ei momente de îndoială. Se pot descuraja, pot să nu se simtă vrednici de Domnul, totuși îl iubesc și doresc să-L urmeze, dar poate le lipsește curajul în fața colegilor de clasă. Atitudinea lui Isus față de Toma și Petru este o încurajare profundă atât pentru ei, cât și pentru noi.

73 - ÎNALȚAREA LUI ISUS

Când eram copil, era cineva pe care mi-ar fi plăcut să-l văd. Obişnuiam să le spun părinţilor mei: „Ucenicii au fost norocoşi, l-au văzut pe Isus! Şi eu aş vrea să-L văd.” Dar, nu este posibil! De fapt, ucenicii nu l-au văzut prea mult timp. Şti cât timp a stat cu ei? Trei ani şi jumătate, ceea ce nu este mult. Într-o zi, i-a părăsit. Şti ce s-a întâmplat în ziua aceea?

Ascultă povestea acum şi vei afla. La sfârşitul poveştii, vei putea răspunde la întrebarea: Ce le-au spus îngerii ucenicilor?

În timp ce îl urmau pe Isus din oraş în oraş, din sat în sat, ucenicii au fost martori la minuni extraordinare. Apoi l-au văzut suferind cumplit şi murind pe cruce.

Ce avea să se întâmple cu ei acum că era mort? Există disperare, gol, lacrimi. Totul s-a terminat.

Dar, în Duminica Paştelui, mulţi declară că El este din nou viu, că l-au văzut. Unii îi cred, alţii nu.

- Poate că au văzut un duh, o fantomă?

- Nu! Isus a înviat cu adevărat şi timp de patruzeci de zile li se arată.

Ce bucurie să-L găsească pe Prietenul lor, pe Domnul lor!

Într-o zi, sunt cinci sute dintre ei în acelaşi loc şi deodată El apare. El dă dovada că este într-adevăr viu.

Îi vorbesc, îl ating, mănâncă cu El. Văd semnele cuielor din mâinile Sale şi rana din coasta Lui.

Da! Isus este într-adevăr viu, dar într-un corp diferit care îi permite să treacă prin ziduri şi uşi închise, să apară şi să dispară când vrea şi unde vrea.

Le explică cum Moise şi profeţii anunţaseră că va suferi, va muri şi în sfârşit va învia.

Într-o zi, apostolii pornesc la drum pentru că au o întâlnire foarte importantă.

- Hai să mergem!, spun ei. Domnul ne aşteaptă pe Muntele Măslinilor.

Când Isus li se arată, ei îngenunchează şi îşi pleacă capetele în semn de respect. Se prosternează înaintea Lui.

Apoi El le spune:

- Toată puterea mi-a fost dată pe pământ şi în cer!

Aceste cuvinte răsună în mintea ucenicilor.

- Toată puterea! Deci este o putere nelimitată.

Niciun rege, niciun şef de stat nu are o asemenea putere; Isus este singurul. El a făcut ceea ce niciun om nu a fost în stare să facă. A dat vedere orbilor. A vindecat schilozii şi leproşi. A scos demoni. A transformat viaţa lui Zacheu. A înviat fetiţa care tocmai murise. A hrănit mii de oameni... A umblat pe mare şi a potolit vântul. Şi, mai mult, Şi-a dat viaţa pe cruce. Şi acum este viu! Ucenicii sunt foarte atenţi la cuvintele lui Isus. Este un moment solemn.

- Acum, le-a spus El, mă voi întoarce la Tatăl Meu şi voi veţi călători prin lume şi veţi vesti tot ce v-am învăţat! Veţi fi misionari! Le veţi spune oamenilor că păcatul, adică neascultarea faţă de Dumnezeu, îi duce în iad, dar le veţi spune şi că Eu am venit ca ei să poată intra în prezenţa lui Dumnezeu. Spuneţi-le că îi iubesc, că am fost pedepsit în locul lor. Cei care cred în Mine, botezaţi-i. Nu Mă veţi mai vedea, dar fiţi liniştiţi, nu veţi fi singuri pentru că Eu voi fi cu voi în fiecare zi, până la sfârşitul lumii. Vă veţi ruga pentru bolnavi în numele Meu şi ei vor fi vindecaţi. Veţi face mari minuni. Veţi vorbi în limbi pe care nu le cunoaşteţi.

Ucenicii sunt uimiţi de toate cuvintele Sale.

Isus le-a spus din nou:

- Deocamdată, rămâneți în Ierusalim, căci în puține zile veți primi putere, Duhul Sfânt. El vă va da puterea de care veți avea nevoie pentru a îndeplini această mare misiune pe care v-o încredințez.

Termină de dat instrucțiunile Sale, apoi îi binecuvântează.

Și acolo Se ridică spre cer.

Se înalță, se înalță din nou. Ucenicii sunt uimiți!

Îl urmăresc cu privirea și apoi, nimic. Nu-L mai văd. Isus a dispărut într-un nor.

Ucenicii rămân acolo, fără să se miște, fără să spună un cuvânt.

Doi îngeri îmbrăcați în alb, ca niște oameni, li se arată. Le spun:

- De ce continuați să priviți spre cer? Nu-L veți mai vedea pe Isus. El a venit pe pământ ca să mântuiască oamenii, ca să-și dea viața, iar acum S-a întors în cer la Dumnezeu, Tatăl Său. El este în Glorie pentru totdeauna. Nu-L veți mai vedea pe pământ, dar într-o zi, El se va întoarce. Așa cum L-ați văzut înălțându-se la cer, El va coborî în același fel pe un nor.

Îngerii dispar, iar ucenicii îl adoră pe Isus.

- Ce zi de neuitat, își spun ei. Tocmai am trăit evenimente unice și atât de glorioase. Vor rămâne gravate în inimile noastre pentru totdeauna! Ce bucurie să știm că Isus a fost primit de Dumnezeu, că El este pentru totdeauna în Glorie! Acum, să ne întoarcem repede la Ierusalim. Le vom spune celorlalți tot ce am văzut și auzit. Vor putea să-L slăvească pe Dumnezeu împreună cu noi.

Cu inimile pline de bucurie, pleacă să li se alăture celorlalți ucenici.

ȘI TU ȘI EU!

Nu știu cum ai reacționat când ai auzit această relatare a Înălțării lui Isus, a urcării Sale la cer. Din partea mea, cred că ucenicii trebuie să fi fost complet copleșiți de ceea ce au auzit și uimiți de ceea ce au văzut: Isus ridicându-se la cer și apoi dispărând în nor, și doi îngeri vorbind cu ei.

Despre îngeri, îți amintești ce au spus? Aceasta este întrebarea pe care ți-am pus-o. Ei au spus că Isus este pentru totdeauna în cer. De aceea nu-L poți vedea acum, dar într-o zi El se va întoarce pe un nor pentru a-i căuta pe cei care îl iubesc și îl ascultă. Astăzi, El nu S-a întors încă, dar între timp, tu și eu ne putem ruga Lui, îl putem lăuda și îl putem adora. El ne vede, ne aude și vrea să ne facă bine. Așadar, vorbește des cu El, spune-i ce este în inima ta, bucuriile tale, necazurile tale, grijile tale și mulțumește-i că și-a dat viața pentru tine.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Tocmai ați ascultat sau citit această poveste în familie, așa că continuați aceste momente lăudându-L pe Domnul cu toții împreună, fiecare cu propriile cuvinte, și încheiați cu un cântec de laudă, de închinare.

Povestea Înălțării la Cer se găsește în Evanghelia după Luca, în capitolul 24, versetele 50-53, și în primul capitol din Faptele Apostolilor, versetele 1-14.

74 - CE S-A ÎNTÂMPLAT ÎN ZIUA DE RUSALII?

L-am urmat pe Isus când trăia pe pământ, împreună cu ucenicii, Filip, Petru, Toma și ceilalți. Astăzi, ne vom întâlni din nou cu ucenicii, dar Isus nu mai este cu ei; S-a întors în cer. Ce fac ei acum? Au luat bărcile ca să meargă la pescuit pe lac? Nu, deloc! Isus le-a încredințat o misiune, o sarcină importantă. Dar cum vor proceda? Sunt ei bine echipați? Asta vom vedea acum ascultând această poveste pe care o poți citi în cartea Faptele Apostolilor, capitolul 2. Întrebarea de astăzi: ce s-a întâmplat în ziua de Rusalii?

Isus este pe cale să se întoarcă în cer. El le spune ucenicilor Săi:

- Vă încredințez acum o mare misiune. Veți vesti oamenii că am venit să-i mântuiesc și să le fac bine. Veți spune aceasta locuitorilor Ierusalimului, în toată țara și până la marginile pământului. Este necesar ca oamenii să știe că am murit și am înviat, pentru ca greșelile și păcatele să fie iertate. Spuneți, celor mari și celor mici, tot ce v-am învățat și tot ce ați văzut, ca să creadă în Mine și să devină ucenicii mei. Voi sunteți martorii mei!

Imaginează-ți ce trebuie să fi trecut prin mintea ucenicilor. Să fie martori ai lui Isus în Ierusalim! Dar evreii, care L-au condamnat la moarte, îi vor aresta și îi vor

arunca în închisoare! Și cine va vrea să-i asculte? Mulți oameni au venit să-L asculte pe Isus pentru că El i-a binecuvântat și i-a vindecat, dar cine sunt ei? Toate acestea par o misiune imposibilă! Nu au nici puterea, nici curajul să fie martorii Lui.

Isus adaugă:

- Nu plecați imediat, pentru că în câteva zile veți primi o putere, o tărie care vă va face capabili să fiți martorii mei. Duhul Sfânt, pe care Dumnezeu l-a promis, se va pogori peste voi.

Cum se va întâmpla asta? Ei nu știu; dar între timp, se adună cu bucurie pentru a se ruga și a-L lăuda pe Dumnezeu.

De câteva zile, străzile Ierusalimului sunt pline de oameni. Mulțimi de oameni veniți pentru Sărbătoarea Rusaliilor din Galileea, Iudeea și din întreaga lume. Unii au călătorit sute de kilometri cu cămilele lor. Vin să se închine lui Dumnezeu. Bogați, săraci, tineri, bătrâni, tot felul de oameni care vorbesc diferite limbi.

În ziua Rusaliilor, ucenicii sunt cu toții laolaltă. Deodată, un zgomot puternic vine din cer. Este ca și cum o rafală puternică de vânt i-ar lovi și ar umple toată casa. - Ce se întâmplă?, spun ei, ridicându-și capetele.

O! Sunt uimiți. Văd ceva ce pare a fi niște limbi de foc, despărțindu-se și așezându-se pe fiecare dintre capetele lor. Inimile li se umple de bucurie. Își deschid gura să se închine lui Dumnezeu și deodată aud cuvinte rostite pe care nu le înțeleg. Vorbesc limbi pe care nu le cunosc, limbi pe care nu le-au învățat niciodată. Promisiunea lui Dumnezeu tocmai s-a împlinit, sunt umpluți de Duhul Sfânt. Imaginează-ți! Sunt oameni, bărbați și femei, care

Îl laudă pe Dumnezeu cu glas tare, toți împreună. Se face mult zgomot, atât de mult zgomot încât oamenii aleargă din tot orașul. Au auzit și vor să vadă ce se întâmplă. Stau acolo, înfipți în loc. Nu le vine să-și creadă urechilor. Se întreabă:

- Cum se face că acești oameni vorbesc în dialectul nostru, în limba țării noastre?
- Vin din Egipt și înțeleg tot ce spune acest om. Vorbește în limba mea!
- Venim din Arabia! Este un om care vorbește despre minunile lui Dumnezeu.
- Și eu locuiesc la Roma, trec pe aici și aud pe cineva vorbind în latină.
- Vin din Libia și unul dintre ei vorbește în limba mea.
- Locuiesc pe insula Creta! Acești oameni nu au fost niciodată în țara noastră!
- Tocmai am venit din Grecia și înțeleg tot ce spune această femeie. Este cu adevărat surprinzător.

- Tocmai am venit din Mesopotamia și sunt impresionat de ceea ce aud în această dimineață.

- Dar haideți! Cum se face că îi auzim proclamând, în limbile noastre, lucrurile minunate pe care le-a făcut Dumnezeu? - Ce înseamnă asta?

Unii dintre ei chicotesc.

- Oh! E foarte simplu, spun ei. Oamenii aceștia pe care îi vedeți acolo, au băut prea mult vin, sunt beți.

Atunci Petru se ridică și, în fața mulțimii și a acestor oameni răi, batjocoritori, le spune cu voce tare:

- Nu! Acești oameni nu sunt beți, dar sunteți martori la o adevărată minune. Ceea ce Dumnezeu a promis se întâmplă acum sub ochii voștri. Amintiți-vă! El spusese:

- Voi răspândi Duhul Meu peste tot omul; fiii și fiicele voastre vor vorbi cuvinte pe care le voi inspira. Tinerii voștri vor avea viziuni, bătrnii voștri vor visa vise. Vor fi minuni în cer și pe pământ și toți cei ce vin la Mine vor fi mântuiți.

Petru nu se teme. Cu autoritate, le vorbește despre Isus și despre dragostea Lui. Mulți sunt copleșiți. Inimile lor sunt atinse. Îl acceptă pe Isus ca Mântuitorul lor și devin ucenicii Lui.

Ști câți sunt? Trei mii! În câteva zile, se vor întoarce în țările lor și, oriunde vor merge, vor spune tot ce au văzut și au auzit; și ei vor deveni martori ai lui Isus.

Așa începe Vestea Bună a dragostei lui Dumnezeu să se răspândească pe tot pământul.

ȘI TU ȘI EU!

Ești gata să răspunzi la întrebarea: Ce s-a întâmplat în ziua de Rusalii? Da! Duhul Sfânt S-a pogorât peste ucenici și au început să vorbească despre minunile lui Dumnezeu în limbi pe care nu le cunoșteau și au devenit curajoși. Ei au fost primii care au primit puterea Duhului Sfânt; dar ști tu că, timp de secole, mii și mii de oameni l-au primit și îl primesc și astăzi, pentru că Domnul a promis că îl va da tuturor celor care cred în El, care au devenit ucenici ai lui Isus.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Duhul Sfânt era deja cu ucenicii, dar în ziua de Rusalii, ei au fost umpluți și îmbrăcați cu puterea Lui. El va da o nouă dimensiune vieții lor spirituale și îi va face capabili să împlinească ceea ce Isus le-a încredințat. Ei vor fi martori puternici ai lui Isus în generația lor.

Această promisiune a lui Dumnezeu este și pentru noi, copiii noștri și generațiile viitoare.

75 - UN ȘCHIOP SĂRIND DE BUCURIE

De Ziua Înălțării, poate că nu mergi la școală pentru că este sărbătoare în multe țări, dar ce s-a întâmplat în ziua aceea? Îți amintești? Isus s-a întors în cer; de aceea nu-L putem vedea. Dar ști că El continuă să acționeze? Nu a schimbat ceea ce a făcut când a fost pe pământ - binecuvântând, vindecând, mântuind - El o face și astăzi. Le-a spus ucenicilor Săi: „În numele Meu, veți face minuni mari”. Ei bine, acum vom descoperi prima vindecare care a fost săvârșită în Numele Lui după Înălțare. Vei găsi această poveste în Cartea Faptele Apostolilor la începutul capitolului 3.

Câțiva locuitori ai Ierusalimului ajung la Templu cu un prieten ai cărui ochi sunt plini de tristețe.

- Te punem aici, lângă această ușă?, îi spun ei.

- Da! Puneți-mă aici jos!

- Ne vom întoarce la tine în această seară. Să sperăm că oamenii îți vor da niște monede!

- Nu știu, vom vedea.

Stă pe jos și întinde mîna. Dar de ce nu merge să lucreze cu ceilalți, are doar patruzeci de ani? Pentru că îi este imposibil! Când s-a născut, tatăl și mama lui au aflat că băiețelul lor nu va putea niciodată să meargă, să sară sau să alerge. Picioarele și gleznele nu-l pot ține. Este schilod, handicapat. Mereu stă jos sau se întinde. Dacă vrea să meargă undeva, trebuie să aștepte ca cineva să-l ducă. Trebuie să cerșească, dar de foarte multe ori, oamenii trec pe lângă el fără să se uite măcar la el.

Este ora trei după-amiaza și, în ziua aceea, Petru și Ioan se duc la Templu să se roage. Urmează să-i întâlnească pe ucenicii lui Isus, care au crescut în număr mare de când Duhul Sfânt s-a coborât peste ei în ziua de Rusalii. Urmează să se închine lui Dumnezeu.

Cerșetorul îi vede. Întinde mîna.

- Vă rog! Câțiva bănuți, sunt pentru mâncare!

Petru și Ioan se opresc. Îl privesc cu atenție și Petru îi spune:

- Uită-te la noi!

Șchiopul își ridică capul și îi fixează cu o privire plină de speranță. Cu siguranță acești oameni îmi vor da ceva, se gândește el. Poate sunt bogați?

Se așteaptă să-i vadă scoțând câteva monede.

Petru îi spune:

- N-am nici argint, nici aur!

Imaginează-ți! Într-o fracțiune de secundă speranța lui dispare.

- N-am nici argint, nici aur, dar am altceva și ți-l ofer: în numele lui Isus, scoală-te și mergi!

În timp ce vorbește, Petru îl ia de mîna dreaptă și îl ajută să se ridice. Imediat picioarele și gleznele lui devin ferme și solide. Cu un salt, se ridică pe cele două picioare și deodată începe să meargă, să sară, să alerge. Sare de bucurie și strigă:

- Slavă lui Dumnezeu! Slavă lui Dumnezeu! Dar uite! Uite! Merg, sar, alerg, e prima dată în viața mea!

Merge înainte și înapoi fără să se oprească cu picioarele lui nou-nouțe. A intrat în curtea Templului împreună cu Petru și Ioan, cântând cu voce tare laudele lui Dumnezeu.

- Slavă lui Dumnezeu! Este minunat! Sunt vindecat! Este o minune!

Oamenii l-au privit cu uimire.

- Dar omul acesta, pare a fi șchiopul pe care îl vedeți mereu stând lângă poarta Templului!

- Da! Într-adevăr, el este! Îl recunosc. Ce înseamnă asta? Sunt uimit!

- Și eu!

Vestea acestei vindecări se răspândește și oamenii aleargă de peste tot.

- Haideți să vedem ce se întâmplă! Sunt sub pridvorul lui Solomon!

- Vin cu voi!

Sunt foarte entuziasmați, surprinși, dar și uimiți. Nu înțeleg și se întreabă:

- Cum se face că acest șchiop poate merge?

- Oare Dumnezeu l-a vindecat?

- Cred că sunt mai degrabă acei doi oameni care sunt lângă el?

Petru se ridică. Vrea să le răspundă la întrebări. Vorbind despre Isus acestei mulțimi, știe că își asumă riscul de a fi arestat de conducătorii Templului, dar nu se teme; este plin de Duhul Sfânt. El spune:

- De ce sunteți atât de mirați? De ce vă uitați la noi ca și cum noi am fi cei care l-am făcut pe acest om să umble? Noi nu avem nicio putere, dar în numele lui Isus a fost vindecat. Voi l-ați condamnat pe Isus, l-ați omorât, dar, după cum vedeți, Dumnezeu l-a înviat; El este viu. Această vindecare vă dovedește acest lucru. El a venit pe pământ ca să-și dea viața, pentru ca voi să nu rămâneți în răutatea voastră, în păcatele voastre, ci să fiți mântuiți. Pocățiți-vă, așadar, și credeți în El."

Îl ascultă pe Petru cu mare atenție, inimile le sunt atinse. Înțeleg cât de răi au fost. Probabil că mulți fuseseră printre cei care ceruseră moartea lui Isus. Nu credeau în învierea Lui, dar înainte de această mare minune săvârșită în numele lui Isus, își schimbă atitudinea și cer iertare lui Dumnezeu pentru inimile lor rele. Cred în Isus și devin ucenicii Lui.

Și ce se întâmplă cu omul care era schilod? Desigur, în curând va fi unul dintre ucenicii lui Isus; nu-i părăsește niciodată pe apostoli, este atât de fericit, viața lui este complet schimbată.

ȘI TU ȘI EU!

Dacă l-ai fi întrebat pe acest om schilod de ce are nevoie, ce ți-ar fi răspuns? Am nevoie de niște bani ca să cumpăr ceva de mâncare! Petru nu i-a dat niciun ban, dar ceea ce i-a dat, în numele lui Isus, valora mai mult decât tot aurul din lume.

Înțelegeți de ce? Vă sugerez să vă gândiți la asta singuri sau cu părinții voștri, cu prietenii voștri. Vă puteți imagina viața acestui om după vindecare, ce a făcut, unde s-a dus, ce a spus și ce nu a mai spus, ce a crezut. Totul s-a schimbat.

Și tu, astăzi, crezi că Isus este viu, că te iubește și că încă face minuni?

ȘI NOI, PĂRINȚII!

„În numele lui Isus” nu este o formulă magică care ar aduce binecuvântarea lui Dumnezeu. Când Isus spune să ne rugăm în Numele Lui pentru vindecarea bolnavilor, El vorbește ucenicilor Săi, credincioși fideli Cuvântului Său, umpluți de Duhul Sfânt.

Vindecarea acestui om schilod este prima minune după Înălțare, dar nu este ultima. Este scris că multe semne și minuni se făceau prin apostoli și că Domnul adăuga în fiecare zi la Biserică pe cei care erau mântuiți. Vă încurajez să împărtășiți cu copiii voștri povești recente de vindecare, care le vor întări credința și le vor aduce bucurie.

76 - FILIP ȘI MINISTRUL AFRICAN

A fost o problemă la școală și profesorul i-a întrebat pe elevi ce s-a întâmplat.

- Am văzut totul, doamnă, a răspuns Lucas, am auzit totul.

- Deci, spune-mi ce știi, din moment ce ai fost martor la ceea ce s-a întâmplat.

Da! Lucas este martor. A fi martor înseamnă a spune ceea ce știi, ceea ce ai văzut, ceea ce ai auzit, este misiunea pe care Isus a încredințat-o ucenicilor săi. Îți amintești? Le-a spus: Fiți martorii mei în Ierusalim, în Samaria și până la marginile pământului. Așa că au ieșit să vestească Vestea Bună peste tot în țară și știți ce a făcut Dumnezeu? I-a însoțit, făcând minuni și semne. Îl vom urmări pe unul dintre acești ucenici, este Filip. Ascultă cu atenție și vei răspunde la întrebarea mea: Cine a fost unul dintre primii martori din Africa? Vei găsi această relatare în Faptele Apostolilor, capitolul 8.

De când Filip a ajuns în Samaria, multe lucruri s-au schimbat, iar locuitorii orașului discută despre asta.

- Este minunat! Am auzit despre minunile pe care le-au făcut ucenicii în Ierusalim, dar acum le vedem și în țara noastră.

- Da! Filip se roagă în numele lui Isus, iar oamenii sunt vindecați. Am văzut un om posedat și chinuit, a fost complet eliberat. Sărea de bucurie, nimeni nu l-a recunoscut.

- Am văzut mai mulți oameni handicapați cum își lasă bastoanele jos și încep să meargă și să alerge, printre vecinii și prietenii mei, mulți bolnavi au fost complet vindecați.

- Cu adevărat, Dumnezeu face minuni printre noi.

Mulțimi întregi vin să-l asculte pe Filip. El le vorbește despre dragostea lui Isus și despre iertarea Lui, iar Dumnezeu îi confirmă cuvintele cu minuni.

Unii bărbați discută între ei:

- Pentru mine s-a sfârșit! Nu-l voi mai vedea pe Simon. E un hoț!

- Nici eu. Ne-a înșelat pe toți, e un escroc.

Dar cine este acest Simon care vrea să treacă a fi cineva foarte important? E un magician. Îi uimește pe copii și pe adulți cu magia și vrăjitoria sa. Oamenii sunt fascinați de puterile lui, chiar și conducătorii orașului merg să-l consulte.

Dar ascultând Cuvântul lui Dumnezeu, ei înțeleg că Simon este un om rău. Așa că se îndepărtează de el.

Un mare număr de locuitori ai orașului cred în Isus. Sunt botezați și devin ucenicii Lui. Și ce fac apoi? Ei bine! Sunt atât de fericiți încât vorbesc despre ceea ce au văzut și au auzit, iar vestea bună se răspândește mai mult în Samaria. Într-o zi, un înger al Domnului i se arată lui Filip. Îi spune:

- Filip! Scoală-te și du-te pe drumul care coboară de la Ierusalim la Gaza.

Filip se ridică și pleacă. În timp ce merge, aude cai în spatele lui trăgând un car.

- Iată un călător care se întoarce din Ierusalim! Își spunea el în timp ce îi vedea trecând.

Bărbatul care stă în car este un african. Nu este atent la Filip, citește și pare foarte absorbit de lectură.

Duhul lui Dumnezeu i-a zis lui Filip:

- Du-te să ajungi din urmă carul.

Filip a alergat. Acum era foarte aproape. Omul a continuat să citească cu voce tare.

Filip a ascultat. „*A fost dus ca o oaie la tăiere, ca un miel care se lasă tuns fără să se zbată!*”

- Oh! Dar citește Cuvântul lui Dumnezeu, s-a gândit Filip, este o profeție foarte veche despre Isus.

- Înțelege ce citești? I-a întrebat pe călător.

- Nu! Mă uit, dar nu înțeleg și nu este nimeni care să-mi

explice. Dar tu, vino, urcă-te în car și explică-mi!

Filip s-a așezat lângă acest om care venise la Ierusalim să se închine lui Dumnezeu și se întorcea în țara sa la mai mult de șapte sute de kilometri distanță. Încă nu avea răspunsul la întrebarea sa, dar din înălțimile sale cerești, Dumnezeu l-a văzut și l-a trimis pe Filip special pentru el. Acest om este ministru al reginei Etiopiei. El face gestiunea comorilor reginei.

- Te rog, îl întreabă pe Filip, explică-mi. Despre cine vorbește profetul? Cine este acest om care acceptă să fie condamnat la moarte fără să spună nimic?

- Este vorba despre Isus, care a fost de acord să-și dea viața pentru iertarea tuturor oamenilor, răspunde Filip, apoi anunță vestea bună a iubirii lui Dumnezeu, venirea lui Isus, moartea Sa pe cruce și învierea Sa. Bărbatul primește toate cuvintele sale cu bucurie. În cele din urmă, înțelege și crede!

Călătoria continuă, caii galopează pe potecă, iar cei doi bărbați vorbesc.

- O! Uite! spune brusc ministrul, ai văzut? Este apă aici. Vrei să mă botezi?

- Dacă crezi din toată inima, te voi boteza! răspunde Filip.

- Da, cred că Isus este Fiul lui Dumnezeu. Cred că Și-a dat viața pentru a mă mântui, acum vreau să-L urmez și să fiu ucenicul Lui, răspunde bărbatul. Opriți caii!

Amândoi coboară în apă, iar Filip îl botează. Apoi ies din apă, dar dintr-o dată ministrul se uită în jur și nu-l mai vede pe Filip. A dispărut. Duhul Domnului l-a luat. Omul s-a urcat înapoi în carul său și, plin de bucurie, și-a continuat lungă călătorie, rugându-se și laudându-L pe Dumnezeu care i se făcuse cunoscut. Și Filip, unde este? Ce s-a întâmplat cu el? Duhul lui Dumnezeu l-a condus într-un alt oraș unde a anunțat Vestea Bună.

ȘI TU ȘI EU!

Ministrul a călătorit sute de kilometri, trecând prin orașe și sate, ce a făcut? Cu siguranță a vorbit despre Isus tuturor celor pe care i-a întâlnit. Ajuns în țara sa, în Africa, a vorbit reginei, miniștrilor, familiei sale, prietenilor săi, slujitorilor săi și astfel s-a răspândit Vestea Bună a iubirii lui Dumnezeu, așa cum spusese Isus. Și după aceea, ști ce s-a întâmplat? Ei bine, a continuat; erau mereu bărbați, femei și copii care vorbeau despre Isus, iar Dumnezeu îi însoțea, făcând semne și minuni. Asta se întâmplă și astăzi.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Acesta este începutul lucrării misionare. Evanghelizarea lumii este lansată. Așadar, oferiți-le copiilor voștri cărți despre viața misionarilor, cum Dumnezeu i-a condus, i-a însoțit, cum lucrarea a continuat și continuă încă în întreaga lume. La fel ca ministrul, copiii voștri s-ar putea să nu înțeleagă ceea ce citesc. Au nevoie să li se explice lucrurile, să fie însoțiți. Vă încurajez să fiți atenți la reacțiile lor, la întrebările lor. Nimic nu poate înlocui acest contact direct. Dacă nu știți cum să le răspundeți, nu ezitați să-i puneți în legătură cu persoane care pot.

77 - APOSTOLUL PAVEL, CINE A FOST EL?

Am vorbit adesea despre apostoli, Matei, Petru, Ioan, Iacov, dar există unul despre care nu am vorbit niciodată. El este apostolul Pavel. Cunoști povestea lui? Ști cum a devenit apostol al lui Isus? Asta vă vom spune. Pavel este numele lui în latină, dar numele său evreiesc este Saul. S-a născut într-un oraș numit Tars, motiv pentru care este numit Saul din Tars. Ascultă cu atenție această poveste, pe care o vei găsi în Cartea Faptele Apostolilor, capitolul 9.

ÎL ÎNTÂLNEȘTE PE ISUS PE DRUM ÎN SIRIA

După Rusalii, apostolii au făcut atât de multe minuni încât oamenii s-au înghesuit să fie vindecați, iar numărul ucenicilor a continuat să crească.

Dar au fost persecutați de liderii religioși, care erau furioși. Așa că mulți au părăsit Ierusalimul. S-au împrăștiat în toată țara. Unii s-au stabilit chiar și la Damasc, capitala Siriei.

Saul din Tars era un tânăr evreu foarte religios care nu credea că Isus era Mântuitorul promis. Era plin de ură față de ucenici. Urmărindu-i pentru a-i întemnița, el credea că-L apără pe Dumnezeuul său.

- Voi merge la Damasc, i-a spus marelui preot. Dacă voi găsi acolo vreun urmaș al acestui Isus, îl voi aduce aici în lanțuri și-l voi arunca în închisoare. Trebuie să punem capăt acestor oameni!

Când ucenicii din Damasc au aflat de sosirea lui, au fost foarte îngrijorați.

- Omul acela este îngrozitor, au spus ei. Ne urmărește până aici! Nimeni nu-l poate opri.

Călătoria a mers fără probleme, iar Saul era acum foarte aproape de scopul său. Planul său de acțiune era bine stabilit. A înaintat cu mândrie și hotărâre.

Acum vede zidurile care înconjoară Damascul. Soarele este sus pe cer. Strălucește în toată strălucirea sa, căldura este sufocantă.

Deodată, pe la amiază, o lumină supranaturală, ca un fulger, îl înconjoară. Este chiar mai puternică decât cea a soarelui. Este orbit și cade la pământ, ca și cum ar fi fost lovit de fulger.

Se aude un glas din cer:

- Saul, Saul, de ce mă persecuți?

Saul se teme. Nu este glasul unui om. El se află în prezența unei Persoane divine.

- Cine ești Tu, Doamne?, strigă el.

- Eu sunt Isus, pe care îl prigonești!

Toată mândria și aroganța lui Saul dispar. El este acolo, prăbușit, în țărână, nefericit. Este la picioarele lui Isus. Pe acest Isus pe care îl credea mort, îl vede în slava Sa. E ca și cum totul se prăbușește în jurul lui. Ce va face Isus? Îl va condamna? Îl va pedepsi? Cuprins de frică, a întrebat:

- Doamne, ce vrei să faci?

- Ridică-te, intră în cetate și acolo ți se va spune ce trebuie să faci.

Saul se ridică. Deschide ochii. Apoi îi închide. Îi deschide larg din nou. Îi freacă, dar totul era în întuneric!

- Oh! Nu mai văd nimic! Sunt orb!, a spus el, bâjbâind.

Tovarășii săi l-au luat de mână și l-au condus ca pe un copilăș.

Timp de trei zile, stă cu un bărbat pe nume Iuda.

Nu mănâncă. Nu bea. Se roagă. Își trece în minte întreaga viață, ura, violența. Vede din nou fețele și lacrimile bărbaților și femeilor pe care i-a persecutat. Îl imploră pe Dumnezeu să-l ierte și îl acceptă pe Isus ca Mântuitor și Domn al său. Într-o viziune, vede un bărbat pe nume Anania care își pune mâinile pe el pentru a-i reda vederea.

Dar cine este acest Anania? Cum l-ar putea găsi? Aici, nimeni nu știe unde se află. Saul nu este îngrijorat; știe că Domnul îi conduce acum viața. Așteaptă, rugându-se.

În a treia zi, Domnul i se arată într-o viziune unui ucenic din Damasc. Îi spune:

- Anania!

- Iată-mă, Doamne, răspunde bărbatul, Ascult.

- Scoală-te și du-te la casa lui Iuda. Cere să vezi un bărbat pe nume Saul din Tars. Îți vei pune mâinile pe el, ca să-și recapete vederea.

- Dar, Doamne, răspunde Anania, am auzit multe despre omul acesta. Am auzit cât rău le-a făcut ucenicilor Tăi în Ierusalim. Și știi că a venit aici să ne prigonească.

Nu te teme de el! Nu mai este un prigonitor, ci unul dintre ucenicii Mei. L-am ales să fie martor înaintea evreilor, dar și înaintea altor popoare și înaintea multor regi. L-am chemat să fie apostol. Anania este liniștit. Ajungând la casa lui Iuda, găsește un tânăr cu o față liniștită și radiantă. Își pune mâinile pe el. În acel moment, ceva care seamănă cu niște solzi cade din ochii lui Saul și se întâmplă minunea.

- Văd! Vă văd pe toți perfect!, spune el, copleșit. Domnul mi-a redat vederea! Am fost un om crud și rău, dar El mi-a arătat milă. M-a făcut un om nou.

Saul este botezat. Îi întâlnește pe ucenicii din Damasc. Toți împreună, îl laudă pe Dumnezeu pentru această mare minune. Fără întârziere, începe să vorbească despre Isus în tot orașul. El predică cu curaj în sinagogi.

- Isus a înviat. El este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul pe care Dumnezeu ni l-a promis.

Oamenii sunt uimiți.

- Haideți, își spun ei, chiar el este cel care i-a persecutat pe ucenicii lui Isus! A venit aici special ca să-i aresteze și să-i ia în lanțuri! Și acum spune că Isus este

Dumnezeu. Cum este posibil așa ceva?

Saul continuă să propovăduiască Evanghelia, dar după un timp, conducătorii religioși vor să-l facă să dispară.

- Este un trădător! spun ei. Tulbură poporul. Porțile orașului vor fi păzite zi și noapte ca să-l prindă și să-l omoare.

Saul și ucenicii sunt avertizați despre complot.

- Te vom scoate pe furiș din oraș, îi spun ei.

Într-o noapte, îl duc la zidul care înconjoară orașul.

Îl pun într-un coș mare și, folosind frânghii, îl coboară de-a lungul zidului. Saul este salvat. El va continua misiunea pe care Domnul i-a încredințat-o.

ȘI TU ȘI EU!

Ai văzut cum această întâlnire cu Isus l-a transformat pe Saul din Tars. Viața lui s-a schimbat complet, gândurile lui, sentimentele lui, totul era diferit. A fost o schimbare de direcție. Tânărul fanatic plin de ură a devenit apostolul Pavel. Acum este plin de dragoste pentru Dumnezeu și pentru ceilalți. Cu mare curaj, a proclamat Evanghelia în diferite țări. Poți găsi relatarea celor trei mari călătorii misionare ale sale în Cartea Faptele Apostolilor. Te încurajez să le citești.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Povestea convertirii lui Saul conține puncte comune tuturor convertirilor (pocăință, credință, dăruire față de Dumnezeu...), dar are și unele foarte specifice care nu pot fi transpuse la nicio altă convertire, ceea ce este valabil mai ales pentru copiii noștri. Vă sugerez să-i însoțiți în descoperirea călătoriilor misionare ale lui Pavel. Puteți urmări călătoriile sale pe hărțile incluse în anexele Bibliei voastre. Și amintiți-vă, dacă Dumnezeu a schimbat pe cineva precum Saul din Tars, poate face același lucru și pentru voi. Păstrați această speranță!

78 - MAREA FAȚĂ DE MASĂ CARE CADE DIN CER

Îți voi pune două întrebări. Ce fac primii ucenici ai lui Isus când sunt persecutați? Părăsesc Ierusalimul! Continuă să vorbească despre Isus? Da! Oriunde merg, vorbesc cu evreii. Dar nu asta le-a spus Isus. Amintiți-vă! Le-a cerut ca Vestea Bună să fie vestită evreilor, dar și oricărei ființe umane, tuturor popoarelor. Este foarte dificil pentru ei. Sunt evrei și evreii nu trebuie să intre în casele străinilor, nici să mănânce cu ei. Anumite alimente le sunt interzise, așa că Domnul va interveni. Vei vedea cum i-a ajutat, dar și cum i-a bulversat. Intervențiile Sale sunt uneori destul de surprinzătoare. Acum ascultă această poveste pe care o vei găsi în Cartea Faptele Apostolilor, capitolul 10, și apoi vei răspunde la întrebarea: Ce a înțeles Petru?

În orașul Cezareea, trăia Corneliu, un ofițer roman. Deși nu era evreu, se închina lui Dumnezeu. Se ruga regulat, la fel ca întreaga sa familie.

Era un om generos. El dădea adesea daruri evreilor săraci.

Într-o zi, pe la ora trei după-amiaza, într-o viziune, a văzut un înger al lui Dumnezeu intrând în casa lui și zicându-i:

- Corneliu!

- Ce este, Doamne?, a întrebat Corneliu, înspăimântat.

- Rugăciunea ta a fost ascultată, i-a zis îngerul, pomenile tale au fost plăcute lui Dumnezeu. Trimite acum oameni în cetatea lope ca să-l cheme pe Petru. El era în casa unui tăbăcar a cărui casă era lângă mare.

Corneliu a trimis imediat doi slujitori și un soldat.

A doua zi, cei trei mesageri s-au apropiat de lope.

Pe la prânz, Petru s-a suit pe terasa casei să se roage.

Îi era foame și voia să mănânce. În timp ce i se pregătea masa, el continua să se roage și, deodată, a văzut cerul deschis și ceva ca o pânză mare coborând pe pământ.

Înăuntru, roiau patrupede, reptile și păsări, tot felul de animale pe care evreilor nu le era îngăduit să le mănânce, pentru că erau cunoscute ca fiind necurate.

- Petru, scoală-te! Taie și mănâncă!

- O, nu! Doamne! Nu pot face una ca asta, este imposibil! N-am mâncat niciodată nimic spurcat sau necurat."

Glasul a insistat:

- Ceea ce Dumnezeu a declarat curat, să nu-l socotiți spurcat!

Vedenia s-a repetat de trei ori, apoi pânza s-a ridicat înapoi spre cer.

- Nu înțeleg, și-a zis Petru în sine. Ce vrea Dumnezeu să-mi spună?

Între timp, sosiseră bărbații trimiși de Corneliu. Ei stăteau acolo la ușă, dar Petru se întreba încă despre tâlcuirea vedeniei.

Duhul Sfânt i-a zis:

- Petru, sunt niște oameni care te caută. Coboră imediat și du-te cu ei, fără să eziți. Eu sunt cel care i-a adus aici.

Petru a coborât imediat.

- Iată-Mă!, le-a zis el. Mă căutați, dar spuneți-mi de ce ați venit aici!

- Am venit din partea lui Corneliu, un ofițer roman. El este un om drept, sfințenic lui Dumnezeu, și toți iudeii îl vorbesc de bine.

Un înger al lui Dumnezeu l-a rugat să te invite în casa lui pentru a te asculta.

Petru îi aduce înăuntru, le dă mâncare și un loc de cazare peste noapte.

A doua zi, pleacă cu ei, însoțit de câțiva ucenici din lope.

Corneliu îi așteaptă. Și-a invitat toată familia și prietenii cei mai apropiați. De îndată ce îl vede pe Petru, se aruncă la picioarele lui și se prosternază.

- Nu! i-a zis Petru, ajutându-l să se ridice. Scoală-te! Sunt doar un om simplu ca tine!

Intrând în casă, Petru găsește pe toți acești oameni adunați ca să-l asculte. Le-a zis:

- Dacă sunt aici, înaintea voastră, este datorită intervenției lui Dumnezeu. Știți că este interzis unui iudeu să se împrietenească cu un străin sau să intre în casa lui. Dar Dumnezeu m-a învățat să nu socotesc pe niciun om drept spurcat sau necurat. De aceea am venit fără ezitare când m-ați chemat. Dar de ce ai trimis după mine?

Corneliu povestește ce i-a spus îngerul, apoi adaugă:

- Acum, fiindcă suntem cu toții adunați în prezența lui Dumnezeu, suntem gata să ascultăm ceea ce ți-a poruncit Domnul să ne spui.

- Recunosc, spune Petru, că Dumnezeu nu face nicio distincție între persoane. El vrea ca toți oamenii să-L cunoască și să fie mântuiți.

Le povestește despre venirea lui Isus, semnele și minunile pe care le-a făcut, arestarea sa, moartea sa, învierea sa și adaugă:

- Am văzut tot ce a făcut El, suntem martori; El este Mântuitorul făgăduit. Oricine crede în El primește iertarea păcatelor sale. Deodată, în timp ce spunea aceste cuvinte, Duhul Sfânt S-a pogorât peste Corneliu și prietenii lui.

Ucenicii de origine evreiască, care veniseră cu Petru, au fost foarte uimiți.

- O! Dumnezeu își revarsă Duhul Sfânt și peste ei. Ei vorbesc în alte limbi! Ei povestesc despre minunile și măreția lui Dumnezeu în limbi pe care nu le cunosc!

Toți acești oameni, evrei și neamuri, încep apoi să-L slăvească pe Dumnezeu împreună.

- Ei bine, atunci! a spus Petru, din moment ce credeți în Isus și Dumnezeu v-a umplut cu Duhul Sfânt, vă vom boteza în apă, așa cum a cerut El.

Din ziua aceea, Petru și ucenicii predică tuturor celor pe care îi întâlnesc, evrei și neamuri deopotrivă, iar Evanghelia continuă să se răspândească departe și aproape.

ȘI TU ȘI EU!

Nu te cunosc, dar știi un lucru: Dumnezeu te iubește. Amintește-ți întotdeauna că El nu face nicio distincție între oameni, rase, poziție în societate, săraci, bogați, cei sănătoși și cei care plâng, cei care suferă. Acesta este marele adevăr pe care l-a înțeles Petru. Dumnezeu îi acceptă pe toți cei care îl iubesc pe Isus și cred în El. Nicio diferență, nicio preferință! Isus te iubește și vrea să te binecuvânteze!

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Acum 4.000 de ani, Dumnezeu i-a promis lui Avraam că îi va binecuvânta pe urmașii săi, evreii, dar și toate familiile pământului. Această promisiune s-a împlinit 2.000 de ani mai târziu, odată cu venirea lui Isus, jertfa Sa și învierea Sa. Această mare binecuvântare este mântuirea veșnică, care este oferită tuturor oamenilor, tineri și bătrâni, tuturor celor care cred în El și vor să-L urmeze. Dar cum vor crede contemporanii noștri dacă nimeni nu le spune despre ea? Aceasta este misiunea care ne-a fost încredințată: să facem cunoscută această mare mântuire copiilor noștri, celor dragi, dar și celor care sunt departe.

79 - VOR PIERI TOȚI ÎN ACEST NAUFRAGIU?

Îl întâlnim din nou pe apostolul Pavel, care a călătorit mii de kilometri pentru a vesti Evanghelia. A mers în Siria, Turcia, Grecia, iar acum oameni răi l-au închis. Vor să-l condamne la moarte. Pavel, care este evreu, dar și cetățean roman, cere să fie judecat de împăratul Romei. Ști cine este acest împărat? Este Nero! Cu siguranță ai auzit de Nero. Soldații romani îl vor duce pe prizonierul Pavel la Roma. Vom descoperi câteva etape ale acestei lungi și foarte periculoase călătorii din Palestina în Italia. Vei găsi această poveste în Cartea Faptele Apostolilor, capitolul 27. Și întrebarea de astăzi: Cum s-a putut evita acest naufragiu?

Pavel și ceilalți prizonieri sunt încredințați lui Iulius, un ofițer al gărzii imperiale.

- Ne imbarcăm spre Italia!, le spune el.

Ei pleacă pe o mare corabie cu pânze, încărcată cu tot felul de mărfuri. Inclusiv echipajul, erau 276 de persoane la bord. Călătoria a fost foarte lentă, deoarece vânturile erau potrivnice. Marinarii s-au urcat sprinteni pe catargele principale. Au desfășurat și au pliat imensele vele. Au tras de frânghii și au sondat regulat adâncimea apei.

În cele din urmă, după multe greutate, s-au apropiat de insula Creta

și au acostat într-un loc numit Beaux-Ports.

- Trebuie să mergem mai departe și să găsim un loc de adăpost, a spus pilotul, pentru că aceste vânturi violente ne împiedică să facem vreun progres.

Călătoria a fost mai lungă decât se aștepta; iarna va veni în curând. Pavel i-a avertizat de un pericol care îi amenința.

- Ascultați-mă, prieteni. Văd că călătoria nu va fi lipsită de primejdii, pentru încărcătură și corabie, dar și pentru viața noastră. Trebuie să rămânem aici.

Avertismentul a fost dat, dar vor asculta? Discuțiile sunt animate.

- Nu vrem să rămânem aici peste iarnă. Portul Phoenix este mai plăcut, haideți!

- Da, haideți, nu este departe și suntem obișnuiți să navigăm pe orice vreme. Suntem în siguranță, acest prizonier nu ne va spune ce să facem!

În sfârșit, decizia este luată.

- Toată lumea la posturile lor! spune pilotul. Ridicăm ancora! Vom naviga de-a lungul coastei până la Phoenix.

Julius decide să-l asculte pe el în loc de Pavel.

Un vânt ușor tocmai s-a întetit. Împinge nava în direcția corectă. Totul este în regulă. Se pot vedea deja în Phoenix. Dar, dintr-o dată, vremea se schimbă.

Un vânt violent se stârnește în vârtejuri. Un fel de taifun care coboară din munți spre mare. Este imposibil de controlat nava. Aceasta plutește în derivă spre mare. Toată noaptea, este bătută violent de valuri puternice. A doua zi dimineață, furtuna încă face ravagii.

- Aruncați încărcătura în mare! ordonă pilotul. Nava trebuie ușurată.

Toată încărcătura este aruncată peste bord. În a treia zi, se aruncă palanca, velele, catargele și frânghiile. Corabia cea mare este ca o coajă de nucă pierdută în mijlocul acestei mări furioase. Nu mai

știm dacă e zi sau noapte. Nu putem vedea strălucirea soarelui sau a stelelor. Este imposibil să ne găsim drumul. Oamenii sunt sperați. Cât timp le-a mai rămas de trăit? În orice clipă, barca se va răsturna și toți vor pieri. Pavel este foarte nefericit de această situație dramatică. Se roagă la Dumnezeu să-i salveze.

Într-o dimineață, se adresează întregului echipaj:

- Prietenii mei! Ați fi făcut mai bine să mă ascultați și să nu părăsiți Beaux-Ports. Ați fi evitat toate aceste dificultăți și pierderi. Dar aveți curaj, vă spun că niciunul dintre voi nu va pieri. Doar barca se va pierde.

Oamenii aud ce spune Pavel, dar pot ei să creadă? Știu foarte bine că sunt pierduți. Pavel continuă:

- Aseară, mi s-a arătat un înger al lui Dumnezeu. El a zis: Pavel! Nu te teme! Nu vei muri, pentru că trebuie să te înfățișezi înaintea Împăratului și toți oamenii care sunt cu tine vor fi mântuiți.” Așadar, ascultați-mă! Curaj,

prieteni! Totul se va întâmpla așa cum mi s-a spus. Trebuie să eșuăm pe o insulă.

La mijlocul celei de-a paisprezecea nopți, marinarii au lansat sonda de rezonanță:

- Marea este mai puțin adâncă! Ne apropiem cu siguranță de o insulă!

- Corabia este în pericol să se izbească de un recif. Aruncați ancorele! a ordonat pilotul.

Niște marinari au coborât barca de salvare în mare; voiau să părăsească corabia în secret.

Pavel l-a avertizat pe Iulius:

- Dacă oamenii aceștia nu rămân în corabie, sunteți pierduți!

Fără ezitare, soldații au tăiat frânghiile bărcii de salvare, care a căzut în mare.

Apoi, Pavel i-a încurajat pe toți:

- Prietenii mei, n-ați mâncat de paisprezece zile. Acum trebuie să vă adunați puterile; veți avea nevoie. Trebuie să mâncați.

El ia niște pîine, mulțumește lui Dumnezeu și începe să mănânce.

Apoi, acești oameni epuizați și slăbiți își recapătă curajul și încep să mănânce. Puterile li se întorc.

Când se face ziuă, văd un golf cu plajă.

- Nu recunoaștem

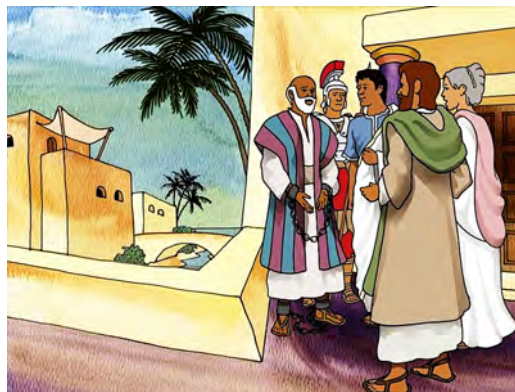
locul, spune pilotul, dar hai să încercăm să ne apropiem.

Dar corabia lovește violent o fâșie de pământ și se oprește. Sub forța valurilor, se sparge.

- Toți cei care știu să înoate să sară mai întâi în apă ca să ajungă pe uscat, spune Iulius. Ceilalți, să se agațe de scânduri sau de resturi de corabie.

Și ceea ce spusese Dumnezeu se împlinește. Toți ajung la țărm în siguranță. Se află pe insula Malta. Locuitorii îi primesc cu multă bunătate, iar Pavel le vestește dragostea lui Dumnezeu și a lui Isus.

Mult mai târziu, se va înfățișa în fața împăratului.

ȘI TU ȘI EU!

Te-am întrebat cum s-a putut evita acest naufragiu. „Ai aflat?” Naufragiul ar fi putut fi evitat rămânând în Beaux-Ports, dar pentru ca acest lucru să se întâmple, trebuiau să asculte de avertismentele lui Pavel. A crede în ceea ce ne spune Dumnezeu și a le respecta este cel mai bun lucru pe care îl putem face, tu și eu. Dacă facem opusul a ceea ce ne spune El, ce se întâmplă? Suferim consecințele. Din fericire, Domnul este bun și răbdător cu noi. El ne vine adesea în ajutor, ne ajută și învățăm să-L cunoaștem mai bine și să avem mai multă încredere în El.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Confrunțați cu decizia de luat, acești oameni s-au bazat pe cunoștințele lor, pe experiența lor, pe abilitățile lor, căutând în același timp satisfacerea dorințelor și a intereselor lor personale. Au preferat să-și ia destinul în propriile mâini decât să se încreadă în Dumnezeu, care știe toate lucrurile. Această poveste ne provoacă și ne învață despre comportamentul uman, dar și despre iubirea lui Dumnezeu, care caută întotdeauna binele oamenilor.

80 - RAIUL, CASA LUI DUMNEZEU, CUM ESTE?

Tatăl lui Lucas și al Mieii s-a întors dintr-o călătorie minunată. Cum a fost?, spune Lucas. A fost magnific, răspunde tatăl. Spune-ne ce ai văzut? spune Mia nerăbdătoare, spune-ne, hai! spune-ne! Nu e ușor, spune tatăl, pentru că e complet diferit de ceea ce știți, dar voi încerca, e ca și cum...

Da! „E ca și cum...” Tatăl caută cuvinte pentru a descrie ce a văzut și a auzit. Pentru a încheia, le spune: „Sper ca într-o zi să mergem cu toții împreună în acea țară frumoasă!”

Îți spun această mică poveste pentru că astăzi vom vorbi despre raiul unde locuiește Dumnezeu și nu e ușor de explicat. La fel ca tatăl lui Lucas și al Mieii, nu avem cuvinte să vorbim despre asta. Dumnezeu însuși a spus: „Raiul e ca...” Dar cum e? Acum ascultați-o pe Corina și veți afla. Ea i-a invitat pe Lorena și Pavel.

- Corina: Cerul despre care vom vorbi nu păsări și avioane. Nici nu este cerul stelelor,
- Pavel: Vrei să spui că există un alt cer?
- Corina: Da, un al treilea cer pe care nu-l Dumnezeu, casa Lui, locuința Lui. Este un pământ.

este cerul albastru cu nori pe care zboară al corpurilor cerești și al galaxiilor.

putem vedea. Este cerul prezenței lui loc total diferit de ceea ce cunoaștem pe

- Pavel: Biblia vorbește despre asta?

- Corina: Da, profeții au vorbit despre asta, precum și Isus și apostolii.

- Pavel: S-a suit cineva la cer?

- Corina: Nu, nimeni. Isus a coborât de acolo și apoi s-a întors la cer în Ziua Înălțării.

- Lorena: L-au văzut oamenii?

- Corina: Unii oameni au avut o viziune despre cer. Apostolul Pavel, de exemplu, dar nu a scris ce a văzut și a auzit, era atât de glorios. Nu găsisese cuvintele să o facă.

Ștefan l-a văzut pe Isus stând în slavă, la dreapta lui Dumnezeu. Apostolul Ioan la fel, și Dumnezeu i-a cerut să scrie ce a văzut. E ca și cum Dumnezeu ne-ar spune: „Cerul este ca...”

- Pavel: Deci, ce a văzut Ioan?

- Corina: Mai întâi, a văzut un tron unde domnește Dumnezeu. Nu L-a văzut pe Dumnezeu, ci manifestarea prezenței Sale, a gloriei Sale. L-a văzut pe Isus și mii și mii de îngeri. A văzut și un oraș, Noul Ierusalim.

- Lorena: De ce se numește Noul Ierusalim?

- Corina: Pentru evrei, Ierusalimul reprezenta locuința lui Dumnezeu pe pământ. Noul Ierusalim reprezintă Prezența Lui și a creștinilor. Este plin de slava lui Dumnezeu, dar slava lui Dumnezeu,

cum o putem descrie, cum ne-o putem imagina? Este imposibil!

- Lorena: Cum este acest oraș?

- Corina: Jean ne descrie acest oraș cu cuvintele pe care le cunoaște. Descrie un oraș făcut în întregime din aur. Aur atât de pur încât zidurile din oraș sunt orbitoare, transparente ca cristalul. Este așezat pe pietre prețioase colorate cu reflexii roșii și verzi. Există mai multe porți de intrare făcute din perle strălucitoare. A văzut un pătrat mare din aur pur. Totul acolo este luminos, orbitor; este scaldat în lumină. Nu există poluare, nici murdărie, nici praf. Nu este nevoie de o biserică sau de un templu, deoarece Dumnezeu este acolo și toată lumea îl poate vedea, se poate apropia de El, poate vorbi cu El, se poate închina Lui.

- Lorena: Este un oraș mare, ca o capitală?

- Corina: Și mai mare! Un înger l-a măsurat. A numărat mai mult de două mii de kilometri pe fiecare parte.

- Pavel: Este impresionant. De ce este atât de mare?

- Corina: Reprezintă oameni din toate generațiile, din toate secolele. Este imposibil să le cunoști numărul. Ceea ce este extraordinar este că este deschis tuturor popoarelor, fără distincție.

- Lorena: Dar nu va intra toată lumea?

- Corina: Vor intra doar cei care au crezut în Isus, care i-au cerut iertare și care se străduiesc să facă ceea ce îi este plăcut. Numele lor sunt înregistrate.

- Pavel: Există o carte în cer?
- Corina: Da, Cartea Vieții. Toți cei ale căror nume sunt scrise în această carte vor fi bineveniți și primiți în prezența lui Dumnezeu. Raiul este și casa în care Dumnezeu ne așteaptă.
- Pavel: Cum vom fi?
- Corina: Înțelegeți că în rai totul este diferit. Nu vom avea același trup ca cel pe care îl avem acum. Va fi un trup ceresc, glorios, ca cel al lui Isus după învierea Sa. Nu va fi niciodată bolnav; nu vor mai fi viruși, nu vor mai fi infirmi. Nu va îmbătrâni niciodată și nu va muri niciodată.

- Lorena: Ne vom căsători și vom avea copii?

- Corina: Nu. Nu vor mai fi nici bărbați, nici femei, nici copii, nici bătrâni, nici tineri, pentru că vom fi cu toții ca îngerii.

- Pavel: Dar atunci îi vom recunoaște pe părinții noștri, pe prietenii noștri?

- Corina: Da, și îi vom iubi chiar mai mult decât pe pământ. Căci totul va fi perfect și și noi vom fi perfecți. Nu ne vom pierde în mijlocul acestei mulțimi. Vom întâlni toți acești bărbați, femei și copii despre care ne vorbește Biblia, toți acești oameni care L-au iubit pe Dumnezeu pe pământ

- Pavel: Vrei să spui că îi vom vedea pe Avraam, Moise, Samuel, apostolii?

- Corina: Da, există și un număr infinit de îngeri, ființe cerești, precum și pe Isus, desigur. El este pe un tron la dreapta lui Dumnezeu.

- Lorena: Ce vom face în cer? Vom munci?

- Pavel: Sper că nu ne vom plictisi, eternitatea este lungă!

- Corina: Ai dreptate, eternitatea nu are sfârșit, dar nu ar fi rai dacă ar fi un loc al plictiselii, tristeții și întristării. Va fi viață, acțiune. Cum? Nu știm, dar putem avea încredere în Dumnezeu; El a pregătit totul pentru ca copiii Săi să fie în bucurie și fericire desăvârșite. Vom putea să-L venerăm, să-L contemplăm și să-I slujim. Vom cânta și noi; chiar și cei care nu au o voce frumoasă pe pământ vor cânta alături de miriadele de îngeri, acompaniați de muzică cerească. Ioan a văzut instrumente muzicale de aur.

- Pavel: E greu de imaginat toate acestea. Înțelegem doar puțin.

- Corina: Da, ai dreptate, doar puțin, dar suficient cât să ne facă să vrem să ne petrecem eternitatea în Prezența lui Dumnezeu. După părerea ta, de ce ne vorbește Dumnezeu despre rai în Biblie?

- Lorena: Ca să ne încurajeze să-l fim credincioși chiar și atunci când este dificil.

- Corina: Și tu, Pavel, ce crezi?

- Pavel: Poate și pentru că suntem curioși, ne place să știm ce se va întâmpla după viața noastră pe pământ.

ȘI TU ȘI EU!

Când Isus S-a înălțat la cer, știi ce le-a spus ucenicilor Săi, ce ne spune:

„Mă duc să vă pregătesc un loc, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.”

Nu există nimic mai bun decât prezența Lui, așa că te încurajez să-L iubești tot mai mult. Această poveste este ultima din seria noastră; dar te invit să o asculți sau să o recitești. Le

poți împărtăși cu prietenii tăi, care vor putea descoperi dragostea lui Dumnezeu pentru ei.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

În ultima carte a Bibliei, Apocalipsa, există multe texte care se referă la evenimente viitoare și la patria noastră cerească. Suntem departe de a fi înțeleși totul, dar am încercat să le aducem copiilor câteva elemente importante pentru a-i încuraja să umble cu Domnul, care le pregătește un loc în prezența Lui.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe dumneavoastră și familia dumneavoastră!

1,2,3 Povestește

Evanghelia

povestită copiilor

Această broșură, 1, 2, 3 Povestește, este concepută pentru a fi un suport pentru copii și familii în descoperirea sau redescoperirea Bibliei și în special, a Evangheliei și a mesajului ei.

Prin intermediul acestor 80 povestiri, fiecare va găsi răspunsuri la întrebările sale despre Dumnezeu, Isus, rai, Biblie, mântuire și multe altele. Sub pana lui Françoise, fiecare poveste prinde viață și vorbește inimii. Miracolele lui Isus și cuvintele Sale ne uimesc, iar învățăturile Sale ne luminează.

Părinți, profesori și educatori de tineret, aveți la dispoziție un program complet. Puteți apela la resursele sale pentru a le împărtăși copiilor, precum și la încurajări și sfaturi pentru evanghelizare și predare.

Françoise Zanellato este soția pastorului Michel Zanellato. Ea a predat Cuvântul lui Dumnezeu copiilor și adolescenților timp de mulți ani în mai multe biserici evanghelice aparținând CNEF (Consiliul Național al Bisericilor Evanghelice din Franța) și în centre de vacanță și recreere. A prezentat programe la posturile de radio locale și este, de asemenea, formatoare de educatori pentru Grupurile de Studiu Biblic (GSI) în Franța și în mai multe țări africane.